

විනයපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

චූළචගගපාලී

[I කාණ්ඩය]

ලඬකා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්

භාලදඬුවන ශ්‍රී ධර්මකිකාභිධාන

සබරගමුවලාන් ප්‍රධාන සභිකයා සාමාජිකයන් වහන්සේ

විසින්

කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින්

පාඨශොධන පුස්තික වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

බු: ව: 2550

ක්‍රි: ව: 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 5 (i)

The Fourth Book in the
Vinaya-Pitaka

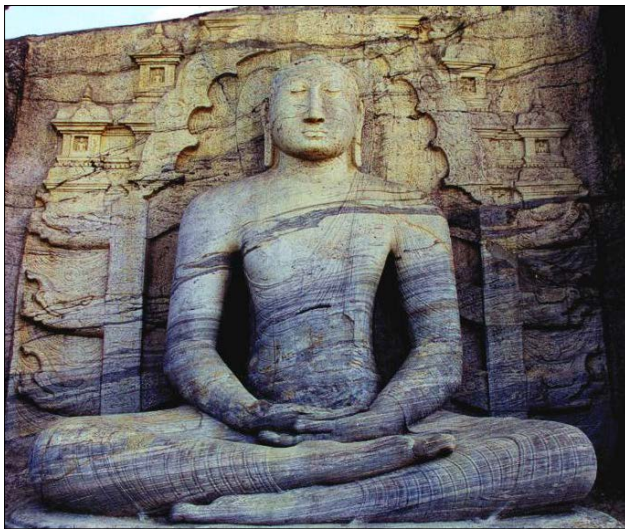
4

CULLA-VAGGA-PĀLI (I)

With the Sinhala translation by

**The Venerable
Haldanduvana Dhammarakkhita**

The Chief Nāyaka Thero of
Sabaragamuva Province

නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව,
 නිවනේ සැනසීම සොයන සෑම ලොවසියෙකුටම
 පරිහරණය කළහැකි ලෙස සැකසීමට නන් අයුරින් දායකත්වය දැක්වූ
 සෑම උතුමන්ටම පළමුව ස්තූතිය පුදකරන අතරම
 යමෙක් මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව පරිහරණයෙන්,
 යම් සත් කටයුත්තක් කරන්නේනම් එහි ද,
 නිවනේ සැනසීම ලාබනම් එහි ද
 සියලු ආනිසංසයෝ මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව
 මේ අයුරින් සැකසීමට දායකත්වය දැක්වූ
 ඔවුන් සෑම දෙනාටම අනුමෝදන් වෙත්වා!!!
 නිවන් දකින තුරු අභිචුර්ධියක්ම වෙත්වා!!!
 පතනා බෝධියකින් වහා වහා නිවනේ සැනසීම ම අත්වේවා!!!

ඔබ සැමට යහපතක්ම වෙත්වා!!!

සැලකිය යුතුය :

මෙම පොතේ පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එහි පිටු මත ඇති මාතෘකා මත click කිරීම මගින් ඊට අදාළ පිටුව වෙතට යොමුවේ. නැවත පිටු වෙතට යොමුවීමට Table of Contents හෝ පිටු අංකය (15) සටහන් කර යොමු වන්න.

විනසපිටකේ

චූලවෙගග පාලි

පඨමො භාගො

විනසපිටකසෙති

සුඵ වග

පලමුවැනි කාණ්ඩය

පටුන

1. සංස්කාරක නිවේදනය	...	...	...	ix
2. සංඥාපනය	...	...	...	xi
3. පාළි භාෂාව	...	...	...	xiii
4. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	...	...	...	xv
5. සංකේත ගිරුපණය	...	...	...	xvii
6. වියය සූචි	...	...	...	xix
7. පෙළ හා පරිවර්තනය	...	...	...	2 - 435
8. විෂය පඳු සූචි	...	...	...	437
9. සංඥානාම සූචි	...	...	...	441

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාසකියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ පඤ්ඤායෙන් සතර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වුලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයානී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයානී අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සංභල භාෂායෙන් නබ්බුමහි ලා විනය පිටකයෙහි වුලලවග්ගපාළි සංභල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දඩුවන ශාස්ත්‍රාචාර්ය ශ්‍රී ධර්මස්මිතානිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සංභල පරිවර්තනය නිමහම කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සමමතය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දඩුවන ධම්මරක්ඛිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ගොඩනැගීම මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨගොඩනැගූ පුර්වකව සංභල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සංභල පරිවර්තනය සහිත වුලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්කරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලද්දේ පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවියසක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතීම. ලියා ගුණ කොට දෙන ලද අත් පිටපත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමරපකිකියෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්‍රාමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. තවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දු පැන නැගුණු බාධක රැසකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ කැන්පන් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙතිවල

‘කියර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමානු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද
නිසා වුලුවනාපාළි - සමරසකෙතිය අවසාන කොට ඇති බන්ධක සතර
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වඩිමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සභාපතිවරුන් විසින් නො
පමාව මෙහි ශෝධාපත්‍ර, සංඥා සූචි, ශබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන්
මේ ශ්‍රේෂ්ඨ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙනාටම පාරත්‍රික සුඛ-
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට,

ලඞ්ඞුම ලංකානාඤ්ඤ සභාපති
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කායභාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශ්‍යාප ස්ථිරාදී ප්‍රථම මහාසංඛ්‍යාතිකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචිකියපාළි මහාවග්ගපාළි චූළඌවග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථකර්මයකට නඟා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දී මහාවිභවය හෙවත් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිථි, පථිති දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඛ්‍යාදියෙස අනියත නිසංකය' යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'හිදන පුග්ගල වක්‍ර පඤ්ඤාකති පදභාජන විනිතවක්‍ර' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචිකියකාණ්ඩය පටන් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචිකියකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචිකියපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. ආභිසමාවාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥා ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධන' නම් වෙයි. එ ද 'බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාකාශ්‍යාපය ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධනයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමියකිකිය අවසන් කොට ඇති බන්ධන දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කච්ඡෙකිකියෙහි පටන් සන්නයතිකකිකිය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධනය 'චූළඌවග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කළි මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපදය, භික්ෂුනීවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපදය යන උද්දෙසපරිවාපන්න වූ පන්සිය යුවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කල්පඤ්ඤාකතිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටෙක, එබදු වූ මැ පව්වයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස්කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දක්වමෙන් ද උභතොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධන ප්‍රවෘත්තියෙහි පටන් ශේෂය දෙවිසි බන්ධනයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙයෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙසනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දේශනාව යි. උභතො විභවයෙහි ප්‍රඥා ශික්ෂාපද සියල්ල ද සන්නඅධිකරණ සමථය ද සංග්‍රහ කොට භික්ෂුපාති-මොක්ක භික්ෂුනීපාතිමොක්ක වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාතිමොක්ක' නම් විය. උභයමාතිකා නමුදු මේ මැ යි.

චූළඌවග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රඤ්ඤා වූ 'චූළඌවග්ගපාළිය' වනාහි කම්මකිකිය පටන් කොට සන්නයතිකකිකිය තෙක් දෙළොස් බන්ධනයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කම්මකිකියෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සවග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිකක මහණුන් සඳහා හණ්ඩනකාරක කලහකාරකාදී හේතුවෙන් පනවනලද කප්පතිය කම්ය ද, 2. ආපනතිබහුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොභීක සංයථි ඇති සෙයාසක මහණහුට පනවනලද නියාස කම්ය ද 3. සවග මහණුන් අතුරෙන් කීටාගිරියෙහි විසූ අයසපි පුනබ්බසුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණහේතුවෙන් පනවන ලද පබ්බාපතිය කම්ය ද, 4. මජ්ඣිමනිකායෙහි විසූ සුධම්ම තෙරුන් අරහයා විඤ්ඤානාදීන්ට අවමන් කිරීම හේතුවෙන් පනවනලද පටිසාරණිය කම්ය ද, 5. කොසලා නුවර දී ජනන තෙරුන් සඳහා ඇවැත්මට පැමිණ ඇවැත් නො දැකීම හේතුවෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදක්මෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද, 6. ජනන තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවැත්මට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණහු සඳහා පනවන ලද පාපදාමට නො හැරීමෙහි උකෙඛපතිය කම්ය ද යන සත් වැදෑරුම් කම් චිත්ත කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසිකකඤ්ඤායෙහි පාරිවාසිකවිඤ්ඤා, පරිවාස සමාදානවිධි, මූලාසපටිකස්සන, මානසා, අඛ්‍යාන යන චිත්ත කම්යන් පිළිබඳ වත් හා සමාදානවිධි ආදිය වදරන ලද්දේය.

තුන්වැනි සමුච්චයකඤ්ඤායෙහි පටිච්ඡන්තපට්ටඡක්ක සංසාදිසෙසා-පක්ඛන් පිළිබඳ පරිවාසදාන, මානසදාන, අඛ්‍යාන යන චිත්ත කම්යන් පිළිබඳ සියලු චිත්ත වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමප්පකඤ්ඤායෙහි විවාදාදිකරණ, අනුවාදාදි කරණ, ආපනනාදි කරණ කිව්වාදිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය සම්මුඛාවිනය සතිවිනය, අමුලාවිනය, පටිඤ්ඤානකරණ, යෙභුයාසිකා, තසපාසියාසිකා, තිණවජාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමප්පයන් සංතිද්වාරන අයුරු වදරනලද්දේ වෙයි.

වුරුච්ඡාපාළියෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මකඤ්ඤාදී සතර ඛණ්ඩය පමණක් ඇතුළත් කළමහ. වුරුකවත්තු ආදී ඛණ්ඩයන් පිළිබඳ හැදින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමහ. හික්කුන් වහන්සේගේ කාය වාක් සංවරය සඳහා ද ආපනති ප්‍රතිකම්පාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද වුලුච්ඡාපාළියෙහි වදළ ඒ ඒ චිත්ත ප්‍රදේශයන් මැනවින් දැන ඉගෙන සොත් පරාත් සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමහ.

මේවගට,

ලබ්‍රම ලබ්‍යානඤ්ඤා ස්ථිර,
ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
ප්‍රච්චන්දය පිරිවෙන.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උ පදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී චන්ද්‍රශෙඛරාරාමාධිපති අභ්‍යන්තරපණ්ඩිත බ්‍රහ්මචාරී ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

සහායක:

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධර්මපියෙති (හික්ක වික්‍රමාදිකාරයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චාරාමයාණී, රාජකීය පණ්ඩිත කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, ප්‍රච්චන්දාය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාරාමයාණී, ත්‍රිපිටක වාගීඤ්ච, විචල්ලකිරිති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබ්‍රගම ලංකානන්ද ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසංඝ සභායෙහි අනුනායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාහේන්පිට අභයාරාම යන විහාරආරාමධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ සිරි පණ්ණාලෝක ශ්‍රී කල්‍යාණීසාමග්‍රිධම් මහාසංඝසභායෙහි අනුනායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

ගෙරපියාවල, සුඛර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේදරුවෙ සිරි අනෝමදස්සි බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

හිඟුල්ල - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සිරි සුමනසාර ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

කොළඹ කිබ්‍රිගස්සායේ අශ්‍රෝතාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන සිරි පණ්ණාලංකාර නායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

ලෙඔක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දුර්ගමුවෙ සිරි ධර්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසංඝනායක ඥානාසාරිථරයන් වහන්සේ.

සංවේදක නිරූපණය

සිවු - සිහළකරවුණු පුලුවනපාළි

මජ්ඣං - මජ්ඣම - මධ්‍යමංගායා සංගීතං පොතං

සා - සාම - නායකරවුණු පුලුවනපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කප්පි - ගජනරාති

විලාසනා පාලි

විසය සූචි

1. කමමකිත්තං 2—157

පිටපතක

1. නජ්ජනිය කමම.	...	...	2—23
2. නියසා කමම.	...	...	24—39
3. පබ්බාජනිය කමම.	...	...	38—35
4. පටිසාරණිය කමම.	...	...	64—87
5. ආපකතියා අදසානෙ උකෙඛපතියකමම.	...	...	86—129
6. ආපකතියා අපපටිකමම උකෙඛපතියකමම.	...	...	108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අපපටිතියසංගෙ උකෙඛපතිය කමම.	...	...	128—151
වඤ්ඤාදන.	...	...	152—157

2. පාරිවාසිකකඛඤ්ජනං 158 - 195

1. පාරිවාසික වන්ත.	...	...	158—169
2. මූලාය පටිකසානාරහවන්ත.	...	...	168—175
3. මානසාරහ වන්ත.	...	...	176—181
4. මානසාවාරිකවන්ත.	...	...	180—189
5. අබ්භානාරහවන්ත.	...	...	188—193
6. තස් වඤ්ඤාදන.	...	...	194—195

3. සමුච්චයකිත්තං 196—331

අපටි වජ්ජනමානසං	...	...	196—199
අපටි වජ්ජන අබ්භාන.	...	...	198—203
එකාහපටි වජ්ජනපටිවාසො	...	...	202—205
එකාහපටි වජ්ජන මානසං	...	...	204—207
එකාහපටි වජ්ජන අබ්භාන.	...	...	206—209
පඤ්ඤාහපටි වජ්ජනපටිවාසො	...	...	210—211
පාරිවාසිකමූලාය පටිකසානා	...	...	212—215
මානසාරහමූලාය පටිකසානා	...	...	214—219
ත්තාපකිමානසං	...	...	218—221
මානසාවාරිකමූලාය පටිකසානා	...	...	220—225
අබ්භානාරහමූලාය පටිකසානා	...	...	224—225
මූලාය පටිකසානා අබ්භාන.	...	...	224—231
පඤ්ඤාහපටි වජ්ජන පටිවාසො	...	...	230—233
පඤ්ඤාපාරිවාසික මූලාය පටිකසානා	...	...	232—235
සමොධාන පටිවාසො	...	...	234—239

විසය සූචි

	පිටුව
මානසික රෝග මූලාශ්‍ර විකසනාදි ...	238—239
කිකාපකිමානසං ...	240—241
මානසික රෝග මූලාශ්‍ර විකසනාදි ...	242—243
අභිජානාරෝග මූලාශ්‍ර විකසනාදි ...	...
පක්ඛපටිච්ඡන්ත අභිජානං ...	244—251
අගසසමොධානපටිච්චාසො ...	250—253
විරපටිච්ඡන්ත අගස සමොධානං ...	254—257
දෙමමාස පටිච්චාසො ...	256—281
සුද්ධන්ත පටිච්චාසො ...	282—285
පාරිවාසිකවත්තාලිසකං ...	286—291
පටිච්චාසප්පකිංසකං ...	290—293
මානසික සන්තං ...	292—301
මූලාශ්‍ර විකසන වතුසන්තං ...	302—313
පටිමාණාදි අවුත්ත වාරො ...	212— ...
දෙම භික්ඛු ඵකාදාසකවාරො ...	314—317
මූලාශ්‍ර විකසන අවිසුද්ධිනවකං ...	316—321
මූලාශ්‍ර විකසන විසුද්ධිනවකං ...	320—323
දුතිය මූලාශ්‍ර විකසන විසුද්ධිනවකං ...	332—331

4. සමප්පකිංසකං 332—435

1. සමප්පකිංසකයො ...	332—337
2. සතිවිනයො ...	338—351
3. අමුත්ත විනයො ...	350—357
4. පටිඤ්ඤාන කරණං ...	356—361
5. යෙහෙය්‍යසිකා ...	360—363
6. තසසපාපියාසිකා ...	362—371
7. නිණවත්තරකං ...	370—375
වත්තාරි අධිකරණානි ...	376—435
අධිකරණ වූපසමනං ...	396
උබ්බාභිකාය වූපසමනං ...	402
යෙහෙය්‍යසිකා විනයං ...	408
නිව්ධසලාකගාහො ...	410
සතිවිනයො ...	414
අමුත්ත විනයො ...	418
තසසපාපියාසිකා ...	422
පටිඤ්ඤාන කරණං ...	426
නිණවත්තරකං ...	430

සමප්පකිංසකො නිව්ධො වතුසො

විනයපිටකෙ

චූළචෙග්ගපාලී

විනයපිටකේ චූළවග්ගපාලී

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

සම්මකඛන්ධකං

1. තජ්ජනියකම්මං.

1. උච්ඡාන සමයෙහි බුද්ධා භගවා සාවන්තීයං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තෙන ඛො පත සමයෙහි පණ්ඩුකලොභිඤ්ඤා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛිකමිත්වා එවං වදෙනති: “මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතතරා ව බ්‍රහ්මස්සතතරා ව අලමත්තතරා¹ ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමනාකං පකඛා භවිස්සාමා”ති තෙන අනුයුජනනාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජන්ති. උයුජනනාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛූහිමායා වෙපුලාය සංවත්තන්ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා සනතුට්ඨා ලජ්ජො කුසලාවකා සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායන්ති බිගන්ති විපාදෙවන්ති: “කථං හි නාම පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඛේස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛිකමිත්වා එවං වක්ඛන්ති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනො ඵසො අජේසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතතරා ව බ්‍රහ්මස්සතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමනාකං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුයුජනනාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජන්ති. උයුජනනාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛූහිමායා වෙපුලාය සංවත්තන්ති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො උතමස්සං ආරොවෙසුං.

1. අලමත්තරා, කජ්ඣ.

විනයපිටකයෙහි

සුඵචග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජානන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මකබ්බකය

1. තජ්ඣියකමීය

1. ඒ සමයෙහි භගවත් බුදුරජුන් සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජේතවන
තම්බු අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වතාහි
පණ්ඩුකය ලොභිකකය යන දෙමහණු, තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ
කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමැද
අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද
කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම්
භික්ෂුහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි මෙසේ කියත්: “ආයුෂමත්-
වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවා. තෙපි ඔහුට වඩා
පණ්ඩුක ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට
තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු යි. එසින් නුපත් කලහ ද
උපදී. උපත් කලහ ද බොහෝ විම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී.
යම් මහණ කෙනෙක් තුමු අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දුසිත් අකුටු
වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි
ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවශ්‍ය කෙරෙත්, දෙස්
තහත්, නුගුණ පතුරුවා බෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුක
ලොභිකක භික්ෂුහු තුමු ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද
කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ,
ඛබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද
අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි
‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවා. තෙපි වඩා
බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩුක ද වඩා ව්‍යක්ත ද
වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වටු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ
වන්නමු’ යි මෙසේ කීනු ද, එසින් තොට්ටත් කලහ උපදී. උපත්
කලහ බොහෝ විම පිණිසත් මහත් විම පිණිසත් පවතී” යනු යි.

2. අථ බො භගවා එතස්මිං ත්‍රිදුතෙ එතස්මිං පකරණේ භික්ඛුසංඝං සන්තිවාතාපෙනා භික්ඛු පටිපුච්ඡති: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ පණ්ඩුකා-ලොකිතිකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩන-කාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා භංගකාරකා සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්භවිත්වා එවං වදෙනති: ‘මා බො භූමෙහ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුසන්නාති වෙව භණ්ඩිතාති උපපජ්ජති. උපපන්නාති ව භණ්ඩිතාති භීයෙසාභාවාය වෙජුල්ලාය සංවත්තනති?’”ති. “සච්චං භගවා”. විගර්හි බ්‍රුද්ධා ගඟවා: ‘අනනුච්ඡිදිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිකානං අනනුලොමිකං අප්පඨිරුපං අස්සාමණ්ණං අකප්පියං අකරණීයං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිකා අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සංඝෙස අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්භවිත්වා එවං වක්ඛන්ති: ‘මා බො භූමෙහ ආයස්මන්තො එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙතථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසංසුතතරා ව අලමිත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයම්පි භූමිකාං පකඛා භවිස්සාමා’ති. තෙන අනුසන්නාති වෙව භණ්ඩිතාති උපපජ්ජති. උපපන්නාති ව භණ්ඩිතාති භීයෙසාභාවාය වෙජුල්ලාය සංවත්තනති. තෙසං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදාය පසන්නානං වා භීයෙසාභාවාය. අථ ඛෙවනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වෙව අප්පසාදාය පසන්නානං ඵලං ඵලං වා අඤ්ඤාචන්තායාති.

3. අථ බො භගවා තෙ භික්ඛු අනෙකපට්ඨයායෙන විගර්හිත්වා දුග්ගතාය දුප්පතාය මිහිච්ඡතාය අසනතුට්ඨියා¹ සංඝණිකාය කොසජ්ජස්ස අවණ්ණං භාසිත්වා අනෙකපට්ඨයායෙන සුග්ගතාය² පුප්පොස-තාය අපට්ඨිච්ඡස්ස සනතුට්ඨස්ස සලොබස්ස බුතස්ස පාසංදිකස්ස අපවයස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං භාසිත්වා භික්ඛුනං තදනුච්ඡිදිකං තදනුලොමිකං බමමිං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙසා පණ්ඩුකලොකිතිකානං භික්ඛුනං තජ්ජනීයකම්මං කරොතු. එවංඤා පත භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං පණ්ඩුකලොකිතිකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙත්වා සාරෙතබ්බා. සාරෙත්වා ආපත්ති³ ආරොපතබ්බා. ආපත්තිය ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපෙතෙතබ්බා:

1. අසනතුට්ඨිතාය - සෘෂ්. 2. සුග්ගතාය - මජ්ඣ. 3. ආපත්තිය - මජ්ඣ.
 * මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ. එකල්හි හඟවත්නු මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි බික්සහන රැස් කරවා, “සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොභිතක මහණනු තුමු බබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, බබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, “ආයුෂමත්-වරැනි, මෙ තෙමේ තොට තොදිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොටට පක්‍ෂ වන්නමු”යි මෙසේ කියන්ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැබැද?”යි මෙසේ භික්ෂුන් ප්‍රථවුත්හ. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ”යි (ඒ මහණනු කීහ.) “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුහුදුනු ක්‍රියාවක. සත්ව අනුලොම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණුන්ට නුහුදුනු එකෙක. තොහැපයෙක. තො කළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමු බබර කරන්නෝ... සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අධිකරණ උපදවන යම් අත් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹ ‘ආයුෂමත්නි, මෙ තෙමේ තොට තොදිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු... අපි දු තොටට පක්‍ෂ වන්නමු’යි මෙසේ කීනු ද? එයින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපගත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පගන් වුවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැමුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවති”යි හඟවත් බුදුහු ගැරැහූහ.

3. ඉක්බිති හඟවත්නු ඒ මහණුන් තොගෙක් කරැණින් ගරභා, දුභීරතාවයේ ද දුෂ්පාඨතාවයේ ද මහෙව්ච්ඡතාවයේ ද අසනතුටෙතාව-ගේ ද ගණසංඛයාණිකාවයේ ද කුසිතභාවයාගේ ද දොස් වදුරා, තොගෙක් කරැණින් සුතරතාවයේ ද සුපොඨතාවයේ ද අල්පෙව්ච්ඡතාවයේ ද සනතුටෙතාවයේ ද සංලොබයාගේ ද බ්‍රිතතුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරූප්‍යයාගේ ද කෙලසාපවයයාගේ (කෙලෙස් බැහැර ලීණි)ද වීර්‍යාර්ථ-යාගේ ද අනුසන් වදුරා, මහණුන්ට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලොම වූ බමිකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදල සේක: ‘මහණෙනි, එසේ නම් සසිස තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොභිතක යන දෙ මහණුන්ට තර්කිකමය කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පළමු කොට පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු වොදසිතව්‍යයහ (ඒ මහණුන්ට වොදනා කට යුතු ය). වොදනා කොට සාරසිතව්‍යයහ (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත තැවිය යුතු ය. ඇවැත නංවා, වියත් සමත් මහණක්හු වසින් සසිස තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. “සුණාදු මෙ හනෙන සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා හණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු හණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමාකං පක්ඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව හණ්ඩනාති උප්පජ්ජනති උප්පන්නාති ව හණ්ඩනාති භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. යදි සඛෙසා පත්තකලං, සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොග්ග, එසා ඤහති.

සුණාදු මෙ හනෙන සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා එසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතීමනෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමාකං පක්ඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව හණ්ඩනාති උප්පජ්ජනති උප්පන්නාති ව හණ්ඩනාති භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොග්ග, සො භූණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙග්ග.

දුතියමපි එතමත්ථං වදමි. සුණාදු මෙ හනෙන සඛෙසා, පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා හණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා එසො අජෙසි. බලවාබලවං පතීමනෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමාකං පක්ඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව හණ්ඩනාති උප්පජ්ජනති, උප්පන්නාති ව හණ්ඩනාති භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොග්ග, සො භූණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙග්ග.

තතියමපි එතමත්ථං වදමි. සුණාදු මෙ හනෙන සඛෙසා, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා හණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛෙස අභිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤෙ භික්ඛු හණ්ඩනකාරකා -පෙ- සඛෙස අභිකරණකාරකා, තෙ උපසඛකමිත්වා එවං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා එසො අජෙසි. බලවා-බලවං පතීමනෙනථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුස්සුතතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමාකං පක්ඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව හණ්ඩනාති උප්පජ්ජනති, උප්පන්නාති ව හණ්ඩනාති භියෙසාභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. සඛෙසා පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං කරොග්ග, සො භූණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙග්ග.

කතං සඛෙසන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකමමං, ඛමති සඛෙසස්ස. තස්මා භූණ්ති. එවමෙනං ඛාරගාමි”ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. “වගන්ත, සබ්බ කෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක ලොකිකක භික්ෂුහු තුමු ඛබර කරන්නාහු, කලහ කරන්නාහු, විවාද උපදවන්නාහු, වාක්කලහ කරන්නාහු, සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඛබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාඛ ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙම තොප තො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රාත ද වඩා සමම් ද වවු. ඔහුට තො බවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපත් ඛබර ද උපදී. උපත් ඛබර ද බොහෝ වහු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සබ්බ කෙමේ පණ්ඩුකලොකිකක මහණුනට තර්කානුකූල කරන්නේ ය. මේ ශුච්ඡික ය.

වගන්ත, සබ්බ කෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොකිකක මහණහු තුමු ඛබර කරන්නාහු,... සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නාහු, ඛබර කරණ.... සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණහු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාඛ, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපත් ඛබර ද උපදී. උපත් ඛබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සබ්බ කෙමේ පණ්ඩුකලොකිකක මහණුනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොකිකක මහණුනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුනට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සබ්බ කෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොකිකක මහණහු තුමු ඛබර කරන්නාහු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නෙමු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපත් ඛබර ද උපදී. උපත් ඛබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සබ්බ කෙමේ පණ්ඩුකලොකිකක මහණුනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොකිකක මහණුනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුනට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සබ්බ කෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමකුනට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොකික මහණුනට සබ්බයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ය. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

1. **හිඟි හිඟිකමට අමෙහි සමනනාගතං තරුනියකමං. අබම-
කමකම නොති අවිතසකමකම දුටුපසනනකම: අසමමුඛා කතං නොති,
අපටිපුට්ඨා කතං නොති, අපටිසකුසල කතං නොති. ඉමෙහි ඛා
හිඟිකමට හිඟිකම සමනනාගතං තරුනියකමං. අබමකමකම
නොති අවිතසකමකම දුටුපසනනකම.**

2. අපරෙත්ති භික්ඛවෙ තීහඞ්ඞෙහි සමන්තාගතං තජ්ජීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤං භොති අවිනිසකමමඤ්ඤං දුට්ඨපජනඤ්ඤං: අපාච්ඡායා කතං භොති, අද්දෙසනාගමිනීයා අපච්ඡායා කතං භොති, දෙසිනාය අපච්ඡායා කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඞ්ඞෙහි සමන්තාගතං තජ්ජීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤං භොති අවිනිසකමමඤ්ඤං දුට්ඨපජනඤ්ඤං.

4. අපරෙච්චි භික්ඛවෙ චීග්ගෙහි සමන්තාගතං තජ්ජියකමම.
අබමමකමමඤ්ඤා හොති අචිත්තකමමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා: අසමමුඛා කභං
හොති, අබමමෙන කතං හොති, චග්ගෙන කතං හොති. ඉතෙච්චි බො
භික්ඛවෙ චීග්ගෙහි සමන්තාගතං තජ්ජියකමම. අබමමකමමඤ්ඤා
හොති අචිත්තකමමඤ්ඤා දුට්ඨසන්නාඤ්ඤා.

5. අපරෙහිති භික්ෂුවේ නීතභේගහි සමන්තාගතං තප්පතීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤාං හොති අභිනයකමමඤ්ඤාං දුට්ඨපසන්නඤ්ඤාං අපටිප්පල්ලං කතං හොති, අධිමමෙත භූතං හොති, වශේගත කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ෂුවේ නීතභේගහි සමන්තාගතං තප්පතීයකමමං අධිමමකමමඤ්ඤාං හොති අභිනයකමමඤ්ඤාං දුට්ඨපසන්නඤ්ඤාං.

6. අපරෙතිරි භික්ඛවෙ චීඤ්ඤානං සමන්තාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මංසුඛං හොති අභිනසකම්මංසුඛං දුට්ඨසන්තංසුඛං අපරිඤ්ඤා කතං හොති, අධිමෙත කතං හොති, විනෝත කතං හොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ චීඤ්ඤානං සමන්තාගතං තජ්ජනීයකම්මං අධම්මකම්මංසුඛං හොති අභිනසකම්මංසුඛං දුට්ඨසන්තංසුඛං.

7. අපරෙතිපි භික්ඛූව නිත්ඛොති සමන්තාගතං තප්පතීයකම්මං අධම්මකම්මංඥා භොති අවිනයකම්මංඥා දුට්ඨසන්තංඥා: අනාපතියා කතං භොති, අධම්මෙන කතං භොති, විශේෂන කතං භොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛූව නිත්ඛොති සමන්තාගතං තප්පතීයකම්මං අධම්මකම්මං භොති අවිනයකම්මංඥා දුට්ඨසන්තංඥා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තු

1. “මහතෙහි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව සමන්විත වූ තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද, නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

2. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී ද අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොපිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, දේශනාගාමිනි නොවන අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසු අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

3. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: වේදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී නොතොට කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

4. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (නොසමග) වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

5. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී සමන්විත වූ තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ (සමග නොවූ) සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ.

6. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වේ: පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

7. මහතෙහි, අධිකාරී අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි: නොපිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, අධිකාරී කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සමකයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහතෙහි, මේ අධිකාරී සමන්විත තර්කානුකූල අධිකාරී ද අවිනයකාරී ද නොමනා ලෙස සංකීර්ණයක් ද වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිටිසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: දෙසු ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ: වෙද්දනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අභය භූතෙකින් සමන්විත වූ තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත වූ තර්තියකමය අධිකමී ද අවිනයකමී ද නොමනා සේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

අධිකමී දෙළොස නිමි.

ධම්කමී දෙළොස

1. මහණෙනි, අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය ධම්කමී-සෙක්ද විනයකමියෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාව ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතෙකින් සමන්විත තර්තියකමය ධම්කමී කමියෙක් ද විනයකමියෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: ආපතතියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපතතියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: වෙදෙකා කතං හොති, සංරක්ඛා කතං හොති, ආපතති. ආරොපෙකා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: පටිසුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

2. මහභූතනී, අත්‍යවශ්‍ය වූ අධ්‍යාපන අංශයකින් සම්බන්ධතා තර්ජනයක් මාර්ගගතව සම්බන්ධ කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ඇති බවට තීරණය කර ඇත. මෙම අවස්ථාව මාර්ගගතව සම්බන්ධ කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ඇති බවට තීරණය කර ඇත. මෙම අවස්ථාව මාර්ගගතව සම්බන්ධ කර ගැනීමට අවස්ථාවක් ඇති බවට තීරණය කර ඇත.

3. මහභෞතී, අන්‍ය චුත් අඛ්‍ය භූභෞතීන් සමන්විත තජ්ජිකභෞතීය ධාර්මිකභෞතීයයක් ද විතයභෞතීයයක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙසි: වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහභෞතී, මේ අඛ්‍ය භූභෞතීන් සුක්‍ය තජ්ජිකභෞතීය ධාර්මිකභෞතීයයක් ද විතයභෞතීයයක් ද මනා ව සංහිදු-නෙක් ද වෙසි.

4. මහභෞතී, අනා වුද අඩා තුණෙකින් සමන්විත තර්තියකමය ධාර්මිකකමයෙක් ද, විනයකමයෙක් ද මනා ව සංභිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද දහැනේ කරණ ලද්දේ වේ ද, සමුහ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහභෞතී, මේ අඩා තුණෙන් සමන්විත තර්තියකමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ව සංභිදුනෙක් ද වෙයි.

5. මහභූමි, අතර මුද් අඩන භූමිකාවන් සමන්විත තර්කානුකූල
 බලකාමයක් ද විකල්පකාමයක් ද මනාව සංකීර්ණයක් ද වෙයි. පිළිවිසි
 කරණ ලද්දේ වේ ද, බලකාමයක් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංකල්ප
 විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහභූමි, මේ අඩන භූමිකාවන් සමන්විත
 තර්කානුකූල බලකාමයක් ද මනාව සංකීර්ණයක් ද විකල්පකාමයක් ද
 වෙයි.

6. මහණෙනි, අත්‍යා චූත් අඛතා භූතේනිත් සමන්විතා තජ්ජිකමය ඛමේකමයෙක් ද විතයකමයෙක් ද මනාසේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ප්‍රතිඥා ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, ඛමේයත් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛසයා පිඩිත් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛතා භූතේනිත් සමන්විතා තජ්ජිකමය ඛමේකමයෙක් ද වෙයි, විතයකමයෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භුණෙකින් සමන්විත තථ්‍යතාමය ධර්මකමයෙක් ද, විනයකමයෙක් ද, මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දැවැනෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමු සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ඉච්ඡා අඩන භුණෙන් සමන්විත තථ්‍යතාමය ධර්මකමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: අද්දෙසිතාස ආපතනියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව: ආපතනිං ආපරාපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තජ්ජිකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුචුපසන්නං ව.

ධම්මකම්මදවාසකං නිවසිතං.

ආකඛබ්බානාජ්ඣකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අනෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරොසා: හඤ්ඤාකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඤ්ඤා අධිකරණකාරකො, බාලො කොති අව්‍යතනො ආපතනිබ්බලො අනාපදනො, හිතීසංසප්පෙතො විහරති අනනුපලාමිකෙහි හිතීසංසප්පෙතනි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බානො සඛෙසා තජ්ජිකම්මං කරොසා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවෑමකින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: තොදෙකු ඇවෑමකින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අතර වූ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවෑමකින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සමන්විත තර්කිකයෙකුට ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

ධර්මකම දෙළොස් නිමි.

ආකඩබලානුකූලය

1. මහණෙනි, අභය භූතයෙකු සුඛය මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ (නම්) තර්කිකයෙකු කරන්නේ ය: ඔබ කරන්නේ කලහ කරන්නේ පිරිසිදු කරන්නේ මාත්කලහ කරන්නේ සංඝයා විනයයෙහි අධිකරණ උපදවන්නේ වේ ද, යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූ ඇවෑම බහුල කොට ඇති අපකෘතිපරිවේෂණයක් වේ ද, හිතියන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගාථාසංගීතයන් සුඛය වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අභය භූතයෙකු සුඛය මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් තර්කිකයෙකු කරන්නේ ය,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: අභිසීලෙ සීලච්ඡිපනො හොති, අර්කාචාරෙ ආචාරච්ඡිපනො හොති, අභිද්ධිං දිට්ඨිච්ඡිපනො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීන්තරිහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

4. භිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කල්පකාරකො චිමාදකාරකො භය්‍යකාරකො සඛෙස්ස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපතති ඛුත්තො අනපදනො, එකො ගිහීංසවෙසී චිත්තරා අනුත්තරාමිකෙහි ගිහීංසවෙසනති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලච්ඡිපනො හොති, එකො අර්කාචාරෙ ආචාරච්ඡිපනො හොති, එකො අභිද්ධිං දිට්ඨිච්ඡිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භිණ්ණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්පනීයකම්මං කරොය්‍ය.

ආකංඛමානස්සකං නිට්ඨං.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් අඛග භූණකින් සුක්‍රා මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උතුම් වූ සමන්ද්‍රෂටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූණෙන් සුක්‍රා මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛග භූණකින් සුක්‍රා වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූණෙන් සුක්‍රා මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්‍ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වේ ද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්‍ෂ වූයේ ඇවැත් ඛහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡේදරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් ගිහිත් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ යාඨනාහුලොම නොවූ ගාහිසංසගීයෙන් සුක්‍රා වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් භික්‍ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් දෘෂටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද භික්‍ෂූන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්නියකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්‍ෂූන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්නියකමය කරන්නේ ය.

තජ්නියකමය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ ඡෙදිකය හිමි.

අධාරසවනං

1. තජ්ජනිකම්මකතෙහි භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමමා වත්තිතම්මං, තත්තාසං සමමාචිත්තනා: ත උපසම්පාදෙතම්මං. ති නිස්සයො දුසම්මො, ත සාමණේරො උපට්ඨපෙතම්මො, ත භික්ඛුනොවාදකසම්මති¹ සාදිතම්මො, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො ත ඔවදිතම්මො, යාය ආපතනියා සමේසන තජ්ජනිකම්මං කතං හොති සා ආපතනි ත ආපජ්ජිතම්මො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨකරා, කම්මං ත ගරභිතම්මං, කම්මිකා ත ගරභිතම්මො, ත පකුසතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථො ධරෙතම්මො, ත පචාරණා ධරෙතම්මො, ත සවචනියං කාතම්මං, ත අනුවාදො පට්ඨපෙතම්මො, ත ඔක්කාසො කාරෙතම්මො, ත චොදෙතම්මො, ත සාදරතම්මො, ත භික්ඛුනි¹ සම්පයොජෙතම්මත්ති.

අධාරසවනං නිවසිතං.

නිපට්ඨපසංගමොත්තම්මඅධාරසකං

1. අථ ඛො සමේසා පඤ්ඤාකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං අකාසි. තෙ සමේසන තජ්ජනිකම්මකතා සමමා වත්තත්ති, ලොමං පාතෙත්ති, නෙත්ථාරං වත්තත්ති, භික්ඛු උපසම්භුතියා එවං වදෙත්ති: මයං ආවුසො සමේසන තජ්ජනිකම්මකතා සමමා වත්තාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්ථාරං වත්තාම, කථනනුඛො අමොග්ගි පට්ඨපජ්ජෙත්ති. හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තං. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සමේසා පඤ්ඤාකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජනිකම්මං පට්ඨපසංගමෙතං.”

2. පඤ්චති භික්ඛුවෙ අමොග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකම්මං ත පට්ඨපසංගමෙතම්මං: උපසම්පාදෙති, නිස්සයං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨපෙති, භික්ඛුනොවාදකසම්මතියං සාදිතියා, සම්මතො² පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්චකමොග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකම්මං ත පට්ඨපසංගමෙතම්මං.

3. අපරෙති³ පි භික්ඛුවෙ පඤ්චකමොග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකම්මං ත පට්ඨපසංගමෙතම්මං: යාය ආපතනියා සමේසන තජ්ජනිකම්මං කතං හොති තං ආපතනි ආපජ්ජනි, අඤ්ඤා වා තාදිසිකං, තතො වා පාටිට්ඨකරං. කම්මං ගරභති. කම්මිකෙ ගරභති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්චකමොග්ගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනිකම්මං ත පට්ඨපසංගමෙතම්මං.

1. භික්ඛු භික්ඛුනි, සස.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අවමාලාය වන

1. මහණෙනි, තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යය වී උපසම්පද කම් නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උච්චත් පිණිස නොගත යුතු යි. භික්ෂුනොපාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතු යි. සම්මතිය ලද්දහු විසින් ද මෙහෙණන්හට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැත්කන් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැත්කට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකම් නොගැරහිය යුතු යි. තර්කානුකූල කළ භික්ෂුනු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචිත්ත මහණහුගේ උපොසථකම් නොතැබිය යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සම්මතිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙවුතනතුර නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවසර නොගත යුතු යි. (පිණෙට් මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොගෙදිය යුතු යි.

අවමාලාය වන නිමි.

නොසංකිද්‍රවිය යුතු අවමාලාය වන

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූල කෙළේ ය. සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ ඔහු මනා ව පවතිත්. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙත්. නිස්තරණ වත් පුරත්. භික්ෂුන් වෙත එළඹ, “ඇවැත්නි, සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලෝම ව පවතිමු, වරදින් මිදෙමු වස් පැවැතිය යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියත්. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේකා:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩිතලොකිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූල සංකිද්‍රවායා.”

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි: උපසම්පද කම් කරයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උච්චත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණනට ඔවා දීමේ සම්මතිය පිළිගනී ද, සම්මත කරණ ලැබූයේත් මෙහෙණනට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අනාමික අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි: යම් ඇවැත්කන් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැත්කට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැත්කට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකම් ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසෙන් යුක්ත මහණහුගේ තර්කානුකූල නොසංකිද්‍රවිය යුතු යි.

නා පවිසසයානමෙහිහඳුනවි 1 රසයා. නිවිනා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණනුගේ තර්තීයකමය නොනැවැත්විය යුතු යි: ඉඳහි භික්ෂුවගේ උපොසථය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සම්මතියකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනී ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණනුගේ තර්තීයකමය නොසංඝිද්විය යුතු යි.

නොසංඝිද්විය යුතු අඛණ්ඩ අපොළොස නිමි.

සංඝිද්විය යුතු අපොළොස

1. “මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණනුගේ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි: උපසම්පද කමි නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැත් කරවා නොගනී ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොපිළිගනී ද, සම්මතිය ලද්දේද මෙහෙණතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණනුගේ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණතට කළ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි. යම් ඇවැත්වන් නිසා සංඝයා විසින් තර්තීයකමය කරණ ලද්දේවේ නම් ඒ ඇවැත්වන් නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අත් ඇවැත්කමත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පවිටු ඇවැත්කම හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කමය කළ සංඝයාට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණතට කළ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණනුගේ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි: ප්‍රචිතත් මහණනුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සම්මතියකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුක්ත මහණතට කළ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි.

සංඝිද්විය යුතු අපොළොස නිමි.

[සංඝිද්විම]

1. මහණෙනි, මෙහේ තර්තීයකමය සංඝිද්විය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුක සිවුර එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උපුර යෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙහේ කිය යුතු වෙයි: “සාමනේ, සංඝයා විසින් තර්තීයකමය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුතට අනුව පවතිමු, තිස්තරණ වෘතති පවතිමු. තර්තීයකමයාගේ සංඝිද්විම යදිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. “සුඤ්ඤාදායං භවතො සංඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඝෙසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපස්සන්ති. යාවන්ති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපස්සන්ති. එසා ඤාති.”

සුඤ්ඤාදායං භවතො සංඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඝෙසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපස්සන්ති. යාවන්ති. සංඝො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපස්සන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපස්සන්ති, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙස්ස.

දුතියමි එතමන්. වදාමි: සුඤ්ඤාදායං භවතො සංඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඝෙසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපස්සන්ති. යාවන්ති. සංඝො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපස්සන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපස්සන්ති, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙස්ස.

තතියමි එතමන්. වදාමි. සුඤ්ඤාදායං භවතො සංඝො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සංඝෙසන තජ්ජිකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්ථාරං වත්තනති, තජ්ජිකම්මකම්මසං පටිපස්සන්ති. යාවන්ති. සංඝො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං පටිපස්සන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මසං පටිපස්සන්ති, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙස්ස.

පටිපස්සන්ති. සංඝෙසන පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං, ඛමති සංඝස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තජ්ජිකම්මං නිවසිතං පඨමං.

2. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුක-
ලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව
පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්.
තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදින්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ
නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කීයකමය සංහිද්-
වන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක
භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්.
භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිඳෙනු වස්
පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදින්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කීයකමය සංහිද්වයි.
පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිද්‍රවීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි
නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ
වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීය-
කමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව
පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදින්.
සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිද්වයි.
පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක්
හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්,
හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය
අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කීයකමය කරණු
ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි
පවතින්. තර්කීයකමයාගේ සංහිද්‍රවීම යදින්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක
භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංහිද්වයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ
තර්කීයකමය සංහිද්‍රවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රූපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ
නිහඬ වේවා. යමකුට රූපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කීයකමය සංඝයා විසින් සංහිද්වන
ලදී. සංඝයාට එය රූපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ
සලකමි” යනු යි.

සලබ්ධත තර්කීයකමය නිමි.

2. නියසාකම්මං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හොති, අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨො, -පෙ-තෙ උරුකායනති බියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සඛ්ඤං සනතිපාතාපෙඨා භික්ඛු පටිපුච්ඡි:

“සථං නිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා”ති. “සථං හගවා”.

4. විහරති බුද්ධා හගවා: “අනනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොඝපුරිසස්ස අනනුලොමිකං අපාතිරූපං අස්සාමණ්‍යං අකපටියං අකරුණිකං. කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනා, මූලාය පටිකස්සනා, මානතං දෙනා, අබ්‍භනා.

2. නිගන්වනම්

1. එකමගෙහි ආයුෂ්මත් සෙයාසක හිසු නෙමේ අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේදරහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝමී නොවූ හිතිය සංගතියෙන් යුක්ත ව වෙනෙයි. එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අභ්‍යාත කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙයින් සතුටු වන සුලු, පට්ට පිළිකුල් කරුණ කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සාක කරණ) හික්මෙනු කැමැති යම් හිසුනු වෙත් ද, ඒ හිසුනු “කෙසේ නම් සෙයාසක හිසු නෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුණේ නොගැළ-පෙන්නා වූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද, එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අභ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෙයාසක මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරා-වත්. ඉක්බිති ඒ හිසුනු මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලානු ය.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හිසුසංඝයා රැස් කරවා, හිසුන් විවාල සේක:

“මහණෙනි, සෙයාසක මහණ නෙමේ අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් තැනි ඇවැත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝමී නොවූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද? එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අභ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්” යනු සැබෑ ද? (ඇසූ සේක). “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි ඔහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නොසුදුසු ක්‍රියාවෙකි. ශාසනයට අනුලෝමී නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අසුත්තෙකි. ශ්‍රමණයකට අයත් නොවූයෙකි, කැප නොවූයෙකි, නොකළ යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ නෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපතතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලෝමී නොවූ හිතියංගතියෙන් යුක්ත වූයේ වෙනෙයි ද, එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකායා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අභ්‍යාත කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-.” විගර්හිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තෙන භි භික්ඛවෙ සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොතු නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති. එවං ව පන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතඛො, ථොදෙතා සාරෙතඛො, සාරෙතා ආපත්ති ආරුපෙතඛො, ආපත්ති ආරුපෙතා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතඛො:

6. සුණාතු මෙ හතෙත සමෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපත්තිඛුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා මුලාය පටිකස්සනතා මානතතං දෙනතා අබෙහනතා, යදි සමසස්ස පත්තකල්ලං සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙය්‍ය නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති. එසා ඤාතති.

සුණාතු මෙ හතෙත සමෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපත්තිඛුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා මුලායපටිකස්සනතා මානතතං දෙනතා අබෙහනතා, සමෙසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති. යස්සායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසස කමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදමි. සුණාතු මෙ හතෙත සමෙසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපත්තිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා, මුලාය පටිකස්සනතා, මානතතං දෙනතා, අබෙහනතා, සමෙසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරෙති නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති. යස්සා-යසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

තතං සමෙසන සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං, නිස්සාය තෙ වන්ඛන්ති. ඛමති සමසස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ඛාරයාමි”ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වුවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැළි දු මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරභා දූහාමි කථා කොට භික්ෂුන් ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුනට “තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු යැ”යි නියසාකමය කෙරෙවා. මහණෙනි, ඒ නියසාකමය ද මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා, මේ සෙය්‍යසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරන්නේ ය. මේ ඤාතී යයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක මහණහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් හෙ තෙමේ කියවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි.... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙය්‍යසක භික්ෂු තෙමේ අව්‍යක්ත වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් භික්ෂුහු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකස්සනය කරන්නාහු මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කෙරෙයි. සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කිරීම යම් ආයුෂමනකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් නෙ තෙමේ කියවා. සංඝයා විසින් සෙය්‍යසක භික්ෂුහට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයේ විසිය යුතු ය’යි නියසාකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ ධරමි” යනු යි.

අධමමකමමදවාදසකං

1. තීභි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං නියසසකමමං අධමම-කමමඤ්ච හොති, අවිතසකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අසමුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසසකමමං අධමමකමමං ච හොති, අවිතස-කමමඤ්ච, දුට්ඨපසන්නඤ්ච.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසසකමමං අධමමකමමං ච හොති, අවිතසකමමඤ්ච, දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපතනියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතනියා අනාදෙපෙත්වා කතං හොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසමුඛා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාපතනියා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතනියා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසිතාය ආපතනියා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපතනියා අනාදෙපෙත්වා කතං හොති, අධමමෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉදෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභඤ්චිති සමන්තාගතං නියසසකමමං අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතසකමමං ච දුට්ඨපසන්නං ච.

නියසසකමම අධමමකමම දවාදසකං නිවසිතං.

අධිකාරීදෙපාර්තමේන්තුව

1. “මහත්මයාණනි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද, නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: අධිකාරීන්ගේ ද, ප්‍රතිඥා නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිපිට කරන ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, මහත්මයාණනි, මේ අධිකාරීන්ගේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද මනාම නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

2. මහත්මයාණනි, අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, දෙසු ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

3. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ වෛද්‍ය නොසංසිද්ධතාව කරන ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නොකරවා කරන ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත් නොතොරා කරන ලද්දේ වෙයි ද...

4. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය (අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව) සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

5. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ නොපිළිපිට කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

6. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ පිළිගත නොගෙන කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

7. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇවැත් නැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

8. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

9. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ දෙසු ඇවැත්තෙහි කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

10. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ වෛද්‍ය නොසංසිද්ධතාව කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

11. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ සිහිපත් නොකරවා කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද...

12. අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ ඇවැත් නොතොරා කරන ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීන්ගේ කරන ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහය සංසිද්ධතාවය වෙයි කරන ලද්දේ වෙයි ද, මහත්මයාණනි, මේ අධිකාරීන්ගේ සියලුම නියෝගනීය අධිකාරීන්ගේ ද අධිකාරීන්ගේ ද මනාම නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

නියෝගනීය අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුවේ නිමි.

ධම්මකමමදවාදසකං

1. තීභි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: සමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභිඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

2. අපරෙභි'පි භික්ඛවෙ තීභිඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3 අපරෙභි'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපත්තිං ආරුපෙඤා කතං හොති.

4. අපරෙභි'පි -පෙ- සමුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

5. අපරෙභි'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

6. අපරෙභි'පි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

7. අපරෙභි'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

8. අපරෙභි'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

9. අපරෙභි'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

10. අපරෙභි'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

11. අපරෙභි'පි -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති.

12. අපරෙභි'පි -පෙ- ආපත්තිං ආරුපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීභිඛෙගති සමන්තාගතං නියසසකමං ධම්මකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

නියසසකමෙ ධම්මකමමදවාදසකං නිට්ඨිතං.

බර්තමානකර්මය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තරයෙන් සුභාසන නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයෙන් ද විනයකර්මයෙන් ද මනා ව සංහිද්‍යාකර්මයෙන් ද වේ: සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සුභාසන නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයෙන් ද විනයකර්මයෙන් ද, මනා ව සංහිද්‍යාකර්මයෙන් ද වේ.

2. මහණෙනි, අනාසව ද අභ්‍යන්තරයෙන් සුභාසන නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයෙන් ද විනය කර්මයෙන් ද මනා ව සංහිද්‍යාකර්මයෙන් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සුභාසන නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයෙන් ද විනයකර්මයෙන් ද මනා ව සංහිද්‍යාකර්මයෙන් ද වෙයි.

3. අනාසව ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද,...

4. අනාසව ද... සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

5. අනාසව ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. අනාසව ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

7. අනාසව ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

8. අනාසව ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. අනාසව ද... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. අනාසව ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. අනාසව ද... සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

12. අනාසව ද... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානකර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තරයෙන් සුභාසන නියෝගකර්මය බර්තමානකර්මයෙන් ද විනය කර්මයෙන් ද මනා ව සංහිද්‍යාකර්මයෙන් ද වෙයි.

නියෝගකර්මයෙන් බර්තමානකර්මය නිමි.

ආකඩබ්බමානුජකතං

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බෙස අධිකරණකාරකො. බාණ්ලො හොති අබ්‍යතො ආපත්තිවත්තලො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තා-ගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, අතිද්වේසා ද්වේවිපතො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ-බ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

4. ඨිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයා-කමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බෙස අධිකරණකාරකො, එකො බාණ්ලො හොති අබ්‍යතො ආපත්තිවත්තලො අනපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ ඨිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමිති භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසීලෙ සීලවිපතො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපතො හොති, එකො අතිද්වේසා ද්වේවිපතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමිති භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණ්ණං භික්ඛුනං ආකඩබ්බමානො සබ්බෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

නියයාකමමෙ ආකඩබ්බමානුජකතං නිවසිතං.

ආකඩබලානාජකකය

1. මහණෙනි, අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙසි නොවෙසි ආදී) විරුඬුවාද කරන්නේ ලාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයගෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අවසන්න වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපතති පරිවෙජද රහිත බාලගෙක් වේ ද, ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ අනුලොමී නොවූ ගිහි සංසඨියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලගෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරගෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමසන්ද්‍යජියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්ත වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සගුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ ලාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අවසන්න වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපතති පරිවෙජද නොදත් බාලගෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුණේ ශාසනයට අනුකූල නොවූ ගිහි සංසඨියෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලගෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තමාචාරගෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සමසන්ද්‍යජියෙහි විපත් දිටු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්ත වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් නියසසකමීය කරන්නේ ය.

නියසසකමීයෙහි ආකඩබලානාජකකය නිමි.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා සද්දෙවතබො:

“සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං යාවති. යදි සමිසංසං පතනකල්ලං සමෙසා සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසමග්ගං. එසා සද්දතී.

සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසමග්ගතී. යසංසමග්ගතො ඛමති සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතම්ථං වදාමි. සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසමග්ගතී. යසංසමග්ගතො ඛමති සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

තතියමි එතම්ථං වදාමි. සුණාභු මෙ භතෙන සමෙසා: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙසන නියමකම්මකතො සමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වතනති, නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං යාවති. සමෙසා සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසංසමග්ගතී. යසංසමග්ගතො ඛමති සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමසංසං කම්මසං පටිපසංදායං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිපසංදායං සමෙසන සෙය්‍යසකං භික්ඛුනො නියමකම්මං. ඛමති සමිසංසං. තසමා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

නියමකම්මං නිබ්බිතං දුතියං.

3. පබ්බාජනියකම්මං

[අසුජිපුනබ්බසුකානං අනාවාරං]

1. තෙන බො පන සමයෙන අසුජිපුනබ්බසුකා නාම කිංචාභිජිසමි. ආවාසිකා භොගති අලජ්ජනො පාපභික්ඛු. තෙ එවරුපං අනාවාරං ආවරනති: මාලාවච්ඡං රොපෙනතිපි රෙපාපෙනතිපි. සිඤ්ඤානතිපි, සිඤ්ඤාපෙනතිපි. ඔචිතනතිපි, ඔචිතාපෙනතිපි. ගඤ්ඤානතිපි, ගඤ්ඤාපෙනතිපි. එකතොවණ්ටිකමාලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. උභතොවණ්ටිකමාලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. මඤ්ඤානං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. විබුහිකං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. වටංසකං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. ආවෙලං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි. උරලජ්ජං කරෙන්නතිපි, කාරුපෙනතිපි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. ව්‍යාකෘත වූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙතේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුලෝම ව පවතී. (අටලෝස්) නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. ඉදින් සබ්බසාට පැමිණි කල් ඇති කමය වේ නම් සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන්නේය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ, මනා ව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දෙවන ව ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුයේ මනා ව පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවන ව ද මෙ කරුණ කියමි. සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සබ්බසා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබූ මේ සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ මැනවින් පවතී. අනුලෝම ව පවතී. නිසාරණ වන පුරයි. (හේ) නියසසකමයාගේ සංහිදීම යදී. සබ්බ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

සබ්බසා විසින් සෙය්‍යසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන ලදී. සබ්බසාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

දෙවන නියසසකමය නිමයේ ය.

3. පබ්බාජනියකමය

[අසුප්පනබ්බසුකයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලී අසුප්ප් පුනබ්බසුක නම් වූ පවට පිඤ්ඤා නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාගිජ්ජෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමුද මල්පාල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමුද දිග ඉසින්, අනුත් ලවා ද ඉස්වත්. තුමුද මල් කෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් කෙලවත්. තුමුද මල්දම් ගොතත්, අනුත් ලවා ද මල්දම් ගොතවත්. එක් පසකට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. දෙපසට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. තුමුද මල්කැන් කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. හිඳි ඇදියෙකින් ඇවුහු මල්දම් (පිටුකීකාවන්) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවංගක) තුමුද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. කණු පලඳනා මල්දම් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. උර පලඳනාවන් තුමුද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං න පටිපසස්සමොතබ්බං: පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සච්චනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කාරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං න පටිපසස්සමොතබ්බං.

න පටිපසස්සමොතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසස්සමොතබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නියසායං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථිං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුතියො න ඔවදති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං: යාය ආපත්තිං සබ්බෙත නියසාකම්මං කතං තොති තං ආපත්තිං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ ත ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං: න පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසාකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං.

පටිපසස්සමොතබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමොතං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමොතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකෙති භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්බුද්ධිං එකංසං උත්තරුසබ්බං කරුණා බුද්ධිං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිකා අඤ්ජලිං පග්ගහෙති; එවමස්ස වචනීයො: “අහං හතොත සබ්බෙත නියසාකම්මකතො සම්මා චත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං චත්තාමි, නියසාකම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං ආවාමි”ති. දුතියමපි ආචිතබ්බො. තතියමපි යාචිතබ්බො,

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංගිඤ්චය යුතු: පුට්ඨකත් මහණෙකුගේ පොහොසත් තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සම්මතනියකම කෙරේ ද, වෙනෙරු දෙවූ බව කෙරේ ද, අනුකූල වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගනී ද, (පුට්ඨකත් මහණෙකුට) වොදනා කෙරේ ද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, හිසකුත් උනුත් හා කලකයෙහි නොදැද. මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල නොසංගිඤ්චය යුතු.

නොසංගිඤ්චය යුතු අවලෝකන නිමිත්තය.

සංගිඤ්චය යුතු අවලෝකන

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු: තමා උපාධ්‍යායව උපසංචිත නො කෙරෙහි ද, නිස නො දෙසි ද, හෙරණකු උච්චතව යොදා නො ගනී ද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සමත්තිය නො ඉවසයි ද, සමත්තිය ලද්දේ නමුත් ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු.

2. මහණෙනි, අනාගත වූ ද පඤ්චාසනයෙන් යුක්ත මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු: යම් ඇවැත්කුට සමසයා විසින් (මනුෂ්‍ය) නියායානුකූල කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැත්කුට නො පැමිණේ ද, එවැනි දන් ඇවැත්කුට හෝ නො පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැත්කුට හෝ නො පැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකම නො ගරහා ද, විනය-කමය කළමුත් නො ගරහා ද, මහණෙනි, මේ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු. පුට්ඨකත් මහණෙකුගේ පොහොසත් තබා ද, පවුරුණු නො තබා ද, සම්මතනිය කම නො කෙරේ ද, වෙනෙරෙහි දෙවූ තැන්හි නො සිටී ද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නො ගනී ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හිසකුත් උනුත් කලකයෙහි නො යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අවධානයෙන් යුත් මහණෙකුගේ නියායානුකූල සංගිඤ්චය යුතු.

සංගිඤ්චය යුතු අවලෝකන නිමිත්තය.

[සංගිඤ්චම]

1. මහණෙනි, නියායානුකූල මෙසේ සංගිඤ්චය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණෙකු විසින් සමසයා වෙත එළඹ උතුරුසෙය එකක් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිසකුත්ගේ පා වැද උත්තමක ව සිද ඇදී ලී බැඳ ගෙන මෙසේ නියා යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම සමසයා විසින් නියායානුකූල කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසකුත් අනුව පවතිමි. (අපොඤ්ඤා) නිසාරණ වහ අනුව පවතිමි. නියායානුකූලයෙන් සංගිඤ්චිත යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යදිම යුතු. තෙවෙනුව ද යදිම යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අවසාරසවනන:

1. නියසසකමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනො සමමා වතතිතබ්බං. තත්ත්වායං සමමා වතනනා: න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නියසසකමකතො දුතබ්බො, න සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථි සාදි-තබ්බො, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න වෙදිතබ්බො, යාස ආපත්තියා සඤ්ඤා නියසසකමමං. කතං හොති සා ආපත්තී න ආපජ්ජිතබ්බො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරු, කමමං න ගරභිතබ්බො, කමමිකා න ගරභිතබ්බො, න පනතනසස භික්ඛුනො උපොසථො: ඤාපෙනබ්බො, න පමාරණා ඤාපෙනබ්බො, න සමවතියං කාතබ්බං, න අනුචාරො පටිඤ්ඤෙනබ්බො, න ඉතොසා කාරෙතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතබ්බො, න භික්ඛුනි සමසයොජෙතබ්බනති.

නියසසකමම අවසාරසවනන: නිවර්තනං.

න පටිපසසමෙහතබ්බඅවසාරසක:

1. අථ ඛො සඤ්ඤා සෙය්‍යසකසස භික්ඛුනො නියසසකමම: අකාසි නියසාය තෙ වතබ්බනති. සො සඤ්ඤා නියසසකමකතො සංඝාණ-මිතෙන සෙවමානො හජමානො පසිරුපාසමානො උද්දිසාරෙතො පරිපුර්වතො ඛත්තසුතො හොති ආගතාගමො ධර්මධරෙ විනයධරෙ මාතිකාධරෙ පණ්ණිතො ව්‍යතො මෙධාපි ලජ්ජි කුසකුචිතො සිකා-කාමො. සො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, තෙසාරං වතනති. භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිති, එවං වදෙති: “අතං ආවුතො සඤ්ඤා නියසසකමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙසාරං වතනාමි, කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”නති. හගවතො එතමන්ථං ආරෙවෙසුං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා සෙය්‍යසකසස භික්ඛුනො නියසසකමමං පටිපසසමෙහතු.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඤ්ඤා සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසස-කමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නියසසකමකතො, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථි සාදිතති, සමමතො'පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න. පටිපසසමෙහතබ්බං.

3. අපරෙහි'පි භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං: යාය ආපත්තියා සඤ්ඤා නියසස-කමමං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජිතති, අඤ්ඤා වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරභති, කමමිකා ගරභති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමෙහති සමනාගතසස භික්ඛුනො නියසසකමමං න පටිපසසමෙහතබ්බං.

අමලොස්වත

1. මහණෙනි, නියසසකමය කරුණු ලැබූ මහණනු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පද නොකළ යුතුයි, නිස නොදිය යුතුයි, සාමණේරකෙනෙකු උපසම්පාතය පිණිස නොතබාගත යුතුයි, සිතවුනොවාදකසම්මතිය නොපිළිගත යුතුයි, ඒ සම්මතිය ලැබුවහු විසින් ද මෙහෙණින්තට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැත්කන් කරුණකට සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දේද ඒ ඇවැත්තට නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අන් ඇවැත්කට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරතිය යුතුයි, කමය කළ භික්ෂුන්ට නොගැරතිය යුතුයි, ප්‍රචතක් මහණනුගේ පොහොය නොතැබිය යුතුයි, පවාරණය නොතැබිය යුතුයි, සචරතියකමය නොකළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙවු තනතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතුයි, භික්ෂුන් ඔවු-නොවුන් හා කලන පිණිස නොයෙදවිය යුතුයි.

නියසසකමයෙහි අමලොස්වත නිමි.

නොසංහිදුවියයුතු අමලොස්වත

1. ඉක්බිත්තෙන් සබස තෙමේ සෙයසක මහණහට 'නා විසින් මහතෙරකෙනෙකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුය'යි නියසසකමය කෙළේය. සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-දිතුරන් සෙවිනේ, බජනුගේ, ඇසුරු කරණුගේ, උදෙසවනුගේ, නැවත නැවත විවාරණුගේ, වාචොදගත කොට ගත් ආගමය ඇති, බමිවර, විනයවර, මාතාකාධර, පණ්ණිත, ව්‍යක්ත, ප්‍රඥවත්, ලජ්ජී, සුඵවරදෙහි ද බුදුකන් කරුණ, සිසාකාමි වූ බහුශ්‍රැතයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනාව පවතී. (මන් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිසාරණය පිණිස පවතී. භික්ෂුන් සැරා එලැබ, "ඇවැත්නි, මම සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දෙහි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වැ පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ"යි මෙසේ කියයි. භික්ෂුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී තම සබස තෙමේ සෙයසක මහණනුගේ නියසසකමය සංහිදුවා."*

2. මහණෙනි, අභග පසෙකින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: උපසපත් කෙරෙහි ද, නිස දෙසි ද, ගහරණකු තමාට උච්චතෙහි යොදා ගනී ද, මෙහෙණින්තට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලැබුයේත් මෙහෙණින්තට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභග පසින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අනා වූ ද අභග පසෙකින් යුත් මහණනුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: යම් ඇවැත්කට සබසයා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද නම්, ඒ ඇවැත්තට පැමිණේ ද, එවැනි අතින් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කමය ගරහා ද, කම කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණනුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. තෙ කුලිඤ්ඤිකං කුලභිකානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්භානං කුලදුසිනං එකතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. උභතොවණ්ඨිකමාලං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. මඤ්ජරිකං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. විඛුනිකං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. වටංසකං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. ආවෙලං හරනතිපි, හරපෙනතිපි. උරව්දං හරනතිපි, හරපෙනතිපි.

3. තෙ කුලිඤ්ඤි කුලභිකාති කුලකුමාරීති කුලසුණ්භාති කුලදුසිති සද්ධං එකභාජනෙපි භුඤ්ජනති. එකථාලකෙපි පිචනති. එකාසනෙපි නිසිදනති. එකමඤ්ඤෙපි කුච්චෙටනති. එකඤ්ජරණෙපි කුච්චෙටනති. එකපාපුරණෙපි කුච්චෙටනති. එකඤ්ජරණ පාපුරණෙපි කුච්චෙටනති. විකාලෙපි භුඤ්ජනති. මජ්ජමෙපි පිචනති. මාලාගකච්චෙටනමපි බාණෙනති.-

තච්චනතිපි. ගායනතිපි. වාදෙනතිපි. ලාසෙනතිපි. තච්චනතියාපි තච්චනති. තච්චනතියාපි ගායනති. තච්චනතියාපි වාදෙනති. තච්චනතියාපි ලාසෙනති. ගායනතියාපි තච්චනති. ගායනතියාපි ගායනති. ගායනති-යාපි වාදෙනති. ගායනතියාපි ලාසෙනති. වාදෙනතියාපි තච්චනති. වාදෙනතියාපි ගායනති. වාදෙනතියාපි වාදෙනති. වාදෙනතියාපි ලාසෙනති. ලාසෙනතියාපි තච්චනති. ලාසෙනතියාපි ගායනති. ලාසෙනතියාපි වාදෙනති. ලාසෙනතියාපි ලාසෙනති.-

අට්ඨපදෙපි කිලනති. දසපදෙපි කිලනති. ආකාසෙපි කිලනති. පරිහාරපදෙපි කිලනති. සනතිකායපි කිලනති. බලිකායපි කිලනති. ඝටිකායපි කිලනති. සලාකහජෙනපි කිලනති. අනෙකපි කිලනති. පඛනච්චරෙනපි කිලනති. වඛකකෙනපි කිලනති. මොක්ඛවිකායපි කිලනති. විභිඤ්ඤකෙනපි කිලනති. පතතාලකකෙනපි කිලනති. රජකෙනපි කිලනති. බහුකෙනපි කිලනති. අකඛරිකායපි කිලනති. මනෙසිකායපි කිලනති. යථාචර්ජෙනපි කිලනති. ගජච්චිමපි සිකකනති. අසුසමිමපි සිකකනති. රජසමිමපි සිකකනති. බහුසමිමපි සිකකනති. ඵරුසමිමපි සිකකනති. ගජච්චිමපි පුරතො බාවනති, අසුසසපි පුරතො බාවනති, රජසසපි පුරතො බාවනති. ආබාවනතිපි. උසෙසලෙනතිපි. අපෙඨාවෙනතිපි. නිබ්බුර්ඛනතිපි. මුට්ඨිතිපි පුජකිනති. රඛතමරේඛපි සංඝාටිං පතාරිතො තච්චනතිං එවං වදෙනති: ඉධ භගිනි තච්චසුඤ්ඤි, තලාටිකමපි දෙනති. විපිබච්චි අනාවාරං ආචරනති.

4. තෙන ඛො පන සමගෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු කාසිසු වර්ණං වුප්පො සාවජ්ඣං ගච්ඡන්තො හභවන්තං දස්සන්තො යෙන කිට්ඨාතිරි තදවසරි. අථ ඛො සො භික්ඛු පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පතනච්චර-මාදාය කිට්ඨාතිරිං පිණ්ඩාය පාඨිසි, පාසාදිකෙන අභික්ඛකෙනෙතන පටික්ඛ-නෙතන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සමම්ඤ්ජනෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිතතවකුඤ්ඤ ඉරියාපථසමපනෙනා,

2. ඔහු කුලසත්තව කුලසත්තව, කුලකුමරියතව, කුලසෙතෙලියතව, කුලදුස්සතව එකතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උභයතොටණ්ඩිකමාලාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කැන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. පිඬුකිකාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුන්මල්කඩ තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පලඳකා තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපලඳනාවන් තුළ ද ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණනු කුලසත්තව හා කුලසත්තව හා කුලකුමරියත් හා කුල-වඩුන් හා කුලදුස්සත් හා එක් වෙළෙඳකි ද වෙළෙඳත්. එක් තලුතැටියෙහි ද බොත්. එක් අස්තෙහි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ගසනක කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදත්. එක් පොරොත්තුවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරොත්තා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. තොකල්හි ද බුදිත්. මදුපානක ද කරත්. මල් ගඳ විලෙදින් ද දරත්. -

තැටිම ද කරත්. ගැසීම ද කරත්. වැසීම ද කරත්. විලාස දක්වත්. තවත්තියට ද තවත්. තවත්තියට ද ගසත්. තවත්තියට ද වසත්. තවත්තියට ද විලාස දක්වත්. ගසත්තියට ද තවත්. ගසත්තියට ද ගසත්. ගසත්තියට ද වසත්. ගසත්තියට ද විලාස දක්වත්. වසත්තියට ද තවත්. වසත්තියට ද ගසත්. වසත්තියට ද වසත්. වසත්තියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වත්තියට ද තවත්. විලාස දක්වත්තියට ද ගසත්. විලාස දක්වත්තියට ද වසත්. විලාස දක්වත්තියට ද විලාස දක්වත්. -

අගස් ද පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. දසගස් ද පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. අහසේ ද දු පෝරුව ඇසිණේ සලකා දු කෙළින්. කවිපි-පෙතෙහි ද ක්‍රියා කරත්. සන්නික ක්‍රියාව ද කරත්. බලිකාක්‍රියාව ද කරත්. සවිකාක්‍රියාව ද කරත්. සලාකා හන් ක්‍රියාව ද කරත්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කොළතලා පිහිමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා තතුලින් හැමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කරනම් ගැසීම ද කෙරෙත්. හුලංපෙහි කරකැවීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කොළ තැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා රිසෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රියා කරත්. අහසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියවීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. සිත දු කීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කණුන් කොරැන් ආදීන් හේ ඉරියවු දක්වීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. හක්කිලියෙහි ද හික්මෙත්. අග්ගිලියෙහි ද හික්මෙත්. රථසිලියෙහි ද හික්මෙත්. බහුසිලියෙහි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්පි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. අසුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. රථයට පෙරවු ව ද දිවෙත්. දිවු තාක් දුර පෙරලා ද දිව එත්. උස් හඩ නගත්. අත්පොලසන් දෙත්. මල්පොර බදත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රකම්බල මැද සහල සිවුර එළා 'තැනණියනි, මෙහි තවත්තැ'යි කියත්. 'මැනව, මැනැවැ'යි කියා සිය තලලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇඟ තලලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වාස පැවැරැගේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට යැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කීටාගිරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරැගෙහි හැඳ පෙරෙව් පාසිවුරු ගෙණ (දක්නවුන්) පහදවන හේ යැමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිවීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතු වැ යට බලා හෙළා ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිසුන් වූයේ කීටාගිරියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“දුට්ඨො හතෙත කිට්ඨිඝ්ඨිං ආවාසො, අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨිඝ්ඨිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපතිකා, තෙ ඵරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි, රොපාපෙන්නි’පි-පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ හතෙත මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති, ඊඤ්ඤානති පෙසලා භික්ඛු, නිවසන්ති පාපතිකා, සාධු හතෙත භගවා කිට්ඨිඝ්ඨිං භික්ඛු පතිනෙය්‍ය, යථායං කිට්ඨිඝ්ඨිං ආවාසො සණ්ඨගෙය්‍යාති”. තතොතං භගවා ආගච්ඡාමිති.

11. අථ ඛො භගවා ඵතසම්මං නිදනෙ ඵතසම්මං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤා නාම කිට්ඨිඝ්ඨිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපතිකා, තෙ ඵරුපං අනාචාරං ආචරන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි, රොපාපෙන්නි’පි-පෙ-විවිධමපි අනාචාරං ආචරන්ති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බෙ සද්ධා අනෙසුං පසන්නා, තෙපි ඵතරහි අසාද්ධා අපසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බෙ දනපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජින්නාති; ඊඤ්ඤානති පෙසලා භික්ඛු. නිවසන්ති පාපතිකා”ති. සච්චං භගවා.

12. විගරහි බුද්ධා භගවා; අනනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඝපුරිසානං -පෙ-කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොඝපුරිසා ඵරුපං අනාචාරං ආචරිස්සන්ති; මාලාවච්ඡං රොපෙස්සන්ති’පි, -පෙ- විවිධමපි අනාචාරං ආචරිස්සන්ති.

13. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය-පෙ- විගරහිත්වා ඛමම්මං කථං කතා සාරිපුත්තමොග්ගලානෙ ආමනෙත්ති: ගච්ඡං භූලෙහ සාරිපුත්තා කිට්ඨිඝ්ඨිං. භන්තා අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කිට්ඨිඝ්ඨිං පබ්බාජනියකම්මං කරොථ. භූමිකං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිකො’ති.

14. “කථං මයං හතෙත අසාජ්ජනබ්බසුඤ්ඤානං භික්ඛුනං කිට්ඨිඝ්ඨිං පබ්බාජනියකම්මං කරොමි. චණ්ඩා තෙ භික්ඛු ඵරුසා”ති. “තෙන හි භූමිකා සාරිපුත්තා බ්‍රහ්මෙහි භික්ඛුහි සද්ධං ගච්ඡා”ති. ඵචං හතොති ඛො සාරිපුත්තමොග්ගලානා භගවතො පටිවෙස්සාසුං.

“වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (ගිහිත් සහන්තට) මල්පාල තුමුත් සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවවත්...විවිධ වූ දන්තොපණත්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදූහැටියෝ සස්තෑ පැහැදුනෝ වූහ ද උහුත් දැන් සැදූහැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සමසයාට නිබඳ දෙන දුතපථයෝ වූහ නම්, උහු ද දැන් සිදුහානු වෙති. ප්‍රියසීල වහන්ස ආවාසය හැර යත්. පාපභික්ෂුක නෙවාසික වූ වෙසෙත්. වහන්ස, කිට්ඨිකියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංසරිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිට්ඨිකියට වහන්ස එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු සි. වහන්ස, මේ එහි සිට එම සි ඒ මහණ සැල කෙළේ ය.

11. ඉක්බිතිවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි බිත්සහන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කිට්ඨිකියෙහි ආවාසික වූ අසාර්ථ පුතබ්බසුක නම් මහණෙකු අලප්ථික ය. පාපභික්ෂුක ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, තුමුත් මල් පාල සිටුවත් ය, අනුත් ලවාත් සිටුවවත් ය...විවිධ නොපණත්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එයින්) පෙරු සැදූහැටි වූ සස්තෑ පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදූහැ නැතිවත් වූ නො-පහන් වූ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සමසයාට පළමු දුන් දුතපථයෝ දැන් සිදුහානු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියසීල භික්ෂුක ආවාසය හැර යත් ය, පාපභික්ෂුක ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද?”යි අසා වදාළ සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ සි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ හැරුනු සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නොපණත්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සහනු පිණිස) මල්පාල සිටුවත් ද ... විවිධ නොපණත් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තෑ නොපහන් වූවත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසාර්ථ පුතබ්බසුක භික්ෂුන් වෙසෙසින් ගරභා දැනුම් කථා කොට වදාරා, සැරිසුන් මුහුලන් දෙ නම අමතා, “සැරිසුනෙහි, තෙපි කිට්ඨිකියට යවු. ගොස් අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණන් කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමය කරවු. ඔහු නොපණේ සද්ධර්මාරිකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “වහන්ස, අපි අසාර්ථ පුතබ්බසුක මහණනට කිට්ඨිකියෙන් තෙරපාලීමේ කමය (පබ්බාජනිය කමය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු ඇබහ, පරොස්ස”යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. “එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයනි, තෙපි බොහෝ මහණන් කැට්ටි යවු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි ශාරිපුත්‍රයනුගත් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

මොකවිකාශ'පි කිලනා, විකුලකෙත'පි කිලනා, පතනාලකෙත'පි කිලනා, රජකෙත'පි කිලනා, බහුකෙත'පි කිලනා, අකිලකාශ'පි කිලනා, මනෙසිකාශ'පි කිලනා, යථාමාන'පි කිලනා, හපිසම්මපි සිකිකනා, අසාසම්මපි සිකිකනා, රජසම්මපි සිකිකනා, බහුසම්මපි සිකිකනා, ජරාසම්මපි සිකිකනා, හපිසා'පි පුරතො බාවනා, අසාසා'පි පුරතො බාවනා, රජසා'පි පුරතො බාවනා, අබාවනා'පි, උසොලෙනා'පි, අපෙචාවෙනා'පි, නිබුරුකිනා'පි, බුරුහි'පි සුරකිනා, රකිමෙකි'පි සකිකා. පසරිනා තවනා. තවනා. එව. වදෙනා: ඉබ හකිනි තවකිනා'පි, නලාපිකමපි දෙනා: විවිධව අනාචාර. අචරනා.

යෙ'පි හෙ හනන මනුසා පුබෙ සදා අනෙහි පසනා හෙ'පි එතරහි අසාසා අපසනා. යා'පි තා'පි සකිකා පුබෙ දනපථානි, තා'පි එතරහි උපවිනනා. රිකුනා පෙසලා හිකු නිවසනා පාප-හිකු. "සාධු හනන හනවා කිවාහිරි හිකු පහිනෙය, යථාය කිවාහිරිසම් අවාසො සකිකෙය"යි.

8. එවමාපුසා'නි බො සො හිකු තා'පි උපසකසා පරිසුනා උපසකසා යෙන සාවනි හෙන පසකම්. අනුපුබෙක යෙන සාවනි, යෙන පෙතවන අනාපිකිකසා අරාමො, යෙන හනවා තෙහුපසකිකම්. උපසකිකම් හනවනා අභිවාදෙනා එකමනා නිසිදි.

9. අභිකිකි බො පනනා බුද්ධානා ගතවනානා අගනකුකෙහි හිකුහි සදා පරිසමමාදිනා. අථ බො හනවා තා හිකු එතදවොව: "කවි හිකු බමනි. කවි යාපනි, කවිසි අපසලමපෙන අභිකා අගතො. කුසනා ව නි හිකු අගවිසි"යි. "බමනි. හනවා, යාපනි හනවා, අපසලමපෙන වාහා හනන අභිකා අගතො."

10. ඉබාහා හනන කාසිසු වසා පුබෙ සාවනි අගවනනා හනවනා දසනා යෙන කිවාහිරි තදවසරි. අථ බොහා හනන පුබෙකහසමය නිවාසෙනා පතනවිවරමාදය කිවාහිරි. පිණ්ඩා පාපිසි. අද්දා බො ම. හනන අකුකුතරො උපසකසා කිවාහිරිසම් පිණ්ඩා වරනා. දිකාන යෙනාහා තෙහුපසකිකම්. උපසකිකම් ම. අභිවාදෙනා එතදවොව: "අපි හනන පිණ්ඩා උබනා"යි. ත බො අනුසො පිණ්ඩා උබනා"යි. "එහි හනන කර ගමිකාමා"යි. අථ බො හනන සො උපසකසා ම. කර තෙනා නොපෙනා එතදවොව: "කහා හනන අගතො ගමිකාමා"යි, "සාවනි බො අහා අනුසො ගමිකාමි හනවනා දසනාය"යි. "තෙන හි හනන මම් වචනෙන ගතවනා පාදෙ සිරසා වකු, එවකු වදෙන:-

කරණම් පැනීමෙහිදු කෙළිති. කත්තන්ගුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙහිදු කෙළිති. කුඩා රියෙහිදු කෙළිති. කුඩා දුන්නෙහිදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙහිදු කෙළිති. මනසිකායෙහිදු (සිතුවෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාචර්යෙහිදු (සිරුරු දෙස් දක්වමින්) කෙළිති. හසනි සිලායෙහිදු හික්මෙති. අසනිලායෙහිදු හික්මෙති. රජසිලායෙහිදු හික්මෙති. බහුසිලායෙහිදු හික්මෙති. බහිසිලායෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. අසු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. රිය පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. පසුපසට ද දුටුහි. පෙරට ද දුටුහි. ප්‍රිතිනාද කෙරෙහි. අත්පොලසන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙහි. මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමබල මැද සහල අතුරා තිබීමට “නැහැනියනි, මෙහි තටව”යි මෙසේ කියති. නලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුහැනියෝ සත්තැ පැහැදුනෝ වූහ ද, ඔහුන් දැන් සැදුහැ තැන්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සබ්බසාධ නිබද දෙන දුතපථයෝ වූහ නම් ඔහු ද දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියසීල වහන්ස (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්ෂුහු නොවාසික වූහ වෙසෙත්. වහන්ස, කිවාසිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංස්ථිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීවාසිරියට වහන්ස ද වහන්සේ කී නම් ඒ මැතැව්” යනු සි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුතස්තෙන් තැගි සැවැත්නුවර බලා තික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක භික්ෂුන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවන් බුදුවරුන් පිසින් ආචිණ්ණයක (බුදුවරුන්ගේ පුරුද්දෙක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කීම, යැපියා හැකි ද? ඉවැසියා හැකි ද? කීම වෙහෙසක් තැනි වැ දික් මහ ගෙවා ආයේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොසින් එන්නෙහි ද”යි අසා විදුලු සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසියා හැකිය. යැපියා හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද තැනි වැ මම දික් මහ ගෙවා ආයෙමි වෙමි.

10. වහන්ස, මම කසිපනපදයෙහි වස් වැස පැවැරුයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කීවාසිරියට බඩුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම පෙරවැරුයෙහි හැඳ පෙරට පාසිවුරු ගෙණ පිඩු පිණිස කීවාසිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උච්ඡ්‍රවෙක් කීවාසිරියෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුසේ ම ය. දැක මා වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ මා සකසා වැද “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද”යි මෙය විවාළේ ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නොම ලැබේ ය”යි මම කිමි. “වහන්ස, වසින්ත. ගෙට යමික”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උච්ඡ්‍ර තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා විලඳවා, “වහන්ස, ආසියන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ඉ”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිස් නමා විදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. මනුස්සා තං භික්ඛුං පසසිනාං එවමාහංසු; ක්වායං අබලබලො විය, මඤ්ඤෙ චය, භාකුටිකභාකුටිකො විය? කො ඉමස්ස උපගහස්ස පිණ්ඩකම්පි දස්සති? අමාහං පන අය්‍යා අස්සජ්ජුතබ්බසුකා සණ්ඨා සබ්බා සුඛසම්භාසා මිතිතපුබ්බඛගමා එතිස්වාගතවාදිනො අබ්භාකුටිකා උත්තානමුඛා පුබ්බභාසිනො, තෙසං ඛො නාම පිණ්ඩා දතබ්බො”ති.

6. අද්දසා ඛො අඤ්ඤතරෙ උපාසකො තං භික්ඛුං කීවාහිරිස්මිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු භෙත්තපසඛික්ඛි. උපහඛ්ඛ-මිණිං තං භික්ඛුං අභිච්ඡාදෙත්වා එතදවොච: “අපි නෂන්ත පිණ්ඩා ලබ්බති”ති. “ත ඛො ආටුසො පිණ්ඩා ලබ්බති”ති. “එහි භන්තෙ සරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ ඛො සො උපාසකො තං භික්ඛුං සරං තෙනා භොජෙත්වා එතදවොච: “කහං හන්තෙ අය්‍යා ගමිස්සති?”ති. “සාවජ්ඣං ඛො අහං ආටුසො ගමිස්සාමි හගවන්තං දස්සනාය”ති. “තෙන හි හන්තෙ මම වචන්තෙ හගවන්තො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා එවං ව වදෙති: ‘දුට්ඨා හන්තෙ කීවාහිරිස්මිං ආවාසො. අස්සජ්ජුතබ්බසුකා නාම කීවාහිරිස්මිං ආවාසිකා අලජ්ජනො පාපහික්ඛු. තෙ එවරුපං අනාචාරං අචරන්ති; මාලාවච්ඡං රෙපෙන්නි’පි, රෙපාපෙන්නි’පි, සිඤ්චන්ති’පි, සිඤ්චාපෙන්නි’පි, ඔව්හන්ති’පි, ඔව්හාපෙන්නි’පි, ගජ්ජන්ති’පි, ගජ්ජාපෙන්නි’පි. එකභො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උහභො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. විබුහිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. වට්ඨකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. -

තෙ කුලීඨිතං කුලභිතාතං කුලකුමාරිතං කුලසුණ්ඨාතං කුලදසීතං එකභො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උහභො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. විබුහිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. වට්ඨකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. කුලීඨිති කුලභිතාති කුලකුමාරිති කුලසුණ්ඨාති කුලදසීති සද්ධිං එකභාජ-තො’පි භුඤ්ඤති, එකපාලකො’පි පිවන්ති, එකාසනො’පි නිසීදන්ති, එක-මඤ්ඤා’පි කුච්චෙවන්ති, එකසරණා’පි කුච්චෙවන්ති, එකපාපුරණා’පි කුච්චෙවන්ති, එකසරණපාපුරණා’පි කුච්චෙවන්ති, විකාලො’පි භුඤ්ඤති, මජ්ඣමි පිවන්ති, මාලාගකිව්ලෙපනමි ධාරෙන්නි. -

නච්චන්ති’පි, ගායන්ති’පි, වාදෙන්නි’පි, ලාසෙන්නි’පි. නච්චන්තියා’පි නච්චන්ති. නච්චන්තියා’පි ගායන්ති. නච්චන්තියා’පි වාදෙන්නි, නච්චන්තියා’පි ලාසෙන්නි. [වක්ඛං කාභබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්නියා’පි නච්චන්ති. ලාසෙන්නියා’පි ගායන්ති. ලාසෙන්නියා’පි වාදෙන්නි. ලාසෙන්නියා’පි ලාසෙන්නි. -

අධ්මපදො’පි කීලන්ති. දසපදො’පි කීලන්ති. ආකාසො’පි කීලන්ති. පරිහාරපථො’පි කීලන්ති. සන්තිකාය’පි කීලන්ති. බලිකාය’පි කීලන්ති. සලාකහන්තො’පි කීලන්ති. අකෙඛන’පි කීලන්ති. පඛගච්ඡරන’පි කීලන්ති. වඛ්ඛකෙත’පි කීලන්ති. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

5. (කිට්ඨානිකයෙහි) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: “ඉතා දුබලයකු බඳු, ඉතා අලසයකු බඳු, බැම හා මුව හසුළුවා ගත් කීප්පත්තිය මෙන් හැසිරෙන මේ තැනැත්තේ කවරේ ද? වෙන පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඩකුදු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආයී වූ අසානී පුනබ්බසුක දෙ නම වූ කලී තැනට හුදුහු පරිදි කපාගෙහි නිපුනගෝ ය. ප්‍රියවචන ඇත්තෝ ය. සුව ඵලවන පිළිසඳර ඇත්තෝ ය. මද සිතා පෙරවූ කොටැත්තෝ ය. ‘එන්නැ, මුඛගේ ස්වාගතයෙකැ’යි කියන්නෝ ය. හසුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පලමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියැ යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු සි.

6. එක්තරා උපායකයෙක් කිට්ඨානිකයෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්ද දිවි ය. දැක ඒ වහන්ද කරා ඵලැඹියේ ය. ඵලැඹ ඒ වහන්ද වැද, “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්නි, පිඩු නො ලැබේ යැ” යි ඒ වහන්ද කීහ. “වහන්ස, වඩින්නැ. ගෙට යමහ” යි උවහු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවහු ඒ වහන්ද සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා “වහන්ස, ආයීගත් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?” යි විමසේ ය. “ඇවැත්නි, හාග්ගවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැත්තුවරට යමි” යි ඒ වහන්ද කීහ.

“වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වචනයෙන් හාග්ගවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වඳිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කළ මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ඨානිකයෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨානිකයෙහි ආවාසිකවූ අසානී පුනබ්බසුක නම් මහණහු අලසහු ය, පාපනික්කුහු ය. ඔහු මේ බඳු අතාචාර කෙරෙත්: ගිහිත් සහන්තට තුමුත් මල් පැල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිග ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිග ඉසිත්. තුමු ද මල් නෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමු ද මල්දම් ගොතත්. අනුත් ලවා ද ගොතවත්. එක් පසැ නවු ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙහි, කරවත්. මල් කලප කෙරෙහි, කරවති. හිදින් විද කළ මල්දම් කෙරෙහි, කරවති. මල්සුමුළු කෙරෙහි, කරවති. මල්කැරැළි කෙරෙහි, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලසත්‍රීන්ට කුලදුන්ට කුලකුමරියන්ට කුලසුභිසාවන්ට කුලදසිත්ට එක්පසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. දෙපසැ නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කලප ගෙණ ගෙති, යවති. හිදින් විද කළ මල්දම් ගෙණ ගෙති, යවති. මල්සුමුළු ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කැරැළි ගෙණ ගෙති, යවති. උරසැද ගෙණ ගෙති, යවති. කුලසත්‍රීන් කුලදුන් කුලකුමරීන් කුලසුභිසාවන් කුලදසිත් සමග එක් බඳුනෙහි ද මුදිති. එක් තලියෙහි දු බොති. එක් අස්තෙහි දු හිදිති. එක් ඇඳෙහි දු හොවිති. එක් තලි ඇතිව හොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. එක් තලි පොරෝණ ඇතිව ද හොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පැන් ද බොති. මල්ගඳු පිලෙවුනු දරති. -

නවති. ගගති. වයති. ලාසා නැවුම් නවති. නිශ්‍රිය නවන කල්හිදු නවති. නවන කල්හිදු ගගති. නවන කල්හිදු වයති. නවන කල්හිදු ලාසා කෙරෙහි. (වහු කවුහු)... ලාසා කරණ කල්හිදු නවති. ලාසා කරණ කල්හිදු ගගති. ලාසා කරණ කල්හිදු වයති. ලාසා කරණ කල්හිදු ලාසා කෙරෙහි. -

අටපද දුපෝරුගෙහි කෙළිති. දහපද දුපෝරුගෙහිදු කෙළිති. දුපෝරුගෙහි සෙසින් අහස්හි කෙළිති. හිරිමචලෙහිදු නියොත් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පසැවිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙහිදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවටිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඹා තෙලිනුදු කෙළිති. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

15. “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං; පඨමං අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු වොදදන්තබ්බා. වොදෙත්වා සාරතතබ්බා. සාරතභ්වා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බා. ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යානේතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සඛේසා ඤජපතබ්බා;

“සුඤ්ඤාමෙ භනේත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලාති ච ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. යදි සඛිසස්ස පත්තකල්ලං, සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොසා; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. එසා ඤජන්ති.

සුඤ්ඤාමෙ භනේත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලාති ච ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොසා; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤජන්තස්ස, යස්ස තකම්මති, සො භාසෙසා.

දුතියමි එතමත්ථං වදමි -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදමි: සුඤ්ඤාමෙ භනේත සඛේසා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලාති ච ඉමෙති දුට්ඨාති දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. සඛේසා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං කරොසා; ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. යස්සායසමතො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති, සො ඤජන්තස්ස, යස්ස තකම්මති, සො භාසෙසා.

කතං සඛේසන අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වත්ථබ්බන්ති. ඛමති සඛිසස්ස, තස්මා ඤජන්ති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකමමකරණං නිමසිතං..]

පබ්බාජනියකමම අධිමමකමමදවාදසකං

.1 තිහි භික්ඛවෙ අභේසති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමඤ්ච හොති අපිතසකමමඤ්ච දුට්ඨපසන්තඤ්ච: අසමුච්චා කතං හොති, අපට්ඨිච්චා කතං හොති, අපට්ඨාද්දය කතං හොති. ඉමෙහි වො භික්ඛවෙ තිහභේසති සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමං ව හොති, අපිතසකමමං ව දුට්ඨපසන්තඤ්ච.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

15. ගායනාවකින් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්ලිකේෂන්ස් කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු වොදිතවත්. වොදිත කොට වරද සිහිපත් කරවිය යුතු. වරද සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවත යුතු. ඇවැත් නැවත වරක් ප්‍රතිචක්‍ර මහණක්ව පිහිටි මෙසේ දැන්විය යුතු:’

“වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඬායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬා තෙමේ ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු’ යැ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය (පබ්ලිකේෂන්ස් කමය) කෙරෙන්නේ ය මේ ආකාරයට යි.

වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය. ලාමක පැවැත්ම ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඬා තෙමේ ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය හිසින් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කෙරෙයි. ‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් විසින් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි. අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය හිසින් කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය යම් ආයුෂ්මතකුට පිහිටේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො පිහිටේ ද හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඬා තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණනු කුලදුෂකයෝ ය... යමකුට නො පිහිටේ ද හේ කියවා.

‘අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන් කීවාහිරියෙහි නො පිහිටා යුතු යැ’ යි අසාර්ථක ප්‍රතිචක්‍රය මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමය කරුණ ලද්දේ ය. සඬායාට එය පිහිටෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්ලිකේෂන්ස්කරණය නිමි.]

පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීද්වාරයක

1 මහණෙනි, අධිකාරීකරුන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීයෙක් ද අවිනයකමයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොනමුයෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිපිටා කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිපිටා නොගෙන කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධිකාරීකරුන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් අධිකාරීයෙක් ද අවිනය කමයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සම්මනාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්මකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුටුපසත්තඤ්ඤා: අනාපත්තියා කතං හොති, අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොද්දො කතං හොති, අසාරොචා කතං හොති, ආපත්තියං අනාරොපෙචා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨප්පි කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාග ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මකම්මං ච හොති -පෙ- අවොද්දො කතං හොති, අබ්මෙවන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

2. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද අර්ථකමයක් ද නොමනා ලෙස සංහිද්දෙන් ද වෙයි: නොඇවැත්තෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැත්තෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද අර්ථකමයක් ද නොමනා ලෙස සංහිද්දෙන් ද වේ.

3. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද අර්ථකමයක් ද නොමනා ලෙස සංහිද්දෙන් ද වෙයි: වොදනා නො කොට කරුණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරුණ ලද ද, ඇවැත්ත නො නංවා කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... නොහමුණෙන් කරුණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ (නොසමග) සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... නො පිළිපිහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... පිළිණ නො ගෙන කරුණ ලද ද, අර්ථයෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... නොඇවැත්තෙහි කරුණ ලද ද, අර්ථයෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරුණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... ඇවැත්ත දෙසු කල්හි කරුණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

10. මහණෙනි, අත්තාදි අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි... වොදනා නො කොට කරුණ ලද ද, නොදැනමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අර්ථයක් සමන්විත පබ්බාදනීයකමය අර්ථකමයක් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- අසාරෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- ආපතනීං අනාරොපෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්බකම්මං හොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අබ්බකම්මද්වාදසකං නිවර්තනං.

බ්බකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං හොති විනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං; සමුඛං කතං හොති, පටිපුට්ඨං කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව දුට්ඨපසන්නං ව: ආපතනීයා කතං හොති, දෙසනාගාමිනීයා ආපතනීයා කතං හොති, අද්දෙසිනාය ආපතනීයා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- වොදෙණිකං කතං හොති, සාරෙණිකං කතං හොති, ආපතනීං ආරොපෙණිකං කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- සමුඛං කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුට්ඨං කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤාය කතං හොති, බ්බකම්මං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යක්ෂණයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය අබ්බිකමයෙන් ද අවිනයකමයෙන් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙන් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, නොදැහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යක්ෂණයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය අබ්බිකමයෙන් ද වෙයි. අවිනයකමයෙන් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙන් ද වෙයි.

බම්බුන්දවාදයකය

6. මහනෙති, අතර වූ ද අඩා කුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-
කමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි... වෝදිකයාගෙන් පිළිගත ගෙණ කරණ
ලද්දේ වේ ද, දැමුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින්
කරණ ලද්දේ වේ ද, මහනෙති, මේ අඩා කුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීය-
කමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- ධම්මකමමං ව හොති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දසිතාස ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදදනා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙතා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපත්තියා ආරම්භකා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙන කතං හොති ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතං පබ්බාජනීයකමමං ධම්මකමමං ව හොති චිත්තකමමං ව සුමුපසනතං ව.

පබ්බාජනීයකමමං ධම්මකමමද්වාදසකං නිවිතං.

ආකඛමානවුද්දසකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකමමං කරොසා: හණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යාජනා ආපත්තියනුලො අනපදානො, ගිහිසංසට්ඨො චිත්තති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසයෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකමමං කරොසා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකමමං කරොසා: අභිසිලෙ සීලවිපකො හොති, අර්කාවාලො ආචාරවිපකො හොති, අතිදිට්ඨො දිට්ඨිවිපකො හොති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- මුඛස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. මහණනි, අතර වූත් අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස්-කම්මන්තිය ධර්මකම්මන්තිය ද වෙයි... ඇවැත්මකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් ධර්මකම්මන්තිය ද වෙයි...

8. මහණනි, අතර වූත් අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස්-කම්මන්තිය ධර්මකම්මන්තිය ද වෙයි... දේශනානාමිති ඇවැත්මකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් ධර්මකම්මන්තිය ද වෙයි...

9. මහණනි...නොදෙසු ඇවැත්මකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණනි...වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණනි, ...ඇවැත්මකි සිති පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණනි... ඇවැත්මකි තංචා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත පබ්ලිකේෂන්ස් ධර්මකම්මන්තිය ද වෙනස්කම්මන්තිය ද මොනොට්ට සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්ලිකේෂන්ස් ධර්මකම්මන්තිය දෙසුනෙයි.

ආකම්මන්තිය වූද්දකය

1. මහණනි, අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත මහණනිට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය: චාර කරන්නෙක්, කරණ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කරණ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අවසාන වූ, ඇවැත්මකි චාර කොට ඇති, ඉමක් දැක්ක නොනැති නරම් බොහෝ වූ ඇවැත්මකි බාලයෙක් වේ ද; මහණනිට නොසුදුසු වූ ගාථිකයෙක් හිතින් හා එකට වූසු වූයේ වෙසේ ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත මහණනිට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය.

2. මහණනි, අතර වූ ද අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත මහණනිට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය: උත්තමසීලයෙහි සීලවිපක්‍ෂක වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපක්‍ෂක (නට ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සම්මත්) දැක්මෙහි නඩුව වූ දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත මහණනිට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්ලිකේෂන්ස් කරන්නේ ය.

3. මහණනි, අතර වූ ද අභිග්‍රහණයෙන්... බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මේ අභිග්‍රහණයෙන් සමන්විත මහණනිට...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික- වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- කාසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, වාවසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාවසිකෙන මුව්ජාථ්වෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කම්මං කරොය්.

8. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය- කම්මං කරොය්: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාතනා අපතතිබ්බුලො අනපදනො, එකො හිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොථිකෙහි හිනිසංසංයෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොය්.

9. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොය්: එකො අභිසිලෙ සීලවිපභනො හෙති, එකො අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපභනො හොති, එකො අතිදිට්ඨියං දිට්ඨිවිපභනො හොති -පෙ-

10. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො බුද්ධියා අවණණං භාසති, එකො ඛම්මයා අවණණං භාසති, එකො ඥාණයා අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාවසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අතීත වූ ද කාලයක් ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචනික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, කාලයක් වාචනික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙනි...

5. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙනි... කාලයක් අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචනික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, කාලයක් වාචනික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් යුක්ත මහණෙනි...

6. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙනි... කාලයෙහි පැණවූ සිත පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, විසිදෙනෙහි පැණවූ සිත පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, කාලයෙහි විසිදෙනෙහි දෙකෙහි පැණවූ සිත පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙනි...

7. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙනි... කාලයක් මුළුතමයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචනික-මුළුතමයෙන් යුක්ත වේ ද, කාලයක් වාචනික මුළුතමයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙනි සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්ලිකේෂන් කරන්නේ ය

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණින් තිදෙනෙකුත් පබ්ලිකේෂන් කරන්නේ ය: එකෙක් ඔබ කරන්නේ, කලක කරන්නේ, විරුද්ධ වාද කරන්නේ, සංඝයා විෂයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එකෙක් අවසන් වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දක්ක නොනෙත තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිද්දකට නොයුතු ගෘහස්ථයෙක් ගිහින හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණින් පබ්ලිකේෂන් කරන්නේ ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුත් පබ්ලිකේෂන් කරන්නේ ය: එකෙක් අධිකරණයෙහි සිටිවිපතන වේ ද, එකෙක් උත්තමාවාරයෙහි අවාරවිපතන වේ ද, එකෙක් අධිකරණයෙහි දැවිවිපතන වේ ද...

10. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුත් පබ්ලිකේෂන් වූදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් බහුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් සහරුවන්හි අසුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණින් තිදෙනා...

11. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුත් පබ්ලිකේෂන් කාලයක් දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාචනික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කාලයක් වාචනික දවයෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණින් තිදෙනා...

12. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුත් පබ්ලිකේෂන් කාලයක් අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචනික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කාලයක් වාචනික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද...

13. අපරෙසමි -පෙ- එකො කාසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසාදිකෙන සමනනාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසමි -පෙ- එකො කාසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාදිවෙන සමනනාගතො හොති. ඉමෙසං
චො භික්ඛවෙ භික්ඛං භික්ඛුතං ආකඛමානො සඤ්ඤා පබ්ලිකේෂකමං
කරෙය්‍ය.

පබ්ලිකේෂකමෙම ආකඛමාන පුද්ගලං නිවේදනං.

අධ්‍යාපනවතං.

1-18. පබ්ලිකේෂකමෙම ආකඛමාන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිකමං.
තත්‍රායං සමමා වතනනා: න උපසමපාදෙනබ්බං, න නිසංගො දුතබ්බො
-පෙ-* න භික්ඛුති සමපයොජෙනබ්බනති.

පබ්ලිකේෂකමෙම අධ්‍යාපන වතං නිවේදනං.

න පටිපටසංගේහනබ්බ අධ්‍යාපනං.

1. අප චො සාරිපුතතමාග්ගලානපමුඛො භික්ඛුසඤ්ඤා කීර්තිරිං
ගනාම අසුඤ්ඤානබ්බසුකානං භික්ඛුතං කීර්තිරිසමා පබ්ලිකේෂකමං
අකාඤ්ඤා: 'න අසුඤ්ඤානබ්බසුකෙති භික්ඛුති කීර්තිරිසමි. වතබ්බ'නති.
තෙ සඤ්ඤාන පබ්ලිකේෂකමකතා න සමමා වතනනති, න ලොමං
පාතෙනති, න තෙජාරං වතනනති, භික්ඛු න බමාපෙනති, අකෙකාසනති,
පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙනතිපි,
පකකමනතිපි, විබ්බමනතිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡා -පෙ- තෙ උපසංගනති
බ්බනති පිපාචෙනති:

"කපං හි තාම අසුඤ්ඤානබ්බසුකා භික්ඛු සඤ්ඤාන පබ්ලිකේෂකමකතා
න සමමා වතතිසුනති, න ලොමං පාතෙසුනති, න තෙජාරං වතතිසුනති,
භික්ඛු න බමාපෙසුනති, අකෙකාසිසුනති, පරිනාසිසුනති, ඡන්දගාමිතා
දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙසුනතිපි, පකකමිසුනතිපි,
විබ්බමිසුනතිපිති.

* යථා පුද්ගලික තථා පරිසරාලවුමෙහ ගතවනබ්බං.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කායචාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-චාරයෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්චාර දෙකෙහි පැණැවූ සිකපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණන් තිදෙනෙකුන්ගට ...එකෙක් කාසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කාසිකවාචසික මිථ්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම, මේ මහණන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකමයෙහි ආකඩබලාන වතුදියකය නිමි.

අටොළොස් වත

1-18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු යි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසවන් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...* මහණහු උඩුහුන් කළහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පබ්බාජනීයකමයෙහි අටොළොස් වත නිමිසේ ය.

නට්ටිපසසමොහවබ්බඅට්ඨාරයකය

1. ඉක්බිති සැරියුත් මුහුලන් දෙහම ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙම කීටාහිරියට වැඩ, 'අසාර් පුතබ්බසුක මහණුන් කීටාහිරියෙහි නොවිසිය යුතු ය'යි අසාර්පුතබ්බසුක භික්ෂුන් කීටාහිරියෙන් තොරව පිළිවෙද විනයකමය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතින්. අවනත ව නො පවතින්. නිසාරණ වත අනුව නො පවතින්. භික්ෂුන් නො කමවත්. කාරක සංඝයාට ආක්‍රොශ කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂුන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉවත නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

“කෙසේ නම් අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතින් ද, භික්ෂුන්ට අනුව නොයෙක් ද, නිසාරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂුන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂුන්ගට ආක්‍රොශ කරත් ද, නිසු පෙරදැරි දෙණ්ණපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද” කියා යි.

* මෙහි පෙය්‍යාලයෙන් අනතර්ගික කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අප්ඵ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ට ආරොපවසුට.

2. අප්ඵ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤාණ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුට්ඨි. “සච්චං කීර තික්ඛවෙ අස්සඤ්ඤානබ්බසුතා භික්ඛු සංඝෙත පබ්බාජනීයකමමකං න සමමා වත්තනති -පෙ- විබ්බ-මිස්සනති”ති. සච්චං භගවා ති. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ-* විහරතිනා ධම්මං කපං කන්තා භික්ඛු ආමනෙතස්සි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙත පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකු.

3. පඤ්චති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං: උපසමපාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං: යාස ආපතනීයා සංඝෙත පබ්බාජනීයකමමං කතං භොති තං ආපතනීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං.

5. අට්ඨති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං, පකතනතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සච්චනීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපගොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහකමමං.

පබ්බාජනීයකමමෙ න පටිපසස්සලෙහකමමෙ අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසස්සලෙහකමමෙ අට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අද්වෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහකමමං: න උපසමපාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනීයො න ඔවදති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහකමමං.

* යථා පුරාණි තථා පරායාලොචනි ගතහකමමං.

ඉක්කිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහිමේ භාරණගෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණු ලැබූ අයුරු පුනබ්බසුක භික්ෂුහු යහපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාර සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක. ...* ගරහා, දුකමී කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො කැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙසි ද, තෙරණලවා උවටත් කරවා ගණි ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසෙකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ පොෂායා තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සම්මතිය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙවූ තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැණීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කමීයෙහි නො සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස නිමි.

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. “මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසෙක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිස නො දෙසි ද. තෙරණලවා උවටත් නො ගණි ද, මෙහෙණතට අවවාද දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා නො දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුත් මහණහුගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු ය.

* පෙරහැලමින් අත්තර්හිත කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බං. යාය ආපත්තියා සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමං කතං කොති තං ආපත්තීං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තණ්හා වා පාපිට්ඨභරා, කමමං න භරතති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බං. න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධීපපති, න පචාරණං ධීපපති, න සච්චනීයං කුමරානී, න අනුචාරදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කාමරති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨනඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බං.

පබ්බාජනීයකමමම පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බ අට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සලෙභ්ගතබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤානිචා එකංසං උත්තරංසඤ්ඤා කරිචා බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උත්තරිකං නිසිදිචා අඤ්ඤං පඤ්ඤානිචා එවමස්ස වචනීයො:

“අතං හතෙන සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්ථාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤා යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිච්ඡෙදන සඤ්ඤා ඤ්ඤෙපනතබ්බා:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඤ්ඤා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සඤ්ඤාන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤා යාමති. යදි සඤ්ඤා පත්තකල්ලං, සඤ්ඤා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙභ්ගයා, එසා ඤ්ඤති.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද පංච අභියාචනා සුත්ත මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැත්තව පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලද්දේ මේ ද, ඒ ඇවැත්තව නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්තව නො නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්තව නො නොපැමිණෙයි ද, සංඝයා කළ කමිසට නො ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි. පුට්ඨත් මහණනුගේ පොතොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සව්වනීය කමි නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවූ තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැණීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චිය යුතු යි.

පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙහි සංගිඤ්චිය යුතු අංග අටොත්තය නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස මෙසේ සංගිඤ්චිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුගත එකාංග කොට පෙරෙව් වැඩිමහලු භික්ෂුන්ගේ පාදයන් වැද උත්තුලක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කීව යුත්තේ ය:

“ඤාමිති, මම සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබුණෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන්හට අනුලෝම ව පවතිමි. නිසාරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙන් සංගිඤ්චිම යදිමි”යි. දෙවනුත් යාදිය යුතු ය. තෙවනුත් යාදිය යුතු යි.

සමත් වූ වෘත්ත භික්ෂුනමත් විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

‘ඤාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ චරිතය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස කරණ ලැබුණේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්ලිකේෂන්ස් කමිසයෙන් සංගිඤ්චිම (තැවැත්වීම) යදිසි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභා තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුනුගේ පබ්ලිකේෂන්ස් කමිස සංගිඤ්චා. මේ ඤාතිය යි.

“සුභාදා මෙ හතෙන සමසා: අයං ඉන්ධනාමො හික්ඛු
සමසන් පබ්බාජනියකම්මකතො සම්මා වත්තති, ශ්‍රොමං පාතෙති, තෙසාරං
චත්තති, පබ්බාජනියස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවති. යදි සමසස්ස
පතනකල්ලං, සමසා ඉන්ධනාමස්ස හික්ඛුතො පබ්බාජනියකම්මං
පටිපස්සමෙග්ගය.

සුභ්‍යාදු මේ සහෙන සඳහි: අයං ඉන්ද්‍රානාමෝ භික්ඛු සඳහින පබ්බජනීයකම්මකතො සම්මා චත්තති, ලොමං පානති, නෙසාරං චත්තති, පබ්බජනීයසා කම්මසා පටිපසාද්ධිං යච්ඡති. සඳහි: ඉන්ද්‍රානාමසා භික්ඛුනො පබ්බජනීයකම්මං පටිපසාසංඝෙහි. යසායසංඝො තො ඛම්භී ඉන්ද්‍රානාමසා භික්ඛුනො පබ්බජනීයසා කම්මසා පටිපසාද්ධී, සො ධුණ්ණසා. යසා නාකම්භී, සො භාණ්ණසා.

[illegible]

පටිපාසාදායක සංවිධාන ඉන්ද්‍රිකාමය භික්ෂුණා පබ්බාජනීයකමම.
 බිමති සංවිධාන, පාසා, පාසා, එමෙන්ම බාලයාමි”යි.

පබ්බතනීයකම්ම. භිට්ඨිතං. තනිසං.

4. පරිසාර ක්ෂය කිරීම.

1. තෙත බො පන සම්මෙත ආයස්සා සුඛමෙමා ඔව්ඡිකාසඤ්ඤා විතර්කානු ගතපටිනො ආවාසිකො හොති නවකමමිකො ධූවහතතිකො. යදු විතෙතො ගතපටි සධ්‍යං වා ගණං වා පුත්තලං වා නිමිතෙනාදුකාමො හොති, තදු ත ආයස්සානතං සුඛමං අතපලොකෙත්වා සධ්‍යං වා ගණං වා පුත්තලං වා නිමිතෙනති.

2. තෙත බෝ පත සම්ප්‍රේෂණ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රධාන - අයත්තා ව සාප්පුකරණය අයත්තා ව මහාමොගයලදානෝ අයත්තා ව මහාකඩවමානෝ අයත්තා ව මහාකඩවසිනෝ අයත්තා ව මහාකඩවසිනෝ අයත්තා ව මහාමුණියෝ අයත්තා ව අනුරාධපුරය අයත්තා ව රජවතුනෝ අයත්තා ව උපාලී අයත්තා ව ආනන්දයෝ අයත්තා ව රාමනුජයෝ කාසිපු වාරිකං වරමානා යෙන මව්කාසනෙකා තදවසරිංසු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමය කරණු ලැබුයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීයකමයාගේ සංභිදුරීම (නැවැත්වීම) යදියි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන්නේය.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණ ලද්දේ මනායේ පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියා වා.

දෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනු වත් මේ කාරණය කියමි: සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතට අනුව පවතියි. පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යදියි. සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුන්ගේ පබ්බාජනීය කමය සංභිදුවයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහු පිළිබඳ පබ්බාජනීය කමයාගේ සංභිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට රූපි වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේ වා. යමකුට රූපි නො වේ නම් හෙ තෙම කියා වා.

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති මහණුන්ගේ පබ්බාජනීයකමය සංභිදුවන ලදී. (එය) සංඝයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

හෙවැනි වූ පබ්බාජනීයකමය නිමිසේ ය.

4. පටිසාරණීයකමය

1. එ සමයෙහි ආයුෂමන් සුඛමී නම් සථිර තෙම මවජ්ඣාසංඝයා නම් නුවර විහාර නම් ගැහැවිහුගේ ආරාමයෙහි වසන්නේ නවකමිහි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විහාර ගැහැවි තෙම සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂමන් සුඛමී සථිරයන් නොවිවාරා සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ සථිර භික්ෂුහු (එ නම්) - ආයුෂමන් සාධිපුතන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමොග්ගලාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකම්මාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකොට්ඨිත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාකප්පින තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් මහාමුද්ද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් රජවත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් අනාද තෙරණුවෝ ද, ආයුෂමන් ගුහුල තෙරණුවෝ ද කසිරිම සැරි සරන්නාහු මවජ්ඣාසංඝයා නම් නුවරට පැමිණියහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. අසොසි බො විනෙතා ගහපති 'ථෙරා කිර භික්ඛු මච්ඡිකාසණං අනුසාතනා'ති. අථ බො විනෙතා ගහපති යෙන ථෙරා භික්ඛු තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නං බො විනතං ගහපතිං ආයසමා සාරිපුතෙනා ධම්මයා කථාය සද්දසොසි සමාදරෙසි සමුතෙතජෙසි සමපහංසෙසි. අථ බො විනෙතා ගහපති ආයසමා සාරිපුතෙනා ධම්මයා කථාය සද්දසිතො සමාදපිතො සමුතෙතජිතො සමපහංසිතො ථෙරෙ භික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන ථෙරා සවාතනාය ආගන්තුකගන්තනාති. අභිවාසෙසුං බො ථෙරා භික්ඛු භුණ්ඨිතාවෙන.

4. අථ බො විනෙතා ගහපති ථෙරානං භික්ඛුනං අභිවාසනං විදිතා උට්ඨායාසනා ථෙරෙ භික්ඛු අභිවාදෙතා පදකම්ණං කතා යෙනායසමා සුඛමෙමා තෙනුපසංකම්. උපසඛකම්භා ආයසමන්තං සුධම්මං අභිවාදෙතා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතො බො විනෙතා ගහපති ආයසමන්තං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයොසා සුධම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයසමා සුධම්මො "පුබ්බෙ ඛවායං විනෙතා ගහපති යදා සඛ්ඨං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනභුකාමො න මං අනප- ලොකෙතො සඛ්ඨං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමනෙනති. සො'දානි මං අනපලොකෙතො ථෙරෙ භික්ඛු නිමනෙනසි. දුට්ඨො'දානායං විනෙතා ගහපති අනපෙබො විරතතරුපො මසි"ති විනතං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමපි බො -පෙ- තතියමපි බො විනෙතා ගහපති ආයසමන්තං සුධම්මං එතදවොච: අභිවාසෙනතු මෙ භනෙන අයොසා සුධම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විනෙතා ගහපති 'කිං මෙ කරිසොති අයොසා සුධම්මො අභිවාසෙනෙනා වා අනභිවාසෙනෙනා වා'ති ආයසමන්තං සුධම්මං අභිවාදෙතා පදකම්ණං කතා පකසාමි.

6. අථ බො විනෙතා ගහපති තසො රතතියා අව්චයෙන ථෙරානං භික්ඛුනං පණීතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදරෙසි. අථ බො ආයසමා සුධම්මො 'යනනුන්තං විතතසො ගහපතිතො ථෙරානං භික්ඛුනං පටියන්තං පසොයන්නති' පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතො පතතච්චරමාදාය යෙන විතතසො ගහපතිතො නිවෙසනං තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්භා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසිදි.

3. විතත ගාහපතී තෙමේ ‘සථවිරභික්ෂුහු මච්ඡිකාඤ්ඤානගරයට පැමිණියාහු ලැ’යි ඇසී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹීමේ ය. එළඹ මුටුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් විතත ගාහපතීහට ආයුෂමත් සාපිපුතත තෙරණුවෝ දූහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වූහ. කුශලධම්මයෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ ආයුෂමත් සාපිපුතත සථවිරයන් විසින් දූහැමි කථාමවන් දෙපල් වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහම්හි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුහට මෙසේ සැල කළේය: “ඤාමිති, සථවිරවරුන් වහන්සේ ගෙට දවසට මාගේ ආගනතුක බත ඉවසන සේක්වා”යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දහ (අංගුළු පිළිගත් බව දහ) හුතත්තෙන් නැගිට සථවිරභික්ෂුන් වැඳ පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුඛමී තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතත ගැහැටි තෙම ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් අමතා, “ඤාමිති, සුඛමී ආර්යයන් වහන්සේ සෙට දවස මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී සථවිර තෙම “මේ විතත ගාහපතීයා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමිතත්තු කැමැත්තේ නම්, එකල මා නො විවාර සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් කෙළතම දන් මා නො විවාර සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතත ගාහපතී තෙම දන් මා කෙරෙහි දූෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ”යි සිතී ය. සිතා විතත ගාහපතීහට ‘ගාහපතීය, කම් නැත, නො ඉවසම්’යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතත ගාහපතී තෙම සුඛමී සථවිරයනට “ඤාමිති, සුඛමී ආර්යයන් වහන්සේ ගෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක්වා”යි කී ය. ‘ගාහපතීය, කම් නැත, නො ඉවසම්’යි සුඛමී තෙර කී ය. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ‘ආර්ය සුඛමී තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද’යි ආයුෂමත් සුඛමී සථවිරයන් වැඳ පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙමේ ඒ රුත්‍රිය ඇවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැසුතු බුද්ධ සුඛ ආහාරපාන පිළියෙල කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුඛමී තෙම ‘විතත ගාහපතී විසින් සථවිර භික්ෂුහට පිළියෙල කරණ ලද්ද දක්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙකැ’යි පෙරවැරැගෙහි හැඳ පෙරෙට පාසිවුරු ගෙණ විතත ගාහපතීයාගේ නිවෙස්න කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණැවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො විතො ගහපති ඤායාසමා සුඛමො තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්නා ආයසමානං සුඛමං අභිවාදෙති ඵකමනං නිසීදී. ඵකමනං නිසින්නං ඛො විතං ගහපතිං ආයසමා සුඛමො ඵතදවොච: පනුතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං නොජනීයං පටියතං. ඵකා'ව ඛො ඉඛ නත්ති යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති. “ඛුමති වත මෙ භනො රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝක සුඛමෙත යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති”.

8 භුතපුබ්බං භනො දක්ඛිණාපථකා වාණිජා පුරන්තිමං ජනපදං අගමංසු වණ්ණජ්ජාය. තෙ තතො කුකුඤ්චං ආනෙසුං. අථ ඛො සා භනො කුකුඤ්චි කාතොත සද්ධිං සංවාසං කපෙසයි. සා පොතකං ජනෙයි. යදා ඛො සො භනො කුකුඤ්චපොතොකා කාකචස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කාකුකුකුඤ්චා’ති වස්සති. යදා කුකුඤ්චවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කුකුඤ්චකාකා’ති වස්සති. ඵචමෙව ඛො භනො ඛුමති රතනෙ බුද්ධවචනෙ විජ්ජමානෙ අශෝක සුඛමෙත යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං ‘තීලසඛ්‍යුත්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. ඵසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඤ්ජාමි”ති. “නාහං භනො අශෝක සුඛමං අකෙකාසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු භනො අශෝක සුඛමො මච්ඡිකාසණ්ඩං. රමණීයං අමොටකවතං. අහං අශෝක සුඛමස්ස උසුකකං කරිස්සාමි විචරපිණ්ඩානානෙකාසනතිලානසාවධානෙසජ්ජපරිකඛාරානනති.” උතිගමපි ඛො -පෙ- තතීගමපි ඛො ආයසමා සුඛමො. විතං ගහපතිං ඵතදවොච: “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. ඵසො තෙ ගහපති ආවාසො. පකකම්ඤ්ජාමි”ති. “කහං භනො අශෝක සුඛමො ගම්ඤ්ජාමි”ති. “ආවන්ති ඛො අහං ගහපති ගම්ඤ්ජාමි භගවනං දස්සනායා”ති. “තෙන හි භනො යඤ්ච අත්තනා භණ්ණං, යං ව මයා භණ්ණං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙති. අනච්ඡරියං ඛො පනෙතං භනො යං අශෝක සුඛමො පුතදෙව මච්ඡිකාසණ්ඩං පච්චාගච්ඡෙය්‍යා”ති.

10. අථ ඛො ආයසමා සුඛමො ඤායාසනං සංසාමෙති පතන- විචරමාදාය යෙන සාවන්ති තෙන පකකාමි. අනුපුබ්බෙන යෙන සාවන්ති, ජෙතවතං අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමො, යෙන භගවා, තෙනුපසඛිකම්. උප- සඛිකම්නා භගවතං අභිවාදෙති ඵකමනං නිසීදී. ඵකමනං නිසින්නො ඛො ආයසමා සුඛමො යඤ්ච අත්තනා භණ්ණං, යඤ්ච විතෙතනං ගහපතිතා භණ්ණං, තං සබ්බං භගවතො ආරොචෙති.

7. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ආයුෂමත් සුධම්මන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආයුෂමත් සුධම්ම සථවිරයන් වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විතත ගාහපතීයාට ආයුෂමත් සුධම්ම සථවිර තෙම “ගාහපතීය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කැපුණු වූ ද බුද්ධියුණු වූ ද ආහාරපාන පිළිපෙල කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසහලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි නැතැ”යි කී ය. (එවිට ගැහැව් මෙසේ කී ය:) “ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසහලා’ යැ යි සුළු දෑයක් ම කියන ලදී.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙලෙන්දෝ වෙලෙදුම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙනාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුඩකු හා සංවාස කලා. ඔහු තොමෝ පැවියකු වැදුවා. “ස්වාමීනි, යම් පිටෙක ඒ කුකුළු පැවියා කවුඩුකඩ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකකුට’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු. කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසහලා’ ය යි කිසිවක් ම කියන ලදී” යි කී ය.

9. “ගාහපතීය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. ගාහපතීය, තෝ මට පරිභව මෙණෙහි ය. ගාහපතීය, (මෙන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මන් වහන්සේට මම ආක්‍රොශ නො කරමි. පරිභව නො කරමි. ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මන් වහන්සේ මච්ඡිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන සේක් වා. මේ ඇඹැල්ල චතස සිත් අලවනසුළු ය. මම ආයතී සුධම්මන් වහන්සේට සිවුරු පිඹුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ඊසා කරමි” යි ගාහපතී තෙම කී ය. දෙවනුව සුධම්ම සථවිර තෙමේ විතත ගාහපතීහට “ගැහැවිය, තෝ මට ආක්‍රොශ කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මෙන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙසින් බැහැර මි” යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුධම්මන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක් ද” යි සේ ඇසී ය. “ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි” යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ දිසින් යමක් කියන ලද ද, මවිසිනුවන් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කල මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුධම්ම ආයතීයන් වහන්සේ නැවතත් මච්ඡිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය තම පුද්ගමක් නො වන්නේ ය” යි ගැහැව් කී ය.

10. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුධම්ම සථවිර තෙමේ සෙනසුන් නැත් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙලින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුධම්ම ආයුෂමත් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් විතත ගාහපතීයා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

11. විගර්හ බුද්ධිමත්තා: අනුමානවිකා මොහපුරිස අනුමානවිකා අපරිසාරය. අනුමානවිකා අනුමානවිකා අනුමානවිකා. කපං හි නාම නිම මොහපුරිස විතතං ගහපතිං සභං පසන්නං දායකං කාරකං සම්පූර්ණයකං හිතෙන බුද්ධියෙහි, හිතෙන වචනෙහි. නෙතං මොහපුරිස අපරිසාරය වා පසාදය -පෙ- විගර්හිනා බලං කපං කපා හිතනු ආමනෙහි:

12. තෙන හි හිතනවෙ සභෙසා: සුබමයං හිතනුනො පරිසාරයෙකම. කපොදු 'විතෙනා තෙ ගහපති බමාපෙතබ්බො'ති. එවඤ්ච පන හිතනවෙ කාතබ්බො:

පඨමං සුබමයං හිතනු මොහපුරිස. මොහපුරිස සාමන්තෙසා, සාමන්තෙසා ආපනති ආරොපෙතබ්බො, ආපනති ආරොපෙතො වාතෙනන හිතනුනා පටිමලෙන සභෙසා සද්ධෙතබ්බො:

“සුභංදු මෙ හතෙන සභෙසා, අයං සුබමයං හිතනු විතතං ගහපතිං සභං පසන්නං දායකං කාරකං සම්පූර්ණයකං හිතෙන බුද්ධියෙහි, හිතෙන වචනෙහි. යදි සම්පූර්ණ පනතකලං සභෙසා සුබමයං හිතනුනො පරිසාරයෙකම. කපොදු 'විතෙනා තෙ ගහපති බමාපෙතබ්බො'ති. එසා සද්ධති.

සුභංදු මෙ හතෙන සභෙසා: අයං සුබමයං හිතනු විතතං ගහපතිං සභං පසන්නං දායකං කාරකං සම්පූර්ණයකං හිතෙන බුද්ධියෙහි, හිතෙන වචනෙහි. සභෙසා සුබමයං හිතනුනො පරිසාරයෙකම. කපොදු 'විතෙනා තෙ ගහපති බමාපෙතබ්බො'ති. යසායසමතො බමති සුබමයං හිතනුනො පරිසාරයෙකම. කපොදු 'විතෙනා තෙ ගහපති බමාපෙතබ්බො'ති. සො දුර්ගතො. යසා නිකමති, සො හාසෙය.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගඬා කල සේක: “හිඤ්චුරුභය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො ගැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වුවකි. නොකටගුණිකකි. හිඤ්චුරුභය, තෝ කෙසේ නම් සැදුහැටි පැහැදිලි දයක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසංඝයක වූ විනය ගෘහපතිවලට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිඤ්චුරුභය, මේ කාරණය නොපැහැදිලිවුන්සේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදිලිවුන්සේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස හෝ නොවෙයි. වැලි දු හිඤ්චුරුභය, මෙය නොපහත් වුවන්සේ නොපහත්වව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙතස් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුඛම භික්ෂුහට ගරහා භද්‍රානුරූප දුකැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමිණු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘සුඛ මිසින් විනය ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණීය කමය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණීය කමය මෙසේ කල යුතු ය: පලමු කොට සුඛම භික්ෂු තෙමේ වෛද්‍යා කල යුතු යි. වෛද්‍යා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත තැංවිය යුතු යි. ඇවැත තැංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ ඉඬාවත් ප්‍රසන්න වූ දයක වූ කැපකරු වූ සංඝෝපසංඝයක වූ විනය නම් ගෘහපතිවලට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘ඔබ මිසින් විනය නම් ගැහැටි තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. (කල යුතු ය.) මේ ඤාතරිය යි.

සමාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ සැදුහැටි පැහැදිලි වූ දයක වූ කාරක වූ සංඝඋපසංඝයක වූ විනය නම් ගැහැටිවලට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට ‘තා මිසින් විනය ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීය කමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට ඔබ මිසින් විනය ගෘහපති තෙමේ ඤාතා කරවිය යුත්තේ ය’ යි සුඛම භික්ෂුහට පටිසාරණීය කමය කිරීම රුචි වේ නම් ගෙ-තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රුචි නො වේ නම්, ගෙ තෙමේ කියාවා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දුතියමපි එතමන්ට වදම් -පෙ- තතියමපි එතමන්ට වදම්: සුණාතු මෙ හතෙත සබ්බසා. අයං සුඛමො භික්ඛු විතතං ගහපතීං සද්ධං පසන්නං දුයකං කාරකං සම්ප්‍රපට්ඨාකං සීතෙන වුංසෙසි, සීතෙන වලොසි. සබ්බසා සුඛමො භික්ඛුනො පටිසාරණියකමම කරොති 'විතොතා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායස්සො ඛමෙති සුඛමො භික්ඛුනො පටිසාරණියකම කමොසා කරණා 'විතොතා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො තුණහස්ස, යස්ස තකමමති සො හාසෙය්‍ය.

කතං සබ්බසා සුඛමො භික්ඛුනො පටිසාරණියකමම 'විතොතා තෙ ගහපතී ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමෙති සබ්බසා, තස්මා තුණති. එවමෙතං ධාරසාමි"ති.

අධම්මකමමද්වාදයකං

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමම. අධම්මකමමකො හොති අවිතතකමමකො දුට්ඨපජනකො: අපච්ඡොධා කතං හොති, අපච්ඡවර්ජා කතං හොති, අපච්ඡෙක්ඛා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමම. අධම්මකමමං ච හොති අවිතතකමමං ච දුට්ඨපජනකො.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමම. අධම්මකමමං ච හොති අවිතතකමමකො දුට්ඨපජනකො: අනාපතතියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා අපතතියා කතං හොති, දෙසිතාය අපතතියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡොධා කතං හොති, අසාරෙඤ්ඤා කතං හොති, අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡොධා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡවර්ජා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහබ්බෙහති -පෙ- අධම්මකමමං ච හොති -පෙ- අපච්ඡෙක්ඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි: ස්වාමීනී, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුඛමේ භික්‍ෂු තෙමේ ඉඬා ඇති පැහැදුනා වූ පභය දෙන්නා වූ සංඝකායා කරන්නා වූ සංඝයාට උච්චත් කරන්නා වූ විතත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් කින්ද කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහී ය. සංඝ තෙමේ සුඛමේ භික්‍ෂුහට ‘ඕබ විසින් විතත ගැහැවි තෙමේ ක්‍ෂමා කරවිය යුත්තේ යැ’ යි පටිසාරණීය කමේය කරයි. යම් ආයුෂෙතකුහට ‘විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්‍ෂමා කරවිය යුතු ය’ යි සුඛමේ භික්‍ෂුහට පටිසාරණීයකමේය කිරීම රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ කිත්තඛද ජම්බා. යමකුට රූපි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

සංඝයා විසින් සුඛමේ භික්‍ෂුහට ‘විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් ක්‍ෂමා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණීයකමේය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රූපි යි. එ හෙයින් කිතඛ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි” යි.

අධම්මකමමද්වාදයකය

1. මහණෙනි, අංග තුණකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කමේය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංභිදුනෙක් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුණින් යුක්ත පටිසාරණීයකමේය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව නොසංභිදුනෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුණකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කමේය නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි. අවිනය කමෙක් ද වෙයි. නොමනාව සංභිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත් තැනි කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅතින් යුතු පටිසාරණීයකමේය...

3. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමේය ද නොදැනුම් කමෙක් ද වෙයි... වෙද්දනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේය ද නො දැනුම්කමෙක් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමේය ද නොදැනුම්කමෙක් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද,...

6. මහණෙනි, අතින් තෙඅතකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමේය ද නො දැනුම්කමෙක්ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන තුණ යි...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනායාමිතියා අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිනාය අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අප්පත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං අධම්මකම්මංඤ්ඤා හොති අවිතර්කකම්මංඤ්ඤා දුට්ඨසන්තංඤ්ඤා.

පටිසාරණියකම්මෙ අධම්මකම්මද්වාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතර්කමුඤ්ඤා සුට්ඨසන්තංඤ්ඤා: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතර්කමුඤ්ඤා සුට්ඨසන්තං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විතර්කමුඤ්ඤා, සුට්ඨසන්තං ච: අප්පත්තියා කතං හොති, දෙසනායාමිතියා අප්පත්තියා කතං හොති, අද්දෙසනාය අප්පත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති, අප්පත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

7. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... නොඅඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

8. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... දෙසිඵඵඵ පිරිසිදු නොඵඵ අඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

9. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... අඵඵඵ දෙසු කල්ඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

10. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... වෝදනා නොකොඵ කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

11. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... සිඵ නොකරඵා කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද...

12. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද නො දුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි... අඵඵඵ නො නඵා කරඵඵ ලද ද, නොදුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, වසඵ ව කරඵඵ ලද ද... මහඵඵඵ, මෙ තෙ අඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ නොදුඵඵකඵඵඵ ද වෙයි. අඵඵඵකඵඵඵ ද වෙයි. නොමනාඵ සංඵිදුනෙක් ද වෙයි.

පඵසාරඵඵ කඵඵඵඵ අඵඵඵඵ දෙද්දොස ඵඵඵඵ.

ධමකඵඵඵඵඵඵ

1. මහඵඵඵ, අංග ඵඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, ඵඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, මනාඵ සංඵිදුනෙක් ද වෙයි: හමුඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, පිළිඵඵ කරඵඵ ලද ද, පිළිඵඵ නෙඵ කරඵඵ ලද ද, මහඵඵඵ, මෙ තෙ අඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, ඵඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, මනාඵ සංඵිදුනෙක් ද වෙයි.

2 මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද දුඵඵ කඵඵඵ ද වෙයි, ඵඵඵකඵඵඵ ද වෙයි, මානාඵඵ සංඵිදුනෙක් ද වෙයි: අඵඵඵ අඵඵ කල්ඵ කරඵඵ ලද ද, දෙසිඵඵඵ පිරිසිදු ඵඵ අඵඵඵඵ කරඵඵ ලද ද, අඵඵ නොදෙසු කල්ඵ කරඵඵ ලද ද...

3. මහඵඵඵ, අඵඵඵ තෙ අඵඵඵඵඵ සුඵ පඵසාරඵඵකඵඵ ද ධමකඵඵඵඵ ද වෙයි... වෝදනා කොඵ කරඵඵ ලද්දේ වෙි ද, සිඵපඵ කරඵා කරඵඵ ලද්දේ වෙි ද, අඵඵඵ නංඵා කරඵඵ ලද්දේ වෙි ද ...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති-පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- දෙසනායාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- චොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්ම කම්මං ව හොති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ව හොති -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහි සම්මතාගතං පටිසාරණීය කම්මං ධම්මකම්මං ව හොති පිනිතකම්මං සුචුට්ඨතං ව.

පටිසාරණීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

ආකඩ්ඛමානවතුකකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඛෙහි සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොග්ගා: හිතීනං අලාභාය පරිසක්කති, හිතීනං අහස්ථාය පරිසක්කති, හිතීනං අවාසාය පරිසක්කති, හිතීනං අනෙකාසති පරිගාසති, හිතී හිතීහි හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසම්මති සම්මතාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඤ්ඤා පටිසාරණීයකම්මං කරොග්ගා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... හමුළුවකි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිග්ග ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... මොදෙහු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... වේදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් හෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණීයකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දූහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භූෂණත් යුතු පටිසාරණීය කමය දූහැමි කමෙන් ද වෙයි, විනය කමෙන් ද වෙයි, මැනවින් සංහිදුනෙන් ද වෙයි.

පටිසාරණීය කමයෙහි ධම්මකම දෙලොස නිමි.

ආකඩබ්බානුවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම පටිසාරණීය කමය කරන්නේ ය (කළ යුතු යි): හිමිනට අලංභය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට අනාචාර පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හිමිනගේ නොවිසිම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, හිමිනට ආත්මාය කරයි ද, පරිභව කරයි ද, හිමියන් හිමියන් හා බිඳුවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: හිහිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, හිහිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, හිහිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, හිහි තීන්තන වුංසෙති, හිහි තීන්තන වළ්ඛෙති, හිහිනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චාබ්භෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිහිනං අලාභාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අනන්ධාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අවාසාය පරිස්සකකති, එකො හිහිනං අකෙකාසති පරිනාසති, එකො හිහි හිහිති හෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිහිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො හිහි තීන්තන වුංසෙති, හිහි තීන්තන වළ්ඛෙති, එකො හිහිනං ධම්මිකං පටිස්සවං න සච්චාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ඛමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

ආකඩ්ඛමාන වතුකකං හිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවන්තං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්ති-තබ්බං. තත්ත්වායං සම්මා වත්තනා: න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතසබ්බා, න සාමග්ගෙරො උපට්ඨාපෙතබ්බො න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතබ්බා. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න මවදිතබ්බා. යාය ආපත්තියා සබ්බෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං භොති සා ආපත්ති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨිකරා කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසෙථා ථපෙතබ්බො. න පචාරණා ථපෙතබ්බා. න සම්මතියං කාතබ්බං. න අනුචාරො පට්ඨාපෙතබ්බො න ඕකාසො කාරෙතබ්බො, න වොදෙතබ්බො. න සාරෙතබ්බො. න භික්ඛුති සම්පයොජෙතබ්බනති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසවන්තං හිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): ගිහියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට බමුණේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, ගිහියනට පහත් වචනයෙන් ආත්‍යොශ කරයි ද, ගිහියනට ලාමක බයින් ගරහයි ද, ගිහියනට දුන් බාමිමික ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පයින් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ගිහියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට අනභී පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියනට ආත්‍යොශ පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් ගිහියන් ගිහියන් හා බිදුවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් ගිහියනට බුදුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියන්ට දුමුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට සගුරුවන්හි අයුණු කියයි. එක් නමක් ගිහියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි ගිහියනට පහත් බයින් ගරහයි. එක් නමක් ගිහියනට කළ දූෂාමි පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේය.

ආකඩබමානවතුකකය නිමි.

පටිසාරණීයකමීයෙහි අටොලොස්වන

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටොලොස් නිත්‍යාරණ වනට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහිමේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවචන් කරවා නොගත යුතු යි මෙහෙණිකට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතය ලදුනු විසිනුත් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කමී කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරැණු තැබීම නොකළයුතු ය. සවචනීය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙටු තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වෙදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි අටොලොස් වන නිමි.

නිපට්ඨපසංගමෙහනබ්බආධාරසකං

1. අථ ඛො සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං අකාසි,
 “විතොනා තෙ ගහපතී බමාපෙතබ්බො”ති. සො සඛෙසන පටිසාරණිය-
 කමමසතො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා, ඵ්ඛිකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. සො පුනඳෙව සාවඤ්ඤං පට්ඨාගඤ්ඤං. භික්ඛු එවමාහංසු:
 “බමාපිතො තයා ආවුසො සුඛමම විතො ගහපතී”ති. ඉදං ආවුසො
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා, මඛිකුසුතො නාසකම් විතතං ගහපතීං බමා-
 පෙතුනති. ගගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛව සඛෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙතු
 විතතා ගහපතීං බමාපෙතුං. එවං ව පන භික්ඛව දුතසබ්බා: පඨමං භික්ඛු
 යාචිතබ්බො. යාචිතා වාතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා
 ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඛෙසා. යදි සඛෙසං පතතකල්ලං, සඛෙසා
 ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතීං
 බමාපෙතුං. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඛෙසා. සඛෙසා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස
 භික්ඛුනො අනුදුතං දෙති විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. යස්සායසමතො
 බමති ඉත්තනාමෙස්ස භික්ඛුනො සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතස්ස දුතං
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං, සො තුණ්හස්ස. යස්ස තතමති, සො ගාසෙය්‍ය.

දිත්තො සඛෙසන ඉත්තනාමො භික්ඛු සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතො
 විතතං ගහපතීං බමාපෙතුං. බමති සඛෙසං, තසවා තුණ්හි. එවමෙතං
 ධාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛව සුඛමමෙත භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං
 මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතවා විතො ගහපති බමාපෙතබ්බො. “බම ගහපතී,
 පසාදෙති තං”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙතං කුසලං. නො
 වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස භික්ඛුනො,
 පසාදෙති තතති” එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙතං කුසලං.
 නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස
 භික්ඛුනො. අහං තං පසාදෙමි”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙතං
 කුසලං. නො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස
 භික්ඛුනො සඛෙසං වට්ඨෙතනා”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙතං
 කුසලං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

නොසන්හිදුවියයුතු අංග අටොළොස්

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුඛමී හික්කුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ ක්ෂමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීය කමය කෙළේ ය. සබ්බසා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ ඒ සුඛමී හික්කු තෙමේ මතු වූයේ, තේජස් රහිත වූයේ විතත ගැහැටියා කම්මන්තට නො හැකි විය. ඒ සුඛමී හික්කු තෙමේ නැවතත් සැළැත් කුට්ටි පෙරලා පැමිණියේ ය. හික්කු "ඇවැත්නි, සුඛමීයිනි, ඔබ විසින් විතත ගැහැටි තෙමේ කම්මන්ත ලද ද?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම වනාහි මට්ඨිකාසකම්මයට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විතත ගෘහපතියා කම්මන්තට නොහැකි වීම" යි හේ කී ය. (හික්කු) භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළේ ය.

2. එතෙසින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුඛමී හික්කුහට විතත ගැහැටියා කම්මන්තට අනුදුතයකු දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දීය යුතු යි: පලමු ව මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිඵල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විතත ගැහැටියා කමා කරවනු පිණිස සුඛමී නම් හික්කුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දේවා. මේ ඤාත්තිය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුඛමී හික්කුහට විතත ගැහැටියා කම්මන්ත පිණිස මේ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විතත ගෘහපතියා කම්මන්ත පිණිස සුඛමී හික්කුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආග්‍රණිකත්වයට රූප වේ නම්, හෙ පොම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රූපි නො වේ නම්, තෙ තෙමේ කපා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුඛමී හික්කුහට විතත ගැහැටියා කම්මන්ත පිණිස මේ නම් ඇති හික්කු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූපි යි (අභිමත යි). එතෙසින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුඛමී හික්කු විසින් ඒ අනුදුත මහණකු සමග මට්ඨිකාසකම්මයට ගොස් "ගෘහපතියා, කම්ම මැනැව් නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) විතත ගෘහපතියා තෙමේ කැමැටිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් පතල මැනවි, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණකු විසින් "ගැහැටිය, මේ හික්කුහට කමා කළ මැනවි. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය යහපති. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත හික්කු විසින් "ගැහැටියා මේ හික්කුහට කමා කළ මැනවි. මම නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත හික්කු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ හික්කුහට කම්ම" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කම්ම ද ඒ මැනවි.

තො වෙ ඛමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා සුඛම්මං භික්ඛුං චිත්තස්ස ගහපතීනො දස්සනුපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා සචණ්ඤපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා එකංසං උත්තරාසඛිනා කාරාපෙඤා උක්ඛුටිකං නිසීදුපෙඤා අඤ්ඤාපිට්ඨං පග්ගණ්ඨාපෙඤා සා ආපනති දෙසාපෙතබ්බා'ති.

4.. අථ ඛො ආයස්මා සුඛම්මො අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකා-සණ්ඨං ගතවා චිත්තං ගහපතිං ඛමාපෙසි. සො සම්මා චිත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙජාරං චිත්තති. භික්ඛු උපසඛිකම්මිනා එවං වදෙති: 'අනං ආවුසො සඛෙකෙන පටිසාරණීයකම්මකතො සම්මා චිත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං චිත්තාමි. කථං නු ඛො මයා පටිජ්ඣිතබ්බි'නති. භගවතො එතමජාං ආරොචෙසුං. තෙන භිහික්ඛවෙ සඛෙකා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කම්මං පටිපසස්සම්මෙතා.

1. පඤ්චති භික්ඛවො අද්ධගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමණේරං උපධාරපති, භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුතීයො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: යාය ආපනතියා සඛෙකෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං භොති තං ආපනතියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තණ්හා වා පාපිට්ඨතරා, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීය-කම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඔපෙති, පචාරණං ඔපෙති, සච්චතියං කුරෙති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඕසාසං කාමෙති, වොදෙති, සාමෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගම්හති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං න පටිපසස්සම්මෙතබ්බං.

පටිසාරණීයකම්මෙ
නිපට්ඨපසස්සම්මෙතබ්බපට්ඨාරසංගං නිවසිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදුත භික්ෂුහු විසින් සුධම් භික්ෂු තෙම විත්තගාහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා ඇසෙන තෙක් මානය නොගන්නා වා උතුරුසග එකස් කරවා උත්කුට්ඨකයෙන් හිඳවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුධම් තෙම අනුදුත භික්ෂු සමඟ මධ්විකාසණයට ගොස් විත්තගාහපතියා කමා කරවී ය. ඒ දුධම් භික්ෂු තෙම මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙයි අපොළොස් නිස්කරණ වන පුරයි. භික්ෂුන් වෙත එළඹ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකමීය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්කරණ වන් අනුව පවතියි. මවිසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද ? ” යි. භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකලහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ සුධම් භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය සන්තිඳුවා ලත්තේ ය.

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි: කමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කෙරෙයි ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගණී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය ඉටුසයි ද, සම්මතිය ලදහු විසිනුදු මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද පඤ්ච අභ්‍යාසකින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමීය කරන ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැත්ව පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අත් ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැත්කට හෝ පැමිණේ ද, කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො නැවැත්විය යුතු යි: පුට්තත් මහණහුට පොහොස තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සව්වතීය කම් කරයි ද, වෙහෙර දෙවූ තැන් ආදී ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි නො සන්තිඳුවිය යුතු අංග අපොළොස නිමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

පටිපසසමගනනබබ්බද්ධාරසකං

1. පඤ්චනී භික්ඛවෙ අබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං ඡෙදති, න සාමග්ගෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසමමුච්ඡිං සාදියති, සමමනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං: යාය ආපනතියා සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමමං කතං හොති, තං ආපනතියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං: න පකතතනස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඵපෙති, න පමාරණං ධපෙති, න සමවනීයං කරෙති, න අනුචාදං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනී සමපගොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගමෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනබබ්බං.

පටිසාරණීයකමම

පටිපසසමගනනබබ්බද්ධාරසකං නිවර්තං.

[පටිපසසමගනනං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසසමගනනබබ්බං: තෙන¹ භික්ඛවෙ සුබමෙතන භික්ඛුනා සඛ්ඤා උපසම්පාදිතා එකංසං උත්තරාසඛිතං කරුණා බුඬිස්සං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ජිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ජලිං පග්ගං හෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අතං හනෙත සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙජ්ජාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසසද්ධිං යාවමිති, දුතියමපි යාවිතබ්බො, තතියමපි යාවිතබ්බො.

වත්තෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බෙහි ඤ්ඤපතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හනෙත සබ්බෙහි: අයං සුබමෙතා භික්ඛු සබ්බෙහි පටිසාරණීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පානෙති, තෙජ්ජාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කමමස්ස පටිපසසද්ධිං යාවති. යදි සඛ්ඤාස්ස පත්තකල්පං, සබ්බෙහි සුබමෙතන භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසසමගනනා, එතා ඤ්ඤති.

1. තෙනති - සිවු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු අංග අවලෝකනය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණෙකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉවසයි ද, සම්මතය ලද්දේ නමුත් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අතින් අංග පසෙකිනුදු යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පරිසාරයේකම කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත්කට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්කට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාභක ඇවැත්කට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කමයට නො ගරකයි ද, කමය කලවුනට නො ගරකයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණෙකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය: පුවතත් මහණෙකුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සව්වනිය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් කලක පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුත් භික්ෂුකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු යි.

පරිසාරයේකම කමයෙහි සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු අංග අවලෝකනය.

[සන්තිද්‍රව්‍ය]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පරිසාරයේකම) සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමී නම් භික්ෂුකු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උකකුටික ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “සාමිනි, සංඝයා විසින් පරිසාරයේකම කරණ ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. භික්ෂුන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටලොස් නිසාරණ වන්හි පවතිමි. පරිසාරයේකමයාගේ සන්තිද්‍රව්‍ය යදිමි” යි. දෙවෙනුවත් යැදිය යුතු යි. තෙවෙනුවත් යැදිය යුතු යි.

ව්‍යක්ත මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි:

“සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පරිසාරයේකම කරණ ලැබූයේ මනා ව පවතිනි. අනුකූල ව පවතිනි. නිසාරණවන්හි පවතිනි. පරිසාරයේකමයාගේ සන්තිද්‍රව්‍ය යදිනි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛමී භික්ෂුකුගේ පරිසාරයේකම සන්තිද්‍රව්‍යවන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුණාභූ මේ හතෙක සඳහා: අයං සුඛමො භික්ඛු සඳහිත පටිසාරණීයකමකතො සමමා වතනති, ලොමං පානෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සඳහා: සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමා පටිපසසද්ධොති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො භූණෙසා, යසා නකමති, සො භාසෙයා.

දුතියවි එකමන්. වදුම් -රෙ- තනියවි එකමන්. වදුම්. පුණාතු මෙ හනෙත සබෙසා; අයං සුධමෙව, භික්ඛු සබෙසන පටිසාරණියකමකතො සමා, වතනති, ලොමං පානෙති, නෙජාරං වතනති, පටිසාරණියසාකමමසා පටිපාසාදායං ගාචති. සබෙසා සුධමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියකමං පටිපාසාමෙහති. යසායසමතො ඛමති සුධමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියසා කමමසා පටිපාසාදායං, සො භුණ්හසා. යසා නකබමති, සො හාසෙය්. පටිපාසාදායං සබෙසන සුධමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණියකමං, ඛමති සබසාසා. තසාං භුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පටිසාරණී යනාමිම. චතුර්ථි. හිමිනි.

5. ආරක්ෂක අදහසෙන් උපකල්පනයකිම.

[illegible]

2. අළු බොහොමයක් එකසමී. නිදහසේ එකසමී. පසුකරන භික්ෂු-සභාව. සනාථිතයාගෙන් භික්ෂු පටිපාටි “සභාව. සනාථිතයාගෙන් භික්ෂු පාලනය. පාලනය. නිදහසේ පාලනය. පසුකරන” නම්. සභාව. සනාථිතයාගෙන්

3. විගරහී බුද්ධෝ හගචා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ
මොසපුරිසො ආපනතිං ආපජ්ඣතිා න ඉවජ්ඣසති ආපනතිං පසයිදුං,
තෙනං භික්ඛවෙ අපභසනානං වා පසාදාය -රෙ- විගරහිතිං ධම්මං කථං
කතීං භික්ඛ ආමනෙතයි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුඛමිති, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්‍ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද්දේ මනා ව පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණ වන්ති පවතියි. පටිසාරණීයකමයාගේ සන්තිදුරීම යදිසි. සඛ්‍ය තෙමේ සුඛමී භික්‍ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුරයි. යම් ආයුෂමතකුට සුඛමී භික්‍ෂුහුගේ පටිසාරණීයකමය සන්තිදුරීම රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී භික්‍ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලැබුණේ මැනවින් පවතියි. අනුකූල ව පවතියි. නිසාරණවන්ති පවතියි. පටිසාරණීය කමයාගේ සන්තිදුරීම යදිසි. සඛ්‍ය තෙමේ සුඛමීභික්‍ෂුහුගේ පටිසාරණීයකමය සන්තිදුරයි. සුඛමී භික්‍ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුරීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නොවේ නම් හෙ තෙම කියවා. සඛ්‍යයා විසින් සුඛමී භික්‍ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමය සන්තිදුරවනුදී. සඛ්‍යයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”.

සිවුවැනි වූ පටිසාරණීය කමය නිමි.

5. ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනීය කමය

1. එකමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ශෝභාසම්මානුචර (සම්පයෙහි) ශෝභාසම්මානුචරයෙහි වැඩ වාසය කරණ සේක. එකල්හි ආයුෂමත් ජනන තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකිනු නොකැමැති වෙයි. යම් ඒ භික්‍ෂු කෙනෙක් අලොප්ඨයෝ ද, ... ඒ භික්‍ෂු ලාමක කොට සිතත්. දෙස් පටිසත්. නුගුණ පතුරත්. ඉක්බිති ඒ භික්‍ෂු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලානු ය.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රාග්ධා-වසරයෙහි භික්‍ෂුසංඝයා රැස් කරවා භික්‍ෂූන් විවෘල සේක: “මහණෙනි, ජනන භික්‍ෂු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වෙයි” යනු සැබෑද්ද? “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය.”

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයා ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දකින්නට නො කැමැති වේ ද” යි නිසැක ල සේක. “මහණෙනි, මෙය නොපැහැදිලිවුන්ගේ පැහැදීමට හෝ නො වෙයි...” ගරභා දූහැමි කපා වදාරා භික්‍ෂූන් ඇමතු සේක:

4. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොතු අසමොගං සඛෙසන. එවඤ්ච ටන භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං ඡන්තො භික්ඛු වොදෙනඛො, වොදෙනා සාරෙතඛො. සාරෙතා ආපත්ති ආරොපෙතඛො, ආපත්තිං ආරොපෙනා වානෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතඛො:

5. “සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ඣා න ඉවජති ආපත්තිං පසයිතුං. යදි සඛෙසස්ස පත්තකලලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොග අසමොගං සඛෙසන, එසා ඤ්ඤති.

සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ඣා න ඉවජති ආපත්තිං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යසංගසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්ග.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි: සුණාතු මෙ භනෙන සඛෙසා: අගං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තිං ආපජ්ඣා න ඉවජති ආපත්තිං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යසංගසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්ග.

කතං සඛෙසන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමං අසමොගං සඛෙසන, ඛමති සඛෙසස්ස, තසමා තුණ්හි, එවමෙනං ඛාරයාමි”ති.

6. ආවාසපරමපරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ ‘ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකමමකනො අසමොගං සඛෙසනා’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සබ්බසා හා සමොග නැති උකෙඩපනියකමය (ධම්මික සමොගයෙන් වෙන් කිරීමේ කමය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කල යුතු යි: පලමු ව ජනන භික්ෂු තෙමේ වොදනා කල යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නොවූ ප්‍රතිබල වූ වාක්‍ය මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

5. “සාමිනි, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සබ්බ තෙම ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඥානය යි.

සාමිනි, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දක්නට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සංඝයා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරයි. යම් ආයුෂමකකුට ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කිරීම රුචි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සාමිනි, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙම ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැක්මට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරයි. ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මිකසමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂමකකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නො වේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සබ්බසා විසින් ජනන භික්ෂුකට සබ්බසා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරණ ලදී. සබ්බසාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙම සංඝයා සමග ධම්මික සමොගය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරණ ලද්දේය’යි හැම ආවාසයෙහි ආරෝචනය කරවු.

අධම්මකම්මදවාදයකං

1. තීඨි භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා හොති අවිනයකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨවුත්ථා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා හොති අවිනයකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවනියකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා හොති අවිනයකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසන්නඤ්ඤා: අනාපත්තියා කතං හොති, අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අවොදෙතා කතං හොති, ආපත්තියා අසාරෙතා කතං හොති, අනාරොපෙතා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අපට්ඨවුත්ථා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධ්‍යයනමාලාව

1. මහණෙනි, තෙ අඟකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්මක් ද වෙයි. අවිනය කම්මක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්තිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද අවිනය කම්ම ද නොසන්තිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි. අවිනය කම්ම ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත් නැති කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කරණ කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... නො හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද ..

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි.... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැති වා කරණ ලද්දේ ද , අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද.

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම කම්ම ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාග්‍ය වූ සඟන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි -පෙ- ආපත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙච්චිකම්මං අබ්බකම්මකුට්ඨොති අවිතසකම්මකුට්ඨොති සුචුරසන්නකුට්ඨොති.

අබ්බකම්මකුට්ඨොදායකං නිට්ඨිතං.

බ්බකම්මකුට්ඨොදායකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙච්චිකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මකුට්ඨොති සුචුරසන්නකුට්ඨොති සමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙච්චිකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විතසකම්මං ව සුචුරසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙච්චිකම්මං බ්බකම්මකුට්ඨොති, විතසකම්මං ව, සුචුරසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනායාපිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඞ්භෙහි -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තියා අරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අභකින් යුත් ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් තොදහැමිකම් ද වෙයි. අවිතය කම් ද වෙයි. නොසන්තිදුනේ ද වෙයි.

අධම් කම් දෙලොස නිමි.

ධම් කම් දෙලොස

1. මහණෙනි, තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිදුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් දහැමි කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද,...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅභකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙවිති කම් දහැමි කම් ද වෙයි... සොයා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ ද,...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- සමුද්ධා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- පටිපුට්ඨා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- වොදදනා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඬෙහති -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙඤා කතං හොති, බලෙමන කතං හොති, සමයෙහන කතං හොති. ඉදෙඤි ඛො භික්ඛවෙ තිහඬෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදසානෙ උකෙට්ඨයකමම. බලමකමම. ච හොති පිතකකමම. ච සුචුපසන්නං ච.

බුද්ධකම්මද්වාදසකං නිවුසිතං.

4. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිපිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... පිළිපිහ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි.... දෙසුමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අතින් අග තුණකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුකක් ද වෙයි: සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අතින් තෙ අඟකින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුන්නේ ද වෙයි: ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් සුඛ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනයකම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුන්නේ ද වෙයි.

බමි කම් දෙළොස නිමිශේ ය.

ආකඩමානුෂ්කයා

1. තීර්ති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා: හණ්ඩන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යතො: ආපත්තිවත්තො අනපදො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුත්තොමකෙති ගිහිසංසට්ඨො. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා: අභිසිලෙ සිලවිපනො හොති, අරකාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා: බුද්ධියා අවණ්ණං භාසති, ධම්මියා අවණ්ණං භාසති, සඛස්ස අවණ්ණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා.

4. තීර්තිභෙහති භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා: එකො හණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො: ආපත්තිවත්තො අනපදො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුත්තොමකෙති ගිහිසංසට්ඨො. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා: එකො අභිසිලෙ සිලවිපනො හොති, එකො අරකාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අභිද්ධියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීර්තිභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙටනියකමම. කරොයා.

ආකර්මයන්හි සහය

1. මහණෙනි, අංග දූෂණයක් යුක්ත භික්ෂුකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඛර කරන්නේ ද කලහ කරන්නේ ද විරුද්ධවාද කරන්නේ ද වාක්කලහ කරන්නේ ද සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් තැනි ඇවැත් ඇත්තා වූ බලයෙක් වෙයි ද, හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු තෙ අගකින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි (පාමොක් සංවර සිල්ල) නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උත්තමාචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උත්තම සමාන්දයෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග දූෂණයක් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අංග දූෂණයක් යුක්ත වූ මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය. මුදුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණ කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අගින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවසන් ඇවැත් බහුල කොට ඇති, හිමාරකින ඇවැත් ඇති බලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහි සංඝයා යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග දූෂණයක් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය.

5. අත්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාන්දයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උපකරණයකම සහය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අනාගතී ද භික්ෂූන් තිදෙනකුත්තට සඛක තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කමීය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනට සඛක තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කමීය කරන්නේ ය.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කමීයෙහි
ආකිඛබ්බාන ජකකය නිමිසේ ය.**

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කමීයෙහි තෙසාලිය වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවනිකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපන් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. හෙරණකු උපසායක කොට නො ගත යුතු. භික්ෂුනොවාදකසම්මතීය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතීය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සඛකයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවනි කම් කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබඳු අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කමීය නො ගැරැහිය යුතු. කමීය කලහු නො ගැරැහිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දක හුනක්නෙන් නැගී සිටීම ද, ඇදිලි බැඳුම ද, සාම්පිකමීය ද, අසුන් එළැවීම ද, යහන් එළැවීම ද, පාදෙතා දිය එළැවීම ද, පාපුටුව-පාදකප්පිකාව එළැවීම ද, (ඔහු නමා) පාසිටුරු පිළිගැන්ම ද නැමෙහි (ඔහු නමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ශීලපිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආචාරපිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. දුෂ්චිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආජීව-පිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවිය යුතු. හිහිදද (හුදුවන් ආදිය) නො දැරිය යුතු. නොවුදද (කුහුවැහැරි ආදිය) නො දැරිය යුතු. නොවුවෝ නො සෙවිය යුතු. මහණහු සෙවිය යුතු. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාචාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දක හුනක්නෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර තුළ දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පචාරණාව නො තැබිය යුතු. සවවනීය කමීය නො කල යුතු. වෙහෙර දෙවුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. වොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කල යුතු. මහණුන් හා කලහයෙහි නො යොදා ලිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙබපනීය කමීයෙහි
තෙසාලිය වත නිමිසේ ය.**

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

[ජනනාසය භික්ෂුවෝ සම්මෝචනානං]

1. අළු බෝ සබ්බසා ජනනසා භික්ෂුනෝ අපචරිතා අදස්සනෙ උතෙචපථීයකමම. අකාසි අසමොගං සබ්බසා, සෝ සබ්බසා අපචරිතා අදස්සනෙ උතෙචපථීයකමමකතො නමහා, අවාසා අඤ්ඤාං අවාසං අගමාසි, තත්ථ භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසුං, න චච්චුපට්ඨසුං, න අඤ්ඤාලිකමමං න සාමිලිකමමං අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න ජුජෙසුං.

හෝ හිතවූහි අසන්නැයිමානෝ අගරුකරීමානෝ අමානීමානෝ
 අප්‍රීයමානෝ අසන්නැයිමානෝ නමානි අමානි අමානි අමානි
 අගමානි.

තනපි හිකු නෙව අභිවාදෙහුං, න පවුට්ඨෙහිසුං, න අක්ඛලිකමං,
න සංචිතිකමං, අකංසු, න සකකරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං,
න පුජෙසුං.

සො හිකුඩි අසකකර්මානො අතරුකර්මානො, අමානීයමානො
අපුරීයමානො අසකකාරූපකතො. නමොපි ආවාසං අඤ්ඤං ආවාසං
අගමාසි.

නන්දි හිකු තෙව අභිවාදේසුං, න පවුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤානිකමං
 න සාමිපිකමං අකංසු, න සකකාරිසු, න ගරුකාරිසු, න මෘතෙහු, න
 සුඤ්ඤං.

හෝ භික්ෂුහි අසක්කරිතමානෝ අගරුකරිතමානෝ අමානීයමානෝ අපුජ්ජිතමානෝ අසක්කාරපකතෝ පුතදෙව් කොසලිති. පච්චාගක්ඛී.

2. සෞ සම්මා වතනති. ලොමං පානෙහි, නෙත්ථාරං වතනති. භික්ඛු උපසම්භවති; එවං වදෙති: “අතං ආට්ටසො සබ්බෙසු අපඤ්ඤාං අදර්ශනෙ උපෙක්ඛනීයකම්මකතො සම්මා වතනාමි. ලොමං පානෙමි. නෙත්ථාරං වතනාමි, කථං ඤා ඛො මහා පටිපස්සිකඛබ්බ?” නති.

හගවතො එතමන්ට ආරොච්ඡා, “තෙත හි හිකකිවෙ සබ්බො ජනනස්ස හිකක්ඛො ආපනතියො අදස්සනො උකෙට්ඨියකම්මං පටිපසංස්සමොකු”.

නි පරිපෙසසමෙහිනබ්බි භෙවනනාථිසකං.

1. පඤ්චනී භික්ඛවෝ අභෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උභෙකපතීයකම්මං න පටිපසස්සාමෙනතඛං: උපසමපාදෙති, නිස්සං දෙති, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනෝවාදකසම්මතීං සාදිග්ගී, සම්මතොපි භික්ඛුතියො ඔට්ඨති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෝ පඤ්ච-භෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනෝ ආපනතියා අදස්සනෙ උභෙකපතීය-කම්මං න පටිපසස්සාමෙනතඛං.

2. අපරෙතීපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙය්හි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපාස්සමොනබ්බං: යං ආපත්තියා සමෙකන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං කතං භොති තං ආපත්තියං ආපර්ඤ්ඤා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහනී, කම්මිකෙ ගරහනී. ඉමෙහි ඔවා භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙය්හි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං න පටිපාස්සමොනබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

[ජනනාභිසංක්ෂිප්තයේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නො දැක්මෙහි, සඛ්‍යයා හා සමෙහාග රහිත වූ උකෙට්ටනිය කමය කෙරෙහි ය. හේ ඇවැත නොදැක්මෙහි සඛ්‍යයා විසින් උකෙට්ටනි කම් කරණ ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි මහණහු ඔහු නොම වැන්දක. දැක හුතස්තෙන් නොම නැගී සිටියක. ඇදිලි බැදීම ද සාමිච්ඡි කමය ද නොම කලක. සත්කාර නොම කලක. ගරුකාර නොම කලක. බුහුමන් නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දක. දැක හුතස්තෙන් නොම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය නොම කලක. සාමිච්ඡිකමය නොම කලක. සත්කාර නොම කලක. ගරුකාර නොම කලක. බුහුමන් නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් අනෙක් ආවාසයකට ගියේ ය. එහි ද භික්ෂුහු නොම වැන්දක. දැක හුතස්තෙන් නොම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය සාමිච්ඡිකමය නොම කලක. සත්කාර ගරුකාර බහුමාන නොම කලක. නොම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නොපුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මඛතා ලද්දේ, යලි ද කොසොඹු තුවරට පෙරළා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී. අනුලොමී ව පවතී. නිස්තරණ වන අනුව පවතී. මහණුන් කරා එලැබී “ඇවැත්නි මම සඛ්‍යයා විසින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණ ලද්දෙහි මනා ව පවතිමි, අනුලොමී ව පවතිමි, නිස්තරණ වන අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද ?”යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලක. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිය කමය සන්තිද්‍රවා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්තිද්‍රවීයයුතු තෙසාලිය

1. “මහණෙනි, අඛ්‍ය පසෙකින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: උපසපන් කෙරේ ද, නිස දේ ද, හෙරණකු උවවුචකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ෂුනො-වාදක සමමතිය ඉවසා ද, සමමත වූයේත් මෙහෙණකට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනි කම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අඛ්‍ය පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු: සඛ්‍යයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමයට ගරුකා ද, කමය කලවුන් හට ගරුකා ද, මහණෙනි, මේ අඛ්‍ය පසින් සමන්විත මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙට්ටනිකම නො සන්තිද්‍රවීය යුතු.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුඤ්ඤානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමිච්ඡම්මං, ආසනාතිහාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාතිහාරං, පාදෙද්ධං, පාදපිඨං-පාදකඨලිකං, පත්තච්චරපටිකකණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තං භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුභංගෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුභංගෙති, දිට්ඨිවිපත්තියා අනුභංගෙති, අජීවිවිපත්තියා අනුභංගෙති, භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං ගිහිධර්. ඛාරෙති, තිස්සිගධර්. ඛාරෙති, තිස්සිගෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසික්ඛාය න සික්ඛති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

7 අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තෙත භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනං න උච්ඡාති, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙති දන්තො වා බග්ගි වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

8 අට්ඨති භික්ඛවෙ අකෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං පකතත්තස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සචරිතියං කරොති, අනුචාරං පට්ඨරෙති, ඕකාසං කාරෙති, ජවාදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං න පටිපසස්සලොභබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං
න පටිපසස්සලොභබ්බං තෙවන්තාරිසකං නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: පුවතන් මහණක්හුගේ අභිවාදන, පව්වුට්ඨාන, අඤ්ඤාපිකම, සාමිතිකම, ආසනාභිකාර ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: පුවතන් මහණක්හුගේ ශයනාභිකාර, පාදෙදක, පාදපිඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රවිවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පාඤ්ඤාපිකම යන මේ ද ඉවසා ද, මහණෙනි, මෙකි අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: පුවතන් මහණකුට ඕලුපිපතතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, ආචාර විපතතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, දූෂවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, ආජිවිපතතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, මහණකු මහණුන් කෙරෙන් බිදවා ද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: ගිහිදද දරා ද, නොබුදද දරා ද, පොවුවන් සොයා ද, මහණුන් නො සොයා ද, මහණ-සිකෙහි නො කික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

7. මහණෙනි, අන් අඛන පසෙකිනුදු යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: පුවතන් මහණක්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි වෙසේ ද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේ ද, එකවර්තන ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේ ද, පුවතන් මහණහු දක හුනස්තෙන් නො නැගී සිටී ද, පුවතන් මහණක්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එසින් බැහැර දී හෝ ගවා ද, මහණෙනි, මේ අඛන පසින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛන අටෙකින් යුත් මහණහු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු: පුවතන් මහණක්හු පොතෝකම් තවත්වා ද, පටුරුණ තවත්වා ද, සවවතිය කෙරේ ද, අනුචාදය පිහිටුවා ද, අවකාශ කරවා ද, වොදනා කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි කරවා ද, මහණුන් හා කලහ කරවා ද, මහණෙනි, මේ අඛන අටින් යුත් මහණහු ඇවැත නො දැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙව්නිකම නො සන්තිද්වය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බි තෙවනනාට්ඨසකං.

1. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අභේගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදක සම්මතිං සාදිගති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: යාය ආපත්තියා සබ්බෙත ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං කතං භොති තං ආපත්තියා න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සාමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිකාරං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං-පාදකථලිකං, පතනච්චරපටිග්ගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සාදිගති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: න පකතතතං භික්ඛුං සීලජීවනතියා අනුඛංසෙති, න ආචාරවිපත්තියා අනුඛංසෙති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුඛංසෙති, න ආජීවිවිපත්තියා අනුඛංසෙති, න භික්ඛුං භික්ඛුහි හෙදෙති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං: න ගිහිධර්මං ධාරෙති, න තිත්ථියධර්මං ධාරෙති, න තිත්ථියෙ සෙවති, භික්ඛු සෙවති, භික්ඛුසිකතාය සිකති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උත්තෙවජ්ජිකම්මං පටිපසංග්ගාමොක්ඛනබ්බිං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සන්තිද්වීය යුතු තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: උපසපත් නොකෙරේ ද, නිස නොදේ ද, තෙරණකු වැටුම්හි නොලා ද, හිකුනොවාදක සම්මතිය නොඉවසා ද, සම්මත වූයේ නමුදු මෙහෙණනට ඔවා නොදේ ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: සබ්බසා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැත නොඅවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතක් නොඅවදී ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කලවුන් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

3. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: පුට්ඨත් මහණක්කු අභිවාදක, පට්ඨාන, අඤ්ඤා, සාමිපිකම්, අසනාහිසාර නොඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: පුට්ඨත් මහණක්කුගේ ශයාහිසාර, පාදෙදක, පාදපිඨ-පාදකථලිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම්, නැමෙහි පිට පිරියම් නොඉවසා ද, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: පුට්ඨත් මහණකුට ශීල-විපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, ඇවාරවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, දෘටවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, අභිවිපතියෙන් වොදනා නොකෙරේ ද, නොබිඳවා ද, මහණෙනි, මේ අභිග්ග පසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අභිග්ග පසෙකින් යුත් මහණෙකු ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු: හිසිදද නොදර් ද, නොවුදද නොදර් ද, නොබුටත් නොසොයා ද, හිකුන් සොයා ද, හිකුණිකුණි කික්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසින් යුත් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් සන්තිද්වීය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංගමෙතබ්බං: න පකතතෙන න භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාති, න පකතතං භික්ඛුං ආසාදෙති අන්තො වා බහි වා. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංගමෙතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංගමෙතබ්බං: න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පටාරණං ධපෙති, න සවච්ඡියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අට්ඨ-ගඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංගමෙතබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං
පටිපසංගමෙතබ්බං තෙවනාදියකං නිවසිතං.

[පටිපසංගමොනං]

1. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ පටිපසංගමෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තොන භික්ඛුනා සබ්බං උපසඤ්ඤාමිති, එකංසං උත්තරසඤ්ඤා කරිතා බුඬ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤා පග්ගහෙතා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හන්තො සඛෙසන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං-කතො සමවා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගද්ධිං යාවාමි”ති. දුතියට්ඨි යාවිතබ්බො. තතීයට්ඨි යාවිතබ්බො.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිච්චෙත සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා ථෙ මෙ හන්තො සඛෙසා. අයං ඡන්තො භික්ඛු සඛෙසන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සමවා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගද්ධිං යාවාමි. යදි සඤ්ඤා පත්තකල්ලං, සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංග-මෙතාය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා ථෙ මෙ හන්තො සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු සඛෙසන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො සමවා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. නෙජාරං වතනාමි. ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගද්ධිං යාවාමි. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං පටිපසංගමෙතාමි. යස්සායසමතො බමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස පටිපසංගද්ධිං, ගො ඤාණස්ස, යස්ස නිකම්මති, ගො හාසෙය්‍ය.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් සුන් මහණෙකුගේ ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු: පුවතත් මහණකු හා එක් සෙවෙති අවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති නොඅවස්ති නො වෙසේ ද, එක් සෙවෙති අවස්තිත් නො අවස්තිත් නො වෙසේ ද, පුවතත් මහණකු දැක හුතස්තෙන් නැගී සිටී ද, පුවතත් මහණකු වෙහෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නොගව් ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් සුන් මහණකු ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු.

8. මහණෙනි, අවගෙකින් සුන් මහණකු ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු: පුවතත් මහණකු පොහොසත් නො නවතා ද, පවුරුණු නො නවතා ද, සවවතිය නො කෙරේ ද, අනුවාද නො පිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නො කරවා ද, මහණෙන් හා කලහ නො යොදා ද, මහණෙනි, මේ අවස්තින් සුන් මහණකු ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් නො සන්තිදුටිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

[සන්තිදුටිම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුටිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ජනන මහණකු විසින් සබ්බසා කරා එළැඹ උතුරුසඟ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණින් පා වැද උත්තුටුක ව තිද දෙගොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැත නොදැක්වෙමි සබ්බසා විසින් උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිශ්පාරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදිමි”යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්කු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සබ්බසා විසින් ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්පාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදි. ඉදින් සඟකට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සබ්බ තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටවන්තේ ය. මේ ඥාතියයි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මම අසාවා: මේ ජනන මහණ සබ්බසා විසින් ඇවැත නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්පාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යදි. සබ්බ තෙමේ ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටයි. ජනන මහණකට ඇවැත් නොදැක්වෙමි උකෙවිනිකම් සන්තිදුටිම යම් ආයුෂමතකුගට රුස්සේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමතකුගට නොරුස්සේ ද, හේ කීයවා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි: සුඤ්ඤා මෙ භන්ත සඤ්ඤා: අයං ජනෙනා භික්ඛු සඤ්ඤාන ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සම්මා වත්තති. ලොමං පානෙති. තෙත්තරං වත්තති. ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මස්ස පටිපාසාද්ධිං යාවතී. සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපාසාද්ධිං. යස්සායසම්මතො ඛම්භී ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මස්ස පටිපාසාද්ධිං, භො භුක්ඛස්ස. යස්ස නක්ඛමිති, භො භාසෙය්ග.

පටිපාසාද්ධිං සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං. ඛම්භී සඤ්ඤා. තස්මා භුක්ඛති. එවමෙකං ධාරයාමි”ති.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං නිට්ඨිතං සංඛුමං.

6. ආපත්තියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා භොසම්භියං විහරති භොසිත්වාග්මෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අයස්මා ජනෙනා ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපත්තීං පටිකාතුං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨ්වා -පෙ- තෙ උප්පායනති ඩියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා ජනෙනා ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපත්තීං පටිකාතු”න්ති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරොචෙත්තං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඤ්ඤා සන්තිපාතාපෙඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර භික්ඛුවෙ ජනෙනා භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡති ආපත්තීං පටිකාතු”න්ති. “සච්චං භගවා”.

3. විහරති බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛුවෙ මොඤ්ජුරිසො ආපත්තීං ආපජ්ඣා න ඉච්ඡස්සති ආපත්තීං පාටිකාතුං. තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාද්ධං -පෙ- විහරතිඤ්ඤා ධම්මං කථං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙත්ති.

4. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං කුරාතු අසමොගං සඤ්ඤා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ කාතඛං: පඨමං ජනෙනා භික්ඛු වොදෙතඛො. වොදෙඤ්ඤා සාරෙතඛො. සාරෙඤ්ඤා ආපත්තී ආරොපෙතඛො. ආපත්තීං ආරොපෙඤ්ඤා ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා සද්දෙවතඛො:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබ්බ අසාවා. මේ ජනන මහණ තෙම සබ්බයා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් කරුණ ලද්දේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිත්තරණ වත අනුව පවතී. ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙඛනිකමහි සන්තිදුච්ඡය යදී. සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත් නොදැක්මෙහි කළ උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡය. යම් ආයුෂමහකුහට ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡම රුක්තේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්හට නොරුක්තේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සබ්බයා විසින් ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් සන්තිදුච්ඡය ලද්දේ ය. සබ්බයාට ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

සේවනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් නිමිසේ ය.

6. ඇවැත්ව පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපනියකමය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසොඬෑ නුවර නිසා කොෂිතාරාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොච්ඡ ද... ඔහු “ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරුණයෙහි මේ ප්‍රස්තාවයෙහි බික්සහන රුක් කරවා “මහණෙනි, සැබෑ ද? ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි පුළුවන් සේක. “සැබෑ වහන්සැ”යි භික්ෂුහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කැමැති නොවේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහසුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නොවේ යැ”යි ගරතා දූහැමි කතා කොට භික්ෂූන් බණවා මෙසේ වදාළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි සබ්බයා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙඛනිකම් කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ජනන මහණ තෙම වූදිහ කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරැවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු. ඇවැත් නංවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදුං. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං, සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං කරොය් අසමොගං සබ්බෙන. එසා ඤාති.

සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදුං. සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං කරොති අසමොගං සබ්බෙන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සබ්බෙන, සො ධුණස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුම්: සුණාදු මෙ භනෙන සබ්බො, අයං ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදුං. සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං කරොති අසමොගං සබ්බෙන. යස්සායසමනො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සබ්බෙන. සො ධුණස්ස, යස්ස නකම්මති, සො භාසෙය්.

කතං සබ්බෙන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං අසමොගං සබ්බෙන. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා ධුණති. එවමෙතං ධාරයාමි 'ති.

ආවාසපරමපරඤ්ඤා භික්ඛුවෙ සංසථ: “ඡනෙනා භික්ඛු ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මකතො අසමොගං සබ්බෙන”ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිඨි භික්ඛුවෙ අබ්බොති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා භොති අවිතතකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසනකඤ්ඤා: අසමුඛා කතං භොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං භොති, අපට්ඨඤ්ඤා කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛුවෙ තිඨෙඤ්ඤාති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා භොති අවිතතකම්මඤ්ඤා දුට්ඨපසනකඤ්ඤා.

2. අපරෙතිපි භික්ඛුවෙ තිඨෙඤ්ඤාති සමන්තාගතං ආපතතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙඛපජීයකම්මං අධම්මකම්මඤ්ඤා භොති, අවිතතකම්මඤ්ඤා, දුට්ඨපසනකඤ්ඤා: අභාපතතියා කතං භොති, ආදෙසනාමාමිතියා ආපතතියා කතං භොති, දෙසිතාය ආපතතියා කතං භොති.- පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“වනන්ස, සඬස තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සඬසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬස තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය කරන්නේ ය. මේ ශුද්ධිය යි.

වනන්ස, සඬස තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සඬස තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය කිරීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුහට නොරිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: සඬස තෙමේ මබස් අසාවා. මේ ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සඬස තෙමේ ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය. ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය කිරීම යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියවා.

සඬසයා විසින් ජනන මහණහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය ලද්දේ ය. සඬසයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනන මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සඬසයා හා සමෞග රහිත වූ උකෙච්චිකම්කරණය ලද්ද”යි ආවාසපරම්-පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමි”යි වදාළ හේක.

අධම්මකම් ඡදාලොස

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජකම්කරණය අඬක තුණකින් සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිගෙන්න කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඬක තුණින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජකම්කරණය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්තෙජ්ජකම්කරණය අත් තෙඅඬකින් ද සමන්විත වූයේ අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද දුරුපශානත ද වෙයි: නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපවාදෙඤා කතං හොති, අසාරෙඤා කතං හොති, ආපත්තියං අනාරොපෙඤා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අසම්මුඛා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපාපත්තියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අපවාදෙඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- අසාරෙඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති -පෙ- ආපත්තියං අනාරොපෙඤා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සම්මනාගතං ආපත්තියා අපටිකමම උකේඛපතියං-කම්මං අධිමමකමමඤ්ඤා හොති, අවිතයකමමඤ්ඤා දුටුපසන්නඤ්ඤා.

ආපත්තියා අපටිකමම උකේඛපතියකමම
අධිමමකමමඤ්ඤාදසකං නිවසිතං.

ධම්මකම්මඤ්ඤාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අඛෙහති සම්මනාගතං ආපත්තියා අපටිකමම උකේඛපතියකමමං ධම්මකමමං ව හොති විතයකමමඤ්ඤා සුටුපසන්නඤ්ඤා: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සම්මනාගතං ආපත්තියා අපටිකමම උකේඛපතියකමමං ධම්මකමමඤ්ඤා හොති විතයකමමඤ්ඤා සුටුපසන්නඤ්ඤා.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තිහඛෙහති සම්මනාගතං ආපත්තියා අපටිකමම උකේඛපතියකමමං ධම්මකමමඤ්ඤා හොති, විතයකමමං ව සුටුපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... වෙදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... නොහඹුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ සත්ත්වයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... නොපිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... පිළිගත නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... නොඇවැත්වෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... දෙශනාකාරී නොවන ඇවැත්වෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... දෙසන ලද ඇවැත්වෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... වෙදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... ඇවැත් සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද ... ඇවැත් නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යභු වූ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධ්‍යාන භූතීන් යුත්, ඇවැත්වූ පිළිගත නොකිරීමේ උකහිතිකම අධිකම ද අවිනයකම ද දුර්වලතම ද වෙයි.

ඇවැත්වූ පිළිගත නොකිරීමේ උකහිතිකම
අධිකම ද අවිනයකම ද වෙයි.

බම්මකම්මදායකය

1. මහණෙනි, අධ්‍යාන භූතකම්ම යුත්, ඇවැත්වූ පිළිගත නොකිරීමේ උකහිතිකම බම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුප්පාදන ද වෙයි: හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගත කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධ්‍යාන භූතකම්ම යුත්, ඇවැත්වූ පිළිගත නොකිරීමේ උකහිතිකම බම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුප්පාදන ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙරුන්ගේ ද යුත්, ඇවැත්වූ පිළිගත නොකිරීමේ කළ උකහිතිකම බම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුප්පාදන ද වෙයි: ඇවැත්වූ කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාකාරී ඇවැත්වූ කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙස ඇවැත්වූ කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සමුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනීයා ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දෙසිතාය ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහසෙහති, සමන්තාගතං ආපතතීයා අපට්ඨකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතරකම්මං ච සුචුපසන්නං ච.

ආපතතීයා අපට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මෙ ධම්මකම්මද්වාදසකං නිවර්තනං.

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපතතීයා අපට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොග්ගා: හණ්ඩන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හසංකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපතතිචක්‍රලො අතපද්දනො, හිතීසංසට්ඨො විහරති අනක්‍රලොකිකෙහි හිතීසංසගෙහති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපතතීයා අපට්ඨකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං කරොග්ගා.

3. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... පිළිවෙණින් කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... දෙකතාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යාසයෙන් පුත්ත වූයේ වසඟි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යාසයෙන් පුත්ත මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකයෙකි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකයෙකි බමකම්දවාදහකය නිමිසේ ය.

1. මහණෙනි, අභ්‍යාසයෙන් පුත්ත මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකයෙකි කරන්නේ ය: ඔබර කරන්නේ වේ ද කලහ කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වංකකලහ කරන්නේ වේ ද අභ්‍යාසයෙන් පුත්ත කරන්නේ වේ ද, අවසන්ත වූ ඇවැත බහුල කොට ඇත්තාවූ සිමාරහිත ඇවැත ඇති බාලයෙක් වේ ද, හිතියන් හා ඵකට ගැටුනේ අනුප්‍රාප්ති නොවූ හිතියන්ගෙන් පුත්ත වූයේ වසඟි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යාසයෙන් පුත්ත මහණහට සබ්බ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ඨකයෙකි කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: අභිසිලෙ සීලවිපකේනා හොති, අර්කාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො සණ්ඛතකාරකො හොති සලගකාරකො විවාදකාරකො භග්ගකාරකො සබ්බෙ අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො අපත්තිබ්බුද්ධො අනපදනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො අභිසිලෙ සීලවිපකේනා හොති, එකො අර්කාචාරෙ අචාරවිපකේනා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකේනා හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සබ්බො අපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මං කරොය්.

ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙට්ඨකම්මෙ
ආකඛමානාජකං නිට්ඨිතං.

2. අතර වූ ද අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාන්තරයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණනි, මේ අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

3. මහණනි, අතර වූ ද අඩන තුණකින් යුක්ත මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණනි, මේ අඩන තුණකින් යුතු මහණතට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

4. මහණනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ වේ ද, කලහ කරන්නේ ද, විරුද්ධ වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අවසන්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයාගෙන් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

5. මහණනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නඩුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නඩුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්තරයෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

6. මහණනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සමය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සමය තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනියකම කරන්නේ ය.

**ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙට්ටනිය කම්මෙහි
ආකාරය මාන ජාත්‍යය ගිම්.**

තෙවනනාට්ඨමයනං

1. ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතනිතඛං. තත්ත්වං සම්මා වතනනා: න උපසම්පා-
දෙනඛං, න නික්ඛයො දුතඛො, න සාමණේරො උපට්ඨාපෙනඛො,
න භික්ඛුනොවාදකසම්මුඛී සාදිතඛො, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න
ඔවදිතඛො. යාය ආපනතියා සමෙක්ඛන ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙක-
පනීයකම්මං කතං භොවී සා ආපනති න ආපජ්ජිතඛො, අඤ්ඤා වා
තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨතරා. කම්මං න ගරහිතඛං. කම්මිකා න
ගරහිතඛො. න පකතතතං භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං
අඤ්ඤාලිකම්මං සාමිට්ඨකම්මං ආසනාභිභාරො සෙය්‍යාභිභාරො පාදෙදකං
පාදපිඨං පාදකථලිකං පතනවිවරපට්ඨකණං නතනෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං
සාදිතඛං. න පකතතතො භික්ඛු සිලවිපතතියා අනුඛංසෙතඛො, න
ආචාරවිපතතියා අනුඛංසෙතඛො, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුඛංසෙතඛො,
න ආජීවවිපතතියා අනුඛංසෙතඛො. න භික්ඛු භික්ඛුති ගෙදෙනඛො.
න හිසිධිපේ ඛාරෙතඛො, න තිසිධිපේ ඛාරෙතඛො, න තිසිධි
සෙවිතඛො, භික්ඛු සෙවිතඛො, භික්ඛුසිතකිය සිතනිතඛො, න පකත-
තෙනන භික්ඛුනා සද්ධිං එකවර්තෙන ආවාසෙ වන්ධං, න එකවර්තෙන
අනාචාසෙ වන්ධං, න එකවර්තෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වන්ධං.
පකතතතං භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතඛො, න පකතතතො භික්ඛු
ආසාදෙනඛො අතෙනා වා ඛති වා, න පකතතතං භික්ඛුනො
උපොසථො ථූපපතඛො, න පචාරණං ථූපපතඛො, න සවිචාරිය-
කාතඛො, අනුචාරෙදො පට්ඨපෙනඛො, න ඔකාසො කාරෙතඛො, න
වොදෙනඛො, න සාරෙතඛො. න භික්ඛුති සම්පයොජෙනඛොති.

ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මෙ
තෙවනනාට්ඨමයනං නිට්ඨිතං.

[පටිපසංකම්මනං]

1. අප්ඨ ඛො සමෙක්ඛන ජනනං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකම්මෙ
උකෙකපනීයකම්මං අකාසි අසමෙක්ඛනං සමෙක්ඛන. සො සමෙක්ඛන ආපනතියා
අප්පට්ඨකම්මෙ උකෙකපනීයකම්මකතො තවතා ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං
අගමාසි.

තෙසාලියවත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ නො ව පැවැත්ම ය: (උකෙට්ටනියකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපාදායා ව) උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණතුගෙන් උවටැන් නොලැබිය යුතු යි. මෙතෙණින්ට බවා දීමේ සමත්තිය නොඉවසිය යුතු යි. සමත්තිය ලද්දේත් මෙතෙණින්ට බවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො- කිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නො- ගැරහිය යුතු යි. කම් කළ හික්කුනු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දක හුතස්තෙන් නැගිටීම, අක්ඛ්‍යාලිකමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාම්ප්‍රිකම්, හිඳිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා සයන එළවා තැබීම, පාඤ්චින් දිය තැබීම, සේදු පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම - නොසේදු පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නානසානගෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නො ඉවසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණකට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආච්චිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. හික්කුන් හික්කුන් සමග භික්ෂා නො කළ යුතු යි. හිඳිනේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්ත්‍ර බාරණාදිය නො කළ යුතු යි. නීඨික ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි- දරිම ආදිය නො කළ යුතු යි. නීඨිකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. හික්කුනු සෙවනය කළ යුත්තාහ. හික්කුසිකාලෙහි හික්මිය යුතු යි. ප්‍රචතන් හික්කුනු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි ආවාස- යෙහි ද අනාවාසයෙහි ද නො විසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු දක ආසනයෙන් නැගිටිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොගැටිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සමවතිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැණීම නො කරවිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණකට වොදනා නො- කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. හික්කුන් සමග කලහ නො යෙදිය යුතු යි".

ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උකෙට්ටනිය කමයෙහි තෙසාලිය වත නිමි.

[සංගිද්‍රවීම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙම ජනන හික්කුනට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සබ්බයා හා සමොග රහිත උකෙට්ටනිය කමය කෙරෙහි ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය කරණු ලැබූ ඒ ජනන තෙම ඒ ආවාසයෙන් අතින් ආවාසයකට ගිණිය ය.

2. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්තං, න පච්චුට්ඨෙත්තං, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝීචිකමම අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්තං, න පුජෙත්තං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්තං, න පච්චුට්ඨෙත්තං, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝීචිකමම අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්තං, න පුජෙත්තං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමොපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ව භික්ෂු තෙව අභිවාදෙත්තං, න පච්චුට්ඨෙත්තං, න අඤ්ඤාලිකමම න සංඝීචිකමම අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙත්තං, න පුජෙත්තං. සො භික්ෂුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො පුනඤ්ච කොසමිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්ථාරං වත්තති. භික්ෂු උපසඤ්ඤාමිති. එවං වදෙති: අහං ආට්ඨසො සඤ්ඤාන ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්ථාරං වත්තාමි, කපං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙත්තං. “තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා ජන්තංසා භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමං පටිපජ්ජන්තොසු.”

නිපට්ඨපසංගමොත්තමො තෙවගාරීයකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙවපනියකමමං න පටිපජ්ජන්තොසු: උපසමාදෙති, නිසංසං දෙති, සංඝිකෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ෂුනොවාදකසමමුතියා සාදියති, සමමතොපි භික්ෂුතියො ඕවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා-සඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස භික්ෂුනො ආපතතියා අපට්ඨකමෙම උකෙව-පනියකමමං න පටිපජ්ජන්තොසු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. එහි භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දක නොනැගිටිවහ. ඇදිලි-කම් නොකලහ. සාමිවිකම් නොකලහ. සත්කාර නොකලහ. ගරුකාර නොකලහ. බුහුමන් නොකලහ. නොපිදුහ. ඒ ජනන නම් භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරුකරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අතෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දක නොනැගිටිවහුය. ඇදිලිකම් නොකලාහුය. සාමිවිකම් නොකලාහුය. සත්කාර නොකලා-හුය. ගරුකාර නොකලාහුය. බුහුමන් නොකලාහුය. නොම පිදුවාහුය. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අත් ආවාසයකට ගියේය. එහිදී ද භික්ෂුහු නොම වැන්දහුය. දක නොනැගිටිවහුය. අඤ්ඤාලිකම් නොකලාහුය. සාමිවිකම් නොකලාහුය. සත්කාර නොකලාහුය. ගරු නොකලාහුය. බුහුමන් නොකලාහුය. නොපිදුවාහුය. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණු නොලබන්නේ ගරු කරණු නොලබන්නේ බුහුමන් කරණු නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ නැවතත් කොසඹා-නුවරට ම පෙරලා පැමිණියේය.

4. ඒ ජනන භික්ෂු තෙම (ඉන්පසු) මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිත්තරණ වතෙහි පවතියි. (ඒ ජනන භික්ෂු තෙම) භික්ෂුන් වෙත එළඹ ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරී-මෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණු ලැබුයෙමි මනා කොට පවතීම්. භික්ෂුන් අනුව පවතීම්. නිත්තරණ වතෙහි පවතීම්. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද' යි මෙසේ භික්ෂුන්ට කියයි. සාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කලාහුය. “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටනියකමය සංසිදුවා”.

නොසංහිදුවියයුත්තෙහි අංග තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙසි ද තෙරණතු ලවා උවැන් කරවා ගණිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සම්මතය ඉවසයි ද සම්මතය ලද්දෙන් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පකමෙම උකෙච්ඡායකමමං න පටිපසස්සලොභනබ්බං යාය ආපත්තියා සඛෙසන අපත්තියා අප්පකමෙම උකෙච්ඡායකමමං කකං හොති, තං ආපත්තියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තභො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරන්ති, කමමිකෙ ගරන්ති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජලිකමමං, සාමිච්ඡකමමං, ආසනාභිකාරං සාදියති ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාඤ්ඤං, පාදපිට්ඨං පාදකප්පිකං, පත්තච්චරපටිග්ගහණං, නිකානෙ පිට්ඨිපරිකමමං සාදියති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තං භික්ඛුං සීලවීරතතියා අනුභංගෙහි, ආචාරවීරතතියා අනුභංගෙහි, දිට්ඨිවීරතතියා අනුභංගෙහි, ආර්ථවීරතතියා අනුභංගෙහි, භික්ඛු භික්ඛුහි භෙදෙහි. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ගිහිධර්. බාරෙහි, තිප්පිග්ගර්. බාරෙහි, තිප්පිග්ගෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකඛාය න සිකඛති. ඉමෙහි ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතත්තෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාචාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසති, පකතත්තං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා න උට්ඨායී, පකතත්තං භික්ඛුං ආසාදෙහි දන්තො වා බසි වා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චභවෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පකමෙම උකෙච්ඡායකමමං න පටිපසස්සලොභනබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටියකම කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ අභිවාදනය, හුතස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාමය, සාමිච්ඡාමය, හිදිනා අසුන් එළවා තැබීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද. මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, හේදු පා තබන පුටුව නොසේදු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාහිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු... නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට සිල්වපතින් වොදනා කරයි ද, ආචාරවිපතින් වොදනා කරයි ද, දිට්ඨිවපතින් වොදනා කරයි ද, ආර්ථවිපතින් වොදනා කරයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් කෙරෙන් බිදුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: හිඟින්ගේ ලක්ෂණ වූ යෙවතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තිථිකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂුන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුශික්ෂාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙහි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, පුවතත් මහණහු දක හුතස්තෙන් නොනැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ පුවතත් මහණහු ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටියකම නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨකි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං න පටිපසස්සමොගබ්බං. පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපතී, පචාරණං ධූපෙතී, සච්චතීයං කරොතී, අනුචාදං පට්ඨපෙතී, ඉකාසං කාරෙතී, වොදෙතී, සාරෙතී, භික්ඛුති සමපයොජෙතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං න පටිපසස්සමොගබ්බං.

**ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමෙ
න පටිපසස්සමොගබ්බං තෙවග්ගාරීසකං නිවර්තං.**

පටිපසස්ස මොගබ්බතෙවග්ගාරීසකං

1. පඤ්චකි භික්ඛවෙ අඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං පටිපසස්සමොගබ්බං. න උපසම්පාදෙතී, න තීක්ඝං දෙතී, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙතී, න භික්ඛුනොචාදක-සමමුතීං සාදියතී, සමමතොපි භික්ඛුතීයො න ඔවදතී. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං පටිපසස්සමොගබ්බං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙගති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං පටිපසස්සමොගබ්බං. යාය ආපනතියා සඛෙසන ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපතීයකමමං කතං ගොතී තං ආපනතීං න ආපජ්ජතී, අඤ්ඤං වා භාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහතී, කමමිසෙ න ගරහතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිචාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමං, සාමීචිකමමං, ආසනාභිභාරං සාදියතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-භාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං පාදකඨලිකා, පතනච්චරපටික්ඛණං, තභාතෙ පිට්ඨිපට්ඨකමමං සාදියතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතං භික්ඛුං සීලවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න ආචාරවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න අර්ථවිපතතියා අනුභංගෙසතී, න භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණක්නුගේ පොතොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවසාන ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හික්කුන් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු අංග හෙතෙමය නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත හික්කුනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පද නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණනු ලවා උවැටැත් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සමමතිය නොඉවසයි ද, සමමතිය ලද්දේත් මෙහෙණිතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සබ්බසා විසින් උකෙටනියකමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, අතර වූ ද එවැනි ඇවැතකට නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණනුගේ වැදීම ද, නුතස්තෙන් තැබීම ද, අක්ඛ්‍යාලිකමය ද, සාමිච්ඡකමය ද, කිදිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නොඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණනුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදු පා තබන පුටුවට තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, තැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නොඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙටනිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රථමත් මහණකට පිලිවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ඇවැරවිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, දිවිච්චිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ආච්චිපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, හික්කුන් හික්කුන් කෙරෙන් නොබිඳවයි ද...

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ - පෙ - හ නිද්ධරං බාරෙති, හ තිත්ඨයධරං බාරෙති, හ තිත්ඨයෙ සෙවති, භික්ඛු ඤෙවති, භික්ඛුසිත්තාය සිත්තති, ඉමෙති බො - පෙ -.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ - පෙ - හ පකතතෙනා භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වසති, හ එකව්ජනෙත අනාවාසෙ වසති, හ එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතනං භික්ඛුං දිත්වා ආසනා වුට්ඨාති, හ පකතතනං භික්ඛුං ආසාදෙති අනෙතා වා ඛෙති වා, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ පඤ්චගඛෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඛෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං: හ පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, හ පචාරණං ධූපෙති, හ සව්ච්ඡිතං කරොති, හ අනුවාදං පට්ඨපෙති, හ ඔකාසං කාරෙති, හ වොදෙති, හ සාරෙති, හ භික්ඛුති සමපයොජෙති, ඉමෙති බො භික්ඛවෙ අට්ඨ - ගඛෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං.

ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්ම
පටිපසස්සමෙතබ්බං තෙවනනාදිසං. නිට්ඨිතං.

[පටිපසස්සමනං]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තෙන භික්ඛුනා සඛ්ඤං උපසඛ්ඤමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛ්ඤං කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චිත්වා උකඤ්චිකං නිසිද්ධිං අඤ්ඤාං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තෙත සඛ්ඤන ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙජාරං වත්තාමි, ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමිති. දුතියමපි යාචිතබ්බා, තතියමපි යාචිතබ්බා. වෘත්තෙන භික්ඛුනා පටිමලෙන සඛ්ඤා ඤාපතමො:

“සුණාතු මෙ හන්තෙත සඛ්ඤා: අසං ඡන්තො භික්ඛු සඛ්ඤන ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතති, තෙජාරං වත්තති, ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකල්පං සඛ්ඤා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අප්පට්ඨකමෙ උකෙට්ඨකම්මං පටිපසස්සමෙතබ්බං එසා ඤාති.

6. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ... හිසි ලක්ෂණ වූ සෙවන වස්ත්‍රාදිය නො දරයි ද, තිඤ්ඤාත්තේ ලක්ෂණ වූ කුසවැහැරි අාදිය නො දරයි ද, තිඤ්ඤාත්තේ සෙවනය නො කරයි ද, හිඤ්ඤාත්තේ සෙවනය කරයි ද, හිඤ්ඤාත්තේ හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අනා වු ද පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණක්හු සමග එක් සෙවනි අවසායෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවනි අනාවසායෙහි නො වසයි ද, එක් සෙවනි අවසායෙහි හෝ අනාවසායෙහි හෝ නො වසයි ද, පුවතත් මහණහු දෑක හුනත්තෙන් නැතිවී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුවතත් මහණහු නො ගවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසගකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ උකෙකපනියකම සංහිදුවිය යුතු යි.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ උපොසථය නො තබයි ද, පචාරණය නො තබයි ද, සවවනියකමය නො කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපතිබැව්හි නො සිටී ද, අවසර ගැනීම නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නො කරවයි ද, හිඤ්ඤාත්තා කලග නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවිය යුතු අංග තෙසාළිය හිමි.

[සංහිදුවීම]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය) මෙසේ සංහිදුවිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ජනන හිඤ්ඤා විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසත එකක් කොට වැඩිමහලු හිඤ්ඤාත්තේ පා වැද උත්තුඩුකරෙත් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ස්වාමීනි, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සංඝයා විසින් උකෙකපනියකමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිඤ්ඤාත්ත අනුව පවතිමි. නිස්සරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කර්ම යි. දෙවනුව වත් යැදිය යුතු යි. තෙවනුව වත් යැදිය යුතු යි. ප්‍රතිබල වාක්‍යය මහණතු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

“ස්වාමීනි, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන හිඤ්ඤාතෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතිනි. හිඤ්ඤාත්ත අනුව පවතිනි. නිස්සරණ වතෙහි පවතිනි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යාවැසූ කර්ම යි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ජනන හිඤ්ඤාත්තේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ ඤාතරිය යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුණාඛු මෙ භනෙත සඛෙසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඛෙසන ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකතො සමමා වතතති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතතති, ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධිං යාවති. සඛෙසා ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං පටිප්පය්‍යමොති. යස්සායසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධි, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්. වදුඪි, -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුඪි:- සුණාඛු මෙ භනෙත සඛෙසා: අයං ජනනා භික්ඛු සඛෙසන ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකතො සමමා වතතති ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වතතති. ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධිං යාවති. සඛෙසා ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං පටිප්පය්‍යමොති. යස්සායසමතො ඛමති ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමකමය්‍ය පටිප්පය්‍යද්ධි, සො භුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

පටිප්පය්‍යද්ධිං සඛෙසන ජනනා භික්ඛුනො ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං, ඛමති සඛෙසස්ස, තස්මා භුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමීති.”

ආපනතීයා අප්පට්ඨකමෙම උකෙඛපනීයකමං නිට්ඨිතං ඡට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගො උකෙඛපනීයකමං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා ඤාච්ඡජ්ජිං විහරති, ඡේතවනො අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අජිට්ඨස්ස නාම භික්ඛුනො ගඤ්චාබ්ඞුඛස්ස ඵ්චරූපා පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං නොති: ‘තථාං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආඡානාමි යථා සො’මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා, හෙ පටිසෙඨතො නාලං අනන්තරායා-යා’ති.

2. අය්‍යොසුං ඛො සමග්ගුලා භික්ඛු අර්ට්ඨස්ස නාම කීර් භික්ඛුනො ගඤ්චාබ්ඞුඛස්ස ඵ්චරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආඡානාමි යථා සො’මෙ අනන්තරාසිකා ධම්මා වුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙඨතො නාලං අනන්තරායායා’ති.

ආයුතිය, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු-
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කමිය
කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමියාගේ
සංහිදුවීම යාවිඤ්ඤ කරයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමිය සංහිදුවීම යම් ආයුතෙකකුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි.
ආයුතිය, සංඝතෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමිය කරණ ලද්දේ මැනවින්
පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි.
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමියාගේ සංහිදුවීම යදිසි
සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමියාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුතෙකකුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියාවා.

සමඝයා විසින් ජනන භික්ෂුහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනිය කමිය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනිය කමිය සමෑසි යි.

7. පටිටුදාජට්ඨ නොදුරුලීමෙහි උකෙබපනිය කමිය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැමැත්තුවර
සමිපයෙහි වූ ජෙතවන නම් අන්තර්විමු සිවුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන
සේක. එකල වනයාහි පෙර ගිජුමිණියන් නැසු කුලයෙහි උපන්නා වූ
අජිට්ඨ භික්ෂුකට “යම් මේ අනාරායකර බමි කෙතෙක් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලද්දහු ද, ඒ බමි සෙවනය කරන්නාට
අනාරාය පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙතී යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් දෙසූ දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෂටියක් උපන්නේ
වෙයි.

2. පෙර ගිජුමිණියන් මැරු කුලයෙහි උපන් අර්ථ භික්ෂුකට “යම්
බමි කෙතෙක් අනාරායකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද
හු ද, ඒ බමි සෙවනානට සමගිණි අනාරාය පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-
තී යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ දහමක් මම
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෂටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්
බොහෝ භික්ෂුහු ඇසූහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. ඉක්බිති ඒ හිසුනු පෙර හිජුප්පියණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට් හිසු කර එළාභියක. එළඹ එගඟබඩප්පබඩ අරිට් හිසුනට මෙසේ කීහු:

“ඇවැත්නි අරිට්පයනි, යම් ඒ ධම් කෙනෙක් සගමොක් දෙකට අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට එසේ ස්වකීර්ණ අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක්* මම දනිමි”යි. මෙබඳු ලාමක දූෂටියක් බබට උපන්නේ පු. ඒ සැබැද්ද ?” යි.

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනතුරුකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධම් සෙවනය කරන්නහුට සහනමක් දෙකට අනතුරු පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ යි මෙසේ සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි හේ කීය.

4. “ඇවැත් අරිට්පයනි, එසේ නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නොකරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නොමැතවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නොවදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්පයනි, අනතුරුකර ධර්මයෝ නොයෙක් ආකාරයෙන් අනතුරුකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධම් සෙවනය කරන්නාට (සගමොක්) අවුරු පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලා පු ආශාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇටසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්වැදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (තාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදිතව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

* මේ මෙවුන ධර්ම අනතුරුකර නොවෙයි යි සිතා කියු සේය.

රුකුළුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ත භිසයා.

අසිසුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ත භිසයා.

සතභිසුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ත භිසයා.

සප්පරුපමා කාමා වුත්තා හගවතා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ත භිසයා”ති.

5. එවමි බො අරිටෙයා භිකුටු ගඬබාහිපුබො තෙහි භිකුටු ප්‍රිච්චිතො තපෙච තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමසා පරාමසා අභිභිසිංගො හරති: “එවං බො බො අහං ආප්‍රිතො හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා, තෙ පටිසෙචතො නාලං අනතරායායා”ති.

හතො ව බො තෙ භිකුටු තාසකභිසු අරිටං භිකුටු ගඬබාහිපුබො එතස්මා පාපකා දිට්ඨිගතා විචෙචෙතුං, අථ බො තෙ භිකුටු යෙන හගවා තෙහුපසසිකමිසු. උපසසිකමිනා හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

6. අථ බො හගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකරණෙ භිකුටු-සසිං සනතිපාතාපෙති: අරිටං භිකුටු ගඬබාහිපුබො. පටිපුච්ඡි: සචං කීර තෙ අරිටං එවිරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපනතං ‘තථාහං හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙමෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා තෙ පටිසෙචතො නාලං අනතරායායා’ති.

“එවං බො බො අහං හතො හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ධම්මා වුත්තා හගවතා, තෙ පටිසෙචතො නාලං අනතරායායා”ති.

සසා වු බො තාම නාම මොහපුරිස මයා එවං ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි ? නහු මයා මොහපුරිස අනතකපරියායෙන අනතරාසිකා ධම්මා අනතරාසිකා වුත්තා, අලකුච පත තෙ පටිසෙචතො අනතරායාය.

7. අපසායාද කාමා වුත්තා මයා බහුදුකඩා බහුපායාසා, ආදීතවො එත්ත භිසයා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කාමයෝ ගතක ගෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරියක් හා සුලාසුබයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සප්පිකියකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඬබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “ඇවැත්ති, යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනෙතලද ධර්මයක් මම දනිමි” යි ඒ ලාමක දෂටිය එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුළුවී ව්‍යවහාර කෙරෙයි

ගඬබාධිපුබ්බ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක මිත්තාදෂටියෙන් වෙන් කරන්නට යම් හෙයකින් ඒ භික්ෂුහු අසමත් වුවහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහුය.

6. ඉක්කිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරිට්ඨය, ‘යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනු ධර්මයක් මම දනිමි’ යි මෙ බදු ලාමක දෂටියක් තට උපන්නේ ය යනු සැබෑද” යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවන් සේක.

“යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස සමාවී නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, සාවිතී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙනු ධර්මයක් මම දනිමි” යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

“හිස් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙනු ධර්මයක් නුබ දනිති ද, හිස් පුරුෂය, මවිසින් තන් අයුරින් අනතුරායකර ධර්මයෝ අනතුරායකරන සි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නොවෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වලකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නොවෙත් ද?”

7. මවිසින් කාමයෝ අලා ආඤාද (රස විදගැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි පවසන ලදහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අභිකම්මකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

තිණ්ණකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

අභිකම්මකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

සුපිණ්ණකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

යාචිකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

රුකම්මකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

අසිසුකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

සත්තිසුකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

සප්පිකම්ම කාමා වුත්තා මයා බහුදුකම්ම බහුපායාසා, ආදීනවො ඵථ භියෙතා.

8. අඵ ඵ ජන තිං මොසුප්පික අත්තනා දුග්ගතිතෙන අමො ව අබ්බාචිකම්ම, අත්තනාඤ්ච බණ්ඩි, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පඤ්චයි. තං හි තෙ මොසුප්පික හවිසසති දීඝරතං අභිතාය දුක්ඛාය. තෙනං මොසුප්පික අපාසනනාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිවා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙති:

තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බෙ අරිට්ඨස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාභිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිව්ඨො අපට්ඨිත්ථස්ස උත්තරකම්මකම්මං කරොතු අසමොගං සබ්බෙතං.

ඵචඤ්ච ජන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං අරිට්ඨො භික්ඛු ගඤ්චාභිපුබ්බො වොදෙතබ්බො. වොදෙති: සාරෙතබ්බො. සාරෙති: ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්ති: ආරොපෙති: ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බෙ කුපෙතබ්බො:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ම විසින් කාමයෝ ඇවසැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වාදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණ්දුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුඛයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සම්පිරිසකට උපමා ඇත්තෝය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය. තමන් ගුණ සාධලත්තෙහි ය, බොහෝ අතුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුමට බොහෝ කාලයක් අතිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට්ඨ භික්ෂුකට) ගරහා දහැමි කපා කොට හික්කුන් ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට්ඨ භික්ෂුකට ලාමක දෂ්ඨිය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෝග නැති උකෙට්ටනිය-කමය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උකෙට්ටනියකමය) මෙසේ කටයුතු යි. පලමු කොට ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට්ඨ භික්ෂුකට වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතුයි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ විටත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දුන්විය යුතු යි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

9. “සුඤ්ඤාදායකං මෙ භවතෙ සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බස්ස ඵලරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. යදි සඤ්ඤා පනතකල්ලං, සඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො
ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං
කරොස, අසලොභායං සඤ්ඤානං ඵසා ඤාතී.”

සුඤ්ඤාදායකං මෙ භවතෙ සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධි
පුබ්බස්ස ඵලරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි: යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
තිස්සජ්ජති. සඤ්ඤා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොති අසලොභායං
සඤ්ඤානං. යස්සායස්සවතො ඛමති අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයස්ස කමමස්ස කරණං
අසලොභායං සඤ්ඤානං, සො ඤාතොස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්.”

දුතියමි ඵතමස්සං වදාමි-පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදාමි. සුඤ්ඤාදායකං
මෙ භවතෙ සඤ්ඤා: අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස ඵලරූපං
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි:
යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො
නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨිතිස්සජ්ජති. සඤ්ඤා අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයකමමං කරොති අසලොභායං සඤ්ඤානං. යස්සායස්සවතො ඛමති අර්ථස්ස
භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛප-
නීයස්ස කමමස්ස කරණං අසලොභායං සඤ්ඤානං, සො ඤාතොස්ස. යස්ස
නක්ඛමති, සො භාසෙය්.”

තතං සඤ්ඤානං අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං අසලොභායං සඤ්ඤානං. ඛමති
සඤ්ඤානං. තස්මා ඤාතී. ඵවතෙහං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමපරඤ්ඤා භික්ඛුවෙ සංසථ, “අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඤාධි-
පුබ්බා සඤ්ඤානං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං
අසලොභායං සඤ්ඤානං”ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

9. “සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අනතුරායකර හි සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ දූෂටය නො දුරලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඤානිය යි.

සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. හෙ තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටය නොදුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කරයි ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කිරීම යම් ආප්‍රමාදනකුට අනිවිත නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනවිත නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සාමනී, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි ගේ සාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ධ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලයි. සංඝ තෙම ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරයි. ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මාමිෂ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපනියකමය කිරීම යම් ආප්‍රමාදනකුට රුචි වේ නම්, හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගැනීමි” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාධිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටය නො දුරලීමෙහි උකෙකපනිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආචාරයක් පාසා ද දන්වමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධමමකමමදොදයකං

1. තිති හිකඩවෙ අබෙහති සමනනාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාපි-
නිසසග්ගෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමකොට හොති අවිතයකමමකොට
දුටුපසනකකොට: අසමමුඛා කතං හොති, අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අපටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉතෙති ටො හිකඩවෙ නිහබෙහති සමනනාගතං
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාපිනිසසග්ගෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමකොට
හොති අවිතයකමමකොට දුටුපසනකකොට.

2. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති සමනනාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාපිනිසසග්ගෙ උකෙවපනියකමම. අධමමකමමකොට හොති අවිතය-
කමමකොට දුටුපසනකකොට: අනාපතතියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිනියා
ආපතතියා කතං හොති, දෙසිනාය ආපතතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති,
අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපතතියා අසාරොපත්වා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අසමමුඛා කතං හොති,
අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අපටිපුච්ඡා කතං හොති,
අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති,
අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අනාපතතියා කතං හොති,
අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතතියා
කතං හොති, අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- දෙසිනාය ආපතතියා කතං
හොති, අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිහබෙහති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති,
අධමමකම කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

අධිකාරී දෙපාර්තමේන්තුව

1. මහත්මයා, ලාංඡන දැක්ම නොදුරුමෙහි කළ අඩංගු තුණකින් යුත් උපකරණයකිනි නොදැක්ම කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද නොකමෙන් ද වෙයි. නොකමෙන් ද වෙයි. කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහත්මයා, ලාංඡන දැක්ම නොදුරුමෙහි කළ මේ අඩංගු තුණකින් යුතු උපකරණයකිනි නොදැක්මකමෙන් ද වෙයි. අවිනයකමෙන් ද වෙයි. නොකමෙන් ද වෙයි.

2. මහත්මයා, ලාංඡන දැක්ම නොදුරුමෙහි අඩංගු ද අඩංගු තුණකින් යුත් උපකරණයකිනි නොදැක්මකමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොකමෙන් ද වෙයි. කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත දෙසු කළුහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... වොදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැතට නොතොටා කරණ ලද ද...

4. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... නොකමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... පිළිවිස නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... ඇවැත දෙසු කළුහි කරණ ලද ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහත්මයා, අඩංගු ද අඩංගු තුණකින්... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැක්මෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාගු වූ සබ්බයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- අසරෙහි කතං හොති, අමමෙමන කතං හොති, මගෙහන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- ආපතනිං අසරෙහි කතං හොති, අමමෙමන කතං හොති, මගෙහන කතං හොති. ඉමෙහි මො හිකමවෙ නිහමෙහි සමනතාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපරිනිසංයොගෙ උකෙකපනියකමම. අමමකමමකම හොති අපිතංකමමකම දුටුපසනකමකම.

අමමකමමකමකමකම හිට්ඨිකං.

ධමමකමමකමකමකමකම

1. හිහි හිකමවෙ අමෙහි සමනතාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපරිනිසංයොගෙ උකෙකපනියකමම. ධමමකමමකම හොති විනයකමමකම හුටුපසනකම ම: සමමුඛා කතං හොති, පටිපුට්ඨා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි මො හිකමවෙ නිහමෙහි සමනතාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපරිනිසංයොගෙ උකෙකපනියකමම. ධමමකමමකම හොති විනයකමමකම හුටුපසනකමකම.

2. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි සමනතාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපරිනිසංයොගෙ උකෙකපනියකමම. ධමමකමමකම හොති, විනයකමමකම හුටුපසනකම ම: ආපතනියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා අපතනියා කතං හොති, අදෙසිනාග අපතනියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- වොදෙහි කතං හොති, සාරෙහි කතං හොති, ආපතනියා ආරොපෙහි කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- සමමුඛා කතං හොති, ධමමකම කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- පටිපුට්ඨා කතං හොති, ධමමකම කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධමමකම කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි හිකමවෙ නිහමෙහි -පෙ- ආපතනියා කතං හොති ධමමකම කතං හොති, සමගෙහන කතං හොති -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුතු, ලාමක දූෂ්ටයා නො දුරලීමෙහි කළ උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොසංකීර්ණයෙන් ද වෙයි. ඇවැත නො නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අඩන භූතයකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටයා නො දුරලීමෙහි කළ උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නො සංකීර්ණයෙන් ද වෙයි.

අඩනකම් දෙලොස නිමි.

ධම්මකම් දෙලොස

1. මහණෙනි, අඩන භූතයකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටයා නොදුරලීමෙහි කළ උකෙකම්කරණය කම්ම දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ, විනයකමෙන් ද වෙයි, මනා ව සංකීර්ණයෙන් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගැනෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූතයකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටයා නොදුරලීමේ උකෙකම්කරණය කම්ම දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ. විනයකමෙන් ද වෙයි. මනා ව සංකීර්ණයෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටයා නොදුරලීමේ උකෙකම්කරණය කම්ම දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ, විනයකමෙන් ද මනා ව සංකීර්ණයෙන් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කරණ ලද්දේ, දෙසීමෙන් පරිසිද්ධ වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ, ඇවැත නො දෙසූ කරණ කරණ ලද්දේ...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ, දැනමින් කරණ ලද්දේ සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද්දේ, දැනමින් කරණ ලද්දේ සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුත්... පිළිගැනෙණ කරණ ලද්දේ, දැනමින් කරණ ලද්දේ, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතයකින් යුත්... ඇවැත ඇති කරණ ලද්දේ, දැනමින් කරණ ලද්දේ, සමග වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- අද්දසිතාය ආපතතියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති -පෙ- ආපතතියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං ධම්මකමමං ච හොති, චිතකමමං, සුච්චසන්නකමමං.

ධම්මකමමඤ්ඤාදසකං නිවසිතං.

ආකඛබ්බමානජකකං

1. තීහි භික්ඛවෙ අභිඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සභෙස අභිකරණකාරකො, බාලො හොති අවසරෙතො ආපතතිබහුලො අතපදනො, ගිහිකංසවෙතො විහරති අතහුලොමිකෙහි ගිහිකංසවෙතො, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සීලවිපතනො හොති, අරක්ඛාවාරෙ ආචාරවිපතනො හොති, අධිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතනො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති; සභස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛබ්බමානො සභෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙ උකේඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, 8වූ අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්... ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැමිකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත්, ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනියකමය දහැමිකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

දහැමිකම් දෙලොස නිමි.

ආකඛ්‍යානා භට්ඨකය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ තම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය ඛබ්බ කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංකයා විෂයෙහි අභිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අභ්‍යන්තර වූයේ නොවීයත් වූයේ ඇවැත බහුල කොට ඇත්තේ කෙලවරක් නැති ඇවැත ඇත්තේ වේ ද, හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අසුලොම් නො වූ හිතියන්ගෙන් යුක්ත වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුතු මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි තවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි තවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාස්දෘෂ්ටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෘෂ්ටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනියකමය කරන්නේ ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො හණ්ඩිතං කාරකො හොති කල්‍යාණාරකො විවාදකාරකො හය්‍යකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො ආපනච්චත්‍රලො අතපදුකො, එකො භිහිංසකථො විහරති අතත්‍රලොමිකෙති ගිහිංසග්‍යෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො අභිච්ඡෙ සිලවිප්පනො හොති, එකො අර්කාවාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මිකා අවණණං භාසති, එකො ඛමමස්ස අවණණං භාසති, එකො සඛස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං
ආකඛමානාජ්‍යානං නිට්ඨිතං.

තෙවනාදියවතං.

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වහතිවබ්බං. තනුයං සමා වහතා: න උපසමා-දෙනබ්බා, න නික්‍ය්‍යො දුග්ගබ්බා, න සාමණේරො උපට්ඨාපපතබ්බා, න භික්ඛුනවාදකසමුත්ථි සාදිතබ්බා, සමවෙනොපි භික්ඛුනිකො න ඔවදිතබ්බා, යාය ආපනච්චියා සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං කරොය්‍ය. හොති සා ආපනති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිකාරා, කමමං න ගර්භිතබ්බං, කමමිකා න ගර්භිතබ්බා, -පෙ- න පකතතත්‍ය භික්ඛුනො උපොසප්ථා ධූපතබ්බා, න පවාරණා ධූපතබ්බා, න සවචනිතං කාතබ්බං, න අනුචාදො පට්ඨප්පතබ්බා, න ඔකාසො කාරකතබ්බා, න වොදදතබ්බා, න සාරතතබ්බා, න භික්ඛුනි සමපයොජ්ජතබ්බනති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිනීය්‍යග්‍යෙ උකෙඛපනීයකමමං
තෙවනාදියවතං නිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමය කරන්නේය: එක් මහණෙක් බිබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝභීෂයන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විසන් සිල් ඇත්තේද, උත්තමාචාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂිතයෙහි නටුවා වූ දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අගුණ කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම්, පාපදූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරන්නේ ය.

**ලාමක දූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමයෙහි
ආකඩබලාන සටහන යිමි.**

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (තමා උපාභාසය ව) උපසම්පද නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණකු ලවා උවච්ඡන් නොකරවා ගත යුතු යි. මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතය නොඉවසිය යුතු යි. සම්මතය ලද්දේත් මෙතෙණිතට ඔවා නොදිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂිතය නොදුරලීමෙහි උකෙට්ටනියකමය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. කමය නොගැරැහිය යුතු යි. කමය කළවුනට නොගැරැහිය යුතු යි.... පුවතත් මහණනුගේ පොතකය තැබීම නොකළ යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සවවනිය කම් නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි අභිපතී-බව්හි නොසිටිය යුතු යි. අවතර ගැණිම නොකරවිය යුතු යි. වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නොකළ යුතු යි. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොගෙදවිය යුතු යි.

ආපදූෂිතය නොදුරලීමේ උකෙට්ටනියකමයෙහි තෙසාලිස් වත යිමි.

1. අථ ඛො සඛෙසා අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්චාගිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මං අකාසි අසමේනාගං සඛෙසන. සො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මකතො විබ්භමි.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තං -පෙ- තෙ උඤ්ඤායනති ඩියනති පිපාචෙතති: “කථං හි තාම අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මකතො විබ්භමිස්සති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තා එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඛං සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සච්චං කීර්තිකම්මෙව අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්චාගිපුබ්බො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මකතො විබ්භමි”ති. “සච්චං භගවා”.

4. විගර්හි චූඤ්ඤා භගවා: අනුභව්විකා -පෙ- කථං හි තාම සො භික්ඛුතෙව මොඝපුරිසො සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මකතො විබ්භමිස්සති. තෙනං භික්ඛුතෙව අප්පසන්නානං වා පසාදං -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු අමනෙතඤ්ච: “තෙන හි භික්ඛුතෙව සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මං පටිපාසස්මොහු”.

5. පඤ්චති භික්ඛුතෙව අභිභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මං න පටිපාසස්මොහනබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමන්තරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතො-වාදකසමුත්ථිං සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුනිසො ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛුතෙව පඤ්චකභවති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සායෙහි උකෙට්ඨකම්මං න පටිපාසස්මොහනබ්බං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර හිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුහට පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෙහාග නැති උකෙඛපනිය කමීය කළේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමීය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය.

2. අපිස්සකොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිතුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂුහු වෙත් ද, ඔහු “ගඬබාහිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමීය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිටුරු හැර හිසේ දෑ සි” අවඤ කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැලකලහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබාහිපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමීය කරණු ලැබුයේ සිටුරු හැර හිසේ ය යනු සැබෑදෑ”හි විචාර සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ”හි (භික්ෂුහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමීය කරණ ලද්දේ සිටුරු හැර හිසේ ද” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස ... නොවේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහු සේක. ගරහා දූහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමීය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අභිග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පාපදූෂටීය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙයි ද, ගෙණතු ලවා උවචන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමා නිය ලදුවත් මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහට පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමේ උකෙඛපනිය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං: යාය ආපත්තියා සමෙකන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සවචනියං කරොති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුනි සම්පජ්ජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
නපටිපසස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න කිසංසං දෙති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදෙති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

2. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං: යාය ආපත්තියා සමෙකන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං කතං හොති තං ආපත්තියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අමෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සවචනියං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සම්පජ්ජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨග්ගෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උකෙකපනීයකම්මං
පටිපසස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං නිවසිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපතිය කමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කමය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන පසින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය නොනැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණහුගේ පොතොය තබයි ද, පවාරණය තබයි ද, සවවතිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අභිපතී බව්හි සිටියි ද, අවසර ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

**පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමයෙහි
නොසංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොය හිමි**

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොලොය

1. මහණෙනි, අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, තිස නොදෙයි ද, හෙරණතු උට්ටනෙහි නොයොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නොඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදහේන් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩන පසෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපතිය කමය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, කමය කළවුනට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඩන අටෙකින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමේ උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රචතත් මහණහුගේ පොතොය නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සවවතිය කම් නොකරයි ද, විහාරයේ අභිපතී බව්හි නොසිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නොකරයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඩන අටින් යුත් මහණහුගේ පාපදූෂටිය නොබැහැරලීමෙහි උකෙබපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පටිපසංගමනානි.

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසංගමනානිං: භෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො භික්ඛුනා සංඝං උපසම්බුද්ධා ඵකංසං උපසම්බුද්ධා කපිතා වුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වැද්දිති, උපසම්බුද්ධා නිසිද්දිති අඤ්ඤං පසංගහති ඵවමස්ස වචනීයො:

“අහං භනෙත සංඝෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙක- පනීයකම්මකතො සම්මා වතනාමි, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං යාවති”ති. දුතියමපි යාවතංසං. තතියමපි යාවතංසං.

වසනෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඝෙසා ඤාපවතංසො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සංඝෙසා, අහං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සංඝෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතනාමි, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං යාවති. යදි සංඝස්ස පතනකල්ලං, සංඝෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං. ඵහා ඤාතීති.

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සංඝෙසා: අහං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සංඝෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතනාමි, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං යාවති. සංඝෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙක- පනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං, සො ඤාතීති, සො භාසෙය්ග්ගො.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි:

සුඤ්ඤානං මෙ භනෙත සංඝෙසා, අහං ඉත්ථනාමො භික්ඛු සංඝෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො සම්මා වතනාමි, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං යාවති. සංඝෙසා ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො පටිපසංගමනානිං, සො ඤාතීති, සො භාසෙය්ග්ගො.

පටිපසංගමනානිං සංඝෙසන ඉත්ථනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො. ඛමති සංඝස්ස, තස්මා ඤාතීති. එවමෙතං ඛාරයාමි”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකායෙහි උභෙකපනීයකම්මකතො නිවර්තනං සතතං.

කම්මකම්මකතො නිවර්තනො පඤ්ඤානං.

සංකීර්ණය

1. මහණෙනි, පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කෙරෙහි සංකීර්ණය යුතුයි. මහණෙනි, පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කරණු ලැබූ ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලම පොරොණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු හිසින් පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්දන තබා වැද මෙසේ කිය යුතුයි:

“වහන්ස, මම සමයා විසින් පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කරණු ලැබූයෙමි. මනා ව පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යැදිය යුතුයි. තෙවනුත් යැදිය යුතුයි.

විශේෂ ප්‍රතිචාර මහණක් වූ විසින් සමයා තෙම දන්විය යුතුයි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමයා විසින් පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම සංකීර්ණයෙන් ය. මේ ඥානය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමයා විසින් පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කරණ ලැබූයේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම සංකීර්ණය යි. මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යම් ආයුෂ්මකයාට අහිමි නම්, හෙ තෙම නික්මයද වේවා. යම්කුට අනහිමි නම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කාරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ නම් ඇති මේ හිසු තෙම සමයා විසින් පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතීම්. හිසින් අනුව පවතීම්. අවලොස් නිසාරණ වතෙහි පවතීම්. පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් ඇති හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම සංකීර්ණය යි. මේ නම් හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්මයෙන් සංකීර්ණය යම් ආයුෂ්මකයාට අහිමි නම් හෙ තෙම නික්මයද වේවා. යම්කුට අනහිමි නම් හෙ තෙම කියවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් හිසුනුගේ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම සංකීර්ණය ලදී. එය සංඝයාට රිසියෙයි. එකෙයින් මෙසේ කිහිට ය. මේ කාරණය පිළිගනිමි” යි.

සන්වැඩි වූ පාපදායීය නොබැහැරලීමේ උපකරණය කම්ම යිමි

පලමු වන කම්මකර්මය යිමිමේ ය.

ඉම මගේ බැතිකො වැඩු සහන.

Page 20 of 20

1. පණ්ඩුලෝහිතකා හිතවු සයං හඬවනකාරකා
තාදිසෙ උපෙඛකවම උග්ගහිංසු ව හඬවන.
2. අනුපාතකාහි ජාගතහි උපාතකාහි ව විබිඤ්ජ
අපිච්ඡා පෙඤ්ජා හිතවු උප්ඤ්ජාගතහි පරිඤ්ජා¹.
3. සඤ්චිතවිඤ්ඤානිකා ඉඤ්ජා සයමු අනුපාතකාලො
ආණ්ඩෙහි තජ්ජානිකවම. කාපිඤ්ජා ජිකා.
4. අඤ්චුඛා පටිපුච්ඡා පටිඤ්ජා කතා ව යං
අනාපතහි අදෙහන දෙහිකාය කතා ව යං.
5. අඤ්ජාදානා අඤ්ජාදානා කාඤ්ජාදානා ව යං කතා
අඤ්චුඛා අඤ්ජාදාන වඤ්ජාන වාපි යං කතා.
6. අනුපට්ඨානා'ධ්වනිත පුත වඤ්ජාන යං කතා
අනුපට්ඨානා'ධ්වනිත වඤ්ජාන වාපි යං කතා.
7. අනාපතහි අඤ්ජාදාන වඤ්ජාන වාපි යං කතා
අදෙහනායාදිකා අඤ්චුඛාදානවම ව.
8. දෙහිකාය අඤ්ජාදාන වඤ්ජානාපි තජ්ජා ව
අඤ්ජාදානා අඤ්ජාදාන වඤ්ජානාපි තජ්ජා ව.
9. අඤ්ජාදානා අඤ්ජාදාන වඤ්ජානාපි තජ්ජා ව
අඤ්ජාදානා අඤ්ජාදාන වඤ්ජානාපි තජ්ජා ව.
10. කාඤ්ජාදානාදානාදානා පුතකාදානා පිජානා²
සඤ්ජා අඤ්ජාදානා ව සඤ්ජා තජ්ජා කතා.
11. සඤ්ජාදානා ආලො සංඤ්ජා අඤ්ජාදානා අඤ්ජාදානා
අඤ්ජාදානාදානාදානා සඤ්ජා තජ්ජා කතා.

1. ဝဋ်ကွေ့၊ ဇာတ်၊ ဝဋ်ကွေ့၊ ဝဋ်ကွေ့၊ PTS.

2. **ജനനം, 6083 കെ.എം. PTB.**

මේ බන්ධනයෙහි වස්තු සටහන්.

එහි උද්‍යානය:

1. පණ්ඩුකරෝහිතක මහණුන් කුමු කලහ කරන්නෝ ව එබදුවත් වෙත එළඹ ඔවුන් කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.
2. එසින් කොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ වැඩේ. අලොව් වූ ප්‍රියසිරි හිසුනු පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසත්.
3. ලොවට අගපුතුල් වූ, තමන් ම සියල්ල දත්, සදහම් බොහෝ කර් පවත්නු කැමැති සම්බුදුරජුන් සැවැත් නුවරදී තර්කය කමීය ඇණවුම.
4. තොහමුයෙහිද නොපිළිවිස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, නොඇවැතෙහි ද දෙසනාකාමීන් නොවූ ඇවැතෙහි ද දෙසු ඇවැතෙහි ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද,
5. වොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැත නොනංවා ද යමක් කරණ ලද ද, තොහමුයෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද,
6. නොපිළිවිස ද අධමයෙන් ද නැවැත ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද,
7. නොඇවැතෙහි ද අධමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි ද අධමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද,
8. ඇවැත දෙසු කල්හි ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, වොදනා නොකොට ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් නො කරවා ද අධමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැත නොනංවා ද අධමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කමීයෙන් කරණ ලද ද, ඒ කැම අධමකමී හි.
10. කාණ්ඩපක්‍ෂයේ වාර ක්‍රමයෙන් ශුක්ලපක්‍ෂයේ වාරගණන ද දහ ගත්තේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තර්කය කමීය කරන්නේ ය.
11. ඔබර කරන්නේ ද බලයෙන් වේ ද හිහිතංගයෙන් සුකත ද, උතතමි හිලයෙහිත් උතුම් ඇවැතෙහිත් උතුම් දැවෙහිත් තවුවා වූ හිලාදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තර්කය කමීය කරන්නේ ය.

12. මුහුණතමය සතුට අවසරය යො ව හාසනී
නිසර්ගනාමි ව සිතුවන සතුට තරුණිය කෙර.
13. සතුටකාරකය ඵලය බාලය සංසාරකයකිනි
අසිසිල අරුණයාගේ තෙවන අතිදිවිය.
14. මුහුණතමය සතුට අවසරය යො ව හාසනී
තරුණියකමනසකයෙහි සමානවත්තය.
15. උපසංහතිය සංසාරය උපසංහතිය
සමාදාය සමානවත්තය න කෙර තරුණියක.
61. නාමය නං ව ආසනය නාදය ව තනා පරං
කමම ව කමමන වාසි ගරුත න තරුණියක.
17. උපසංහතිය පවාරය පවත්නා නමුත්
සමාදාය අනුපාදය ඔබගේ වෙදනෙහි ව.
18. සාරය සමානතමය න කෙරය තරුණියක
උපසංහතිය සංසාරය උපසංහතිය.
19. ඔබගේමනෙහි පංචකය න සමාදාය
නං වාසන ආසනය නාදය ව තනා පරං.
20. කමම ව කමමන වාසි ගරුතනා න සමාදාය.
උපසංහතිය පවාරය සමාදාය අනුපාදය.
21. ඔබගේ වෙදන වෙව සාරය සමානතමය.
ඉමනමනසකයෙහි යො යුතෙහි තරුණියක නුපසමය.
22. කණ්ඩාරකයෙහි යුක්තවාරං විජානිය.
බාලය ආසනයකුලය සංසාරය'හි ව සතුටක.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියා ද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුන්ට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය.

13. එකෙක් කලහකරු වේ ද, එකෙක් නොවියත් වේ ද, එකෙක් නිහිසයෙහිත් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙනාට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය. එකෙක් අභිභවයෙහිත් අනෙකෙක් අභිභවයෙන් එසේ ම අනෙකෙක් අභිභවයෙහිත් විපක්‍ය වේ ද, (මේ තිදෙනාටම සහ තෙමේ තර්කීයකමය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙනාට ම තර්කීය කමය කරන්නේ ය. තර්කීය කමය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මතු දක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තර්කීයකමය කරණු ලැබූ මහණ තෙම තමා උපාධ්‍යාය ව උප-
සම්පදව ද, තමා ඇතුළු වෑ නිස දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන හැත්ම ද,
සම්මත වූ තුළු මෙහෙයවීමට බව දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට ද
නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙම කමයට ද කමය කළුවීමට ද
නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ ප්‍රචතත් මහණත්‍රයේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො
තබන්නේ ය. සවචනීය කමය ද නො කරන්නේ ය. අනුචාදය නො
පිහිටුවන්නේ ය. ප්‍රචතත් මහණකුට වෛද්‍යා කරණු පිණිස අවකාශ නො
කරවන්නේ ය. වෛද්‍යා නො කරන්නේ ය.

18. ප්‍රචතත් මහණකුට ඇවැත් හිති කරවීම ද, මහණත් උනුත් හා
කලහයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වෑ උපසම්පදව ද, ආවාසී ව නිස-
දීම ද, හෙරණකුගෙන් උවචන හැත්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවචාදකත්වයෙහි ලද්දකු පිහිටු මෙහෙයවීමට අවචාද නො
කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ නම්, මේ අඩක පස කරණ කොට
ගෙන තර්කීය කමය නො සංගිඳේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු
ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පරිවූ ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමයටත් කමය කළුවීමටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළ තර්කීය
කමය නො සංගිඳේ. උපොසාදය ද පවාරණාව ද සවචනීය කමය ද අනු-
චාදපට්ඨපතය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, වෛද්‍යා ද, ඇවැත් හිති කරවීම ද, මහණත්
කලහයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඩක අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළ
තර්කීය කමය නො සංගිඳෙයි.

22. කාණ්ඩාරයට කී තිසින් ම ඉකල්වාරය ද දන ගන්නේ ය.
සෙය්‍යසක මහණ තෙම අවසාන ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, හිතීන්
හා අනුබ්‍රාමික සංගතියෙන් හැනුනේ ද වෙයි.

23. නියතකමම. සම්මුතො ආණ්ඩෙහි මහාමුනි.
කම්මකඩකිහි. ආණ්ඩෙහි අග්‍රාමාත්‍ය ව පුනරුත්ථාපය.
24. අනාචාරය ව විවිධ. අවර්ග අනුකූලය
පරිසරය. සම්මුතො කම්ම. සංවර්ධනය. ජනතා
මධ්‍යස්ථානයක ප්‍රතිපත්ති විකල්පයකට අනු.
25. ජාතිවාදයක් මුළුමනින්ම ප්‍රතික්ෂේපය. විකල්පයකට
පරිසරයකට කම්ම. ආණ්ඩෙහි නියෝජ්‍යයා.
26. කොමිෂියන් ජනතා සම්මුත නිවැරදිකමකට පත්වීම.
අදාළයෙන් උකහිමියනු. ආණ්ඩෙහි ජනතාමයයා.
27. ජනතා කොමිෂියන් ආරක්ෂා පරිසරයකට නිවැරදිකම
උකහිමියනු පරිසරයකට ආණ්ඩෙහි විකල්පයකට.
28. පාලකයින් අවර්ගයකට ආති අනුකූලයකට නියෝජ්‍යයා
දිවියකට පරිසරයකට උකහිමියනු ජනතාමයයා.
29. නියතකමම. පරිසරයකට නිවැරදිකම පරිසරයකට
අදාළයෙන් පරිසරයකට අනුකූලයකට දිවියකට.
30. ද්‍රව්‍යවාදයකට නිවැරදිකම ආණ්ඩෙහි ව
පරිසරයකට නිවැරදිකම අනුකූලයකට ඉහළ.
31. අලාභවාදයකට ආණ්ඩෙහි පරිසරයකට නිවැරදිකම
පරිසරයකට නිවැරදිකම අනුකූලයකට ඉහළ.
32. කල්පනය නියතයකට දුටු කමකට නිවැරදිකම
පරිසරයකට පරිසරයකට අනුකූලයකට පරිසරයකට.
33. කොමිෂියන් උකහිමියනු කමකට නිවැරදිකම විකල්පයකට
කල්පනයකට නිවැරදිකම කොමිෂියන් විකල්පයකට.

කම්මකඩකිහි නිවැරදිකම.

23. මහාමුඛි වූ සම්මුද්‍රු නිශ්ශක්තිය ඇණවුන. අසාර් ද පුතබ්බු ද යන දෙමහණු කීවාහිරිසෙහි වෙසෙති.

24. සංයම තැනි මහණු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුන් බවුන් සඳහා කැවැත්හිදී පඬුරුකරන කමේ පැණවුන. සුඛමේ සංවිත තෙම මධ්විකායණ්ඩ හුවාරෙහි වුහු ශාසනභික්ෂූන් අපාසකෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර විතන උවහුනට ජාතිවාදයෙන් ගටා බෙසණයි. තපායන බුදුන් ඒ කරුණෙහි පටිසාරණීය කමේ පැණවුන.

26. ඒතොත්තම බුදුරජුන් කොතොඹාහිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ජනත මහණනට ඇවැත් නොදැක්මෙහි උත්තොපණීය කමේ කරන්නට ඇණවුන

27. ජනත තෙම ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විනෙතා වූ බුදුරජුන් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙව්ති කම් ඇණවුන.

28. අරිට්ඨ මහණනට නොදන්න ම නිසා උපන් පාපදාමේය නො බැහැර ලීමෙහි උත්තොපණීය කමේ බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නිශ්ශක්ත කමෙන් පඬුරුකරන කමෙන්, එසේ ම පටිසාරණීය කමෙන්, ඇවැත නොදන්න, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදාමේය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උත්තොපණීය) කමෙන් (බුදුරජුන් ඇණවුන)

30. ත්‍රිඛා අනාචාර උපහාන මිථ්‍යාආර්ථ යන මොහු පටිසාරණීය කමෙහි අතිරෙක පදයෝ යැ.

31. හිනිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ හිනින් අතුණ කීම් පිළිබඳ වූ ද පංචක දොසක් දෙකෙකැ යි පටිසාරණීය කමෙහි මොහු අතිරෙක පදයෝ තම් වෙති.

32. තජ්ජීය නිශ්ශක්ත යන කම් දෙදෙන ම සමානක. පඬුරුකරන පටිසාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරෙක පදඇති බව ද වේ.

33. උත්තොපණීය කම් කීදෙනෙක. විනාශ විසින් බුහු සමාන ක. තජ්ජීය කමට කී තහින් ම හෙයු කම් දුන ගන්නේ ය.

කම්මන්තකය නිමිසේ ය.

පාරිවාසිකකඩකො

I. පාරිවාසිකවතන.

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා: හතවා: සාවර්ණිකං විහරති ජෙනවතො අනාර්ථිකං සංඝායනං. තෙත වො පන සමයෙහි පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝායනාදි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සංඝීචිකම්මං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨං -පෙ- තෙ උරුකායනාදි නිගන්ති විපාවෙනති "කථං භි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝායනාදි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං" නති. අථ වො තෙ භික්ඛු හගවතො එතම්ථං ආරෙණවසං.

2. අථ වො හගවා: එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙති; භික්ඛු පටිපුට්ඨි: "සච්චං කීර්තිකම්මෙව පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝායනාදි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං" නති. 'සච්චං හගවා'.

3. විහරති බුද්ධා: හතවා: අනුත්ථිතං -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සංඝායනාදි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සංඝීචිකම්මං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. තෙතං භික්ඛවෙ අපකතතතානං වා පසාදය -පෙ- විහරතිති වම්මිං කථං කති: භික්ඛු ආමිනෙතති:

4. "ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුනං සංඝායනාදි පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සංඝීචිකම්මං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සංඝදයෙය්‍ය, අපතති දුක්ඛං.

5. අනුජානාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං මුද්ධං ගතං බුද්ධං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සංඝීචිකම්මං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චරපටිග්ගහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං."

පාරිවාසිකතාවකාය

1. පාරිවාසික වග

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙවරම් නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදෙතා දිය එළැඹීම, පාපුඩු හා පාදකටලිකාව එළවා නැගීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙසෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම ඉවසත් ද?” යි අවසර කෙරෙත්, දෙස් කියත්, හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි නික්සගන රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණහු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදෙතා දිය එළැඹීම, පාපුඩු පාකටලි එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මෙය සත්තා නො පහසුන්සේ පැතැදීම පිණිස ද... නො පවතියා යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙමසසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දූෂාමි කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පා දෙතා දිය එළැඹීම, පාපුඩු පාකටලිය එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්හට උතුන් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පා දෙතා දිය එළැඹීම, පාපුඩු පාකටලිය එළැඹීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටපිරිසම යන මේ කී වත් උතුනට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි.”

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාබුඛිං: උපොසථං, පචාරණං, වසසිකසාපිකං, මනෙතර්තං, හත්තං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤපෙස්සාමි යථා. පාරිවාසිකසි භික්ඛුති වත්තිකඛං. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සම්මා වත්තිකඛං. තත්තායං සම්මා වත්තනා:

8. න උපසම්පාදෙතඛං, න නිස්සයො දුතඛං, න සංමිශ්ණෙරෙ උපට්ඨපෙත්තඛං, න භික්ඛුතොවාදකසම්මති සාදිතඛං, සම්මතෙනාපි භික්ඛුනියො න ඕවදිතඛං, යාය ආපතියා සමෙකපන පරිවාසො දිනොනො හොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතර, සම්මං න ගරහිතඛං, සම්මිකා න ගරහිතඛං, න පකනතතස්ස භික්ඛුතො උපොසථො ධූපතඛං, න පචාරණං ධූපතඛං, න සම්මිතියං කාතඛං, න අනුවාදෙ පට්ඨපෙත්තඛං, න ඕකාසො කාමරතඛං, න වොදෙතඛං, න සාරෙතඛං, න භික්ඛුති සම්පයොජෙතඛං.

9. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා පකතතතස්ස භික්ඛුතො පුරුසො ගතතඛං, න පුරුසො නිසිදිතඛං, යො හොති සම්මස්ස ආසන-පරිකෘතො සෙත්තාපරිකෘතො මිහාරපරිකෘතො සො තස්ස පදනමඛං, තෙන ව යො සාදිතඛං.

10. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා පකතතතෙන භික්ඛුතා පුරුකමිශ්ණෙන වා පට්ඨකමිශ්ණෙන වා කුලාති උපසම්මිතඛං. න ආරඤ්ඤිකඛං සමාදිතඛං, න පිණ්ඩපාඨිකඛං සමාදිතඛං, න ව තප්පවියං පිණ්ඩපාතො නිගර්ථපතඛං 'මො මං ජාතීංසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා ආගන්තුකෙන ආරොචෙතඛං, ආගන්තුකස්ස ආරොචෙතඛං, උපොසථ ආරොචෙතඛං, පචාරණං ආරොචෙතඛං, සවෙ හිරාතො හොති දුතෙනපි ආරොචෙතඛං.

12. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සම්මිකා ආවාසා අභික්ඛුතො ආවාසො ගතතඛං අඤ්ඤත්ත පකතතෙන, අඤ්ඤත්ත අතතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සම්මිකා ආවාසා අභික්ඛුතො අතාවාසො ගතතඛං අඤ්ඤත්ත පකතතෙන, අඤ්ඤත්ත අතතරාසා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා සම්මිකා ආවාසා අභික්ඛුතො ආවාසො වා අතාවාසො වං ගතතඛං අඤ්ඤත්ත පකතතෙන, අඤ්ඤත්ත අතතරාසා.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනට උපොසථ, පචාරණා, වසිකසාපිකා ඔනොජන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නියම බත නොගෙන හැරීම) වතුශාල බත ඉවසීම යන පස වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනීම.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වින් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්වීම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් තමා උපාධ්‍යාය වැ උපමාපදා නො කටයුතු. තමා ඇදුරු වැ නිස නො දිය යුතු. හෙරණක් උවටු නො කොට යුතු. හිකුළුනිව්වාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දකු විසින් මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැනෙකින් සහනු විසින් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, ඒ ඇවැන නෝ එ බදු අන් ඇවැනක් හෝ එයට වඩා ලාමක ඇවැනක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. කමය නො ගැරැහිය යුතු යැ. කමය කළ මහණනු නො ගැරැහිය යුතුය. පුවතන් මහණක්හුගේ පොහොය නො තැබිය යුතු. පවුරුණු නො තැබිය යුතු. සවවනීන් කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවුකන්හි නො සිටිය යුතු. අවසර ගැන්ම නො කරවිය යුතු. පුවතන් මහණක්හට වොදනා නො කට යුතු. ඇවැත් ගිහිකරවනු නො කට යුතු. මහණුන් උනුන් හා කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණනු විසින් පුවතන් මහණකුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සබ්බසංගේ යම් කෙළවරැ අත්තෙක් කෙළවරැ යහනෙක් කෙළවරැ වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුවතන් මහණක්හු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නො දැනින්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩාපාතිකාභියා සමාදන් නො විය යුතු. පිණ්ඩාපාතිය නො හෙත්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණනු විසින් නෙවාසික මහණනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණනු විසින් ආගන්තුක මහණනට තමා පිරිවෙස් වසන බව සැල කළ යුතු. පොහෝ කිරීමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) සැල කළ යුතු. පවුරුණුගෙහිදී සැල කළ යුතු. ඉදින් හේ ගිලන් වේ තම දුතියකු ලවා නුමුදු සැල කැරවිය යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, දහවඩ අන්තරය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට නො යැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි අනාවාසයට පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, නො යැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින්, පුවතන් මහණක්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යැ යුතු.

14. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන, අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්‍ෂුවෙ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා අභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පකතත්තෙන අඤ්ඤානු අනත්තරායා.

15. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍යතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍යතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා සභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගතතඛො යථස්ස භික්‍ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්‍යතෙනත්ත අඤ්ඤත්‍ර අනතරායා.

16. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො ගතතථෙබ්බා යථෙසු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො ගතතථෙබ්බා යථෙසු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා ගතතථෙබ්බා යථෙසු භික්ඛු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පසතතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංගා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අවාසයකට පුවතත් මහණක්වූ තැනී ව, අනතරායයක් නැති ව, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති ව, අනතරායයක් නැති ව, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නික්ම) ය තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණකු නැති ව, අනතරායයක් නැති ව, නො යා යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා,
අඤ්ඤානු පකතතෙනන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගතතඛො, යථස්ස භික්ඛු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤානු පකතතෙනන,
අඤ්ඤානු අනතරායා.

18. ගනතබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරේථ ගතතුනති. ගනතබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො අනාවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරේථ ගතතුනති. ගනතබ්බො භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛකා ආවාසා සභික්ඛකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අරේථ ගතතුනති.

19. ගනතබෝ, භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා දනාවාසං සභික්‍ෂුකො දාවාසො, යථස්ස භික්‍ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී දුජේච ගනතුනති. ගනතබෝ, භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා දනාවාසං සභික්‍ෂුකො දනාවාසො, යථස්ස භික්‍ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී දුජේච ගනතුනති. ගනතබෝ, භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකෙන භික්‍ෂුතා සභික්‍ෂුකා දනාවාසං සභික්‍ෂුකො දාවාසො වා දනාවාසො වා, යථස්ස භික්‍ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී දුජේච ගනතුනති.

20. ගනනයෙහි: භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො ආවාසො, යත්ථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමි අජේව ගතතුනති. ගනනයෙහි: භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො අනාවාසො, යත්ථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤා සකෙකාමි අජේව ගතතුනති. ගනනයෙහි: භික්ෂුව පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යත්ථස්ස භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සකෙකාමි අජේව ගතතුනති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතනතං භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතනෙතා භික්ඛු ආසනෙත නිමනෙතතබ්බං. න පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡකමෙ වච්ඡකමනෙත උචෙව වච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං. න ඡමාය වච්ඡකමනෙත වච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙත වුට්ඨිතමරත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මාතතතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මාතතතවාරිකෙත භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛාතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ඡමාය නිසිනෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකවච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡකමෙ වච්ඡකමනෙත උචෙව වච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං. න ඡමාය වච්ඡකමනෙත වච්ඡකමෙ වච්ඡකමිතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුසො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මුලාය පටිකස්සෙය්‍ය, මාතතතං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අඛෙය්‍ය, අකච්චං. න ච කරඤ්ඤිං යනති.

වතුනවුති පාරිවාසිකවත්තං නිට්ඨිතං.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි ගෙන ගගවා තෙත්තප්පඛකමි. උපසංඛකමිත්වා ගගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමනතං නිසිදි. එකමනතං නිසිනෙතා ඛො අයස්මා උපාලි ගගවත්තං එතදවොච: “කත්ති නු ඛො භනෙත පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ද?” ති. “තයො ඛො උපාලි පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ද; සභවාසො, විපාචාසො, අනාරොචනා. ඉතෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ද” ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවත්ඨියා මහාභික්ඛුසඤ්ඤා සනති-පඤ්ඤා භොති. න සනෙකානති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඛාදායං. ගගවතො එතමත්තං ආරොචෙත්තං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණකු දක හුනස්තෙන් තැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ අස්තෙන් නිමැතිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උස් අසුතැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හිත්ද යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළයුතු. පුවතත් මහණක්හු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උස් සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුවතත් මහණක්හු බිමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මුලායපටිකාසනාවට සුදුසු මහණකු හා... මානතට සුදුසු මහණකු හා... මානතෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්බාතයට සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උත් කල්හි තමා උස්තෙක නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල්හි තමා අස්තෙකැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරි-වෙස් දෙන්නේ තමා, මුලායපටිකාසනාව කරන්නේ තමා, මානත දෙන්නේ තමා, ඔහු පිහිටැති කොටැති වැ අබ්බාත කරන්නේ තමා, එය අකමිසෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

ශිෂ්‍යයා පිරිවෙස්වත් නිමිසේ ය.

23. ඉක්බිත්තෙන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹිහ. එළැඹ ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්ත. පසෙක හුන් ආසුමත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කියෙක් ද?” යි විචාලහ. “උපාලිති, සහවාසය (පුවතත් මහණත් හා එක් වැ, විසීම), විනාචාසය (පුවතත් මහණත්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අනාශ්‍රවණය (අනාතුකාදීනට තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද තුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්හි මහත් මහණමුළුවෙක් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ.

25. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං නික්ඛිපිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතඛො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතා: එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතා උක්ඛුටිකං නිසිදිතා අඤ්ඤං පසන්නෙතා: එවමස්ස වචනීයො: “පරිවාසං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො. “වත්තං නික්ඛිපාමිති” නික්ඛිතො හොති පරිවාසො” ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා භික්ඛු තහං තහං පක්ක-
මිංසු. න සක්කොන්ති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං සොඝමතුං. හගවතො
එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

27. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවාසං සමාදිසිතුං. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ සමාදිතඛො: තෙන පාරිවාසිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසඛික්ඛිතා: එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිතා උක්ඛුටිකං නිසිදිතා අඤ්ඤාලිපග්ගනෙතා: එවමස්ස වචනීයො: ‘පරිවාසං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති පරිවාසො. ‘වත්තං සමාදියාමි’ති. සමාදිතො හොති- පරිවාසො’ති.

පාරිවාසිකවත්තං නිව්ඛිතං.

2. මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථවත්තං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදි-
යන්ති; පක්කත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං
සාමිච්චිකම්මං ආසන්නාභිතාරං සෙය්‍යාභිතාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං
පත්තවිට්ඨපරික්ඛානණං නත්තෙන පිට්ඨිපරික්ඛමං. සෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨ-
ස්සත්ථා උප්පිතො කුක්ඛුටිකා සික්ඛාකාමා, තෙ උපස්සායන්ති සියන්ති
විපාලෙන්ති: “කථං හි නාම මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සන්ති
පක්කත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නත්තෙන පිට්ඨිපරි-
ක්ඛම”න්ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා: එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පක්කරණෙ භික්ඛුසඛිකං
සන්තිපාතාපෙතා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සචං කිර භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපරි-
කාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සන්ති පක්කත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං
-පෙ- නත්තෙන පිට්ඨිපරික්ඛම”න්ති. “සචං හගවා.”

3. විහරති බුද්ධො හගවා: අනුච්ඡිකං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ
මූලාශ්‍රපරිකාශනාර්ථා භික්ඛු සාදිසිස්සන්ති පක්කත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං
පච්චුට්ඨානං -පෙ- නත්තෙන පිට්ඨිපරික්ඛමං. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං
වා පසාද්‍ය පසන්නානං වා භියෙය්‍යාභාවාය. අථ ඛො තං භික්ඛවෙ අප්ප-
සන්නානං වෙච්ච අප්පසාද්‍ය, පසන්නානංච එකච්චානං අඤ්ඤාද්වත්තායා’ති.
විහරතිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මන කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මන ද කල යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණක් හු කර එලැබි උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුක වැ හිඳ
දෙතොත් මුදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියැ යුතු.
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වත බහා තබමි යි” කියැ
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි සැවතෙහි හික්කු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්
වසන මහණු පිරිවෙස් යොග්‍යය කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවිම කලයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණු විසින්
එක් මහණකු වෙත එලබි උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුකවැ හිඳ ඇදීලී
බැඳ “පිරිවෙස සමාදන් කොට ගනිමි යි” කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදන්
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වත සමාදන් කොට ගනිමි” යි, කිය යුතු.
පිරිවෙස සමාදන් කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

පාරිවාසික වත නිමිසේ ය.

2. මූලාශ්‍රපරිකාශනාංග වත

1. එ සමයෙහි මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගවට සුදුසු මහණු පුවතත්
මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්‍යාන, අක්ඛලිකම්, සාමිච්ඡිකම්, අසනාහිකාර,
ගෙග්‍යාහිකාර, පාදදාන, පාදපිඨ, පාදකාඨිලිකා, පතනවිවර පරිකාශණ,
නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති... සතතුමෙවු
ලස් වූ කුකුළුව වූ සිංහාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ
නම් මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගවට සුදුසු මහණු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන,
පව්වුර්‍යාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ කී වත් ඉවසන්නාහු ද?” යි
ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙන්
ඒ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කලාහ ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි
බික්සන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගවට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්‍යාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන
මේ වත් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාල සේක. “සැබෑව,
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණු පිළිවදන් ඇසුහ.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලාශ්‍රපරිකාශනාංගවට සුදුසු මහණු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්‍යාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම
යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුන්ගේ
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූගෝභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි,
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ
අත්‍යවශ්‍යතාවය පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්
ගැඟුණ සේක. ගරුභා, දහම් කතා කොට හික්කුන් මෙසේ ඇමතු සේක.

4. “න භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතෙන භික්ඛුනා සාදිතඛං පක්ඛනත්තානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාදිකම්මං සාමිච්චිකම්මං ආසනාභිඝාරං සෙය්‍යාභිඝාරං පාදොදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තචිවර-පට්ඨකණං නනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යො සාදිසෙය්‍ය, ආපතඨී දුක්ඛං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතානං භික්ඛුනං මිදු යථා-මුඛිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පට- නනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතානං භික්ඛුනං පඤ්ච යථාමුඛිං උපපාසථං පචාරණං වසසිකසාපිකං ඕනොජනං භතතං.

7. තෙන හි භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතානං භික්ඛුනං වත්තං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි යථා මූලායපටිකර්ණනාරතෙහි භික්ඛුහි වත්තීතඛං. මූලාය-පටිකර්ණනාරතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වත්තීතඛං. තත්ත්වං සම්මා වත්තතා:

8. න උපසම්පාදෙතඛං. න නික්ඛයො දුතඛං. න සාමිකේරො උපට්ඨාපෙතඛං. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතී සාදිතඛං. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න ඕචදිතඛං. යාය ආපතඨීයා මූලායපටිකර්ණනාරතො කතො හොති සංඛ්‍යාන, සා අපතඨී න ආපජ්ජිතඛං, අඤ්ඤා වා සාදිසිකා, තතො වා පාරිච්ඡිතරා. කම්මං න ගරහිතඛං. සම්මිකා න ගරහිතඛං. න පක්ඛ-ත්තං භික්ඛුනො උපොසෙථං ඨපෙතඛං. න පචාරණං ඨපෙතඛං. න සම්මිකං කාතඛං. න අනුවාදො පට්ඨපෙතඛං. න මිකාසතා සාරෙ-තඛං. න වොදෙතඛං. න සාරෙතඛං. න භික්ඛුහි සම්පයොජෙතඛං.

9. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතෙන භික්ඛුනා පක්ඛනත්තං භික්ඛුනො පුරතො ගන්තඛං. න පුරතො නිසීදිතඛං. යො හොති සංඛ්‍යාන ආසනපරිගන්තො, සෙය්‍යාපරිගන්තො, විභාරපරිගන්තො, සො තස්ස පදුතඛං. තෙන ව සො සාදිතඛං.

10. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකර්ණනාරතෙන භික්ඛුනා පක්ඛනත්තං භික්ඛුනා පුරෙසමිණෙත වා පච්ඡාසමිණෙත වා භූලාභී උපසම්භ-මිතඛං. න ආරඤ්ඤිකම්මං සමාදිසිතඛං. න පිණ්ඩපානිකම්මං සමාදිසි-තඛං. න වී තප්පච්චයා පිණ්ඩපානො නිගරාපෙතඛං. ‘මා මා ජාතී’ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. “මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනන්නෙන් තැගී ගිවීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාම්පිකම්, අසුන් එළවීම, යහන් එළවීම, පාදෝනා දිය එළවීම, පාපුටු එළවීම, පාකට්ටිය එළවීම, පාසිටුරු පිළිගැනීම, තැගෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් නො ඉවැසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණුන්ට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දැක හුනන්නෙන් තැගී ගිවීම, ... තැගෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වන් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණුන්ට මහලු පිළිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසියළුව පිළිගැනීම, ඕනොප්තය (පසු ව ලබන අදහසින් එදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙණ හැරැ) දැමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශංඝාල බත පිළිගැනීම යන පස අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු වූ මහණුන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වූ වන් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූල්‍ය-පරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කට යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දිය යුතු. හෙරණේන් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. හිකඩුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො ඔවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමය නො ගැරැහිය යුතු. විනයකමය කළ මහණහු නො ගැරැහිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ උපොසථය නො වැලැක්විය යුතු. පවාරණාව නො වැලැක්විය යුතු. සවචනිය කමය නො කටයුතු. අනුවාදය (වෙහෙරු අභිපති බව) නො කළ යුතු. අවසර ගැන්වීම නො කළ යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවිය යුතු. මහණුන් උනුන් කලහගෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණක්හට පෙරවූ වැ නො යා යුතු. පෙරවූ වැ නො හින්දු යුතු. සහසයාගේ යම් පිරියත් අස්නෙක් පිරියත් යහනෙක් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, මූල්‍යපරික්ෂාකාරකවන සුදුසු මහණහු විසින් පෙරවූ වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ ප්‍රචතන් මහණකු හා කුලයෝ නො එළැඹිය යුතු. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණිසාතිකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නියා නො දනිත්වා’ යි ඒ හෙතුගෙන් පිණිසාභ්‍යාස තමා වෙත නො ගෙන්වා ගත යුතු.

18. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකාශ්‍යානාරක මහණහු විසින්... සභික්‍ෂුක අනාචාසකයන් සමානසංචාසක භික්‍ෂූන් ඇති, අද ම යෑ හැක්කා සි දන්තා සභික්‍ෂුක ආචාසයට ... සභික්‍ෂුක අනාචාසයට..., සභික්‍ෂුක ආචාසයට හෝ අනාචාසයට යෑ යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

19. ගන්තභෙධො භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුනා ආවාසෙ යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමාන-
සංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සන්තකාම් අඤ්ඤව ගන්තුනති. -පෙ- සභික්ඛුකො
අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අඤ්ඤව
ගන්තුනති.

20. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පක්ඛතෙතන
භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන අනාවාසෙ
වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පක්ඛතතං
භික්ඛුං දිස්වා අසනා වුට්ඨානබ්බං, පක්ඛතෙනා භික්ඛු ආසතෙන නිමිතෙන-
තභෙධො. පක්ඛතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසතෙ නිසිද්ධිබ්බං, න නිවෙ
ආසතෙ නිසිතෙන උච්චෙ ආසතෙ නිසිද්ධිබ්බං, න ඡමාය නිසිතෙන
ආසතෙ නිසිද්ධිබ්බං. න එකව්ඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං, න නිවෙ වඛ්ඤ්ඤම්
වඛ්ඤ්ඤිතෙන උච්චෙ වඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං, න ඡමාය වඛ්ඤ්ඤිතෙන
වඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං. න භික්ඛවෙ මූලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා පරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සද්ධිං. -පෙ- මූලායපටිකස්සනාරහෙන බුඛ්ඤ්ඤිතෙතන භික්ඛුනා
සද්ධිං. -පෙ- මානත්තාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං. -පෙ- මානත්තාරිකෙන
භික්ඛුනා සද්ධිං. -පෙ- අබ්බානාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං. එකව්ජ්ජෙන
ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකව්ජ්ජෙන
ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසතෙ නිසිද්ධිබ්බං, න නිවෙ
ආසතෙ නිසිතෙන උච්චෙ ආසතෙ නිසිද්ධිබ්බං, න ඡමාය නිසිතෙන
ආසතෙ නිසිද්ධිබ්බං, න එකව්ඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං, න නිවෙ වඛ්ඤ්ඤම්
වඛ්ඤ්ඤිතෙන උච්චෙ වඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං, න ඡමාය වඛ්ඤ්ඤිතෙන
වඛ්ඤ්ඤම් වඛ්ඤ්ඤිතබ්බං.

12. මූලායපටිකස්සනාරහවතුප්පා වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්,
මූලායපටිකස්සෙය්, මානත්තා දදෙය්, නබ්බිසො අබ්බෙය්, අකමමං.
න ව කර්මෙය්නති.

මූලායපටිකස්සනාරහව්ගං නිව්ඛිතං.

19. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් අද ම යා හැක්කැ යි දන්තා සහිත්තක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක හිත්තෙන් ඇති, සහිත්තක ආවාසයට ... සහිත්තක අනාවාසයට ... සහිත්තක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු දෑක හුන්දෙනත් තැබී සිටියැ යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැවියැ යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උසස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නොහින්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උස් සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක්හු හා ... වඩා මහලු මූලාශ්‍රපටිකයානාරක මහණක්හු හා ... මානතතාරක මහණක්හු හා ... මානතතවාරික මහණක්හු හා... අධ්‍යානාරක මහණක්හු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තෙක හුන් කලැ තමා උසස්තෙකැ නො හින්දු යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කලැ තමා අස්තෙක නො හින්දු යුතු. එක් සක්මන් මඵයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙක සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මඵයෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මඵවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක හුදුසු මහණහු සතරවතු කොටැවි වැ පිරිවෙස් දෙත්තේ නම්, මූලාශ්‍රපටිකයානාරක කරත්තේ නම්, මානත දෙත්තේ නම්, ඔහු විසිවතු කොටැවි වැ අධ්‍යානකමය කරත්තේ නම්, ඒ අකමයෙකි. නො ද කළ යුතු.

මූලාශ්‍රපටිකයානාරක වත නිමිසේ ය.

3. මානත්තාරභවතං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨාතං, අඤ්ඤාලිකමං, සාමිච්ඡිකමං, අංසනාතිනාරං, සෙය්‍යාතිනාරං, පාදෙදකං, පාදපිට්ඨං, පාදකඨලිකං, පත්තච්චර පටිග්ගනණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පච්ඡා සන්තුට්ඨා ලජ්ජිතො කුක්කුල්වකා සික්ඛාකාමා, තෙ උප්පායනති සියනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසිත්තනති පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අප් ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමිත්ථං ආරොචෙසුං.

2. අප් ඛො භගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසබ්බං සනතිපාඨාපපඤ්ඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර් භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සච්චං භගවා.”

3. විගර්හි බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තාරභා භික්ඛු සාදිසිත්තනති පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්ථා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු අමනෙතසි.

4 න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා සාදිතබ්බං පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨාතං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යො සාදිසෙය්‍ය, අපනති දුක්ඛවස්ස. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභාතං භික්ඛුතං ඕථු යථාබුධිං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨාතං, -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තාරභාතං භික්ඛුතං පඤ්ච යථාබුධිං උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාපිකං, මනොජනං, භගතං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තාරභාතං භික්ඛුතං වත්තං පඤ්ඤාපෙය්‍යාමි, යථා මානත්තාරභෙති භික්ඛුති වත්තිතබ්බං. මානත්තාරභෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වත්තිතබ්බං, තත්ත්වං සමමා වත්තනා:

7. ත උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිස්සයො දුතබ්බො. ත සමණෙණරු උපට්ඨාපපතබ්බො. -පෙ- ත භික්ඛුති සම්පජ්ජාපෙතබ්බං. න භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො පුරතො ගන්තබ්බං, ත පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො තෙහි සඤ්ඤා ආසත්තරියනො යෙය්‍යාපරියනො විහාරපරියනො, යො තස්ස පදුතතබ්බො, තෙන ව යො සාදිතබ්බො.

8. ත භික්ඛවෙ මානත්තාරභෙත භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො¹ පුරෙසමණෙත වා පච්ඡාසමණෙත වා කුලාති උපසඤ්ඤිතබ්බොති, ත ආරඤ්ඤිකභිතං සමාදිසිතබ්බං, ත පිණ්ඩපාතිකභිතං සමාදිසිතබ්බං, ත තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නිකරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජනිංසු’ති.

1. පකතත්තෙත භික්ඛුතා. කල්පි.

3. මානවතාරභවන

1. එ සම්ප්‍රදායික මානවතාරභ මහණු ප්‍රචිතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම, ඇදිලි බැඳීම, සාමවිකම්, අසුන් එළවීම, ගහන් එළවීම, පාදෙවුන් දිය එළවීම, පාපුටු එළවීම, පාකටෙලි එළවීම, පාසිටුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති සතකුටෙවු උප්පු කුකුළුවහවු ගිණාකාමෙවු යම් මහණ කෙතෙක් වෙන් ද, ඔහු “කෙතෙක් නම් මානවතාරභ භික්ෂු ප්‍රචිතත් මහණුන්ගේ වැදීම දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වත් ඉවසත්නාහුද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති එ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවත් සැල කලක.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි කීක්සහන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවතාරභ භික්ෂු ප්‍රචිතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි භික්ෂුන් විවාල සේක. “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-
වතාරභ භික්ෂු ප්‍රචිතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ නො වේ ... සැබෑ වෙතෙසින් ගැරැහු සේක. ගරභා දහැමි කතා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවතාරභ මහණු විසින් ප්‍රචිතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් යන මේ කී වත් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය. මහණෙනි, මානව පුද්ගල මහණුකට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදීම, දැක හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණුකට උපසාසපය, පචාරණාව, වැසි-
සඵ පිළිගැන්ම, ඕනොජ්ඣය, (පසුට පිළිගන්නා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම), වතුගුණාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරීමට අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, යම්සේ මානවතාරභ මහණුන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමිණේරයෙක් උපසංචාතයට නො ගතයුතු. ... මහණුන් උනුන් සා කලකයෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණු විසින් ප්‍රචිතත් මහණුකට පෙරවු ව නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනුකම් අස්තෙක්, අනුකම් යහතෙක්, අනුකම් වෙතෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානවතාරභ මහණු විසින් ප්‍රචිතත් මහණුන්හු සා පෙරවු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනිත්වා’ යි එ කැරැණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

17. ගනකබෝගි කඩවේ මහත්තාරගෙන භික්ෂුන් සභීක්ෂුන්, ආවාස වා අනාවාස වා සභීක්ෂුන්යො ආවාසො -පෙ- සභීක්ෂුන්යො අනාවාසො -පෙ- සභීක්ෂුන්යො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ෂු සමාන-සංවාසකා, යං ජශ්සු සකෙකාම් අජෙජ්ච ගතතුනති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

18. න භික්ඛවෙ මානසාරගෙන භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වත්ථං. න එකව්ජනෙන අනාවාසෙ වත්ථං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථං. පකතතෙතන භික්ඛු දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතඛං. පකතතෙතන භික්ඛු ආසනෙන නිමිනෙතඛං. න පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතඛං. න නීචෙ ආසනෙ නිසිනෙන උළෙව ආසනෙ නිසිදිතඛං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිදිතඛං. න එකවඛකම වඛකමිතඛං. න නීචෙ වඛකමෙ වඛකමනෙන උළෙව වඛකමෙ වඛකමිතඛං. න ඡමාය වඛකමනෙන වඛකමෙ වඛකමිතඛං.

19. න භික්ඛවෙ මානසාරගෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛ්‍යාතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකව්ජනෙන ආවාසෙ වත්ථං. න එකව්ජනෙන අනාවාසෙ වත්ථං. න එකව්ජනෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථං. න එකාසනෙ නිසිදිතඛං. න නීචෙ ආසනෙ නිසිනෙන උළෙව ආසනෙ නිසිදිතඛං. න ඡමාය නිසිනෙන ආසනෙ නිසිදිතඛං. න එකවඛකම වඛකමිතඛං. න නීචෙ වඛකමෙ වඛකමනෙන උළෙව වඛකමෙ වඛකමිතඛං. න ඡමාය වඛකමනෙන වඛකමෙ වඛකමිතඛං.

20 මානසාරගවතුන්ට වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානසනං දදෙය්‍ය, තඛ්ඛිසං අබ්බෙය්‍ය, අකම්මං. න ව කර්මේයනති.

මානසනාරගවතං නිවසිතං.

4. මානසනවාරිකවතං.

1. තෙන ඛො පන සමෙයන මානසනවාරිකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකම්මං සංචිචිකම්මං. ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදදානං පාදපිඨං පාදකාඨලිකං පතනං විවරපටිකහණං නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති -පෙ- තෙ උපකායනති සියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම මානසනවාරිකා භික්ඛු සාද්දිසිකනති පකතතතානං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකම්ම” නති, අප ඛො තෙ භික්ඛු හගචිතො එතමන්ථං ආරෙවෙසුං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

18. මහණෙහි, මානවතාර්ග මහණු විසින් ප්‍රචතත් මහණක්ෂු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ප්‍රචතත් මහණක්ෂු දක හුනස්තෙන් නැගී සිටියැ යුතු. ප්‍රචතත් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැයියැ යුතු. ප්‍රචතත් මහණක්ෂු හා එකස්තෙහි නො ඉන්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ හුන් කල්හි තමා උසස්තැ නො ඉන්දු යුතු. ඔහු බිම උන් කල්හි තමා අස්තෙක නො ඉන්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කල යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵවෙක සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කල යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කල යුතු.

19. මහණෙහි, මානවතාර්ග මහණු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණකු හා ... මූලායපටිකස්සතාර්ග මහණකු හා ... මානවතාර්ග (වඩා මහඵ) මහණකු හා ... මානව පුරණ මහණකු හා ... අඛ්‍යාතයට හුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතිස් ඇති ආවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. එක් සෙවෙතිස් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසියැ යුතු. ඔහු හා එකස්තෙහි නො ඉන්දු යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන් කලැ තමා උසස්තෙහි නො ඉන්දු යුතු. ඔහු බිම උන් කලැ තමා අස්තෙක නො ඉන්දු යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵයෙහි සක්මන් නො කල යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මඵයෙහි සක්මන් කරණ කලැ තමා උස් සක්මන්මඵවෙක සක්මන් නො කල යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කලැ තමා සක්මන් මඵවෙක සක්මන් නො කල යුතු.

20. මහණෙහි, මානවට සුදුස්සා සිටුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකස්සතාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අඛ්‍යාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමිසෙක නො ද කටයුතු.

මානවතාර්ගයා පිළිබඳ වන නිමිශේ ය.

4. මානවවාර්ගික වන

1. එ සමයෙහි මානවවාර්ග (මානව පුරණ) මහණු ප්‍රචතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම, ඇදිලිවැදීම, සාමිපි කමින, අසුන් එලැවීම, යහන් එලැවීම, පාදදනාදිය එලැවීම, පාසුටුව එලැවීම, පාකටෙලිය එලැවීම, පාසිටුරු පිළිකැන්ම, තැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසන්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු “කෙසේ නම් මානව පුරණ මහණු ප්‍රචතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනස්තෙන් නැගී සිටීම...තැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකි වත් ඉවසන් ද?”යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තගත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මි. නිදුතෙ එතස්මි පකරණෙ භික්ඛුසංඝං. සන්තිපාතාපච්චා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “ඝට්ඨං. කීර භික්ඛවෙ මානත්ත-
වාරිකා භික්ඛු සාදිගන්ති පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං.
-පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරික්ඛමි?”න්ති. “ඝට්ඨං. හගවා.” විගර්භී බ්‍රූණො
හගවා; කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකා භික්ඛු සාදිගිස්සන්ති
පකතත්තාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං. -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරි-
ක්ඛමි? තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදගං -පෙ- විගර්භිනිභි ඛම්මි
කථං කන්ති භික්ඛු ආමනෙතසි;

3. ත භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුතා සාදිගඛං පකතත්තාතං
භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං. -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරික්ඛමං. යො
සාදිගෙග්ග, ආපත්ති දුක්ඛං.

4. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකාතං භික්ඛුතං ඡිත්‍රි යථාමුඛිං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං. -පෙ- තභානෙ පිට්ඨිපරික්ඛමං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකාතං භික්ඛුතං පඤ්ඤා යථාමුඛිං;
උපොසථං පචාරණං විසිකසාපිකං ඔනොජ්ජනං හත්තං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකාතං භික්ඛුතං වත්තං පඤ්ඤා-
පෙක්ඛාමි යථා මානත්තවාරිකෙහි භික්ඛුහි වත්තිතඛං.

7. මානත්තවාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සම්මා වත්තිතඛං. තත්‍රාගං
සම්මා වත්තනා; ත උපසම්පාදෙතඛං. ත නිස්සයො දුතඛො. ත සාමි-
ණෙරො උපට්ඨපෙතඛො. ත භික්ඛුතොවාදකසම්මතී සාදිගඛො. සම්ම-
තෙනාපි භික්ඛුහිසො ත ඔවදිතඛො. ගාය අපත්තිගා සංඛිකන මානත්තං
දින්නං හොති, සා අපත්ති ත අපජ්ජිතඛො, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තනො වා
පාපිට්ඨතරා. කම්මං ත ගර්භිතඛං. කම්මිකා ත ගර්භිතඛො. ත පකත-
ත්තස්ස භික්ඛුතො උපොසථො ධිපෙතඛො. ත පචාරණං ධිපෙතඛො.
ත සච්චනීයං කාතඛං. ත අනුචාරො පට්ඨපෙතඛො. ත ඔක්ඛායො
කාරෙතඛො. ත වොදෙතඛො. ත සාරෙතඛො. ත භික්ඛුහි සම්පයො-
ජෙතඛං.

8. ත භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො
පුරුකො ගන්තඛං. ත පුරුකො නිසිදිතඛං. යො හොති සංඝස්ස ආසන-
පරිශ්ඤාතො සෙග්ගාපරිශ්ඤාතො විහාරපරිශ්ඤාතො සො තස්ස පදුතඛො.
තෙන වී සො සාදිගඛො.

9. ත භික්ඛවෙ මානත්තවාරිකෙන භික්ඛුතා පකතත්තස්ස භික්ඛුතො
පුරෙසමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා භූලාති උපසම්භුතඛොති. ත
ආරඤ්ඤිකඛං සමාදුතඛං. ත පිණ්ඩපාඨිකඛං සමාදුතඛං. ත ටි
නප්පච්චියා පිණ්ඩපානො නිහරාපෙතඛො ‘මා මං ජාතීංසු’ති.

2. එකලා භාෂාවකින් වචනයේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි විකින්නා රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු සැබෑ දෑ” යි අසා වදාළ හේක. “සැබැව්, වචනක” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්හ. “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්තාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-නුන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ” යි භාෂාවකින් වචනයේ ඒ මහණුන්ට ගැඹුණු හේක. කරනා දහමේ කතා, කොට මහණුන් බණවා වදාළ හේක.

3. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියා යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් ඔහුට දකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට වැඩි මහර පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට මහර පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැඩි සර්පිළියැත්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස එ දිනට නියමිත බතක් අත් හැරීම, වතුසොල බත පිළිගැනීම යන පහ අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් මොනොටට පැවැතියා යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පදා නො කළ යුතු. තමා ඇඳුරු වැ නියා නො දියා යුතු. හෙරණෙක් උවටත් පිණිස තමා වෙත නො තැබියා යුතු. හිතවුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියා යුතු. සම්මත වූ ද මහණහු විසින් මෙහෙණුන්ට බවා නො දියා යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සබ්බසා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අත් එබදු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පව්වු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියා යුතු. උතසකමය නො ගැඹුණියා යුතු කමය කළ මහණහු නො ගැඹුණියා යුතුය. පුවතත් මහණුන්ගේ පොහොය නො තැබියා යුතු. පවාරණාව නො තැබියා යුතු. සම්මතිය කමය නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවූ තත්ති නො සිටියා යුතු. අවකාශ නො කැඳවිය යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැඳවියා යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියා යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවූ වැ නො ගැ යුතු. පෙරවූ වැ නො ඉන්දු යුතු. සබ්බසාගේ යම් අනුමත අත්තෙන්, ගතතෙන්, වෙහෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දියා යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියා යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවූ වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො එළැඹිය යුතුය. ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු පිණිස පානිකාභියා සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනිත්වා’ යි එ කරුණින් පිණිස පානිය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා අංගනතුනෙත්ත අරො-
වෙනධං. අංගනතුකස්ස අරොවෙනධං. උපොසෙථ අරොවෙනධං.
පචාරණං අරොවෙනධං. ඉදවසිකං අරොවෙනධං. සචෙ තිලානො
නොභි දුතෙනාපි අරොවංජෙනධං.

11. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසා
අභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා.
න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසා අභික්ඛුකො
අනාචාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා. න
භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසා අභික්ඛුකො
අචාසො වා අනාචාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා
අනතරායා.

12. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසො
අභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා
-පෙ- අභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තංඛො -පෙ- අභික්ඛුකො අචාසො වා
අනාචාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා.

13. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසො වා
අනාචාසො වා අභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා
අනතරායා -පෙ- අභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තංඛො -පෙ- අභික්ඛුකො
අචාසො වා අනාචාසො වා ගන්තංඛො අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා
අනතරායා.

14. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසො
සභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤා
සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තංඛො
-පෙ- සභික්ඛුකො අචාසො වා අනාචාසො වා ගන්තංඛො යථෙත්ථ
භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා.

15. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අනාචාසො
සභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංචාසකා
අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා -පෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො
ගන්තංඛො -පෙ- සභික්ඛුකො අචාසො වා අනාචාසො වා ගන්තංඛො,
යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා.

16. න භික්ඛවෙ මානසාචාර්යකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා අචාසො වා
අනාචාසො වා සභික්ඛුකො අචාසො ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානා-
සංචාසකා අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා අනතරායා. -පෙ- සභික්ඛුකො
අනාචාසො ගන්තංඛො -පෙ- සභික්ඛුකො අචාසො වා අනාචාසො වා
ගන්තංඛො යථෙත්ථ භික්ඛු නානාසංචාසකා අඤ්ඤා සංඛෙත අඤ්ඤා
අනතරායා.

10. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් තෙව්සික මහණුන්ට ආරොචනා කළ යුතු. තෙව්සික මහණහු විසින් ආගන්තුක මහණුන්ට ආරොචනා කළ යුතු. උපොසථයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. පවරණයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. ඉදින් මානව පුරුෂ මහණ හිලින් වේ නම් දුත මහණකු ලවා ආරොචනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැඩී වූ මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් කැඩී ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් වෙන් වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ අතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයා කැඩී වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සංඝයාගෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ සතිසුඤ්ඤා ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට ... සතිසුඤ්ඤා අනාවාසයට ... සබ්බසංගහෙන් තොර වූ අනාරාගයක් කැඩී වූ නානාසංවාසක සිසුන් ඇති සතිසුඤ්ඤා ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසො සභික්ඛුතො ආවාසො යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ- සභි-
ක්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා -පෙ-

18. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා අනාචාසා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො අනාචාසො -පෙ-
සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

19. ගතතබ්බො භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුතා ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුතො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුතො
අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුතො ආවාසො වා අනාචාසො වා යත්ඤ්ඤ භික්ඛු
සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජව ගතතුනතී.

20. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පකතතෙතන භික්ඛුතා
සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං.
න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වත්ථබ්බං. පකතතො
භික්ඛු දිස්සා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පකතතො භික්ඛු ආසනෙත
නිමිත්තෙතබ්බො. න පකතතෙතන භික්ඛුතා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං.
න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසි-
තෙත ආසනෙ නිසිදි තබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡිකමෙ
වච්ඡිකමෙතෙත උචෙව වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න ජමාය වච්ඡිකමෙතෙත වච්ඡිකමෙ
වච්ඡිකමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානවත්වාර්තෙත භික්ඛුතා පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා
සද්ධිං -පෙ- මූලායපට්ඨකානාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත
භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්තෙත මූලායපට්ඨකානාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං -පෙ-
අබ්බානාර්තෙත භික්ඛුතා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ වත්ථබ්බං.
න එකච්ඡෙන අනාචාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනා-
චාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත
උචෙව ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං.
න එකච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතෙත උචෙව
වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න ජමාය වච්ඡිකමෙතෙත වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං.

22. මානවත්වාර්තවතුත්ථො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දුදෙය්‍ය, මූලායපට්ඨ-
කානෙය්‍ය, මානවත්. දුදෙය්‍ය, තබ්බිකො අබ්බෙය්‍ය, අකමමං. න ව
කරණීයනතී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සහිස්සක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාවාසයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සහිස්සක අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාවාසයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් සහිස්සක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි' යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක හිස්සන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට ... සහිස්සක අනාවාසයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් ප්‍රචතන් මහණක් හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණකු දක අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. ප්‍රචතන් මහණක් හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මථ-යෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන්මථවෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මථයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණු හා ... මූලාශ්‍රපිකාසනාවට යුද්ධ මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහථ මහණකු හා ... අඛ්‍යාතයට යුද්ධ මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මථයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස්-සක්මන්මථවෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මථවෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂකු සිවුවනු කොටැහි ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලාශ්‍රපිකාසනාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැහි ව අඛ්‍යාත කරන්නේ නම්, ඒ අකමි වේ. නො කටයුතු ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසං-
කම්භා හගවතං අභිවාදෙභා ඵකමනං නිසීදි. ඵකමනං නිසීනො
ඛො අයස්මා උපාලි හගවතං ඵතදචොච: “කඨි නු ඛො හතන මාන-
තතවාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ද?” ති. “වතනාථො ඛො උපාලි
මානතතවාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ද; සහවාසො විප්පවාසො අනා-
රොචනා උභත ගණේ වරණනති. ඉමෙ ඛො උපාලි වතනථො මානතත-
වාටිකස්ස භික්ඛුතො රතඨිචෙජ්ද” ති.

24. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤාං මහා භික්ඛුසඤ්ඤා සනති-
පඨිතො හොති. න සකෙකානති මානතතවාටිකා භික්ඛු මානතතං සොඛෙතුං
හගවතො ඵතමන්ථං අරොචෙත්ථං.

25. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතතං නික්ඛිට්ඨං. ඵවඤ්ච පත භික්ඛවෙ
භික්ඛිට්ඨබ්බං: තෙන මානතතවාටිකෙන භික්ඛුතා ඵකං භික්ඛුං උපසඛක-
ම්භා ඵසංසං උතතරාසඛනං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා අඤ්ඤා
පග්ගහෙභා ඵවමස්ස වචනීයො ‘මානතතං නික්ඛපාමි’ ති. නික්ඛිතං
හොති මානතතං. ‘වතනං නික්ඛිපාමි’ ති. නික්ඛිතං හොති මානතතං.” ති

26. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤා භික්ඛු තතං තතං පකකම්මං.
න සකෙකානති මානතතවාටිකා භික්ඛු මානතතං සොඛෙතුං. හගවතො
ඵතමන්ථං අරොචෙත්ථං. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ මානතතං සමාදිසිද්ධං. ඵවඤ්ච
පත භික්ඛවෙ සමාදුතබ්බං: තෙන මානතතවාටිකෙන භික්ඛුතා ඵකං
භික්ඛුං උපසඛකම්භා ඵසංසං උතතරාසඛනං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා
අඤ්ඤා පග්ගහෙභා ඵවමස්ස වචනීයො ‘මානතතං සමාදියාමි’ ති. සමා-
දිතං හොති මානතතං. ‘වතනං සමාදියාමි’ ති. සමාදිතං හොති මාන-
තතං” තති.

මානතතවාටිකවතං නිවසීතං.

5. අබ්‍යානාරභවතං

1. තෙන ඛො පත සමයෙන අබ්‍යානාරභා භික්ඛු සාදිසනති පකත-
තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමං සාමිච්චිකමං.
ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකථලිකං පතනවි-
චරපටිග්ගණං නහනෙ පිට්ඨිපරිකමමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තා සනතුට්ඨා
ලජ්ජතො කුක්ඛුට්ඨකා සිකංකාමා, තෙ උජ්ඣායනති ඩියනති විපාචෙතති:
කථං හි තාම අබ්‍යානාරභා භික්ඛු සාදිසස්සනති පකතතතානං භික්ඛුතං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තහනෙ පිට්ඨිපරිකමමනති.

23. ඉක්බිතිවත් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ හාත්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹිහ. එළැඹ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, මාතන පුරත්තනුව රාත්‍රිවෙල්ද කියෙක් ද?” යි මෙය විවෘත ය. “උපාලි, සහවාය (පුවතත් මහණත් හා එක් වැටීම්), පිටුවාසය (හුදෙකලා වී වීම්), අනාරොවතාව (අගනතු-කාදිතට තමා වත් පුරණ බව කොදන්වීම), උභයගණයෙහි හැසිරීම (හිසුන් සිටුකමකට අඩු හිසුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මාතන පුරණ මහණතට රාත්‍රිවෙල්ද සහරක. උපාලි, මොහු සතර දෙන මාතන පුරණ මහණතට රාත්‍රිවෙල්දයෝ යැ” යි හාත්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් හිසුනවුනෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මාතන පුරත්තනු මාතන ගුඬ කරත්තට නො හැකි වෙත්. හාත්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

25. “මහණෙනි, මාතන නිසංසර කරත්තට අනුදතීම්. මහණෙනි, මෙසේ ම මාතන නිසංසර කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු පිහිත් එක් මහණක්හු කරා එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට උත්තුටුක වැටීද, දෙතොත් දිගුත් තබා, ‘මාතන නිසංසර කරම් (බො තබම්)’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එහිත්) මාතන නිසංසර කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ නිසංසර කරම්’ යි කියුව ද මාතන නිසංසර වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්තුවරින් නික්මැ ඒ ඒ අත ගියහ. (හිසුන් නැති බැවින්) මාතන පුරණ මහණහු මාතන ගුඬ කරත්තට නො හැකි වෙත්. හාත්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, මාතන සමාදන් කරත්තට අනුදතීම්. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු පිහිත් එක් මහණකු කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකක් කොට, උත්තුටුක වැටීද, දෙතොත් ඔසුත් තබා, ‘මාතන සමාදන් කරම්’ යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. ‘වහ සමාදන් කෙරෙම්’ යි කියුව ද මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මාතනවාරික වහ නිමිසේ ය.

5. අධ්‍යයනායතන වහ

1. එ සමයෙහි වතාහි අධ්‍යයනයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්සේ වැදීම හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ඇදිලිබැදීම, සාදිවිකම්, අසුත් එළැඹීම, සහත් එළැඹීම, පාපුවුව එළැඹීම, පාකවෙලිය එළැඹීම, තැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිත් ගුණැත්තෝ ද ... ඔහු තුළ “කෙසේ නම් අධ්‍යයනයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්සේ වැදීම හුතස්තෙන් තැනී සිටීම ... තැමෙහි පිටුපිරියම් යන මෙකී වත් ඉවසත්-තානු ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තහත්, හුගුණ පතුරුවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැලකලහ. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්සනන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම් හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදල සේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ” යි ඔහු කීහ. මහණෙනි, කෙසේ නම් අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපානුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො මේ’ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙහෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරභා දහැමිකතා කොට මහණනුට මෙසේ වදල සේක:

3. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටුම් ... නැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනුට උතුන් මහඵපිට්ඨවෙණින් වැදීම, දක හුතත්තෙන් නැගී සිටීම ... නැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනුට මහඵපිට්ඨවෙණින් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිඵ පිට්ඨිතැත්ම, පසු ව පිට්ඨිතණු පිණිස ඵ දිනට නියමිත බත අත් හැරීම, වතුශාල බත පිළිගැන්ම යන පස අනුදනිමි.

6. එහෙයින් මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු විසින් පැවැතියැ යුතු යම්සේ ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ (අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු) මහණනු විසින් මනා ව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: කමා උපාධ්‍යාය වැ උපතමාද නො කල යුතු ... භික්ෂූන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකසානාරභ මහණනු පිළිබඳ වත යම්සේ ද මාතත්තාරභ මහණනුගේ ද මාතත්තවාරික මහණනුගේ ද අධ්‍යාතාරභ මහණනුගේ ද යන තුන් දෙකාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැටියකින් විහාර කල යුතු.]

8. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභවත සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණනුට පෙරවු වැ නො යැ යුතු පෙරවු වැ නො හිත්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම් අස්තෙක්, ගහතෙක්, වෙහෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරභ මහණනු විසින් පුවතත් මහණන්හු හා පෙරමහණකු වැ හෝ පසුමහණකු වැ කුලපග් නො උලැහියැ යුතුහ. ආරණ්‍යකාඛ්‍යාය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩිපාතිකාඛ්‍යාය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරැහිත් පිණ්ඩිපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. න භික්ඛවෙ අඛණ්ඩකරණෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකා ආවාසො ගතතඛො අඤ්ඤා පකතතෙතන අඤ්ඤා අනතරායා. න භික්ඛවෙ අඛණ්ඩකරණෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාසො ගතතඛො, අඤ්ඤා පකතතෙතන අඤ්ඤා අනතරායා. -පෙ- [යථා හෙට්ඨා තථා විජාරෙතඛො.]

11. ගතතඛො භික්ඛවෙ අඛණ්ඩකරණෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා-පෙ- අනාචාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාචාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො-පෙ- සභික්ඛුකො අනාචාසො -පෙ- සභික්ඛුකා ආවාසො වා අනාචාසො වා, යථාසු භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමි අජෙව ගතතුනති.

12. න භික්ඛවෙ අඛණ්ඩකරණෙහි භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්ත ආවාසෙ වසඛො. න එකච්ඡන්ත අනාචාසෙ වසඛො. න එකච්ඡන්ත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසඛො. පකතතෙතන භික්ඛු දිත්වා ආසනා වුට්ඨාතඛො. පකතතෙතන භික්ඛු ආසනෙන නිමනෙතතඛො. න පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසීදිතඛො. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙහි උච්ච ආසනෙ නිසීදිතඛො. න ජමාය නිසිනෙහි ආසනෙ නිසීදිතඛො. න එකච්චිකම වඩකමිතඛො. න නිවෙ වඩකම වඩකමනෙහි උච්ච වඩකම වඩකමිතඛො. න ජමාය වඩකමනෙහි වඩකම වඩකමිතඛො.

13. න භික්ඛවෙ අඛණ්ඩකරණෙහි භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලාගපටිකසාකාරණෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසාකාරණෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසවාසිකෙහි භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛණ්ඩකරණෙහි මුලාගපටික භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්ත ආවාසෙ වසඛො. න එකච්ඡන්ත අනාචාසෙ වසඛො. න එකච්ඡන්ත ආවාසෙ වා අනාචාසෙ වා වසඛො. න එකාසනෙ නිසීදිතඛො. න නිවෙ ආසනෙ නිසිනෙහි උච්ච ආසනෙ නිසීදිතඛො. න ජමාය නිසිනෙහි ආසනෙ නිසීදිතඛො. න එකච්චිකම වඩකමිතඛො. න නිවෙ වඩකම වඩකමනෙහි උච්ච වඩකම වඩකමිතඛො. න ජමාය වඩකමනෙහි වඩකම වඩකමිතඛො.

14. අඛණ්ඩකරණවතුපථා උච්ච භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුලාග පටිකසාකාරණ, මානසං දදෙය්‍ය, තඛිකො අඛණ්ඩක, අකමිමි. න ව කරණිකනති

අඛණ්ඩකරණය නිවර්තන.

පාරිවාසිකකඩකිකො නිවර්තනො දුතියො.

10. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණකු තැනි ව, අනතරායයක් තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක අනාවාසයට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි විස්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් 'අද ම යන්නට හැක්කේ' යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක මහණන් ඇති සහිසුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැන අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු පුටතත් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හින්ද යුතු. පුටතත් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කල තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අඛ්‍යාතාරත මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මුලායපටිකසාරත මහණහු හා ... මානතතාරත මහණහු හා ... මානතතාරික මහණහු හා ... අඛ්‍යාතාරත වඩා මහළු මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උන්කල තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මළෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උස් සක්මන් මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මළෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි, ඉදින්, අඛ්‍යාතයට සුදුස්සු සතර වැනි කොටැති ව පිරිසවක දෙන්නේ ද, මුලායපටිකසාරත කරන්නේ ද, මානත දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අඛ්‍යාත කරන්නේ ද, ඒ අකමි යි. නො ද කටයුතු යි.

අඛ්‍යාතාරත වත නිමිසේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකකඩකිකය නිමිසේ ය.

ඉමසම් බන්ධන වස්තු පද්ධති.

භාෂ්‍යය:

1. පාර්ලිමේන්තු සාදන පනත්පනත් සිසිල්, අතිරේක පවුල්කරණ අයදුම් සම්පිණ.
2. ආයතන සේවකයින් පාදකය පාදකය, පාදකය පනත්පනත් පනත්පනත්, නොහොත් පිටපත්කරණ උපකරණ ව පෙනේ.
3. දුකකට සාදන පනත් පද්ධති යටත්කරණ, උපකරණ පවුල්කරණ වසරකට පෙනේ.
4. සමාජ ව වසරක පනත්පනත් ගවුල්, යො ව නොහොත් පනත්පනත් පනත් පවුල් සම්පිණ.
5. අරභය පිටපත්කරණ ආයතන පනත් පවුල්කරණ, පවුල්කරණ ව දුකකට ගවුල්කරණ ව සම්පිණ.
6. එකවරක පනත් වසරක පනත් පනත් නිසර්ග, ආයතන නිසර්ග වසරක පනත් වසරක පනත් ව.
7. බුලත්කරණ අයදුම් රහස්‍යවේද ව සොයන, නිසර්ග සමායතන සුදුසුකම් පාර්ලිමේන්තු.
8. බුලත්කරණ පනත් පනත් පනත් පනත්, අයතන පනත් වසර සමුදායක පනත්.
9. පාර්ලිමේන්තු පනත් වසරක පනත් පනත්, න සමුදාය රහස්‍යවේද පනත් පනත් ව පද්ධති, අය කමා සාදන සමාය පනත් කමා සමාය.

මේ බැකියෙහි වසතු පසෙකි.

එහි උද්‍යතය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තත් පුවතත් මහණත්ගේ වැදුම් ද දක හුත්තෙන් තැනි සිටිම ද ඇදිලිබැදුම් ද, සාමිවිකම් ද,

2. අසුන් එළවීම ද, සහන් එළවීම ද, පාද්‍යාදිය පාසුවුම පාද කප්පියාව එළවීම ද, පාසිවුරු පිළිගැනුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පියවිල මහණු දෙස් නගත්.

3. මේ දෑ ඉවසන්නුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන්ගේ උපපාසථ පවාරණා වසිකසාපිකා ඔතොරක ගතක යන මෙය අනුදත් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, පුවතත් මහණකුට පෙරවුම යැම ඉදීම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ යම් අතනිම ආසනයෙක් යහනයෙක් විහාරයෙක් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම පුවතත් මහණකු හා පෙරුම හෝ පසු ව හෝ කුලාන් කර නො එළවිය යුතු බව ද පැණවු සේක.

5. ආරක්ෂකයකු සමාදානය ද, පිණිපාඨකයකු සමාදානය හා පිණිපාතනිකාරය ද පාරිවාසික මහණු විසින් නො කටයුතු ය. ආගතකුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරොචනාව ද, හිලන් වේ නම් දුතකුලවා ආරොචනා කරවීම ද, සභිකුක ආවාසයෙන් අභිකුක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවු සේක.

6. පාරිවාසික මහණු විසින් පුවතත් මහණක්කු හා එක්දෙනෙක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණු බිමැ හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණු ඉවිඅස්නැ උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්දු යුතු. පුවතත් මහණු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවර්තනයෙහි වැඩිමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ඇදින් නො කටයුතු දෑ ද, රාත්‍රිවෙස්දසෝ ද, පරිවාසයොඩනය ද, පරිවාස නියෝජ්‍යය ද, පරිවාසය තැවක සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අගත් මේ දෑ දත යුතු.

8. මුලාසපටිකසාකාරක වත ද, මාතකාරක වත ද, එසේ ම මාතකවාරිකයා පිළිබඳ වත් ද, අභ්‍යාකාරක පුද්ගලයා අගත් වත් ද ප්‍රභෙදනය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවෙස්ද කුණක් ද, මාතකාරක භික්ෂුන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවෙස්ද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිවෙස්දයන්හි ඔහු සම් නො වෙත්. මාතත් විෂයයෙහි දිව්‍යපතා ආරොචනා කටයුතු. කමිසෝ දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු තුන් කමිසෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයකට නිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා ඝාටකීයා විහරති ඡේතවනෙන අනාඨපිණ්ඩිකං ආරාමෙ තෙන බො පත සමයෙන ආයස්සා උද්ඝ්ථි එකං ආපතති. ආපතනා, හොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං.¹ අපට්චන්තනං, සො භික්ඛුනං ආරොපෙයි: “අහං ආවුතො එකං ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං, කපං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති.” භගවතො² එතමස්ස ආරොපෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ඝ්ථිකං භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙකු. එවඤ්ඤා පත භික්ඛුවෙ දුතබ්බා:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝ්ථිකා භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤානිකා, එකං. උත්තරාසඤ්ඤා කාරිකා බුඬ්භාතං පාදෙ වජ්ඣකා උක්ඛුපිකං නිසිද්ධිකා අඤ්ඤා පග්ගාසඤ්ඤා එවමස්ස වට්ඨිතයා:

“අහං භනෙන එකා ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං සො’හං භතනා සඤ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යොවාමි. අහං භනෙන³ එකං ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං, දුතියමෙව භනෙන³ සඤ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යොවාමි. අහං භනෙන එකං ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං, තතියමෙව භතනා³ සඤ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යොවාමි”ති.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබ්බලන සඤ්ඤා ඤාපට්ඨාසබ්බා:

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සඤ්ඤා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං, සො සඤ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යොවාමි. යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ඝ්ථිකං භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දදෙය්‍ය, එසා ඤාතති.

“සුඤ්ඤා මෙ භනෙන සඤ්ඤා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තනං, සො සඤ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යොවාමි. සඤ්ඤා උද්ඝ්ථිකං භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දෙති. යස්සායස්සතො බමෙති උද්ඝ්ථිකං භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්චන්තනාය ඡාරතනං මානතනං දුතං, සො ඤාතෙය්‍ය, යස්ස නකම්මති, සො භාගෙය්‍ය.

1. සුක්කච්ඡිකං, මඡ්ඤ. 2. තෙ භික්ඛු භගවතො, ඝා. 3. සොහං භනෙන, ඝා. PTS.

3.

සමූපවය කවචකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාතන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි සේනවත නම් වූ අනන්ධපුත්‍රසිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුර්‍යෝ උදයී තෙම අපට්ඨන්ත වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී (දූත දූත සුකුරුම්දීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම අපට්ඨන්ත වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි භික්ෂුතට මේ භාරුණ සැල කෙලේ ය. ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඤා තෙමේ උදයී මහණතට අපට්ඨන්ත වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිස යුතු මානව දේවා. මහණෙනි, ඒ මානව ද වෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයී මහණහු විසින් සඬ්ඤා වෙත ඵලාඞ්, උතුරුසඬ්ඤා එකක් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තමයක වැඩි දෙසොත් බුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට (සරයක් පිරිය යුතු) මානව දෙවනුව ද සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව තෙවනුව ද සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඤාතෙමේ මඬේ අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සඬ්ඤාගෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඤා තෙමේ උදයී මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

“වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬේ වචනා අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඬ්ඤාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලයි. සඬ්ඤා තෙමේ උදයී මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උදයී මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුර්‍යෝග්‍යතාට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වෙ. යමක්හට එය නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

[illegible]

තනියමටි එතමනේ වදනි: සුණ්‍යය මෙ හඟනන සඳහා දයං උදයි
 හිකුටු එකං දාපතනිං දාපත් සඳහවනනිකං සුකකවිසවයි. අපටිවන්තනං,
 සො සඛං එකියා දාපතනියා සඳහවනනිකාය සුකකවිසවයිතා අපටි-
 වන්තනාය ඡාරතනං මානතනං යාවති. සඳහා උදයිසා හිකුටෙනා
 එකියා දාපතනියා සඳහවනනිකාය සුකකවිසවයිතා අපටිවන්තනාය
 ඡාරතනං මානතනං දෙති. යසායසවතො බමති උදයිසා හිකුටෙනා
 එකියා දාපතනියා සඳහවනනිකාය සුකකවිසවයිතා අපටිවන්තනාය
 ඡාරතනං මානතනාය දනං, සො තුණ්හසා. යසා තකමති, සො
 හාසෙය්‍ය.

දිනනං සබ්බෙන උද්ගස්ස භික්ඛුනො එකිංසා ආපත්තියා සඤ්ච-
නතිකාය සුකකච්ඡවසීයා අපට්චන්තනාය ඡාරතං මාතතං. මෙතී
සබ්බස්ස, භසමා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

අප විවිධ හඬ මිනිසානා. නිවෙසන.

අපරිච්ඡින්න අබ්භානිං

1. සෞ විශ්වමානතෙතා, භික්ෂුනං ආරුචෙයි: “අහං ආවුසෙ: එකං ආපතං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපට්චන්තං. සෝ’හං සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨං අපට්චන්තං ඡාරතං මාතතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨං අපට්චන්තං ඡාරතං මාතතං අදුසි. සෝ’හං විශ්වමානතෙතා, කථං ඤා මයා පට්ටජ්ජනං තති?” භගවතො එතමජ්ඣං ආරුචෙසුං.

“තෙත හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා උදයං භික්ඛුං අබොධාදු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ අබොධාබොධා: තෙත භික්ඛවෙ උදයිතා භික්ඛුතා සංඝං උපසංඝාමිත්වා එකංසං උත්තරාසංඝං කර්ත්වා බුද්ධිතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣත්වා උත්තරිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාං පඤ්ඤානත්වා එවමස්ස වචනීයො:”

අහං හතෙත එකං ආරතතිං ආපර්ථං සඤ්ඤාතතිකං සුකකච්ඡට්ඨිං
අපච්චන්තනං. සො'හං සඛිකං එකිස්සා ආරතතියා සඤ්ඤාතතිකාය
සුකකච්ඡට්ඨියා අපච්චන්තනාය ඡාරතනං මනතනං යවිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතතිකාය සුකකච්ඡට්ඨියා අපච්චන්තනාය ඡාරතනං
මනතනං අද්දසි. සො'හං හතෙත විශ්ණමනතෙතා සඛිකං අබ්බානං
යාවාමි.”

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මඛ්ඤා අසාවා. මේ උද්ග්ඛි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්ඤා තෙමේ උද්ග්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උද්ග්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට නො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මඛ්ඤා අසාවා. මේ උද්ග්ඛි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්ඤා තෙමේ උද්ග්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි. උද්ග්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට නො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

උද්ග්ඛි මහණතට නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්ඤායාට පිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අපච්චන්ත මානව නිමිසේ ය.

පච්චන්ත නැතිවනු පිළිබඳ අබ්‍යානත

1. හෙ තෙමේ පිරු මානව ඇත්තේ, භික්ෂුතට මෙසේ සැළ කෙරේ ය: “ඇවැත්නි, මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්ඤා තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. ඒ මේ පිරු මානව ඇත්තෙමි. ඔා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කලහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්ඤා තෙමේ උද්ග්ඛි මහණතට අබ්‍යානත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්‍යානත ද කල යුතු වේ: “මහණෙනි, ඒ උද්ග්ඛි මහණත විසින් සඛ්ඤායා කර එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැදැරුණුකුටුක වැ හිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සඛ්ඤායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්ඤා තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනිකා සුක්ඛාපිසංඛි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇත්තෙමි සඛ්ඤායාගෙන් අබ්‍යානත ඉල්ලමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අභං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො ඥාතියමි භනෙන සඬ්ඝං අබ්භානං යාමාමි.

අභං භනෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො තතියමි භනෙන සඬ්ඝං අබ්භානං යාමාමිති.

3. වෘතතෙත භික්ඛුනා පටිබලෙන සඬ්ඝා ඤාපෙතබ්බා:

“සුණාදු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසස් භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. යදි සඬ්ඝස්ස පතතකල්ලං, සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍යස්. එසා ඤාතති.

සුණාදු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසස් භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍යති. යස්සායසමතො ඛමති උද්දසස් භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍යස්.

ඥාතියමි එතමන්ථං වදමි: සුණාදු මෙ භනෙන සඬ්ඝා අයං උද්දසි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උද්දසස් භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. සඬ්ඝා උද්දසි භික්ඛුං අබ්බෙය්‍යති, යස්සායසමතො ඛමති උද්දසස් භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්‍යස්.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝයානම් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇතිගෙමි දෙවනු ද සංඝයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංඝයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝයා නෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇතිගෙමි තෙවනු ද සංඝයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යාකූත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

සංඝ තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සංඝයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. සංඝ තෙමේ උදයි මහණකට නොපිළිසන්. වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංඝයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරේවා. මේ ඥාපනියයි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙ තෙම එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සංඝයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලි ය. සංඝ තෙමේ උදයි මහණකට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංඝයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්හට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සංඝ තෙම මඬස් වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සංඝයාගෙන් ඉල්ලි ය. සංඝ තෙමේ උදයි මහණකට එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කච්චසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සංඝයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමතක්හට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නොරිසියේ නම්, හේ කියාවා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තතියමපි එතමසං වදාමි: සුණාදු මෙ හන්ත සඤ්ඤා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛත්ථිසංඝං අපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං අපට්ඨන්තං. තනාය ඡාරතතං මානතතා යාචි. සඤ්ඤා උද්ධිත්ථා භික්ඛුනො එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං අපට්ඨන්තං. ඡාරතතං මානතතං අද්ධි. යො විණ්ණමානතතො සඤ්ඤා අබ්බාතං යාචති. සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛු අබ්බාතී. යත්ථායසමන්තො ඛමති උද්ධිත්ථා භික්ඛුනො අබ්බාතං, යො භුණ්ණස්ස. යස්ස නික්ඛමති, යො භාසෙය්ස.

අබ්බින්නා සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛු. ඛමති සඤ්ඤා. තසමා භුණ්ණි. එවමෙතං ධාරයාමි” තී.

අපට්ඨන්ත අබ්බාතං නිබ්බිතං.

එකාභපට්ඨන්තාපරිවාසො

1. තෙන ඥා පන නමයෙත ආයසමා උද්ධි එකං ආපත්තියං ආපන්නො භොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං, කපං නු ඥා මො පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමස්ස ආරොචෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ධිත්ථා භික්ඛුනො එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. එකාභපරිවාසං දෙතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දතබ්බො:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධිතා භික්ඛුතා සඤ්ඤා උපසම්භවෙති. එකංසං උත්තරසම්භං කරන්තො බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣෙති. උක්ඛුරිකං නිසිද්ධො අඤ්ඤා පට්ඨානෙති. එවමස්ස වචනියො: “අහං හන්ත එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. යො’හං හන්ත සඤ්ඤා එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. එකාභපරිවාසං යාචාමිති.” දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ-

3 ව්‍යත්තතන භික්ඛුතා පටිබලන සඤ්ඤා ඤාපෙතබ්බො:

“සුණාදු මෙ හන්ත සඤ්ඤා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. එකාභපරිවාසං යාචති. යදි සඤ්ඤා පනතකල්ලං, සඤ්ඤා උද්ධිත්ථා භික්ඛුනො එකිත්ථා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛත්ථිසංඝං. එකාභපට්ඨන්තං. එකාභපරිවාසං දදෙය්ස එසා ඤාතී.

තෙවනු ද මෙකරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මෙය වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්ක-විසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ච-නිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු. මානව සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිය. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණහට එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අබ්බාතය ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාතය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තයට උදයි මහණහුගේ අබ්බාතය පිරියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුහට නො පිරියේ නම් හේ කියවා.

සඛ්‍යා පිහිත් උදයි මහණ තෙම අබ්බිත ය. සඛ්‍යයාට පිරියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපරිච්ඡින්න අබ්බාතය නිමිසේ ය.

එකාහපරිච්ඡින්න පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මත් උදයි තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්ති, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා පිහිත් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට සැල කෙළේ ය. භික්ෂුහු තාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (තාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේක:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු පිහිත් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැසිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාක්‍යන ප්‍රතිබල මහණක්හු පිහිත් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඛි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඉදන් යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙත සංඛ්‍යා: අයං උද්ධං භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං. සො සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං යාචි. සංඛ්‍යං උද්ධං භික්ඛුතො එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං දෙති. යස්සායසමතො ඛම්භි උද්ධං භික්ඛුතො එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං දුතං, සො ඤාණං. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ-

දිනො සංඛ්‍යං උද්ධං භික්ඛුතො එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං. ඛම්භි සංඛ්‍යං තසමා ඤාණං. එවමතං. ධාරංසං ති.

එකානපට්චන්තපට්චන්තො, නිබ්බිතො.

එකානපට්චන්තමානතං

1. සො පරිවුත්ථපට්චන්තො භික්ඛුතං ආරුචෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං. සො’හං සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං යාචි. තස්ස මෙ සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං අද්ධං. සො’හං පරිවුත්ථපට්චන්තො. කථං හු ඛො මයං පට්ඨජ්ජිතංවනති.” හගවතො එතමන්. ආරුචෙයි.

2. තෙන භි භික්ඛුවෙ සංඛ්‍යං උද්ධං භික්ඛුතො එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං පත භික්ඛුවෙ දුතං:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධං භික්ඛුතො සංඛ්‍යං උපසංඛ්‍යමිති. එකංසං උත්තරංසංකං කුරිති. බුද්ධිතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිතං උත්තරිකං නිසිද්ධිං අඤ්ඤාං පඤ්ඤානං එවමස්ස වචනියො “අහං හතෙත එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං. සො’හං සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං එකානපට්චන්තං යාචි. තස්ස මෙ සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං අද්ධං. සො’හං හතෙත පරිවුත්ථපට්චන්තො සංඛ්‍යං එකිංසං ආපනතීයං සංඤ්ඤානතීකං සුක්කච්ඡිකං එකානපට්චන්තං ඡාරතං මානතං යාචාමි” ති. දුතියමි යාචිතංවනං. තතියමි යාචිතංවනං.

වගන්ත, සඬා තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලයි. සඬා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමකන්හට රිසියේ නම්, හෙ තිත්ථ වන්නේ ය. යමක්හට නො රිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඬායා විසින් උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඬායාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිගම ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු සි

එකානපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස නිමිසේ ය.

එකානපටිච්ඡන්තමානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙම වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද? සි භික්ෂුහට කී ය. භික්ෂු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬා තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට සරුගත් පිරිස යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬායා වෙත එළාම උතුරුගත එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැඳ උත්තුටුක වැ කිඳ දෙකෙත් මුදුන් දී “වගන්ත, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඬායාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මම සඬා තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වගන්ත, ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිගෙම, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතට සරුගත් පිරිස යුතු මානන සඬායාගෙන් ඉල්ලමි” සි මෙසේ කීය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. ව්‍යාපේක්ෂා භික්ෂුනා පටිබලෙන සමෙක්ඛා සද්දපභවෙබ්බො.

“සුඤ්ඤාදා මෙ භවෙත්ථ සමෙක්ඛා අයං උදයි භික්ෂු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං. එකාහපට්ඨජනනං. සො සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. සමෙක්ඛා උදයියං භික්ෂුනො එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. සො පටිවුත්ථපට්ඨජනනං සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං යාපී. යදි සමික්ඛං පභවකල්පං, සමෙක්ඛා උදයියං භික්ෂුනො එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එතං සද්දතී.

සුඤ්ඤාදා මෙ භවෙත්ථ සමෙක්ඛා අයං උදයි භික්ෂු එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං. එකාහපට්ඨජනනං. සො සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. සමෙක්ඛා උදයියං භික්ෂුනො එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. සො පටිවුත්ථපට්ඨජනනං සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං යාපී. යදි සමික්ඛං පභවකල්පං, සමෙක්ඛා උදයියං භික්ෂුනො එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එතං සද්දතී.

දුතියමි එතමත්ථං වදමි - 2- තතියමි එතමත්ථං වදමි - 3-

දිනං සමෙක්ඛං උදයියං භික්ෂුනො එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං. ඛමති සමික්ඛං තස්මා භුක්ඛි. එවමෙතං ධාරයමි” තී.

එකාහපට්ඨජනනමානතතං නිබ්බිතං.

එකාහපට්ඨජනනඅබ්භානං

1. සො විශේෂමානතො භික්ෂුනො අරොචෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං අපඤ්ඤාසංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං. එකාහපට්ඨජනනං. සො’හං සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. තස්මා මෙ සමෙක්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං එකාහපට්ඨජනනං යාපී. සො පටිවුත්ථපට්ඨජනනං සමික්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං යාපී. තස්මා මෙ සමෙක්ඛං එකික්ඛං ආපතතිං සංකප්පිකං සුක්ඛකම්මකං එකාහපට්ඨජනනං ජාරතං මානතං දදෙය්‍ය. සො’හං විශේෂමානතො. කපං හු බො මයා පටිපඤ්ඤාසංකප්පිකං” භගවතො එතමත්ථං අරොචෙය්‍ය:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සබ්බයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණී කල් ඇත්තේ නම් සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙම උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සබ්බයාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් උදයී මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සබ්බයා විසින් දෙන ලදී. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

එකාභපච්චන්තන මානන නිමිසේ ය.

එකාභපච්චන්තනඅබ්භානියයි

1. හෙ තෙම පිරු මානන අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතනව පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් විසිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනිකා සුක්කච්චයටදී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දෑ හික්කුනට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැලකලහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2 (නාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ සේනා:) “මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්බාන කට යුතු:

ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ උතුරුගත එකක් කොට වැඩිමහලු මහණන් පා වැද උන්තුටුක වැඩිද දෙසොත් මුදුනා තබා මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි: ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානස ඇතියෙමි, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලමි” කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට ප්‍රාප්ත කාල වේනම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ තෙම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස සබ්බයාගෙන් ඉල්ලිය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට සරයක් පිරිය යුතු මානස දුන්නේ ය. හේ පිරු මානස ඇත්තේ සබ්බයාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණ අබ්බානස කෙරෙයි. උදයි මහණහුගේ අබ්බානස යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. සමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණ අබ්බිත වෙයි. එය සබ්බයාට රිසියෙයි. එතෙසින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

එකානව්ව්නන අබ්බානස නිමිසේ ය

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨායො

1. තෙන ඛො පන සමයෙත අංගස්මා උද්ඝි එකං ආපතතිං ආපනොනොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං ද්විතපට්ඨ්චන්තං -පෙ- තිතපට්ඨ්චන්තං -පෙ- චතුතපට්ඨ්චන්තං. -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙත අංගස්මා උද්ඝි එකං ආපතතිං ආපනොනොති සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො භික්ඛුනං අරුචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. කථං හු ඛො මයං පට්ඨජ්ජිතංබො”නති. හගචතො එතමන්ථං අරුචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බො උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො; තෙන භික්ඛුවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුනා සබ්බං උපසබ්බමිති; එකංසං උත්තරාසබ්බං කරිත්ථො බුද්ධිත්තං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්ථො උක්ඛුරිතං තිසිදිත්ථො අඤ්ඤාලිං පග්ගහත්ථො එවමස්ස වචනීයො; අහං හන්තන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො’හං හන්තන සබ්බං එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවාමි ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො. වන්තෙතන භික්ඛුනා පට්ඨිඤ්ජන සබ්බො ඤ්ජෙතබ්බො;

3. “සුඤ්ඤාතු මෙ හන්තන සබ්බො; අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො සබ්බං එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවති. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං, සබ්බො උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙදග්ග. එයං ඤ්ජනති.

සුඤ්ඤාතු මෙ හන්තන සබ්බො; අයං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තං. යො සබ්බං එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං යාවති. සබ්බො උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දෙති. යස්සායසමතො ඛමති උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසං දුතං, යො ඤ්ජනස්ස. යස්ස තකඛමති, යො හාසෙග්ග.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සබ්බසන උද්ඝිස්ස භික්ඛුනො එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතනිකාස්ස සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්ස පඤ්චාභපට්ඨ්චාසො. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා ඤ්ජනී. එවමෙතං ධාරොමි” ති.

පඤ්චාභපට්ඨ්චන්තාපට්ඨායො භිද්ධිතො.

පඤ්චානපටිච්ඡන්තපටිච්චයය

1. එකමගෙහි ආයුමෙත් උදයි තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... තුන් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එකමගෙහි ආයුමෙත් උදයි තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂුහට “ඇවැත්ති, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. හෙය් නම් මා විසින් පිළිපාදිය යුතු දු” යි සැල කෙරෙයි. ඔහු ගෘහස්ථයෙක් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (ගෘහස්ථයෙක් වහන්සේ වදාළ හේක:) මහණෙනි, එයේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය ද මෙයේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුගත එකස් කොට වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද, උත්තුවුක වැඩි ද දෙසොත් බුදුන් තබා “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙයේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... වාසන ප්‍රත්ඛල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනග්ග අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඥාපිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනග්ග අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුමෙතක්හට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වෙවා. යම්කුහට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝචනනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙයේ මෙය සලකමි.

පඤ්චානපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස භිමියේ ය.

පාරිවාසිකමූලායපටිකයානා

1. සො පරිවසනොනා අනතුරු එක. ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. අපට්චන්තනං. සො භික්ඛුනං. ආරොචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. පඤ්ඤාන-පට්චන්තනං. සො'හං සඛං එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකක-පිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මෙ සඛො එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤානපරිවාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනොනා අනතුරු එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. අපට්චන්තනං. කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති. හගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛො උදුසිං භික්ඛුං. අනතුරු එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාය පටිකයානා. එවං ඵ පත භික්ඛවෙ මූලාය පටිකයානිකඛො: තෙන භික්ඛවෙ උදුසිනා භික්ඛුනා සඛං උපසඛකමිත්ථා: -පෙ- එවමස්ස වට්ඨිතො: “අහං හනෙන එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. පඤ්ඤානපට්චන්තනං. සො'හං සඛං එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මෙ සඛො එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤාන-පරිවාසං අදුසි සො'හං පරිවසනොනා අනතුරු එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. අපට්චන්තනං. සො'හං හනෙන සඛං අනතුරු එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලායපටිකයානං යාපමි” ති. දුතියමපි යාපිතඛො: -පෙ- තතියමපි යාපිතඛො: -පෙ- ව්‍යතෙන ත භික්ඛුනා පටිඛලෙන සඛො ඤ්ජපෙනඛො:

3. “සුඤ්ඤාය මෙ හනෙන සඛො: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. පඤ්ඤානපට්චන්තනං. සො සඛං එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤාන-පරිවාසං යාපි. සඛො උදුසිසා භික්ඛුතො එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාත-නිකාය පුකකපිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්චන්තනාය පඤ්ඤානපරිවාසං අදුසි. සො පරිවසනොනා අනතුරු එකං ආපතනි. ආපජ් සඤ්ඤාතනිකං පුකකපිසට්ඨිං. අපට්චන්තනං. සො සඛං අනතුරු එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාතනිකාය පුකකපිසට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලායපටිකයානං යාපති. යදි සඛස්ස පතතකලං. සඛො උදුසිං භික්ඛුං අනතුරු එකිණ්ණා ආපතනියා සඤ්ඤාත-නිකාය පුකකපිසට්ඨියා අපට්චන්තනාය මූලාය පටිකයානං. එතා ඤ්ජනති.

පාරිවාසිකමූලායපටිකයානාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්ති, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැළ කෙළේ ය. භාග්‍යමතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූක.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණකට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකයානාව කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකයානාව කළ යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකයානාව (මුල් ඇවැතට පෙරලා ඇදීම) ඉල්ලමි” යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... ව්‍යක්ත ප්‍රතිචල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනග අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකක-විසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරිවාසග ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණකට පඤ්චානපට්ඨිත්තන වූ එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චානපරි-වාසග දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකයානාග ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාප්ත කාර නම්, සඛ්‍ය තෙම උද්ධි මහණකට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

පුණ්‍යානුමේ භනෙන ගබ්බසා. අයං උද්ධි භික්ඛු එභං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසංඛිං. පඤ්ඤාභවට්ඨන්තං. ථෙං ගබ්බං එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසංඛිං පඤ්ඤාභවට්ඨන්තං පඤ්ඤාභ-
වට්ඨිං යාචි. ගබ්බසා උද්ධිණ්ණ භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤා-
තනිකාය සුක්කවිසංඛිං පඤ්ඤාභවට්ඨන්තං පඤ්ඤාභවට්ඨිං අද්දසි. ථෙං පට්ඨසනෙනා අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්ක-
විසංඛිං අවට්ඨන්තං. ථෙං ගබ්බං අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාත-
නිකාය සුක්කවිසංඛිං අවට්ඨන්තං මූලාගපට්ඨකස්සන්තං යාවති. ගබ්බසා උද්ධිං භික්ඛුං අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසංඛිං
අවට්ඨන්තං මූලාග පට්ඨකස්සාපි. යස්සාගසමනො ඛමති උද්ධිණ්ණ භික්ඛුනො
අනතරා එකිණ්ණං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසංඛිං අවට්ඨන්තං
මූලාගපට්ඨකස්සන්තා, ථෙං භුණ්ණස්ස. යස්ස නික්ඛමති, ථෙං භාසෙග්ග.

දුතියවි එතමන්. වදනි -රෙ- තනියවි එතමන්. වදනි -රෙ-

පටිකසිතො සභෙඛින උද්ගි භික්ඛු අනාරා එකිණො අපචරිතො සභෙඛින
කිකාය සුකකපිසට්ඨො අපට්ට්ඨනාය මූලාය පටිකසානා. බමති සඛිකසා,
තසමා භුණ්ඨී, එව්ගමනං ධාරයාමි” ති.

පාලිවාසිකමූලාසපටිකතානා නිවේදනා.

මානවතා හමුලායපරිකසන

1. සෞ පරිවුත්තරවංසො මානවකාරකො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තං. සො භික්ෂුකං ආරොචෙයි: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. අපතති. සඤ්ඤාජ්ජිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්ඤානපට්චන්තං. සො’හං උඛ්ඤං එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්ඤානපට්චන්තං. පඤ්ඤානපට්චන්තං යොවිං. තස්ස මෙ සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්ඤානපට්චන්තං. පඤ්ඤානපට්චන්තං අද්දසි. සො’හං පරිවසනො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තං. සො’හං උඛ්ඤං අනතරා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තං. මුලායපට්ඨස්සනං යොවිං. තං මං සමඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තං. මුලාය පට්ඨස්සි. සො’හං පරිවුත්තරවංසො මානවකාරකො අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං. අපට්චන්තං. කථං නු ඛො මයං පට්ඨජ්ජිතං”නති. භගවතො එතමන්. ආරොචෙසු.

2. තෙත හි හීකබ්බේ සබ්බසා උද්දසිං හීකබ්බා අනන්තරා එකියා; ආපනතියා සන්ධානතියාග සුකකපිඨධියා අපට්ඨනාග මුද්‍රාග පටිකසාහු.

1. മിത്രം, യാ.

[illegible]

3. “සුභංචු මෙ භනෙන සඬේසා. අයං උදයි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කඛිසංචිං. පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං. සො සඬ්ඝං එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිචාසං යාචි. තස්ස සඬේසා එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිචාසං අදයි. සො පරිචසනෙතා අනතරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කඛිසංචිං. අපටිච්ඡන්තං. සො සඬ්ඝං අනතරා එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා අපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාචි. තං සඬේසා අනතරා එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි. සො පරිච්ඡන්තපටිචාසො මානතතාරකො අනතරා එකං ආපතතිං. ආපජ්ජි සඤ්ඤාතතිකං සුක්කඛිසංචිං. අපටිච්ඡන්තං. සො සඬ්ඝං අනතරා එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඬ්ඝස්ස පතතකල්ලං, සඬේසා උදයිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපතතිස්ස සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කඛිසංචිස්සා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

ප්‍රණායු මේ හතොත් සඳහා: අගං උදයී භික්‍ෂු එකං ආපනතිං ආපජ්ඣි
 සංඥානතිකං පුක්කාමිසංඛිං පඤ්ඤාභරපිච්ඡන්තං - ථෙ- සො පරිවුජ්ඣපරි-
 වාසො මානවතාරතො අනතරං එකං ආපනතිං ආපජ්ඣි සංඥානතිකං
 පුක්කාමිසංඛිං අපට්ඨන්තං. සො සඛං අනතරං එකිංසා ආපනතියා
 සංඥානතිකාය පුක්කාමිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං සාවතී.
 සඳහා උදයී භික්‍ෂු අනතරං එකිංසා ආපනතියා සංඥානතිකාය පුක්කා-
 මිසංඛියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනී. යස්සායසමථො ඛමති උදයීස්ස
 භික්‍ෂුණො අනතරං එකිංසා ආපනතියා සංඥානතිකාය දුක්කාමිසංඛියා
 අපට්ඨන්තාය මූලායපටිකස්සනා, සො ධුණ්ණස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො
 භාඥස්ස.

මහණෙනි, මෙසේ මුලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු පිහිත් සබ්බසා වෙත ඵලාඛ, උතුරාගත ඵකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ හිද, දෙහොත් මුදුන් තබා, 'වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණි-යෙමි ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස් දුන්නේ ය. ඒ මම් අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ ඒ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙමි, මාතතට සුදුසු වූගෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම් අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකයානාව ඉල්ලමි" යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු පිහිත් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අභාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස් ඉල්ලි ය. ඔහුට සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස් දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියේ ය. හේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව ඉල්ලි ය ඔහුට සබ්බ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මාතතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාග්‍යා කාල නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරේවා. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබස් අභාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මාතතට සුදුසු වූයේ ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණිණියේ ය. හෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙයි. උදයි මහණහට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කඛිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කිරීම යම් ආයුෂ්මකක්හට පිහිගේ නම්, හේ නිහඬ ඵෙවා, යම්කුට නො පිහිගේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමි එතමන් වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි -පෙ-

පටිකක්ඛිතො සඛෙත උදාසී භික්ඛු අනතුරා එකිණා ආපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලායපටිකස්සනා, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්ති, එවමෙන ඛාරයාමි”ති.

මානතතාරහමූලායපටිකස්සනා නිවසිතා.

නිකාපතතිමානතතං

1. හො පරිවුත්ථරවාහො භික්ඛුනං ආරුචෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං -පෙ- සො’හං පරිවුත්ථරවාහො, කපං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති, භගවතො එතමන් ආරුචෙසු.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙත උදාසී භික්ඛුතො තිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං දෙභු, එවං ව පත භික්ඛවෙ දාතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ උදාසීනා භික්ඛුනා සබ්බං උපසඛාමිති, එකංහං උත්තරසබ්බං කරිති, බුඛස්සං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිති, අඤ්ඤිං පග්ගහෙති, එවමස්ස වට්ඨිතො: අහං හතෙන එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං එකිණා ආපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපට්ඨවාහං යාමිං, තස්ස මෙ සඛෙතා එකිණා ආපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා පඤ්චාහපට්ඨන්තාය පඤ්චාහපට්ඨවාහං අදාසී, සො’හං පරිවහන්තො අනතුරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං අනතුරු එකිණා ආපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමිං, තං මං සඛෙතා අනතුරු එකිණා ආපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො’හං පරිවුත්ථරවාහො මානතතාරහො අනතුරු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං, සො’හං සබ්බං අනතුරු එකිණා අපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය-පටිකස්සනං යාමිං, තස්ස මෙ සඛෙතා අනතුරු එකිණා අපතතියා සඤ්චතතිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො’හං හතෙන පරිවුත්ථරවාහො සබ්බං තිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං යාවාමි ති, දුතියමි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමියාමිතබ්බො -පෙ- වෘත්තතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛෙතා ඤාපෙතබ්බො:

3. “සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛෙතා, අයං උදාසී භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං පඤ්චාහපට්ඨන්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථරවාහො සබ්බං තිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං යාවාමි, යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං, සඛෙතා උදාසී භික්ඛුතො තිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං දෙදෙය්, එසා ඤාතති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදයි මහණ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සබ්බසාට රිසිපයයි. එහෙයින් නිකඛ ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානතාපරිමුලායපටිකස්සනාව නිමි.

තිකාපතති මානත

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුහට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ආපතතිනට භාඛිරුත්‍රික මානත දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බසා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පඤ්චාගප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙමේ මට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සබ්බසාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණිණි ය ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සබ්බසාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාප්තකල වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට භාඛිරුත්‍රික මානත දේවා. මේ ඥාතිය යි.

සුඤ්ඤාදායං මෙ භනෙත සමෙකං, අයං උද්ධමි භික්ඛු එකං ආපතතිං
 ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො පරි-
 වුජ්ඣපටිච්ඡාසො සමිකං නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං යාවතී,
 සමෙකං උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං
 දෙති, යස්සායසමතො ඛමති උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං
 ඡාරතං මානතස්ස දුතං, සො තුණ්හස්ස, යස්ස නිකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමස්සං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමස්සං වදාමි -පෙ-

දින්නං සමෙකං උද්ධමස්ස භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං
 මානතං, ඛමති සමිකස්ස, තසමා තුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමි” ති.

නිකාපතතිමානතං නිවසිතං.

මානවතවාර්තමුලායපටිකස්සනා

1. සො මනතං වරතො ආනතං එකං ආපතතිං ආපජ්ජි
 සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආණ්ඩෙති:
 අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාත-
 පටිච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං මානතං වරතො ආනතං එකං ආපතතිං
 ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, කථං නු ඛො මයං
 පටිපජ්ජන්තඛන්ති, හගවතො එතමස්සං ආණ්ඩෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සමෙකං උද්ධමං භික්ඛුං ආනතං එකිස්සා
 ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය පටිකස්සනාය
 ඡාරතං මානතං දෙතු, එවං ව පන භික්ඛවෙ මූලාය
 පටිකස්සිතඛො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධමා භික්ඛුනා සමිකං උපසමිකමිනා
 එකංසං උතතරසමිකං කරන්තා වුඛස්සං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛුටිකං
 නිසිදිතා අඤ්ඤාපිං පහනෙතො එවමස්ස වචනියො: අහං භනෙත එකං
 ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තං, සො’හං
 සමිකං එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාත-
 පටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡායං යාමි, තස්ස මෙ සමෙකං එකිස්සා ආපතතියා
 සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤාතපටිච්ඡායං
 අද්ධමි, සො’හං පටිපකතො: අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං
 සුක්කච්ඡිකං, අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමිකං අනතරා එකිස්සා ආපතතියා
 සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං
 යාමි, තං මං සමෙකං අනතරා එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො’හං පරිවුජ්ඣපටිච්ඡාසො
 මානතාරමහා අනතරා එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං
 අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සමිකං අනතරා එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කච්ඡිකාය අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමි, තස්ස මෙ
 සමෙකං අනතරා එකිස්සා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය
 අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි, සො’හං භනෙත පරිවුජ්ඣපටිච්ඡාසො
 සමිකං නිස්සන්තං ආපතතිතං ඡාරතං මානතං යාමි.

චහන්ත, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උදසි මහණ පඤ්චාන ප්‍රතිච්ඡන්ත එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතින් සඛසයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස ඉල්ලයි. සඛස තෙමේ උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දෙසි. උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දීම යම් ආයුභවතකට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ නියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කීයමි ...

සඛසයා විසින් උදසි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානස දෙන ලද්දේ ය. සඛසයාට රිසියයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

නිකාපනති මානස නිමිසේ ය.

මානසනවාරිකමූලායපටිකස්සනාව

1. හේ මානස පුරණ්ණසේ, අතරු නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුතට “ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන්. එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට මම් පැමිණියෙමි ... ඒ මම් මානස පුරණ්ණසමී, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවන් දන්වූන.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛස තෙමේ උදසි මහණතට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට, භාචිරුත්‍රික මානස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකස්සනාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණහු විසින් සඛසයා වෙත එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩීමහලු තෙරුන් පා වැද උත්තුවූක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කීයා යුතු වන්නේය: “චහන්ත, මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඛසයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛස තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතරු, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සඛසයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම් අතරු, අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛස තෙමේ අතරු අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කවිසංඝී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. චහන්ත, ඒ මම් පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරුසෙක මානස සහනු යැදිමි.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුනි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවනිමි. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපටිකයනාව සහනු යදිමි” යනු සි. දෙවනු දු යැදියැ යුතු ... තෙවනු දු යැදියැ යුතු... විසන් පිළිබල මහණක්හු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දැන්වියැ යුතු:

3. “සහ තෙමේ මබස් අසාවා. මේ උදසි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවන ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහනු සරයෙක මානව යැදි. සහ තෙමේ උදසි මහණට තුන් ඇවැත්තට සරයෙක මානව දුන. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවන. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපටිකයනාව සහනු යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රායා-කාල කම්මයක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදසි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපටිකයනාව කරන්නේ ය. මේ අද්‍රවි යැ.

සහ තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදසි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවන ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපටි-කයනාව සහනු යදි. සහ තෙමේ උදසි මහණට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපටිකයනා කෙරෙයි උදසි මහණට ... මූලාශ්‍රපටිකයනාව යම් ආයුෂමනක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඩ වන්නේ ය. යමක්කට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනුද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුද මේ කරුණ කියමි ... සහනු විසින් උදසි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රපටිකයනායෙන් පිළිකස්තාලද සහනට කැමෙයි. එකෙසින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය දරමි” යනු සි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දියැ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණ විසින් සහනු කර එලැබ ... මෙසේ කියැ යුතු: “වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවනිමි...ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැයි. ඒ මම පිරිචුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානවට සුදුසු-යෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අව-නිමි ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැයි ... වහන්ස, ඒ මම පිරිචුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරයක් පිරිය යුතු මානව සහනු යැදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිය-යුතු මානව දුන ඒ මම මානව පුරුෂයෙමි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තක් අවනිමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චනනක සුක්චිසැටි ඇවැත්තට සරයක් පිරියැ යුතු මානව යදිමි” සි.

දුතියමි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බො සද්දෙතනබ්බො;

“සුඤ්ඤාදායෙ භතෙත සබ්බො: අයං උද්ධි භික්ඛු -පෙ- ඡාරතං මානතං යාචති. යදි සබ්බස්ස පතන කල්ලං සබ්බො උද්ධස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය එසා සද්ධති.”

සුඤ්ඤාදායෙ භතෙත සබ්බො: -පෙ- සබ්බො: උද්ධස්ස භික්ඛුනො ඡාරතං මානතං දෙති -පෙ- දුතියමි එතමන් වදාමි: -පෙ- තතියමි එතමන් වදාමි: -පෙ-

දින්නං සබ්බස්ස උද්ධස්ස භික්ඛුනො: අනන්තරං එකස්ස අපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානතවාදිකමූලාශ්‍රපරිකාශනා නිවසිතා.

අබ්‍යානාර්ථමූලාශ්‍රපරිකාශන

1. සො විණ්ණමානතො: අබ්‍යානාර්ථො අනන්තරං එකං අපත්තිං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසමයීයං අපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරො-
වෙසි: අහං ආවුසො එකං අපත්තිං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසමයීයං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං. -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො: අබ්‍යානාර්ථො අනන්තරං එකං අපත්තිං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසමයීයං අපට්ඨන්තං. කථං හු ඛො මයා පට්ඨන්තබ්බනති. හගවතො එතමන් ආරොවෙසුං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො: උද්ධි භික්ඛුං අනන්තරං එකස්ස අපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපට්ඨන්තාය මූලාශ්‍ර පරිකාශිනා ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං ව පත භික්ඛවෙ මූලාශ්‍ර පරිකාශිතබ්බො: -පෙ- එවං ව පත භික්ඛවෙ ඡාරතං මානතං දතබ්බං -පෙ- දින්නං සංගහන උද්ධස්ස භික්ඛුනො: අනන්තරං එකස්ස අපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීයා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං. ඛමති සබ්බස්ස. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අබ්‍යානාර්ථමූලාශ්‍රපරිකාශනා නිවසිතා.

මූලාශ්‍රපරිකාශිතස්ස අබ්‍යානං

1. සො විණ්ණමානතො: භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං අපත්තිං අපඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසමයීයං පඤ්ඤාත පට්ඨන්තං. -පෙ- සො’හං විණ්ණමානතො: කථං හු ඛො මයා පට්ඨන්තබ්බනති. හගවතො එතමන් ආරොවෙසුං.

දෙවනු ද යැදි යුතු: තෙවනු ද යැදි යුතු ... විශ්ව පිළිබඳ මතභේද විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වගන්ත, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මතභේද ... සරයක් පිරිය යුතු මානව යදී. ඉදින් මේ සමය සහනට ප්‍රාප්තකාල නම් සහ තෙමේ උදයි මතභේදට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන්නේ ය. මේ ශුප්තිය යි.

“වගන්ත, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා ... සහ තෙමේ උදයි මතභේදට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙයි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහන විසින් උදයි මතභේදට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඥා-තනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට සරයක් පිරිය යුතු මානව දෙන ලද. සහනට පිහියෙ යි. එහෙයින් නිසඬ යි. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානව සමාජ මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය නිමි.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය

1. හේ පිරි මානව ඇත්තේ අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්ඤාප්‍රතිපත්ත සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරි මානව ඇතිවෙමි, අධ්‍යාපනට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සඬස තෙමේ උදයි මතභේදට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කොට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දෙවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය කළ යුතු... මහණෙනි, මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දිය යුතු ... සඬසය විසින් උදයි මතභේදට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මානව දෙන ලද්දේ ය. සඬසයට පිහියෙයි. එහෙයින් නිසඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

අධ්‍යාපන මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය නිමි.

මූලාශ්‍රය පරික්ෂණය අධ්‍යාපනය

1. හේ පිරි මානව ඇත්තේ භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම පඤ්ඤාප්‍රතිපත්ත එක් සඥාතනක සුක්ෂිප්තිය ඇවැත්මට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරි මානව ඇතිවෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතුද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදාසී මහණ අබ්‍යාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්‍යාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණහු විසින් සඛ්‍යා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඛ්‍යායාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට පඤ්ඤාත-පරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම පඤ්ඤාතප්‍රතිවර්ත්තන වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට පඤ්ඤාතපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට සඛ්‍යායාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යායාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම් මානත පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඛ්‍යායාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් සඛ්‍යායාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. ඒ මම් පිරු මානත ඇත්තෙමි, අබ්‍යානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් සඛ්‍යායාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම් සඛ්‍යායාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්කච්ඡයටදී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මානත ඇතියෙමි, සඛ්‍යායාගෙන් අබ්‍යානස ඉල්ලිමි” යනු සි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිඛලෙන සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතෙත සඛෙසා, අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං, සො සඛසං එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛුනො එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං අද්ධි, සො පට්ඨන්තො අනතුරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛු අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො පට්ඨන්තො පට්ඨන්තො මානතතං රතො අනතුරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛු අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො පට්ඨන්තො පට්ඨන්තො සඛසං නිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛුනො නිස්සන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානතතං අද්ධි, සො මානතතං වරතො අනතුරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛු අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතතං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛුනො අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතතං අද්ධි, සො විඤ්ඤා මානතො අබ්බාධාරතො අනතුරු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛු අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො සඛසං අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතතං යාපි, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛුනො අනතුරු එකිසං ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨන්තං මූලාය පටිකස්සි, සො විඤ්ඤා මානතො සඛසං අබ්බාධං යාපි, යදි සඛසං පතකකල්ලං, සඛෙසා උද්ධිසං භික්ඛු අබ්බාධං, එසා ඤාතති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිවල මහණක්‍ර විසින් සබ්‍ය තෙමේ (වෙතේ) දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්‍ය තෙමේ මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ මානත පුරණ්ණයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ, අඛ්‍යානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට උදයි මහණහට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත ඉල්ලී ය. සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ඡාඛිරුත්‍රික මානත දුන්නේ ය. හේ පිරු මානත ඇත්තේ, සබ්‍යයාගෙන් අඛ්‍යානත ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්‍යයාට ප්‍රාජානාල වේ නම්, සබ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට අඛ්‍යාන කමීය කෙරේවා. මේ ශුච්චිය යි.

* වෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සුභාසු මෙ හතෙක සමයක. අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පඤ්චානපට්ඨනං. -පෙ- සො විභංගමානතො සමයං අබ්බාතං යාවති. සමයො උදයී භික්ඛු අබ්බතී. යය්‍යායසමනො ඛමති උදයියං භික්ඛුනො අබ්බාතං, සො භුංගො, යය්‍ය නක්ඛමති, සො භාගෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- අබ්බතො සමයක උදයී භික්ඛු. ඛමති සමයං. තයො භුංගො. එවමෙන ධාරයාමි” තී.

මූලාසපිකාසකආකාශනං.

පක්ඛපට්ඨනාපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අයසමා උදයී එකං ආපතති. ආපතො හොති සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨනං. සො භික්ඛුනං අයෙඤ්ඤි: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨනං. කථනානුඛො මයා පටිපජ්ඣබ්බතති.” හගවතො එතමන්. අයෙඤ්ඤි: තෙන හි භික්ඛුවෙ සමයො උදයියං භික්ඛුනො එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ උදයීනා භික්ඛුනා සමයං උපසමකම්මා -පෙ- එවමයං වචනියො: “අහං හතෙක එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨනං. සො”කං හතෙක සමයං එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවාමි” තී. දුතියමි යාවතබ්බො. තතියමි යාවතබ්බො.

2. ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨලෙන සමයො ඤාපෙතබ්බො:

“සුභාසු මෙ හතෙක සමයො: අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨනං. සො සමයං එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවති. යදි සමයං පතනකල්ලං, සමයො උදයියං භික්ඛුනො එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙය්‍ය. එසං ඤාතී.

සුභාසු මෙ හතෙක සමයො. අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣ සංඝොදනනිකං සුක්කච්ඡිකං. පක්ඛපට්ඨනං. සො සමයං එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවති. සමයො උදයියං භික්ඛුනො එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙති. යය්‍යායසමනො ඛමති උදයියං භික්ඛුනො එකියං ආපතතියං සංඝොදනනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පක්ඛපට්ඨනාය පක්ඛපට්ඨාසං දුතං. සො භුංගො, යය්‍ය නක්ඛමති, සො භාගෙය්‍ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වහන්ස, සඛස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙ තෙම පිරු මානත ඇත්තේ සඛසයාගෙන් අඛ්‍යාත කමය ඉල්ලයි. සඛස තෙමේ උදයි මහණකට අඛ්‍යාතකමය හෙතෙරයි. යම් ආයුෂමතක්කට උදයි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාත කමය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... සඛසයා විසින් උදයි මහණ තෙම අඛිත (=අඛ්‍යාතකමය කරුණ ලද්දේ) වෙයි. එය සඛසයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මූලාසපටිකාසකයා පිළිබඳ අඛ්‍යාතය යි.

පක්කපටිච්ඡන්ධාපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වතාහි ආයුෂමත් උදයි තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්‍ෂුකට කී ය. මහු භාග්‍යාවතුන් වහන්සේට මේ පටින් සැල කලක. භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේය: “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛස තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂප්‍රතිව්‍යන්ත එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණහු විසින් සඛසයා කර එලැබී ... “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්‍ෂප්‍රතිව්‍යන්ත එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදිමි” යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛස තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදී. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් වේ නම්, සඛස තෙම උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යි.

වහන්ස, සඛස තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි භික්‍ෂු තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛසයාගෙන් පක්‍ෂප්‍රතිව්‍යන්ත වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය සඛසයා යදී. සඛස තෙම උදයි මහණකට පක්‍ෂප්‍රතිව්‍යන්ත වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දෙයි. උදයි භික්‍ෂුකට පක්‍ෂප්‍රතිව්‍යන්ත වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පක්‍ෂපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමතක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- දිනො සමෙකත උදයිය භික්ඛුනො එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පකපටිච්ඡන්තො පකපට්ඨො. ඛමති සමසයො. තසමා ඥාණති. එවමෙතං ධාරොමිති.

පකපටිච්ඡන්තපට්ඨො.

පකපට්ඨොසිකමුලායපටිකසායනං.

1. සො පට්ඨසනො අනතර එකං ආපතියං ආපජ්ඣ සඤ්චතනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොපමයි. අහං ආවුසො එකං ආපතියං ආපජ්ඣ සඤ්චතනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පකපටිච්ඡන්තො පකපට්ඨො යාමි. තස්ස මෙ සමෙකො එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පකපටිච්ඡන්තො පකපට්ඨො අදාසි. සො'හං පට්ඨසනො අනතර එකං ආපතියං ආපජ්ඣ සඤ්චතනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. කථං හු ඛො මියං පටිපජ්ඣතබ්බන්ති?.

2. භගවතො එතමන්. ආරොපමසු. තෙන භි භික්ඛවෙ සමෙකො උදයිය භික්ඛු අනතර එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පඤ්චාගපටිච්ඡන්තො මූලාය පටිකසායනො පුරිමො ආපතියො සමොධාන-පට්ඨො. ථෙදා. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකසායනො. තෙන භික්ඛවෙ උදයිය භික්ඛුනො සමසං උපසමකමිතො එකං. උතතරාසමසං භරිතො වුඤ්ඤානං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤානං උකඤ්චිතං නිසිද්ධිතං අඤ්ඤාපි පහගෙතො එවමස්ස වට්ඨිතො. අහං භනොන එකං ආපතියං ආපජ්ඣ සඤ්චතනිකං සුක්ඛවිසමයං. පකපටිච්ඡන්තං. සො'හං සමසං එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පකපටිච්ඡන්තො පකපට්ඨො යාමි. තස්ස මෙ සමෙකො එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පකපටිච්ඡන්තො පකපට්ඨො අදාසි. සො'හං පට්ඨසනො අනතර එකං ආපතියං ආපජ්ඣ සඤ්චතනිකං සුක්ඛවිසමයං. පඤ්චාග-පටිච්ඡන්තං. සො'හං භනොන සමසං අනතර එකියො ආපතියො සඤ්චතනියො සුක්ඛවිසමයො පඤ්චාගපටිච්ඡන්තො මූලාය පටිකසායනං යාමි. දුතියමපි යාමිතබ්බො. තතියමපි යාමිතබ්බො. ව්‍යතොතන භික්ඛුනො පටිබලෙන සමෙකො ඤ්ඤපතබ්බො.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සබ්බසා විසින් උද්ගම මහණනට පක්ෂපාතීච්ඡේදනා එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසිගෙයි. එයින් නිකම ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

සංඝපරිච්ඡේදනායකයා යි.

පක්ෂපරිවාසිකමූලායපරිකාශනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කීයේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නමි, සබ්බ තෙමේ උද්ගම මහණ හට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට මූලායපරිකාශනාව කොට (ඇවැත මූලට තභා) පලමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපරිකාශනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්ගම මහණහු විසින් සබ්බසා කරු එලැබි ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥානතක සුක්කවිසංඝි ඇවැතට මූලායපරිකාශනාව සබ්බසා යැදීමි” යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ආබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. “**ග්‍රණයාග්‍ර මේ හතරක සඳහා: අයං උද්ධි භික්‍ෂු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්කපට්ඨන්තං. ඥා: සඛං එකිණං ආපතති. සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්කපට්ඨන්තං. පක්කපට්ඨං. යං. සඤ්ඤා: උද්ධිණං භික්‍ෂුභො: එකිණං ආපතති. සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පක්කපට්ඨන්තං. පක්කපට්ඨං. අද්ධි. ඥා: පට්ඨකතො අනතරං එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්ඤාන-පට්ඨන්තං. ඥා: සඛං අනතරං එකිණං ආපතති. සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්ඤානපට්ඨන්තං. මුලං පට්ඨකණ්ණං. යං. යද්දි සඛං පතනකල්ලං, සඤ්ඤා: උද්ධිං භික්‍ෂුං අනතරං එකිණං ආපතති. සඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං. පඤ්ඤානපට්ඨන්තං. මුලං පට්ඨකණ්ණං. එසා ඤාති.**

සුභංකු මේ හතොත් සමඟයා. අගං උදුසි හිකුටු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි
 සංඥොවනතිකං සුක්කකම්මං පක්කපට්ඨන්තං. සො සබ්බං එකිණ්ණං ආපතතිං
 සංඥොවනතිකං සුක්කකම්මං පක්කපට්ඨන්තං පක්කපට්ඨන්තං යාමි.
 සමඟ්ඤ්ඤ උදුසිණ්ණං හිකුටුනො එකිණ්ණං ආපතතිං සංඥොවනතිකං සුක්ක-
 කම්මං පක්කපට්ඨන්තං පක්කපට්ඨන්තං අදුසි. සො පට්ඨන්තො
 අනන්තරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සංඥොවනතිකං සුක්කකම්මං පක්කප-
 ට්ඨන්තං. සො සබ්බං අනන්තරං එකිණ්ණං ආපතතිං සංඥොවනතිකං
 සුක්කකම්මං පක්කපට්ඨන්තං පක්කපට්ඨන්තං මූලං පට්ඨන්තං යාමි. සමඟ්ඤ්ඤ
 උදුසිං හිකුටු අනන්තරං එකිණ්ණං ආපතතිං සංඥොවනතිකං සුක්කකම්මං
 පක්කපට්ඨන්තං මූලං පට්ඨන්තං. යොග්ගං යොග්ගං වෙමි උදුසිණ්ණං
 හිකුටුනො අනන්තරං එකිණ්ණං ආපතතිං සංඥොවනතිකං සුක්කකම්මං
 පක්කපට්ඨන්තං මූලං පට්ඨන්තං, සො භුංගං. යොග්ගං
 නක්ඛමිති, සො භාගෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදා. -පෙ- තතියමි එතමන්. වදා. -පෙ-

පටිකසසිතො සබ්බසං උද්ධං භික්ඛු අනගරා එකිණ්ණා අපතනියං
සසංඝවතනිකායං සුකකපිසංචරීයං පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසානා.
ඛමති සබ්බසං, තසමා භූණති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පනත පාර්ලිමේන්තුවලායපවිතයයනා හිමිනා.

සමෝධානපරිවාසො

1. එවිං වි පත භික්ෂුවෙ පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපරිවාසො දානමොඛා තෙන භික්ෂුවෙ උද්ඝිතා භික්ෂුනා සමිකං උපසමිකමිති; -පෙ- එවමිත්තං වචතීසො; අතං භන්තෙ එකං ආපතතියං ආපජ්ජිං සංඝොතනීතං සුක්කමිසංචිති. පක්කපච්චන්තනං, නො'තං සමිකං එකිත්තං ආපතතියා සංඝොතනීතාය සුක්කමිසංචිතා පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසං යාමීං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. “වහන්ස, සඛය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට සඛයා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛය තෙමේ උදයි මහණනට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට මූලායපටිකාංගනාව සඛයා යදී. ඉදින් සඛයාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල ම නම්, සඛය තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට මූලායපටිකාංගනාව කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඛය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛයා යදී ය. සඛය තෙමේ උදයි මහණනට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට මූලායපටිකාංගනාව සඛයා යදී. සඛය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට මූලාය පටිකාංගනාව කෙරෙයි. උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට මූලායපටිකාංගනාව කිරීම යම් අයුඤ්ඤානකට රිසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ ද, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට උදයි මහණ තෙමේ මූලායපටිකාංගනායෙන් පටිකාංගන විය (මූලායපටිකාංගනාව කරණු ලැබී ය.) සඛයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙ කරුණ සලකමි” යනු යි.

පක්කපාරිවාසික මූලායපටිකාංගනාව නිමිසේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැතට සමොධාන පරිවාසය ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු පිසින් සඛයා කරා ඵලාඞ්ඛ ... මෙසේ කියැ යුතු. “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසඬ්ඛී ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය යැදීමි.-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තසා මේ සඟ්ඟා එකිණා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකපිඨයීයා පක්ඛපට්ඨන්තාය පක්ඛපරිවාසං අදුඤ්ඤාං පරිවෘතතො අනන්ද එකං ආපතතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකපිඨයීං පඤ්ඤාතපට්ඨන්තං. ඤා'හං සඟ්ඟං අනන්ද එකිණා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකපිඨයීයා පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාපිං. තං මං සඟ්ඟා අනන්ද එකිණා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකපිඨයීයා පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය මූලාය පටිකස්සි. ඉසා'හං හතොත සඟ්ඟං අනන්ද එකිණා ආපතතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකපිඨයීයා පඤ්ඤාතපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපරිවාසං යාචාමිති. දුතියමපි යාචිතඛෙබ්බං. තතියමපි යාචිතඛෙබ්බං.

2. ව්‍යඥානන භික්ෂුනි: පටිඛලෙන සමෙතා ඤාපෙතමො:

සුඤ්ඤාදායී මෙ සමනත සමඛයා. අයං උද්ඝ්ථි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජී
 සමඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛවිසමධීයං පක්ඛපට්ඨව්ණනං. භො සමඛං එකිණ්ණං
 ආපනතියං සමඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛවිසමධීයං පක්ඛපට්ඨව්ණනාය පක්ඛපට්ඨවාසං
 යාචි. සමඛයා උද්ඝ්ථිණ්ණ භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතියං සමඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛ-
 විසමධීයං පක්ඛපට්ඨව්ණනාය පක්ඛපට්ඨවාසං අද්දසි. භො පට්ඨසනෙනා
 අනතරා එකං ආපනතියං ආපජ්ජී සමඤ්ඤාතනිකං සුක්කඛවිසමධීයං පඤ්ඤාත-
 පට්ඨව්ණනං. භො සමඛං අනතරා එකිණ්ණං ආපනතියං සමඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කඛවිසමධීයං පඤ්ඤාතපට්ඨව්ණනාය මූලායපටික්ඛණ්ණං යාචි. සමඛයා උද්ඝ්ථි-
 භික්ඛු අනතරා එකිණ්ණං ආපනතියං සමඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛවිසමධීයං
 පඤ්ඤාතපට්ඨව්ණනාය මූලාය පටික්ඛසී. භො සමඛං අනතරා එකිණ්ණං ආපනතියං
 සමඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛවිසමධීයං පඤ්ඤාතපට්ඨව්ණනාය පුරිමාය ආපනතියං
 සමමාධානපට්ඨවාසං යාචති. යදී සමඛණ්ණ පතනකලලං සමඛයා උද්ඝ්ථිණ්ණ
 භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණං ආපනතියං සමඤ්ඤාතනිකාය සුක්කඛවිසමධීයං
 පඤ්ඤාතපට්ඨව්ණනාය පුරිමාය ආපනතියං සමමාධානපට්ඨවාසං දදෙය්‍ය.
 එසං ඤාතති.

[illegible]

දුතියවිජි එකමිත්තං වදාමි. -ඉ- තතියවිජි එකමිත්තං වදාමි -ඉ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා යැදිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදිමි” යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. වාක්‍ය වූ ප්‍රතිචල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යැදී. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඛ්‍යාගෙන් මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට (පලමු ඇවැත පටන් කොට) සමොධාන පිරිවෙස යදී. ඉදින් සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇති කමියෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් වූ, අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපතිය යි.

3. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සඛ්‍යාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා යැදිද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්‍ය්‍යාවා කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනතක සුක්කවිසංඛි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂෙතක්කට රිසියේ නම් හේ නිකඛ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛකම්මකාය පඤ්ඤානපටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්චාසො, ඛමති සඛ්ඤ්ඤා, තසමා භුණ්ඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

සමොධානපටිච්චාසො නිවසිතො.

මානනාරහමුලායපටිකසානාදි

1. සො පටිච්චන්තපටිච්චාසො මානනාරහො අනතරා එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතීකං සුක්ඛකම්මකං පඤ්ඤානපටිච්චන්තං, සො භික්ඛුනං ආරොවෙසී: අතං ආවුසො එතං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතීකං සුක්ඛකම්මකං පඤ්ඤානපටිච්චන්තං -පෙ- සො’තං පටිච්චන්තපටිච්චාසො මානනාරහො අනතරා එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්ඤානතීකං සුක්ඛකම්මකං පඤ්ඤානපටිච්චන්තං, කථං භු වො මයා පටිච්චන්තකතී? හගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුං අනතරා එකිණ්ණා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛකම්මකාය පඤ්ඤානපටිච්චන්තාය මුලාය පටිකසානිකා පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්චාසො දෙතු, එවං ච පන භික්ඛුවෙ මුලාය පටිකසානිකාවො -පෙ-, එවං ච පන භික්ඛුවෙ පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්චාසො දහවො, -පෙ-

වෘත්තෙන භික්ඛුනා පටිච්චලෙන සඤ්ඤා සදුපෙතවො:

3. “සුඤ්ඤා මෙ හතෙත -පෙ-, සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුං අනතරා එකිණ්ණා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛකම්මකාය පඤ්ඤානපටිච්චන්තාය මුලාය පටිකසානිකා පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්චාසො දෙති, යස්සායසවතො ඛමති -පෙ- සො භුණ්ඤ්ඤා, යස්ස තකඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනතරා එකිණ්ණා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛකම්මකාය පඤ්ඤානපටිච්චන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්චාසො, ඛමති සඛ්ඤ්ඤා, තසමා භුණ්ඤ්ඤා, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානනාරහමුලායපටිකසානාදි නිවසිතො.

සඟයා විසින් උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සඟයාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමාධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

මානසාරකමුලායපටිකයානාදිය

1. තේ වුහු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානසට යොග්‍ය වැසිපියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි...ඒ මම වුහු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානසට යොග්‍ය ව සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතනට ඒ අතර පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කියේ ය. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැලකලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදල හේක: එසේ වී නම් මහණෙනි, සඟ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලාය-පටිකයානාව කල යුතු... මහණෙනි, පලමු ඇවැතට මෙසේ සමාධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඟ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සඟ තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සංවේතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට මුලායපටිකයානා කොට පලමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආයුෂමතක්හට රිසියේ තම හේ නිහඬ වෙවා. යමක් හට තොරිසියේ තම, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඟයා විසින් උදයි මහණනට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංවේතනක හුකකවිසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඟයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි”යහු යි.

මානසාරක මුලායපටිකයානාදිය නිමිසේ ය.

නිකාපනතිමානතතං.

1. සො පරිවුත්තපරිව්වසො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තං. සොහං සඛං එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පක්ඛපට්ඨන්තාය පක්ඛපරිව්වසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා, -පෙ- පක්ඛපරිව්වසං අදුසි. සො'හං පරිව්වසන්තො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තං, සො'හං සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තාය මුලායපට්ඨකස්සං යාමිං. තං මං සඤ්ඤා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තාය මුලාය පට්ඨකස්සි. සො'හං පරිවුත්තපරිව්වසො මානතතාරහො අනතරා එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තං. සො'හං හන්තෙ සඛං අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තාය පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපරිව්වසං යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා අනතරා එකිංසා ආපනතීයා -පෙ- පඤ්ඤානපට්ඨන්තාය -පෙ- සමොධානපරිව්වසං අදුසි. සො'හං පරිවුත්තපරිව්වසො. කථං නු ඛො මයං පට්ඨජ්ජනබ්බන්ති? හගවතො එතමන්. ආරොවෙසු:

තෙන භී භීක්ඛවෙ සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං ව පන භීක්ඛවෙ දුතඛං තෙන භීක්ඛවෙ උදුසිතො භික්ඛුනො සඛං උපසඤ්ඤානීයා -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං හන්තෙ එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තං -පෙ- සො'හං හන්තෙ පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාමාමිති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා තතියමපි යාමිතඤ්ඤා.

2. ව්‍යන්තෙතන භික්ඛුනො පට්ඨප්පෙත සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤානං මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා. අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තං. -පෙ- සො පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාමිති. යදී සඤ්ඤා පනතකල්ලා සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දදෙය්. එසං ඤාහති.

සුඤ්ඤානං මෙ හන්තෙ සඤ්ඤා: අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනීකං සුක්කකපිසංචිං පක්ඛපට්ඨන්තං -පෙ- සො පරිවුත්තපරිව්වසො සඛං තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං යාමිති. සඤ්ඤා උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතස්ස දුතං, සො ඤාහස්ස. යස්ස තක්ඛමති සො භාසෙය්. දුතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුමි -පෙ-

දීන්තං සඤ්ඤාන උදුසිස්ස භික්ඛුනො තිස්සන්තං ආපනතීනං ඡාරතං මානතං, ඛමති සඤ්ඤා, තස්මා ඤාහති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති

නිකාපනතිමානතතං නිවසිතං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

නිකාපනතික මානස

1. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ, හිසුනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුකකපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ ... පක්‍ෂ පිරිවෙස දුත. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට ... මූලාසපටිකකසාච ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට මූලාසපටිකකසාච කෙරේ ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... එක් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් පලමු ඇවැත්ත හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මම සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ... ඇවැත්තට ... සමාධාන පිරිවෙස දුත. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේමි. මා විසින් කෙරේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවන් දන්වූහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ හේක): “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දේවා. මහණෙනි, එය මෙතෙක් දිග යුතු: මහණෙනි, ඒ උදසි මහණහු විසින් සබ්බසා කර ඵලාම. මෙය කිය යුතු: “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුකකපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේමි, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරුසක මානස යදි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්සු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනක අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සංකල්පනකක සුකකපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරුසක මානස යදි. ඉදින් සබ්බසාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන්නේ ය මේ සරුසක යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනක අසාවා: මේ උදසි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් වූ එක් සංකල්පනකක සුකකපිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතිහේ, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරුසක මානස යදි. සබ්බ තෙමේ උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙයි. උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දීම යම් ආයුෂමතක්හට විසියේ නම් හේ නිකඛ වේවා. යමක්හට නො විසියේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදසි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසියයි. එ හෙයින් නිකඛ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපනතික මානස නිමිසේ ය.

මානසිකවාරිකමූලායපටිකසස්නාදි

1. සො මානසං චරන්තො අනතරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝො-
තනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං ආරුච්ඡෙති: අහං
ආවුසසා එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝොතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං
-පෙ- සො'හං මානසං චරන්තො අනතරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි
සංඝොතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, කථං නු ඛො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවන්තො එතමහං ආරුච්ඡෙසුං, තෙන හි භික්ඛවො
සංඛො: උදසිං භික්ඛුං අනතරං එකිංසා ආපත්තියා සංඝොතනිකාය
සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසස්නා පුරිමාය ආපත්තියා
සමොධානපරිවාසං දත්වා ජාරතං මානසං දෙතු.

2 එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසස්නාදො, -පෙ- එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දහන්තො, -පෙ- එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසං දහන්තො, -පෙ-, සංඛො: උදසිංසා
භික්ඛුනො ජාරතං මානසං දෙති. -පෙ-,

දිත්තං සංඛොන උදසිංසා භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා ආපත්තියා
සංඝොතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසං,
බමති සංඛො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

මානසිකවාරිකමූලායපටිකසස්නාදයො හිට්ඨිතා.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසස්නාදි

1. සො විණ්ණමානතෙතො අබ්භානාරහො අනතරං එකං ආපත්තියං
ආපජ්ජි සංඝොතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං
ආරුච්ඡෙති: අහං ආවුසසා එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝොතනිකං සුක්ක-
ච්ඡිකං, පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතෙතො අබ්භානාරහො
අනතරං එකං ආපත්තියං ආපජ්ජි සංඝොතනිකං සුක්කච්ඡිකං, පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තං, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති, භගවන්තො එතමහං
ආරුච්ඡෙසුං, තෙන හි භික්ඛවො සංඛො: උදසිං භික්ඛුං අනතරං එකිංසා
ආපත්තියා සංඝොතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය
පටිකසස්නා පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසං දත්වා ජාරතං මානසං
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසස්නාදො -පෙ-, එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දහන්තො, -පෙ-, එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසං දහන්තො, -පෙ- සංඛො: උදසිංසා භික්ඛුනො
ජාරතං මානසං දෙති -පෙ-,

දිත්තං සංඛොන උදසිංසා භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා ආපත්තියා
සංඝොතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසං,
බමති සංඛො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

අබ්භානාරහමූලායපටිකසස්නාදයො හිට්ඨිතා.

මානනවාරිකමූලායපටිකය්‍යනාදිය

1. හෙ තෙම මානන පුරණයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ මහණනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානන පුරණයෙහි අතරහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කීයේ ය. ඒ මහණනු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලාය-පටිකය්‍යනාව කොට, පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සර්ගක මානන දේවා.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටිකය්‍යනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සර්ගක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට සර්ගක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණනට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට සර්ගක මානන දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානනවාරික මූලායපටිකය්‍යනාදිය නිමිසහ.

අබ්‍යානාරහ මූලායපටිකය්‍යනාදිය

1. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අබ්‍යානසට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙහි, අබ්‍යානසට යොග්‍ය වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි සැල කෙරුණේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවත් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලායපටිකය්‍යනාව කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සර්ගක මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටිකය්‍යනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සර්ගක මානන දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට සර්ගක මානන දෙයි ...

සබ්බයා විසින් උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවත් එක් සඤ්ඤානතක සුක්කවිසථි ඇවැතට සර්ගක මානන දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්‍යානාරහ මූලායපටිකය්‍යනාදිය නිමිසහ.

පකට්ඨපටිච්ඡන්තඅබ්භාතං

1. සො විණ්ණමානතෙතා භික්ඛුතං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං - පෙ-
තො'හං විණ්ණමානතෙතා කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? භගවතො
එතද්දං ආරොවෙසුං. තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො උද්ධං භික්ඛුං අබ්බහු.

2. එවං ව පන භික්ඛවෙ අබ්බහුසබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධතා
භික්ඛුතා සබ්බං උපසඛකම්මානා එකංසං උත්තරුසඛං කුරිතා වුඩ්ඤානං
භික්ඛුතා පාදෙ වජ්ඣතා උක්ඛාපිකං නිසීදිතා අඤ්ජුට්ඨං පණ්ණෙහතා එවදස්ස
වචනීයො: “අහං භතන්ත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්ක-
ච්ඡිකං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. තො'හං සබ්බං එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
තිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං යාපිං. තස්ස මෙ
සබ්බො එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්-
ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො අනතරා එකං
ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං
සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං
පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලායපටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා
එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය
මුලායපටිකස්සි සො'හං සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය
සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
යාපිං. තස්ස මෙ සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය
සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො මානන්තාරසො අනතරා එකං ආපත්තිං
ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං
අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටි-
ච්ඡන්තාය මුලායපටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා එකස්ස
ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලාය-
පටිකස්සි සො'හං සබ්බං අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ක-
ච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
යාපිං. තස්ස මෙ සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ක-
ච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපටිච්ඡන්තං
අද්ධංසං පටිච්ඡන්තො මානන්තාරසො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං
සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං අනතරා
එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය
මුලාය-
පටිකස්සං යාපිං. තං මං සබ්බො අනතරා එකස්ස ආපත්තියා සඤ්ඤාත-
තිකාය සුක්කච්ඡිකංසං පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය මුලාය පටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්ත අබ්භාතය

1. හෙ භෙදානු පිරු මානන ඇතිසේ, මහණනට “ඇවැත්ති, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මානන ඇතිසෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය සුදු දුර්” යි සැල කෙසෙල් ය. මහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ කෙසෙමි උද්ධි භික්ඛනට අබ්භාතය කෙසෙර්වා.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාතය කටයුතු ය: “මහණෙනි, ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත ඵලාම උතුරුසක එකක් කොට වැඩි භික්ඛ භික්ඛූන්ගේ පා දිඳ උත්තුටුකව හිඳ, දෙතොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය සුදු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පක්ඛපරිවාසය යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පක්ඛපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්තට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙසෙල් ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, මානනට සොග්‍ය වැ සිටියෙමි එතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට මූලාය-පටිකස්සනාව කෙසෙල් ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්ත සඳහා පළමු ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ කෙසෙමි පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්ත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතිසෙමි, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානන යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම මානන පුරුණුසෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට සබ්බයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සනාව යැදීමි ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්තට මූලායපටිකස්සනාව කෙසෙල් ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“සො’හං සඛ්ඤං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං යාචිං.
තස්ස මෙ සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං අද්දසි.
සො’හං සඛ්ඤං¹ අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාචිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං² විණ්ණමානතෙනා
අක්ඛාතාරභො අනතරු එකං ආපතති ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛ්ඤං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා
සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛස්සතං
යාචිං. තං මං සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛස්සි. සො’හං සඛ්ඤං
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ
සඤ්ඤා අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමමාධානපරිවාසං අද්දසි.
සො’හං³ සඛ්ඤං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛක-
විසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං යාචිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටි-
ච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං අද්දසි. සො’හං භනෙත විණ්ණමානතෙනා
සඛ්ඤං අක්ඛානං යාචාමි”ති.

දුතියමපි යාචිතධෙධා. තතියමපි යාචිතධෙධා.

3. ව්‍යතෙනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤ්ඤපෙනධෙධා:

“සුණංසු මෙ භතෙන සඤ්ඤා. අයං උද්භි භික්ඛු එකං ආපතති.
ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පක්ඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤං එකිඤ්ඤා
ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්ඛකවිසංඛිතා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං
යාචිං. සඤ්ඤා උද්භිස්ස භික්ඛුතො එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවසනෙනා
අනතරු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සඤ්ඤානනිකං සුක්ඛකවිසංඛිතං පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤං අනතරු එකිඤ්ඤා ආපතතියා සඤ්ඤානනිකාය
සුක්ඛකවිසංඛිතා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටික්ඛස්සතං යාචිං.-

1. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසං - මිජ්ඣං.

2. සොහං භතෙන - මිජ්ඣං.

3. සොහං පරිවුත්ථපරිවාසං - මිජ්ඣං.

“ඒ මම සංඝයා (ගෙත්) අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැතට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානන යැදීම. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට සරයක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතිගෙමි, අබ්බාතයට යොත්ත වැ සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් වූ සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතකට අතර පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදීම. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙරුණි ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස යැදීම. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානන යැදීම. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී අතුරු ඇවැතට සරයක මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතිගෙමි, සබ්බයා (ගෙත්) අබ්බාතය යදීම” යනු සි.

දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

3. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනක අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙත්) පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට පක්ඛපරිවාසය යැදී ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණකට පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට පක්ඛපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වහන්සේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙත්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤානක සුකකවිසරී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය.-

[illegible]

හෙය මානවතා වර්තනා අනන්ත එකං ආපත්තිය ආපද්ඨි
සංකෘතනිකං පුකකවිසව්සීං පඤ්චාභපට්චන්තං. හෙය සමසං අනන්ත
එකිකාං ආපත්තියා සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය
මූලායපට්ඨකස්සං යාථී. සමෙකං උදසිං භික්ඛුං අනන්ත එකිකාං
ආපත්තියා සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය මූලාය-
පට්ඨකස්සි. හෙය සමසං අනන්ත එකිකාං ආපත්තියා සංකෘතනිකාය
පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ඨාසං
යාථී. සමෙකං උදසිස්ස භික්ඛුනො අනන්ත එකිකාං ආපත්තියා
සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා
සමොධානපට්ඨාසං අදසි. හෙය පරිවුච්චපට්ඨාසො සමසං අනන්ත එකිකාං
ආපත්තියා සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය ඡාරතතං
මානතතං යාථී. සමෙකං උදසිස්ස භික්ඛුනො අනන්ත එකිකාං ආපත්තියා
සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය ඡාරතතං මානතතං
අදසි හෙය විණ්ණමානතො අබ්බාතාරතො අනන්ත එකං ආපද්ඨිං
ආපද්ඨි සංකෘතනිකං පුකකවිසව්සීං පඤ්චාභපට්චන්තං. හෙය සමසං
අනන්ත එකිකාං ආපත්තියා සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභ-
පට්චන්තාය මූලායපට්ඨකස්සං යාථී. සමෙකං උදසිං භික්ඛුං අනන්ත
එකිකාං ආපත්තියා සංකෘතනිකාය පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය
මූලාය පට්ඨකස්සි. හෙය සමසං අනන්ත එකිකාං ආපත්තියා සංකෘතනිකාය
පුකකවිසව්සීයා පඤ්චාභපට්චන්තාය පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපට්ඨාසං
යාථී.-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ, මානනට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැදි ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ තෙමේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇතිවේ, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්තට සරුසයක මානන යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට තුන් ඇවැත්තට සරුසයක මානන දුන්නේ ය.

හේ මානන පුරුණයේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලාය පටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ තෙමේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස ඇත්තේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුසයක මානන යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරුසයක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇතියේ, අභ්‍යාතයට යොග්‍ය වැ සිටියේ, එයතරු පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව යැද්දේ ය. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණනට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. හේ සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඝෝපනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැද්දේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සඤ්ඤා උද්භිසං භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමං අපතතිතා සමොධානපරිවාසං අද්ධං. හො පරිවුත්ථරිවාසො සංඛං අනතරං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං යාවි. සඤ්ඤා උද්භිසං භික්ඛුනො අනතරං එකිංසා අපතතිතා සඤ්ඤානතිකාය සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං අද්ධං. හො විණ්ණං මාතතං සංඛං අබ්බාතං යාවති. යදි සංඛං පතතකල්පං සඤ්ඤා උද්ධං භික්ඛුං අබ්බාතං. එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඤ්ඤා. අගං උද්ධං භික්ඛු එකං අපතති අපජ්ජි සඤ්ඤානතිකා සුක්කච්ඡිකං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- හො විණ්ණං මාතතං සංඛං අබ්බාතං යාවති. සඤ්ඤා උද්ධං භික්ඛු අබ්බාතී. යසංගසුතො ඛමති උද්භිසං භික්ඛුනො අබ්බාතං, හො භුණ්ණං. යසං නක්ඛමති හො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වද්ධි -පෙ-. තතියමි එතමන්. වද්ධි -පෙ-.

අඛතො සඤ්ඤා උද්ධං භික්ඛු. ඛමති සංඛං. තසම භුණ්ණි. එවිසමතං ධාරයමිති.

පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තානං නිවර්තනං.

සුක්කච්ඡිකං සමතං.

2. පරිවාසො

අග්ගසමොධානපරිවාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරං භික්ඛු සමච්ඡුලා සංඛං-දිසෙසා අපතතිතා අපනො හොති. එකා අපතති එකානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති ද්විතීයපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති තීතීයපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති චතුර්තීයපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති ඡාර-පටිච්ඡන්තා, එකා අපතති සත්තානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති අධික-පටිච්ඡන්තා, එකා අපතති නවානපටිච්ඡන්තා, එකා අපතති දසාන-පටිච්ඡන්තා.

සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැත අදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමෝධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඛ්‍යා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යාගෙන් අඛ්‍යාතය ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යාට මේ කමා ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට අඛ්‍යාතය කරන්නේ ය. මේ ඥාප්තිය යි.

සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනා අභාවා: මේ උදුසි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යා (ගෙන්) අඛ්‍යාතය යදී. සඛ්‍ය තෙමේ උදුසි මහණහට අඛ්‍යාතය කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මත්තට උදුසි මහණහු පිළිබඳ අඛ්‍යාතය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්හට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යා විසින් උදුසි මහණ තෙම අඛිත ය. සඛ්‍යාට ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

පක්කපපිච්ඡන අඛ්‍යාතය නිමිසේ ය.

සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පිළියම් සමාපත ය.

2. පිරිවෙස

අශ්වමේධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරු මහණෙක් බොහෝ සත්ත්වයෙස් ඇවැත් අවන්නේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් හිවුදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් සතිදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් නවදිනක් පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළියන් ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. සො භික්ඛුනං අරොපෙසි: අහං ආට්ඨො සමබ්බුලාසඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකානපට්ඨන්තා -පෙ- එකා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, කපං නු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති? තගවනො එතමිතො අරොපෙසු: තෙන හි භික්ඛවෙ සඛිකා නස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං දෙනු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඛෙධා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛිකං උපසඛිකාදිසො -පෙ- එවමස්ස වට්ඨතීයෙ: “අහං හතෙන සමබ්බුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජිං. එකා ආපත්ති එකානපට්ඨන්තා -පෙ- එකා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං යාමාමිති. දුර්ගමපි යාමිතඛෙධා -පෙ- තතිගමපි යාමිතඛෙධා, -පෙ-

3. ව්‍යපතනන භික්ඛුනා පටිබලන සඛිකා ඤාපෙතඛෙධා:

“සුඤ්ඤාදු මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකානපට්ඨන්තා -පෙ- එකා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං යාමිති. යදි සඛිකස්ස පතනකල්පං, සඛිකා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදු මෙ හතෙන සඛිකා: අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සඛිකාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි. එකා ආපත්ති එකානපට්ඨන්තා -පෙ- එකා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං යාමිති. සඛිකා ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං දෙති යස්සායසමතො ඛමති ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසං දුතං, සො ඤාතෙය්‍ය. යස්ස තක්කමති සො හාසෙය්‍ය.

දුර්ගමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතිගමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දීපනතා සඛිකසන ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපත්තිනං යා ආපත්ති දසානපට්ඨන්තා, තස්සා අග්ගසන සමෝධානපට්ඨාසො, ඛමති සඛිකස්ස තස්මා ඤාතෙති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අග්ගසමෝධානපට්ඨාසො නිවසිතො.

2. හෙතෙම “ඇවැත්ති, මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් සෑයන පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනට සැලකෙළේය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වදනුය:) “මහණෙනි, එසේ නම් සාසනෙම ඒ මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ඒ ඇවැත්තේ ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙසා මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණනු විසින් සාසන වෙත ඵලඛ මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදිමි” යනුයි. දෙවනුව යැදිය යුතු ... තෙවනුව යැදිය යුතු

3. ව්‍යක්ත ප්‍රතිචල මහණකු විසින් සකසා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සකසන තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියේය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැත්තෙක් ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පිරිවෙස සහනු යදිමි. ඉදින් සකසාට ප්‍රාග්ධාන කම්මයක් වී නම්, සකසන තෙම මේ නම් භික්ෂුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන්නේය. මේ අපකිය ය.

වහන්ස, සකසන තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මහණ තෙම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියේය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යදි. සකසන තෙම මේ නම් මහණනට යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහනු යම් අප්‍රාණිකකුට අනිමිත නම්, හෙතෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනනිමිත නම් හෙතෙම කියාවා

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි ...

සකසා විසින් මෙතම් මහණනට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සකසාට එය පිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

අගනාමාන පරිවාසය නිමි.

විරපච්ඡන්නාදාසසමෝධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපතො හොති: එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා, දො ආපතතිනා ද්විතපට්ච්ඡන්නායො, තිසෙසා ආපතතියො තිතපට්ච්ඡන්නායො, චතසෙසා ආපතතියො චතුතපට්ච්ඡන්නායො, පඤ්ච ආපතතියො පඤ්චාහ-පට්ච්ඡන්නායො, ඡඤ්ඤාපතතියො ඡාහපට්ච්ඡන්නායො, සත්ත ආපතතියො සත්තාහපට්ච්ඡන්නායො, අට්ඨ ආපතතියො අට්ඨාහපට්ච්ඡන්නායො, නව ආපතතියො නවාහපට්ච්ඡන්නායො, දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො.

2. යො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අහං ආවුජ්ඣො සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො. කථං භු ඛො මයා පට්ඨපජ්ජිතබ්බතති? භගවතො එතමන්ථ ආරොවෙසු. “තෙන භි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා තස්ස භික්ඛුතො භාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙත සමෝධානපට්ඨාසං දෙදු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දතඤ්ඤා: භගන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛ්‍යා උපසංඛ්‍යාමිති, එකංසං උපකර්මසංඛ්‍යා කරිති -පෙ- එවමස්ස වචනීයො: අහං භගෙන සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහ-පට්ච්ඡන්නායො. සො’හං භගෙන සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවම්”ති, දුතියමපි යාවතඤ්ඤා -පෙ- තතියමපි යාවතඤ්ඤා -පෙ-.

3. වෘතෙනන භික්ඛුනා පට්ඨලෙත සඤ්ඤා ඤ්ඤෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඤ්ඤා අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො. යො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති. යදි සංඛ්‍යාස පත්තකල්පං, සඤ්ඤා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං දෙදෙස. එසා ඤ්ඤාති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සඤ්ඤා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්ච්ඡන්නා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්ච්ඡන්නායො.¹ යො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්ච්ඡන්නායො, තාසං අග්ගෙන සමෝධානපට්ඨාසං යාවති.

1 පට්ච්ඡන්නා - සිද්ධ

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පිරිපිට්ඨකාදාසසමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැත්තෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. තුන් ඇවැත්තෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැත්තෙක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පහක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයක් සදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... ඇවැත් දසයක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනුවකි ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කැළ කළක. “මහණෙනි, එසේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්හු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, සමොධානපිරිවෙස මෙසේ දී ය යුතු: මහණෙනි, ඒ භණ්ඩ විසින්, සඤ්ඤා වෙත ඵලාභි උතුරුසහ එකස් කොට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මේ ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්හු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූහ ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඤ්ඤා යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඤ්ඤා මෙසේ දක්විය යුතු: “වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඤ්ඤා යදිමි. ඉදින් කම්ම සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඤ්ඤා තෙමේ මේ නම් භික්ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපය ය.

වහන්ස, සඤ්ඤා තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභාසිත්තේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස යදිමි. -

සත්ඛ්‍යා ඉප්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිතො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතො දෙති. යස්සා-
යත්තො ඛෙති ඉප්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිතො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතස්ස දාතං, සො
තුණ්හස්ස. යස්ස තත්තමති, සො භාසෙය්‍ය දුතියමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-
තතිමෙති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනො: සත්ඛ්‍යා ඉප්ථනාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපතතිතං යා ආපතතිතො සබ්බවිරපථිච්ඡන්තා යො, තාසං අශෙකන සමොධානපරිවාතො. ඛෙති සත්ඛ්‍යා. තස්සා: තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති

අශ්‍යසමොධානං නිවේදනං.

දෝමාසපරිවාතො

1. තෙන ඥා පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා: ආපතතිතො ආපනො හොති දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාස-
පරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාස-
පරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාමි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාස-
පරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: “අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා
ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි.
තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාමි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සත්ඛ්‍යා
ඉතිරස්සාපි ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

2. තො භික්ඛුනා ආරොවෙසි: අහං ආවුසො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාස-
පරිවාතං යාවෙය්‍යනති. සො’හං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාස-
පරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සත්ඛ්‍යා එකිස්සා ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං අදාමි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං
දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෝ සත්ඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතිතො ආපජ්ජිං දෝමාසපරිච්ඡන්තායො. යනනුතාහං සත්ඛ්‍යං එකිස්සා
ආපතතිතො දෝමාසපරිච්ඡන්තාය දෝමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

සබ්බ තෙම මෙ තම් භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිටුන් ද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආශ්‍රමෙකකුට මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාහු ද ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසයාගේ දීම අභිමත තම්, හෙ තෙම තිත්ථ වෙවා. යමකුට අතභිමත තම් හෙ තෙම කියවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි . . .

සබ්බා පිටිත් මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තු හැමට වැඩිකල් වැසුනාද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාධ ඵා අභිමත යි. එහෙයින් නිත්ථ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිටුගණිමි).

අනන්තසමාධානය නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිටුන්වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ඛුහට “මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සබ්බ තෙම ඒ භික්ඛුහට දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලජ්ඣමය පහලවිය: “මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැයි මේ සිත උපත. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බා - හෙත් ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙම දෙමසක් පිටුසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ අන් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි ලජ්ඣමය පහල විය.

2. ඒ භික්ඛු තෙම භික්ඛුන්හට මෙසේ කීය. “ඇවැත්හි, මම් දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් - පිරිවෙස සබ්බා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙම දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිටුසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලජ්ඣමය පහලවිය. මම් දෙමසක් පිටුසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාස-
පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි:
යනුතං සංඝං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති?'

3 හයවනො එකමන්දා ආර්යවේදියා. "තෙත භි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස
භික්ඛුතො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං
අදාසු. එවං ච පත භික්ඛවෙ දාතව්‍යො: තෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සංඝං
උපසංඝමිති. එකං උපසංඝමානං කරිති. වුඛංතං. භික්ඛුතං පාදෙ
වජ්ඣති. උක්ඛුටිකං නිසිද්ධිං අඤ්ඤාං පඤ්ඤාං එවමෙව වට්ඨති. "අහං
හතෙත දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො.
තස්ස මෙ එතදනෙති: 'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං
දොමාසපරිවර්තනායො යනුතං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සංඝං එකිංසා
ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
එකිංසා ආපනතියා දොමාස පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස
මෙ පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි." 'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා
ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො' තස්ස මෙ එතදනෙති:
'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො.
යනුතං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා
දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවර්තනාය
ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි: යනුතං සංඝං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාස-
පරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං හතෙත සංඝං
ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමාමි'ති.
දුතියමපි යාවතව්‍යො. තතියමපි යාවතව්‍යො.

4 වෘතතෙත භික්ඛුතා පරිවර්තන සඤ්ඤා සදාපතව්‍යො:

"සුඤ්ඤා මෙ හතෙත සඤ්ඤා: අයං ඉතරිස්සාපි භික්ඛු දො සංඝං -
දිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො. තස්ස එතදනෙති:
"අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො.
යනුතං සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.' සො සංඝං එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං යාමි. තස්ස සඤ්ඤා එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය
දොමාසපරිවාසං අදාසි. තස්ස පරිවර්තනාය ලජ්ඣාමෙව, ඔක්කමි:
'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තනායො'
'තස්ස' මෙ එතදනෙති: අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියා ආපජ්ජං
දොමාසපරිවර්තනායො. යනුතං සංඝං එකිංසා ආපනතියා
දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො'හං සංඝං
එකිංසා ආපනතියා දොමාසපරිවර්තනාය දොමාසපරිවාසං යාමි. -

ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසායාදිමි. ඒ මට සබ්බසායා තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට උප්පිට්ඨය පහල විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් වූ අත් ඇවැතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසායා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකි' යි. මා විසින් කෙමස් පිළිපාදිය යුතු දැයි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාල සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බසායා තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සබ්බසායා වෙත එළඹ උතුරාසහ එකස් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්ෂුන්ගේ පා වැද උනකුටුක ව හිඳ ඇදිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: 'වහන්ස, මම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසායා යදිමි සබ්බසායා තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි උප්පිට්ඨය පහල විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසායා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සබ්බසායා යදිමි. සබ්බසායා තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළියන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසායා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි උප්පිට්ඨය පහල විය. වහන්ස, ඒ මම දෙමසක් පිළියන් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසායා යදිමි' යි දෙවනුත් යැදිය යුතු තෙවනුත් යැදිය යුතු.

4. ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බසායා දැන්විය යුතු:

'වහන්ස, සබ්බසායා තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසායා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසායා යැදිය. සබ්බසායා තෙමේ දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි' යි උප්පිට්ඨය පහල විය. ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසායා යැදිමි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කයා මෙ සඬෙයා එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාස-පරිවාසං අදුසි. තයා මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඛමො ඔක්කමි: 'යනනුතාහං සඬං ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඬං ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවති ඥේ සඬස්ස පත්තකල්ලං සඬෙයා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාස-පරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං දදෙය්‍ය එසා ඤෙති.

සුණංසු මෙ හතෙත සඬෙයා : අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දෙව් සඬාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දෙව්මාසපරිවත්තනායො. තයා එතදනොසි: 'අහං ඛො දෙව් සඬාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දෙව්මාසපරිවත්තනායො. යනනුතාහං සඬං එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවෙ-ය්‍යනති'. සො සඬං එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාස-පරිවාසං යාපි. තයා සඬෙයා එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං අදුසි. තයා පරිවසනනස්ස ලජ්ඛමො ඔක්කමි: 'අහං ඛො දෙව් සඬාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දෙව්මාසපරිවත්තනායො'. තයා මෙ එතදනොසි: 'අහං ඛො දෙව් සඬාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ඣ දෙව්මාස-පරිවත්තනායො. යනනුතාහං සඬං එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො'හං සඬං එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාපි. තයා මෙ සඬෙයා එකිණා ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං අදුසි. තයා මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඛමො ඔක්කමි: 'යනනුතාහං සඬං ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති'. සො සඬං ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං යාවති සඬෙයා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසං දෙති. යසායසමනො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසස්ස දුතං. සො ඩුණෙස්ස යස්ස නිකමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමත්තං විදුමි - 25 - තතියමපි එතමත්තං විදුමි - 26 -.

දිනෙතා සඬෙයා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො ඉතරිණාපි ආපතතියා දෙව්මාසපරිවත්තනාය දෙව්මාසපරිවාසො. ඛමති සඬස්ස. තසො ඩුණං එවමෙතං ඛාරයාමි''ති.

තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා තදුපාදය දෙව්මාසා පරිවසිතංඛා.

සබ්බ භෙදෙ ඒ ඉට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ ඒ ඉට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලජ්ඣමය පහල විය නෙතෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

ව්‍යන්ත, සබ්බ භෙදෙ මාගේ වචනග ඇසවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බයා යදි ය. සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට 'මම ව්‍යාභි දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි'යි ලජ්ඣමය පහලවිය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි යෙහෙකා' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බයා යදිමි. ඒ මට සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් ව්‍යන්ත ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. සබ්බ භෙදෙ මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආශුභකායාට අනිමිත නම්, හෙ තෙම නිකඩ වෙවා. යම්කුට අනනිමිත නම්, හෙ තෙම නිසාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි.

සබ්බයා පිසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට එය අනිමිත යි. උභෙයින් කිතම ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

ව්‍යන්තය, ඒ මහණ පිසින් අනාරොච්ඡ ඒ අතින් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස දුනු

දෙමාසපරිවසිතකකවිති

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමිති:¹ ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතද්දකොසි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. යනුනුතානං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.” සො’හං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනනස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනුනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං ජානාති. එකං ආපනතිං න ජානාති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානාති තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනනා ඉතරම්ඨි ආපනතිං ජානාති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං ජානිං, එකං ආපනතිං න ජානිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතිං ජානිං, තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනනා ඉතරම්ඨි ආපනතිං ජානාති - යනුනුතානං සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතිරිණ්ණාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිතකකා.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තායො. එකං ආපනතිං සරති. එකං ආපනතිං තස්සරති. සො සඛ්ඤං යං ආපනතිං සරති තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති.

1. ඔක්කමි, ඡෙසං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

දෙමස්පිරිවෙස් පිරියසුතු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සමසයාගෙන් යදිති. සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි උප්පමිත උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සමසයා යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි උප්පමිත පහල විය ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යදිති සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාශෝචිත) ඒ ඇවැත් නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරියසුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කට දනී එක් ඇවැත්කට නොදනී. හෙ තෙමේ යම් ඇවැත්කට දනී ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යදිති. සමස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙමේ අතින් ඇවැත් ද දනිති. ඔහුට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කට නොදන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යැදිමි. සමස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත් ද දනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස සමසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සමසයා යදිති. සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව දූත ගත්) ඒ ඇවැත් වූල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැත්කට සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස සමසයා යදිති. සමස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනො ඉතරම්ඨ ආපනතියා සරති. තස්ස එවං කොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකං ආපනතියා සරිං. එකා ආපනතියා තස්සරිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතියා සරිං තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරම්ඨ ආපනතියා සරාමි. යනුතාහං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිකඛා.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො එකාය ආපනතියා වෙමිතිකො. සො සඛ්ඤං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො කොති. තස්ස එවං කොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකාය ආපනතියා වෙමිතිකො එකාය ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො. සො’හං සඛ්ඤං යාය ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛෙසා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං අදුසි. සො’හං පරිවසනො ඉතරිස්සාපි ආපනතියා නිබ්බෙමිතිකො. යනුතාහං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාමෙය්‍යන්ති.” සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛෙසා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨන්තාය දොමාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිකඛා.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨන්තාමො. එකා ආපනතියා ජානං පට්ඨන්තා. එකා ආපනතියා අජානං පට්ඨන්තා. සො සඛ්ඤං තාහං ආපනතියං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං යාමති. තස්ස සඛෙසා තාහං ආපනතියං දොමාසපට්ඨන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යැදිමි. ඒ මට සහස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි තම ගෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (පසු ව සිහි කල) ඒ ඇවැත භාරුණ කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස සුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
ජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි
නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසි ඇත්තේ ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ
යම් ඇවැතෙක විමසි නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්
පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත්
ඇවැතෙහි ද විමසි නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණකට “මම වතාහි දෙමසක්
පිළියන් වූ සහජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක්
පිළිබඳ විමසි අත්තෙමි. එක් ඇවැතක් විමසි නැත්තෙමි. ඒ මම යම්
ඇවැතෙක්හි විමසි නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක්
පිරිවෙස සහසයා යැදිමි. සහස තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට
දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමසි
නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-
පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි තම ගෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ
තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදිති.
සහස තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස
ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත
මුල් කොට ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය සුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-
ජවගෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දුන පිළියන් ය.
එක් ඇවැතෙක් නොදුන පිළියන් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ
ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට
දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරු විතසධරු මාතිකාධරු පඤ්ඤිතො ව්‍යතො, මෙධාච්ඡි ලජ්ඣ කුක්කුච්චකො සික්කාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාස පටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානාං දොමාසපරිවාසං අද්දසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තාසානං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති ජානංපටිච්ඡන්තා, ධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අජානංපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මානත්තාරහො”ති.

8. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ධම්මධරු විතසධරු මාතිකාධරු පඤ්ඤිතො ව්‍යතො, මෙධාච්ඡි ලජ්ඣ කුක්කුච්චකො සික්කාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිස්සායං භික්ඛු පරිවසති? තී.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්‍යාදිසෙසා ආපතියො ආපජ්ඣ දොමාසපටිච්ඡන්තායො. එකා ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා. එකා ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා. සො සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපතතිනං දොමාසපටිච්ඡන්තානං දොමාසපරිවාසං අද්දසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තාසායං භික්ඛු පරිවසතිති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති සරමානපටිච්ඡන්තා ධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අසරමානපටිච්ඡන්තා අධම්මිකං තස්සා ආපතතියා පරිවාසදානං. අධම්මතො න රුහති. එකිස්සා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මානත්තාරහො”ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්තාලද දීඝතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ චිත්තපිටකය දරන්නාවූ උභයමාතිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ නුවණ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ සුලු වූ සුඵල වරදෙහි කුකුළු කරන්නාවූ ශික්‍ෂාකාමී (හික්මනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ භික්‍ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු කිනම් ඇවැත්තාට පැමිණියේ ද? මේ භික්‍ෂු කිනම් ඇවැත්තාට පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි හිනු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ භික්‍ෂු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් දැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දුකැමි ය. දුකැමි බැවින් එය නසිති - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් නොදැන පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නොදුකැමි ය. නොදුකැමි බැවින් නො නැසෙති. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට භික්‍ෂු තෙමේ මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙහි, මේ ශාෂ්තයෙහි භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයා යැදී සංඝ තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්තාලද දීඝතිකායදී ආගම ඇති, ඛමිය දරන්නාවූ, චිත්ත දරන්නාවූ, අභිමතමාතාකා නොහොත් උභයපාතිමොක්ඛයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ, වරදට කුකුළු කරණ, ශික්‍ෂාකාමී දන් මහණෙක් එහි. ඒ භික්‍ෂු “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තාට පැමිණියේ ද? මේ භික්‍ෂු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තාට පිරිවෙස් පුරා දැ” යි මෙසේ අසයි.

ඒ භික්‍ෂුහු මෙසේ කියති: “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ භික්‍ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ආපනතිතට දෙමස්පිරිවෙස් සංඝයාගෙන් ඉල්ලී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්‍ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දුත. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ භික්‍ෂු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ භික්‍ෂු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළියන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දුකැමි ය. දුකැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ද ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම. නොදුකැමි ය. නොදුකැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට භික්‍ෂු තෙමේ මාතන පිරිමට සුදුසු යැ” (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවස්නායො එකා ආපනති තිබ්බෙමඤ්ඤාපරිවස්නා එකා ආපනති වෙමඤ්ඤාපරිවස්නා. සො සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනායං අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බ්‍රහ්මස්සො ආගතාගමො ධම්මධරො විතගධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යතොතො මේධාපී ලජ්ජාකුණ්ණුවමකො සිතකාකාමො. සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා? කිංයායං භික්ඛු පරිවසති? යි.

තෙ එවං වදෙති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවස්නායො. එකා ආපනති තිබ්බෙමඤ්ඤාපරිවස්නා. එකා ආපනති වෙමඤ්ඤාපරිවස්නා. සො සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං දොමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං දොමාසපරිවාසං අදුසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙනා. තායායං භික්ඛු පරිවසති යි.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපනති තිබ්බෙමඤ්ඤාපරිවස්නා, ධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපනති වෙමඤ්ඤාපරිවස්නා, අධම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකිංසා ආවුසො ආපනතියා භික්ඛු මාතභතාරහො'ති.

8. තෙන ඛො සමගෙත අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපනෙනා හොති දොමාසපරිවස්නායො. තස්ස එතදුභොසි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවස්නායො. “ගනතුතානං සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.”

සො සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා දථිනං. “ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස පරිවසනායං ලජ්ජධම්මො ඛක්කමි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවස්නායො. නස්ස මේ එතදුභොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවස්නායො. ගනතුතානං සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති. සො'හං සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මේ සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මේ පරිවසනායං ලජ්ජධම්මො ඛක්කමි: ගනතුතානං සඛ්ඤා දථිනං ආපනතීනං දොමාසපරිවස්නානං ඉතරමිති මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

7. "මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇති දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්තාලද ඇතමි ඇති, බොහෝ ඇසු පිරි තැන් ඇති, බමිය බරණ විනය බරණ මානාකා බරණ, පණ්ඩිත වූ, වෘත්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පව්ව පිළිකුල් කරණ සුදු වූ, වරදට කුකුල් කරණ, කිත්මෙහු කැමැති අත් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම කී තම ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිහිමි ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ද?' යි මෙසේ කියයි.

ඒ හිසුහු "ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැහෙක් විමසියක් නැති ව පිළිගත් ය. අනෙක් ඇවැහ විමසී ඇති ව පිළිගත් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී. සංඝ තෙම ඒ හිසුනට දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළ-පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ" යි කියත්.

ඒ හිසු තෙම "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී නැති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දහමි ය. දහමි බැවින් නැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමසී ඇති ව පිළිගත් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නො දහමි. නො දහමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට හිසු හොඳ මාතන ලැබීමට සුදුසු යැ" යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරු මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකි" යි මේ සිත වෙයි.

ඒ හිසු තෙම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් ඒ හිසුනට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ සත්‍යවශයේ ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිගත් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මග පිරිවෙස් ද සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ' යි ලජ්ජාවෙන් පහල විය. ඒ හිසු තෙමේ හිසුනට මේ කරුණ දුන්නි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“අහං ඛො ආවුතො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාස-
පට්ඨිත්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. යනුතාහං සඛ්ඤං
ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.
සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාස-
පරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං
එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි
අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායොති.
තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨිත්තායො යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං
ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස
මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං
අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: ‘යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජතබ්බනති.

9. හගවතො එතමන්: ආරොග්ගො, තෙන හි භික්ඛවෙ සඛ්ඤා තස්ස
භික්ඛුතො ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං
දෙතු එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඛ්ඤං
උපසඛ්ඤාති - පෙ - එවමස්ස වචනීයො: “අහං හනෙත දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං
ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො,
යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාස-
පරිවාසං යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජි-
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤා දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨිත්තායොති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං
එකමාසපරිවාසං යාචිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨිත්තානං එකමාසපරිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ජිධම්මො
ඔක්කමි: යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තානං
තරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති. සො’හං හනෙත සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාචාමි”ති. දුතීයමපි
යාචිතඤ්ඤා. තතීයමපි යාචිතඤ්ඤා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“ඇවැත්ති, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන්වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ” යි ලජ්ඣමය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපාදිය යුතු දැ” යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සාල කල්පය “මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණකට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි” යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන්වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට “මම දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣමය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.” දෙවනුවත් යැදිය යුතු තෙවනුවත් යැදිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බසා ඤාපෙතකඛ්‍යා:

“සුඤ්ඤාදි මෙ සතෙත සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එතද්දොසි:
‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො.
යනන්තනාහං සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාපි. තස්ස සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං
දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස පට්ඨසන්නස්ස
ලජ්ඣධිමො ඔක්කකමි: ‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දො-
මාසපට්ඨන්තායො’ති. තස්ස මෙ එතද්දොසි: ‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා
ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනන්තනාහං සබ්බසං දභින්නං
ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො’හං
සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාපි.
තස්ස මෙ සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨසන්නස්ස ලජ්ඣධිමො ඔක්කකමි: ‘යනන්-
තනාහං සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරම්පි
මාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්ඨන්තානං ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං යාපි. යදි සබ්බස්ස පත්තකල්ලං
සබ්බසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං
ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදි මෙ සතෙත සබ්බසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස එතද්දොසි:
‘අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො.
යනන්තනාහං සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාපි. තස්ස සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං
දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස පට්ඨසන්නස්ස
ලජ්ඣධිමො ඔක්කකමි: අහං ඛො දො සබ්බසාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි
දොමාසපට්ඨන්තායො. තස්ස මෙ එතද්දොසි: අහං ඛො දො සබ්බසාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්ඨන්තායො. යනන්තනාහං සබ්බසං
දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති.
සො’හං සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං එකමාස-
පට්ඨවාසං යාපි. තස්ස මෙ සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං
එකමාසපට්ඨවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨසන්නස්ස ලජ්ඣධිමො ඔක්කකමි:
යනන්තනාහං සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාසපට්ඨන්තානං ඉතරම්පි
මාසපට්ඨවාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බසං දභින්නං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්ඨන්තානං ඉතරම්පි මාසපට්ඨවාසං යාපි.

10. වෘත්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුකට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මෙක් නම් සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙතම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණකට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට ලජ්ඛණීය පහල විය: ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භිකුට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඛණීය පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිනි.

සබ්බෙසා ඉත්තනාමිසං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං දෙති. යස්සායමනො ඛමති
ඉත්තනාමිසං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
ඉතරම්භි මාසපරිවාසං දුතං, සො භුණ්හං. යස්ස නකඛමති, සො
හාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමත්ථං වදාමි: -පෙ- නත්තමි ඵතමත්ථං වදාමි: -පෙ-.

දිනෙතා සබ්බෙසා ඉත්තනාමිසං භික්ඛුනො ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසො, ඛමති සබ්බස්ස, නස්මා භුණ්හි.
ඵවමෙතං ධාරාමි"ති.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනායො. තස්ස ඵචං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො. යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය'නති. සො
සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං
යාවති. තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං
දෙති. තස්ස පරිවසනාස්ස උජ්ඣමෙමා ඕක්කමති: "අහං ඛො දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො. තස්ස මෙ ඵතදහොසි.
'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො.
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං ඵකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'
සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඵකමාසපරිවාසං
යාවිං. තස්ස මෙ සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
ඵකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස උජ්ඣමෙමා ඕක්කමි:
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති". සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්භි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන
භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනායො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො
සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං
මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සබ්බෙසා ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො
ඉතරම්භි මාසං ජානාති. තස්ස ඵචං හොති: 'අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපනතීයො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනායො. එකං මාසං ජානිං එකා
මාසං න ජානිං. සො'හං සබ්බං ද්විත්තං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
යං මාසං ජානිං, තං මාසං පරිවාසං යාවි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමතකුට අනිමත නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට අනනිමිත නම් හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙනලදී සංඝයාට එය අනිමත යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි.”

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිනි. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඔහුට ලජ්ඣබලය පහල වෙයි: “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. සංඝතම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මට ලජ්ඣබලය පහල විය: ‘මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිනි. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණකට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිනි. එක් මසක් නො දනිනි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිනි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිනි. ඒ මහණකට මේ අදහස වෙයි ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සභවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දන හිටියෙමි. එක් මසක් නොදන හිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දන හිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං ජානාමි. යනුතාහං සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාස-පරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.' සො සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවර්තිතඛා.

13. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තිත්තායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං තස්සරති. සො සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාස-පරිවර්තිත්තානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරති තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං දොමාසපරිවර්තිත්තායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං තස්සරිං. සො'හං සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං සරිං. තා මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං සරිං, තා මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරිමි. යනුතාහං සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති.'ති. සො සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා පුරිමං උපාදය දො මාසා පරිවර්තිතඛා.

14. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තිත්තායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො. සො සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං නිබ්බ-මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො හොති. තස්ස එවං හොති: "අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතිසො ආපජ්ජං දොමාස-පරිවර්තිත්තායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො. එකං මාසං වෙමතිකො. සො'හං සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාමි. තස්ස මෙ සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අද්දසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො. යනුතාහං සඛ්ඤා දථිත්තං ආපනතිතං දොමාසපරිවර්තිත්තානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යන්ති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ හිසු වසින් (නොදැන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිහි කරයි. එක් මසක් සිහි නො කරයි. ඒ මහණතෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිහි කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මහණ තෙම ඉතර මාසය ද සිහි කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. "මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිහි කළෙමි. එක් මසක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිහි කෙළෙමි ද, සබ්බ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ වසින් (සිහි නොකළ) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමසී ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදි සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මහණ තෙම අනෙක් මස ද විමසී නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: "මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීම. එක් මසක් විමසී ඇත්තෙමි වීම. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීම ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරුණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමසී නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ" යි -

සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය දොමාසං පරිවසිතබ්බා,

15. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තනායො. එකො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, එකො මාසො අජාතපට්ඨන්තො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ඣ කුක්ඛුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිංයායං භික්ඛු පරිවසති”? ති තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තනායො. එකො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, එකො මාසො අජාතපට්ඨන්තො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො. තාසායං භික්ඛු පරිවසති’ ති. සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො ජාතපට්ඨන්තො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. ධම්මතො රුහති. යො ච ඛවායං ආවුසො මාසො අජාතපට්ඨන්තො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදුතං. අධම්මතො න රුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මාතතාරකො” ති.

16. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපට්ඨන්තනායො. එකො මාසො සරමානපට්ඨන්තො එකො මාසො අස්සරමාන¹ පට්ඨන්තො. සො සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතිනං දොමාසපට්ඨන්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති ඛුණ්ණතො ආගතාගමො ධම්මධරො විතසධරො මාතිකාධරො පඤ්ඤිතො ව්‍යාපෙනා මෙධාපී ලජ්ඣ කුක්ඛුච්චකො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිවු. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස. ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙති. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති තැනි) පලවූ ඇවතන් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදන පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණහට දෙති. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දුනගත් ආගම ඇති, බමුණර විනයබර මාතෘකාබර වූ පණ්ඩිත වූ වාසනා වූ නුවණැති උජ්ඣ වූ සුළු වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිහිම ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? යි. ඒ හිසුහු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළිසන් ය. එක් මසක් නොදනිමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදි ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණ හට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් පණ්ඩිත පිරිවෙස් පුරා යැ” යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විනය දන්) හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළිසන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැකැමි ය. දැකැමි බැවින් ගෙදෙති. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් නොදන පිළිසන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම නොදැකැමි ය. නොදැකැමි බැවින් නොගෙදෙති. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානතට සුදුසු යැ” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් සිහිකරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙති. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දුනගත් ආගම ඇති, සුත්තපිටකය දන්නාවූ, විනය පිටකය දන්නාවූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිබම්ය දන්නාවූ) පණ්ඩිත වූ වාසනා වූ කුලනාතමක ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිකුල්කරණ සුළු, වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

‘කීං අයං ආවුසො, භික්‍ෂු ආපනෙතා? කිංසායං භික්‍ෂු පරිවසති?’¹⁷ති
 තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්‍ෂු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතිසො
 ආපඤ්ඤාදොමාසපරිවත්තනායො, එසං මාසො සරමානපරිවත්තෙතො, එසො
 මාසො අසාරමානපරිවත්තෙතො, සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිතං දොමාස-
 පරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සබ්බො ද්විත්තං ආපනතිතං
 දොමාසපරිවත්තනානං දොමාස පරිවාසං අදාසි. තායො අයං ආවුසො
 භික්‍ෂු ආපනෙතා. තාසායං භික්‍ෂු පරිවසති’¹⁸ති. සො එවං වදෙති: “යායං
 ආවුසො මාසො සරමානපරිවත්තෙතො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදනං,
 ධම්මතො රුහති. සො ව බවායං ආවුසො මාසො අසාරමානපරිවත්තෙතො
 අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදනං. අධම්මතො තරුහති, එකස්ස
 ආවුසො මාසස්ස භික්‍ෂු මානතතාරහො”¹⁹ති.

17 ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතිසො ආපඤ්ඤා
 දොමාසපරිවත්තනායො, එසො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො, එසො
 මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිතං දොමාස-
 පරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සබ්බො ද්විත්තං ආපනතිතං
 දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති. තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා
 භික්ඛු ආනවත්ති ඛුත්තස්ස ආනතාගමො ධම්මධරො විතයධරො මාතිනා-
 ධරො පඤ්ඤො වාතෙතො ඥානාදි ලජ්ඣා කුසලාවතො සිකඛාකාමො,
 සො එවං වදෙති:

‘කීං අයං ආවුසො භික්‍ෂු ආපනෙතා? කිංසායං භික්‍ෂු පරිවසති?’²⁰ති.
 තෙ එවං වදෙති: “අයං ආවුසො භික්‍ෂු දො සබ්බාදිසෙසා ආපනතිසො
 ආපඤ්ඤාදොමාසපරිවත්තනායො, එසො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො,
 එසො මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, සො සබ්බං ද්විත්තං ආපනතිතං
 දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාථි. තස්ස සබ්බො ද්විත්තං
 ආපනතිතං දොමාසපරිවත්තනානං දොමාසපරිවාසං අදාසි. තායො
 අයං ආවුසො භික්‍ෂු ආපනෙතා. තාසායං භික්‍ෂු පරිවසති”²¹ති. සො එවං
 වදෙති: “යායං ආවුසො මාසො නිබ්බමිතිකපරිවත්තෙතො, ධම්මිකං තස්ස
 මාසස්ස පරිවාස දනං. ධම්මතො රුහති. සො ව බවායං ආවුසො
 මාසො වෙමිතිකපරිවත්තෙතො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිවාසදනං,
 අධම්මතො තරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්‍ෂු මානතතාරහො”²²ති.

[දොමාසපරිවත්තනාදි නිවසිතා.]

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු කිනම් ඇවැත්තනට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?”යි (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එකින්) එකක් මසක් සිහි කරමින් පිළියන් ය. එකක් මසක් සිහි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස් දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. “මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඒ භික්‍ෂුහු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් භික්‍ෂු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් සිහි කරමින් පිළියන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දුහාමි ය දුහාමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් නො සිහි කරමින් පිළියන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නොදුහාමි ය. නොදුහාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්‍ෂු තෙම එක් මසක මාතව පුද්‍රු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමති නැති ව පිළියන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළියන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුලාත වූ, දන්තා ලද ආගම ඇති, ධර්ම දරණ, විනය දරණ, මානිකා දරණ, පණ්ණිත වූ වාසනා වූ ප්‍රාඥ වූ, පව්ව පිළිකුල් කරණ, සුඵ වරදට ද කුකුන් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ භික්‍ෂු තෙම මෙසේ අසයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තනට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අසයි. (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂුහු “ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමති නැතිව පිළියන් ය. එක් මසක් විමති ඇති ව පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් ඒ භික්‍ෂුතට දුනි. ඇවැත්නි, මේ භික්‍ෂු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ත, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පිණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ භික්‍ෂු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති නැති ව පිළියන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දුහාමි ය. දුහාමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමති ඇතිව පිළියන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දුහාමි ය. නො දුහාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, භික්‍ෂු තෙම එක් මසක මාතව පුද්‍රු යැ”යි මෙසේ කියයි.

[දෙමස්පිරිවෙස් පිරිස සුසු සැටි නිම.]

සුඤ්ඤානපටිච්ඡයො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරු භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපනො කොති. සො ආපත්තිපරියනං න ජානාති. රත්තිපරියනං න ජානාති. ආපත්තිපරියනං නස්සරති. රත්තිපරියනං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො භික්ඛුනං ආරුචෙසි: අහං ආවුසො. සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනං න ජානාමි. රත්තිපරියනං න ජානාමි. ආපත්තිපරියනං නස්සරාමි. රත්තිපරියනං නස්සරාමි. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. කථනානු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති? හගවතො එතමථං ආරුචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛුවෙ සඛෙසා භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං දෙතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දුතඛෙධො: තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සඛ්ඤං උපසඛ්ඤමිති - පෙ - එවමස්ස වචනීයො: “අහං හතොන සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනං න ජානාමි. රත්තිපරියනං න ජානාමි. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො’හං හතොන සඛ්ඤං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතඛෙධො. තතියමපි යාචිතඛෙධො.

3. වෘතොතන භික්ඛුනා පටිබලොන සඛෙසා ඤාපෙතඛෙධො:

“සුඤ්ඤානං මෙ හතොන සඛෙසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනං න ජානාති. රත්තිපරියනං න ජානාති. ආපත්තිපරියනං නස්සරති. රත්තිපරියනං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො සඛ්ඤං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං යාචති. යදි සඛ්ඤස්ස පතකකල්ලං සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං දදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ හතොන සඛෙසා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජා. ආපත්තිපරියනං න ජානාති. රත්තිපරියනං න ජානාති. ආපත්තිපරියනං නස්සරති. රත්තිපරියනං නස්සරති. ආපත්තිපරියනො වෙමතිකො. රත්තිපරියනො වෙමතිකො. සො සඛ්ඤං තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං යාචති. සඛෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයං දෙති. යස්සායසමතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයස්ස දුතං, සො ඤාණස්ස යස්ස නකබමති සො භාසෙය්‍ය,

දුතියමපි එතමථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමථං වදාමි. -පෙ-

දිනොනා සංඝෙන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුතො තාසං ආපත්තිනං සුඤ්ඤානපටිච්ඡයො. ඛමති සඛ්ඤස්ස, තසමා ඤාණති. එවමෙන ධාරයාමි”ති.

සුභික්ඛපරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙයි. ඒ භික්ඛු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනිති. රුත්ති කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රුත්ති කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපනනින්ගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුත්තිගේ සීමායෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ඛු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙමි. ආපනනින්ගේ අන්තය නොදනිමි. රුත්තිගේ අන්තය නො දනිමි. ආපනනින්ගේ අන්තය සිහි නො කරමි රුත්තිගේ අන්තය සිහි නො කරමි. ආපනනින්ගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුත්තිගේ අන්තයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුකට දැන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණි.

2. මහණෙනි, එසේ නම්, සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ඛුකට ඒ ආපනනිනට සුභික්ඛපරිවාසය දේවා. මහණෙනි, ඒ සුභික්ඛපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙනි, ඒ භික්ඛු විසින් සබ්බයා වෙත එලඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රුත්ති කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රුත්ති කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති, ඇත්තෙමි. රුත්තිගේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභික්ඛ පරිවාසය සබ්බයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නොදනී. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභික්ඛපරිවාසය සබ්බයා යදිති ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිනට සුභික්ඛපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මෙ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසත නො දනිති. රු පිරිසත නො දනිති. ඇවැත් පිරිසත නො කරයි. රු පිරිසත නො කරයි. ඇවැත් පිරිසතෙහි විමති ඇත. රු පිරිසතෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපනනිනට සුභික්ඛපරිවාසය සබ්බයා යදිති. සබ්බ තෙමේ මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිනට සුභික්ඛපරිවාසය දෙයි. මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, ගේ නිකඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් තෙතෙම කියවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි...

සබ්බයා විසින් මෙ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සබ්බයාට අභිමත යි. එතෙසින් නිකඩ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. එවං ව බො භික්ඛවෙ සුද්ධිත්තපරිවාසො දුතඤ්ඤා. එවං පරිවාසසා දුතඤ්ඤා.

5. කර්ෂණ භීෂිකවේ සුද්ධිකරණපරිවර්තයා දැනගන්න?

“ආරක්‍ෂිතවර්ගයන්. න ජාතිය, රක්‍ෂිතවර්ගයන්. න ජාතිය. ආරක්‍ෂිතවර්ගයන්. න ස්‍යාර්ති, රක්‍ෂිතවර්ගයන්. න ස්‍යාර්ති. ආරක්‍ෂිතවර්ගයන්. න වෙමටකිසිය, රක්‍ෂිතවර්ගයන්. වෙමටකිසිය. සුද්ධිතවර්ගයන්. දැනෙමට.

“ආපතතිපරියනතං. ජාතාති, රතතිපරියනතං න ජාතාති. ආපතති-
පරියනතං. සරතී, රතතිපරියනතං තසසරතී. ආපතතිපරියනෙන නිෂබ්බ-
මතිෂො, රතතිපරියනෙන වෙමතිෂො. සුඤ්ඤතපරිවාසො දුතබ්බො.

“ආපතතිපරිඥානාං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රතතිපරි-
ඥානාං න ජානාති. ආපතතිපරිඥානාං එකච්චං සරති, එකච්චං නසාරති,
රතතිපරිඥානාං නසාරති. ආපතතිපරිඥානො එකච්චො වෙමතිකො, එකච්චො
නිබ්බමතිකො, රතතිපරිඥානො වෙමතිකො. සුඤ්ඤානපටිචාසො දුතඛො.”

“ආපනතිපරියනතං න ජාතාති, රතතිපරියනතං එකච්චං. ජාතාති, එකච්චං න ජාතාති. ආපනතිපරියනතං නසාරති, රතතිපරියනතං එකච්චං සාරති, එකච්චං. නසාරති. ආපනතිපරියනතං වෙමතිකො, රතතිපරියනතං එකච්චං වෙමතිකො, එකච්චං නිබ්බෙමතිකො. සුඤ්ඤාපරිවාසො දුකඛො.”

“ආරතතිපරියන්තං ජානාති, රතතිපරියන්තං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආරතතිපරියන්තං සරතී, රතතිපරියන්තං එකච්චං සරතී, එකච්චං තස්සරතී. ආරතතිපරියන්තෙ නිබ්බමතීකො, රතතිපරියන්තෙ එකච්චෙ වෙමතීකො, එකච්චෙ නිබ්බමතීකො. සුඤ්ඤානපථවාසෙසා දුතබ්බො.

“ආපනතිපරිශ්‍යනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. රතනි-
පරිශ්‍යනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපනතිපරිශ්‍යනං
එකච්චං සරතී, එකච්චං නසාරතී. රතනිපරිශ්‍යනං එකච්චං සරතී, එකච්චං
නසාරතී. ආපනතිපරිශ්‍යනෙහි එකච්චෙව චෙමතිකො, එකච්චෙව
නිඵබ්බමතිකො. රතනිපරිශ්‍යනෙහි එකච්චෙව චෙමතිකො, එකච්චෙව
නිඵබ්බමතිකො. සුඤ්ඤානපරිවාසො දුගබ්බො.” එවං බො භික්ඛවෙ
සුඤ්ඤානපරිවාසො දුගබ්බො.

6. කළුගල භික්ෂුවේ පරිවෘත්තය දැනගන්න?

“ආපනතිපරියනාම ජානාති, රතනිපරියනාම ජානාති ආපනති-
පරියනාම සරති, රතනිපරියනාම සරති. ආපනතිපරියනෙත නිබ්බමතිකො,
රතනිපරියනෙත නිබ්බමතිකො. පටිච්ඡෙදො දුග්ගතිං.”

“අපතනිපට්ඨනං ත ජානාති, රතනිපට්ඨනං ජානාති. අපතනි-
පට්ඨනං නසාරගි, රතනිපට්ඨනං සරගි. අපතනිපට්ඨනෙන
මෙමතීනො, රතනිපට්ඨනෙන නිබ්බමතීනො. පට්ඨාපො දුතබ්බො.”

“ආපතතිපරිශතනං එකච්චං ජාතාහි, එකච්චං ත ජාතාහි, රතති-
පරිශතනං ජාතාහි. ආපතතිපරිශතනං එකච්චං සරහි, එකච්චං නසාරහි,
රතතිපරිශතනං සරහි. ආපතතිපරිශතනෙ එකච්චෙ වෙමතිකො, එකච්චෙ
ඵලබ්බෙතිකො, රතතිපරිශතනෙ නීවෙමතිකො.” පරිවාසො දුතබ්බො.
ඵලං ඛො භික්ඛුප්පෙ පරිවාසො දුතබ්බො’ති.*

පරිපාලන නිවේෂණය.

*. මජ්ඣ. සං. PTS. පරාජ්ජකස්ස, න ඳිසංති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පාරිවාසිකචිත්තාද්‍රිසකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බංඝි, සො පුත පච්චාගන්තවා භික්ඛු උපසම්පදං යාචි. හගවතො¹ එතමන්ථං ආරොථෙසුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා විබ්බංඝි, විබ්බන්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ඣති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ඣති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා උම්මත්තකො හොති. උම්මත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අනුම්මත්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොනා ඛිත්තචිත්තො හොති. ඛිත්තචිත්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අඛිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා වෙදනට්ඨො² හොති. වෙදනට්ඨස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත අවෙදනට්ඨො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

4. (6) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.³ උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං - ථෙ -

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා ආපනතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. - ථෙ -

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොනා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පටිතියානෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. යො පරිවාසො දිනොනා, සුදිනොනා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙ භික්ඛු හගවතා, භෞ.

2. වෙදනාට්ඨො, මජ්ඣ.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣ. උක්ඛිපියති, භෞ. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣ.

ව්‍යාපෘතිය

1. එ සමයෙහි ව්‍යාප්ත එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපවිදි විය. හෙතෙම යළි පෙරලා අවුත් හිසුන් උපසප්පව යැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට යැළකලහ.

2. (1) “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හිඟවට පෙරුණෙයි ද, මහණෙනි, හිඟවට පෙරුණකුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය යම් පිරිවෙසක් වුසුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.”

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණවට පැමිණේ ද, හෙරණකට පිරිවෙස් නො තිබිණි ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාව පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උමතුවෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි සෙසු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වික්ෂිප්‍යා විතනයක් (පෙරුණ සිතාත්තක්) වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරුණ සිතාත්තකුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත උපසම්පදාවෙන් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාව පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. ...

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ලාමකදුෂ්ටය නොදුරුළීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස් නො තිබිණි. හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. සෙසු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො විබ්භමහී. විබ්භතතකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍ර පටිකස්සිතබ්බො. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සනාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මතතකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපතනියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතනියා අප්පට්ඨකම්ම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිතතකස්ස භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපටිකස්සනා න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාශ්‍රපටිකස්සිතබ්බො.

6. (17-24) ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො විබ්භමහී. විබ්භතතකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දුතබ්බං. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උම්මතතකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපතනියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතනියා අප්පට්ඨකම්ම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨකස්සෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිතතකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තදුතං න රුහතී. සො වෙ පුත ඔසාරියතී, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානත්තං දුතබ්බං.

7. (25) ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං චරතො විබ්භමහී. විබ්භතතකස්ස භික්ඛවෙ මානත්තචරියා න රුහතී. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සං මානත්තං දිනතං. සුදිනතං. සං මානත්තං විණණං, සුචිණණං. අවසෙසං චරිතබ්බං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාය-පටිකායානසං සුදුසු වූයේ සිවුරු හරි ද, මහණෙනි, සිවුරු හලහුට මූලාය-පටිකායානසං නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලායපටිකායානසං සුදුසු වූයේ තෙරණක් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසත් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දක්වෙති උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, ... ලාමකදාරිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපතීය කමය කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උකෙඛපතීය කලහුට මූලායපටිකායානසං නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇදිය යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වුවහුට මානස දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලැබී ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මැතැරින් වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානස දිය යුතු. මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතුපෙක් වේ ද, ... වික්ෂිප්ත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වෙදනාසත් පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත නො දක්වෙති උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, ... ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, ලාමකදාරිය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපතීය කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙඛපතීය කලහුට මානස දීම නො යෙදෙයි. ඉදින් භ්ග්ගතම තැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය වැය කීමිනි. ඒ මහණකට මානස දිය යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පුරත්තේ උපාපිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාපිදි වුවහුට මානස පිරිම නො යෙදේ. ඉදින් හෙතෙම තැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. යම් මානසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානසක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිය යුතු.

8 (28-32) ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු මානතතං වරනෙතා සාමණේරු හොති -පෙ- උමමතතකො හොති -පෙ- ඛිත්තවිනෙතා හොති -පෙ- වෙදනවෙවා හොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උකඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අපාටිකමෙම උකඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිකිස්සග්ගෙ උකඛිපියති. උකඛිතතකස්ස හිකඩවෙ මානතතවරියා න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතා සුදිනෙතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. අවසෙසං වරිතබ්බං.

9. (33) ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු අබ්‍යාතාරහො විබ්‍යමති, විබ්‍යතතකස්ස හිකඩවෙ අබ්‍යාතං න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතා සුදිනෙතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. සො හිකඩු අබ්‍යෙතතබ්බො.

10. (34-40) ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු අබ්‍යාතාරහො සාමණේරු හොති. -පෙ- උමමතතකො හොති -පෙ- ඛිත්තවිනෙතා හොති -පෙ- වෙදනවෙවා හොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උකඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අපාටිකමෙම උකඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිකිස්සග්ගෙ උකඛිපියති, උකඛිතතකස්ස හිකඩවෙ අබ්‍යාතං න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. සො පරිවාසො දිනෙතා සුදිනෙතා. සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො. යං මානතතං දිනතං සුදිනතං. යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං. සො හිකඩු අබ්‍යෙතතබ්බොති.

පාටිවාසික ව්‍යාපෘතියකං සමන්තං.

4. පරිවාස ජනනිංසකං

1. ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතා අනතර සම්බහුලා සබ්බා- දිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො¹, සො හිකඩු මූලායපටිකස්සිතබ්බො.

2. ඉබ් පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනෙතා අනතර සම්බහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො පට්ඨන්තායො, සො හිකඩු මූලායපටිකස්සිතබ්බො. යථාපට්ඨන්තානඤ්චස්ස ආපතතීනං පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

1. පරිමාණා අපට්ඨන්තායො - මජ්ඣ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

8. (28-32) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම මාතන පුරත්තේ සාමණේරයෙක් වෙයි ද ... උමමත්තකයෙක් වෙයි ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙයි ද ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටිය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට මාතන පිරිම නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔහුරණකම් කරණු ලබයි ද ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස් දුන්විනි ද, එය මනාව පිහිනි. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. මාතකයෙහි පිරිය යුතු යි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාතකමේයට සුදුසු වූයේ උපාපිද් වෙයි ද, මහණෙනි, උපාපිද් වූවහුට අබ්බාතකමේය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපමච්ඡදව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස් දුන්විනි ද, එය මනාව වැය නිමවිනි. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාතකමේයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතු යි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ අබ්බාතකමේයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙක් වෙයි ද ... උමතුටෙක් වෙයි ද ... වික්ඛිප්ත සිතැත්තෙක් වෙයි ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළුනෙක් වෙයි ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුෂ්ටිය නොදුර්ලිමෙහි උකෙවිතිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිතිකමේ කරණු ලැබුවහුට අබ්බාතකමේය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔහුරණකමේ කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස් දුන්විනි ද, එය මනාව වැය නිමවිනි. යම් මාතකක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මාතකක් පුරණ ලද ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අබ්බාතකමේයෙන්) ඇතුලත් කර ගත යුතු යි.

පාටිච්ඡාසික සංකල්පය නිමි.

4. පිරිවෙස් සත්වය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නොවූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවත සමය පිළිසන් ඇවැත්නට සමාධානපරිවාසය දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොසො අනතරං සමඛසුලා සඛ්ඤාදි සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

4-9. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොසො අනතරං සමඛසුලා සංඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති. අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො¹ -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි, සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

10-36 ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාරහො -පෙ- මානසං චරනොසො -පෙ- අඛාතාරහො අනතරං සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො'පි අපරිමාණායො'පි පටිච්ඡන්තායො'පි. සො භික්ඛු මූලායපටිඤ්ඤාසංකප්පා. යථා පටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපත්තීනං පුරිමාය ආපත්තියා සමොධානපරිවාසො දානංඛො.

ඡන්දාංගයං සමගතං.

5. මානසිකසංහතියං

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙහි ව්ඛාමති. සො වෙ පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙහි, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො මානසං දානංඛො.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපටිච්ඡාදෙහි ව්ඛාමති. සො පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො ඡාදෙහි. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පච්චිකම් ආපත්තියො යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දෙහි මානසං දානංඛො.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛසුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පටිච්ඡාදෙහි ව්ඛාමති. සො පුන උපසම්පන්නො නා ආපත්තියො නච්ඡාදෙහි, තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම් ආපත්තියො යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දෙහි මානසං දානංඛො.

1 අපරිමාණා අපටිච්ඡන්තායො -මජ්ඣ.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි, මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති නො පිළියන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළියන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් වූ ද, නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ ... මානස පුරත්තේ ... අධ්‍යානකම්මට සුදුසු වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති නො පිළියන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද නො පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් වූ ද නො පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත්ව සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සහිත නිමි.

5. මානසික ශාසනය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් නො කොට උපාපිදි වෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසාත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො පිළියන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණතට මානස දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ නො පිළියන් කොට උපාපිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසාත් වීමෙන් පසුව පිළියන් ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් කොට උපාපිදි වෙයි ද, හෙතෙම නැවත උපසාත් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් කොට උපාපිදි වෙයි. ඒ තැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. තෙතෙම සිටුරු හැර ගොස් තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කඳෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පලමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පලමු නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව සහවසි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දකිති ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති. යම් ඇවැත් දකිති ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දකිති ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිටුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පලමු දූත සැලකූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. පෙර නො දූත නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව දූත නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. ඉඩ පත හික්වෙව හික්වු සමහුලා සමසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනියො ජාතාති, එකච්චා ආපතනියො න ජාතාති. යො ආපතනියො ජාතාති තා ආපතනියො ඡාදෙති, යො ආපතනියො න ජාතාති තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති, සො විබ්බමිතිං පුත උපසම්පන්නො යො ආපතනියො පුත්ථෙව ජාතිතිං ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිතිං නච්ඡාදෙති. යො ආපතනියො පුත්ථෙව අජාතිතිං නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිතිං ඡාදෙති. නසා හික්වෙව හික්වුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡ-මසම්ඤ්ඤා ආපතනිකමෙති යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දුට්වා මානසං දුතමිං.

[illegible]

12. ණ ජන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමනුලා සභිකාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣති. එකච්චා ආපතනියො ජාතාති, එකච්චා ආපතනියො න ජාතාති. යා ආපතනියො ජාතාති, තා ආපතනියො ඡාදෙති. යා ආපතනියො න ජාතාති, තා ආපතනියො තච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො, යා ආපතනියො පුඤ්ඤ ජාතිතියා ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිතියා ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුඤ්ඤ අජාතිතියා තච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා ජාතිතියා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤ පච්ඡිමසම්ඤ්ඤ ආපතනිකමෙති යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දතවා මානතතං දතවං.

13. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු සමඟුලා සඩ්සාදිසෙසා අපතනියො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො සරතී, එකච්චා අපතනියො තසාරතී. යා අපතනියො සරති, තා අපතනියො ඡාදෙතී. යා අපතනියො තසාරති, තා අපතනියො තච්ඡාදෙතී සො විබ්බතීනා පුත උපසම්පනො යා අපතනියො පුඤ්ඤා සරිනා. ඡාදෙසි, තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා තච්ඡාදෙතී. යා අපතනියො පුඤ්ඤා අසරිනා¹ තච්ඡාදෙසි තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා තච්ඡාදෙතී. තසා හිකඩවෙ හිකඩුතො පුරිමසථිඤ්ඤා පච්ඡමසථිඤ්ඤා අපතනිකඩෙකි² සථාපටිච්ඡන්තා පරිවාසං දනා මානතතං දතබ්බං.

1. **අග්‍යාදිපති, - මරණ.**

2. පුරිමසම්, අපනයනාධිකාරී - මිත්තං.

10. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර තාවත උපසපත් වූයේ පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සහවයි. පළමු නො දැන නො වැසූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිය. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිය. යම් ඇවැත් දැනිය ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනිය ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සත්තෙන් හිඳිති තාවත උපසපත් වූයේ. පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. පළමු දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව තාවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි පළමු නො සිහි කොට නො සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

13. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට අවදිය. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි නම්, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි නම්, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර තාවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පළමු වූ ද පසුවූ ද ඇවැත් රැකියෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. ඉඩ පත භික්ඛවේ භික්ඛු සමමුහුලා කඩ්ඞාදිසෙසා ආපතනිසො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනිසො සරති එකච්චා ආපතනිසො කසාරති. ස ආපතනිසො සරති තා ආපතනිසො ඡාදෙයි. යා ආපතනිසො කසාරති තා ආපතනිසො නච්ඡාදෙති. සො විබහමිනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනිසො පුබ්බෙ සරිති ඡාදෙසි, තා ආපතනිසො පච්ඡා සරිති නච්ඡාදෙති. යා ආපතනිසො පුබ්බෙ අසරිති නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනිසො පච්ඡා සරිති නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවේ භික්ඛුනො පුරිමමඤ්ඤා පච්ඡිමමඤ්ඤා ආපතනිකමෙති යථා පටිච්ඡන්ත පටිවාසං දුනා මාතතං දුතබ්බං.

15. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා අපතනිකො අපජ්ජති. එකච්චා අපතනියො සරති, එකච්චා අපතනියො නසාරති, යා අපතනියො සරති තා අපතනියො ඡාදෙති. යා අපතනියො නසාරති, තා අපතනියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බහිනා පුත උපසම්පන්නා යා අපතනියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙසී, තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා ඡාදෙති. යා අපතනියො පුබ්බෙ අසරිනා නච්ඡාදෙසී, තා අපතනියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තසා හික්කවෙ හික්කුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්චිමසම්ඤ්ඤා අපතනිකබ්බෙ යථා පටිච්ඡන්න පරිවාසං දුනා මානතං දුතබ්බං.

16. ඉඩ පන හික්කවෙ හික්කු සම්මුතා සම්පාදිතෙසා ආපතනියො ආපත්තී එකව්වා ආපතනියො සරති; එකව්වා ආපතනියො කසාරති. ය ආපතනියො සරති, තා ආපතනියො ඡාදෙති. ය ආපතනියො කසාරති තා ආපතනියො නව්ජාදෙති. ඥානානුමතා පුන උපසම්පන්නා ය ආපතනියො පුබ්බ සරිතා ඡාදෙති, තා ආපතනියො වච්ඡා සරිතා ඡාදෙති. ය ආපතනියො පුබ්බ අසරිතා නව්ජාදෙති, තා ආපතනියො වච්ඡා සරිතා ඡාදෙති. තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා වච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපතනික්කන්ඤ්ඤා යථා වච්චන්නෙ පරිවාසං දන්වා මානතං දන්වා.

17. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු සමබනුලා සබසාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ජති. එකවොසු ආපතනීසු නිබ්බෙමනියො, එකවොසු ආපතනීසු වෙමනියො. යාසු ආපතනීසු නිබ්බෙමනියො නා ආපතනියො ඡාදෙති. යාසු ආපතනීසු වෙමනියො නා ආපතනියො නවජාදෙති. සො විබ්බමිනියා සුත උපසමපනො යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බෙමනියො ඡාදෙසි, නා ආපතනියො පවජා නිබ්බෙමනියො නවජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමනියො නවජාදෙසි, නා ආපතනියො පවජා නිබ්බෙමනියො නවජාදෙති. තසා හිකඩවෙ හිකඩුතො පුරිමසමී ආපතනිකබ්බෙ යථාපටිච්ඡනන පරිවාසං දනියා මානතතං දතබ්බං.

18. ඉබ් පත හිකඩවෙ හිකඩු සමෙහුලා සහිසාදිසෙසා අපතනියො
 ආපත්තී, එකව්වාසු ආපතනිසු නිබ්බමනිසො එකව්වාසු ආපතනිසු
 වෙමනිසො. යාසු ආපතනිසු නිබ්බමනිසො තා ආපතනියො ඡාදෙති.
 යාසු ආපතනිසු වෙමනිසො තා ආපතනියො නව්ජාදෙති. සො විබ්බමනිසා පුත
 උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමනිසො ඡාදෙසි, තා
 ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමනිසො නව්ජාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ
 වෙමනිසො නව්ජාදෙසි, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමනිසො ඡාදෙති.
 තස්ස හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පව්ජිමසම්ඤ්ඤා ආපතනිකමනි
 සං-පව්ජන්නො පරිවාසං දාමා මානසං දාමං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පලමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සභවයි. පලමු සිහි නොකොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුටයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ ශාසනයෙන් වූත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට ද සභවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපැවිදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවුදයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වූත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව නො සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමති නැත්තේ වෙයි ද ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමති ඇත්තේ වෙයි ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමති නැති ව සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව විමති නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමති ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමති නැති ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණහට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

19. ඉඩ පත හිතවෙලි, හිතවු සමඟුලා සහසාදියෙහි ආපතනියෝ ආපත්තී. එකවැයු ආපතනීහු නිබ්බමනියෝ එකවැයු ආපතනීහු වෙමනියෝ. යාහු ආපතනීහු නිබ්බමනීන්හි නා ආපතනියෝ ඡාදෙති. යාහු ආපතනීහු වෙමනියෝ නා ආපතනියෝ නවර්ඡාදෙති. හෙවිබ්බමනීහු පුත උපප්පජනනා යා ආපතනියෝ පුබ්බ නිබ්බමනීන්හි ඡාදෙති, නා ආපතනියෝ පවර්ඡා නිබ්බමනීන්හි ඡාදෙති. යා ආපතනියෝ පුබ්බ වෙමනියෝ නවර්ඡාදෙති, නා ආපතනියෝ පවර්ඡා නිබ්බමනීන්හි ඡාදෙති. තසා හිතවෙලි, හිතවුන් පුරිසෙඤ්ඤා පවර්ඡමහිඤ්ඤා ආපතනිකමනි සථාපවර්ඡනන පරිවාසං දන්වා මානතං දතබ්බං.

20. ඉබ්‍රහිම භික්ෂුවෙ, භික්ෂු සම්මතයා, සම්මතයා, ආපනතියා, ආපනතියා එකවිට, ආපනතියා නිබ්බන්ධනයා එකවිට, ආපනතියා වෙමිනි. යාපු ආපනතියා නිබ්බන්ධනයා, නා ආපනතියා ඡායාදී. යාපු ආපනතියා වෙමිනි. නා ආපනතියා නවිතයාදී. සො වර්තමාන, පුත උපසම්මතයා, යා ආපනතියා පුබ්බ නිබ්බන්ධනයා ඡායාදී, නා ආපනතියා පවිත නිබ්බන්ධනයා ඡායාදී. යා ආපනතියා පුබ්බ වෙමිනි. නවිතයාදී, නා ආපනතියා පවිත නිබ්බන්ධනයා ඡායාදී. තසා භික්ෂුවෙ, භික්ෂුවෙ පවිතසම්මත ආපනතියා සමාපවිතයා පවිතයා දමා මානසයා දමයි.

21-40. ඉඩ පත හි කඩවල, හිකුණු සබලනුලා සහිත දිශෙයා ආපතනියො ආපතනියො ආපටිවන්දෙකො සාමිකෙණෙරු හොති. (ගථාප්‍රබේධ තථා විචාරෙතබ්බං) -රෙ- (41 - 60) උමමතතකො හොති -රෙ- (61 - 80) බිතතවිතොතො හොති -රෙ- (81-100) වෙදතවෙට්ටො හොති. තසා හොතනි ආපතනියො පටිවන්තනායො'පි ආපටිවන්තනායො'පි -රෙ- එකවො ආපතනියො ජානාති. එකවො ආපතනියො ත ජානාති -රෙ- එකවො ආපතනියො සරති. එකවො ආපතනියො තසාරති -රෙ- එකවොසු ආපතනිසු නිබ්බමතිකො එකවොසු ආපතනිසු වෙමතිකො. යාසු ආපතනිසු නිබ්බමතිකො තා ආපතනියො ඡාදෙති. යාසු ආපතනිසු වෙමතිකො. තා ආපතනියො තවන්දෙති. හො වෙදතවෙට්ටො හොති, හො පුත අවෙදතවෙට්ටො හුචා යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො තවන්දෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො තවන්දෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො තවන්දෙති -රෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො තවන්දෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො තවන්දෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො ඡාදෙති -රෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො තවන්දෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො තවන්දෙති -රෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො තවන්දෙති, තා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනියො පවන් නිබ්බමතිකො තවන්දෙති. තසා හිකඩවල: හිකුණො පුරිසෙඤ්ඤා පටි-සිසෙඤ්ඤා ආපතනිකවෙනි ගථාපටිවන්තො පරිවාසං දච්ඡා මානසං දතබ්බං.

මූනපතසතක. නිවිසිත.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

19. මහණෙනි, දෙව් මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි, හෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

20. මහණෙනි, දෙව් මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සභවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇති ව නො සැහවී නම්. පසුව ඒ ඇවැත් විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් කර පමණින් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතු.

21-40. මහණෙනි, දෙව් මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්හේ නම් එසේ විසාර කළ යුතු යි.) ... 41-60. උමතු වෙත් වෙයි ... 61-80 විසුලු සිතැත්තෙක් වෙයි ... 81-100. වෙදනාසෙන් පෙළෙණක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දකියි. ඇතැම් ඇවැත් නො දකියි ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. හෙතෙමේ තැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි ද, පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි තැනි ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි ... පලමු විමනි තැනි ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. පලමු විමනි ඇති ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැකෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දී මානව දිය යුතුයි.

මානව සියලු මිත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

6. මූල්‍යමය පරික්ෂණයන්හිදී සහතිකයක්

1. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකුළු පරිව්තනනා, අනන්තර සම්පත්තුලා සම්පාදිතනා, අපතනිතො, අපය්ති, අපවිච්ඡාදනා, විධාමනි, සො, පත උපසම්පනනා, හා, අපතනිතො නව්ඡාදනි, සො, හිකුළු මුලාංගපටිකසි-
තනො.

2. ඉඩ පත හික්කළව, හික්කු පරිවෘතතය; අනන්ත සම්ප්‍රයුතු සහසං-
 සෙසා; ආපතනියෝ; ආපජ්ඣි; අපරිවර්තදෙක; විබ්බමිති. සෙසා පුත්‍ර
 උපසම්පන්නා; තා; ආපතනියෝ; ඡාදෙති. සො හික්කු මූලය පරිකස්සිතබ්බො.
 යථා; පරිවර්තනා;නං. වස්ස ආපතනිනං. පුරිමාය ආපතනියා සමේධාන
 පරිවාසො දුතබ්බො.

3. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු පරිව්සනෙතො අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සාධකයක් ලෙස ආපතනියො ආපතනියො පරිව්සනෙතො විකුණමනි. සො පුත උපසම්පන්නො නො ආපතනියො නව්සනෙතො. සො හික්කු මුලාසපවිසනියො නව්සනො. පරිව්සනොනෙතො ආපතනියො පුරිමාස ආපතනියො සමාසනො පරිව්සනො දුනෙතො.

4. ඉඩ පත හිඟව, හිඟ පරිවහනෙන් අනතුරු සම්පූර්ණ සහනදීමෙන් ආපතියෙන් ආපසු නිදා පරිවහනෙන් විමසමිනි. සො පුන රිපමපනෙන් නා ආපතියෙන් ඡාදනි. සො හිඟ මුලාපරිකාශිතවෙබ්. සංපරිවහනෙන් සො ආපතියෙන් පුරිමාස ආපතියෙන් සමෙබ්. නපරි- වාසෙන් දුහවෙබ්.

[illegible]

6. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු පරිවසනෙතා අතරින් සම්පූර්ණ සහයෝගීතෙසා ආපතනිතො ආපජ්ජති. නසා නොනති ආපතනිතො පටිච්ඡන්තායො'පි අපටිච්ඡන්තායො'පි. සො විබහමිනි; පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනිතො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතනිතො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. යා ආපතනිතො පුබ්බ න ච්ඡාදෙසි, තා ආපතනිතො පච්ඡා ඡාදෙති. සො හික්කු මුත්තං පටිකසසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤායා ආපතනිතං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

7. ඉඩ පත හික්කවෙ, හික්කු පරිවසනෙතා අතතර සමමුලා සහසාදිනෙසා අපතනිතයා අපජ්ඣති. තසා හෙතනති අපතනිතයා පරිවජ්ජනායො'පි අපරිවජ්ජනායො'පි. සො විබ්බසිතිං පුන උපසම්පනෙතා යා අපතනිතො පුබ්බෙ ඡාදෙසි, තා අපතනිතයා පච්ඡා ඡාදෙති. යා අපතනිතො පුබ්බෙ න ච්ඡාදෙසි තා අපතනිතො පච්ඡා න ච්ඡාදෙති. සො හික්කු මුලාය පරිකස්සිතකමො, යථාපරිවජ්ජනානඤ්ඤාන අපතනිතං පුරිමාය අපතනිතො සමොධානපරිවාසො දුතකමො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

6. මූලායපටිකායකයා සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුහ වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදිය යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් කොට සිවුරු හැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැඟවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැඟවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතෙමේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැඟවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්වට ඇදීම යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව ඇවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පෙර නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛාන පිරිවෙස දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ව්‍යුත ව තැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව දැන ද සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණහට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැතුන්ට සමොඛානපරිවාසය දිය යුතු.

13. ඉඩ පත හික්මව හික්මු පරිච්ඡේදනය අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සාක්ෂිදායකයා ආපතනියෝ ආපත්තියි. එකවර ආපතනියෝ සරයි. එකවර ආපතනියෝ නසායයි. යා ආපතනියෝ සරයි, නා ආපතනියෝ ජාදෙයි. යා ආපතනියෝ නසායයි, නා ආපතනියෝ නව්ජාදෙයි. සො විකෘතියා පුන උපසම්පන්නො යා ආපතනියෝ පුබ්බ සරිනා ජාදෙයි, නා ආපතනියෝ පව්ජා සරිනා නව්ජාදෙයි. යා ආපතනියෝ පුබ්බ අසරිනා නව්ජාදෙයි, නා ආපතනියෝ පව්ජා සරිනා නව්ජාදෙයි. තො හික්මු මුලාසප විකසිතබ්බො. යථාපරිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතනි නං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපරිවාසො දුතබ්බො.

14. ඉඩ පත භික්ෂුවෙ භික්ෂු පරිවසනෙතා අනන්ධ සම්බුද්ධා සමාසද්ධෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපනතියො සරතී. එකච්චා ආපනතියො තසසරතී. යා ආපනතියො සරතී, තා ආපනතියො ඡාදෙති. යා ආපනතියො තසසරතී, තා ආපනතියො නච්ජාදෙති. ඡසා විබ්බජිනා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපනතියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ජා සරිනා නච්ජාදෙති. යා ආපනතියො පුබ්බෙ අසසරිනා නච්ජාදෙසී, තා ආපනතියො පච්ජා සරිනා ඡාදෙති. සො භික්ෂු මූලාගපටිකසීතිබ්බො. යථා-පටිච්ජනානුසංඝාතා ආපනතිනං පුරිමාස ආපනතියං සමොධානපරිවරාඡසා දුතබ්බො.

15 ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවසනොනා අනන්ද සමබලා සබ්බාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතතියො සරති. එකච්චා ආපතතියො නසාරති. යා ආපතතියො සරති, තා ආපතතියො ඡාදෙති. යා ආපතතියො නසාරති, තා ආපතතියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමිනා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතතියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙසි, තා ආපතතියො පච්ඡා සරිනා ඡාදෙති. යා ආපතතියො පුබ්බෙ අසරිනා නච්ඡාදෙසි, තා ආපතතියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාශ්වටිකසිතබ්බො, යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතතිනං පුරිමාය ආපතතියා සමොයානපරිවාජසා දතබ්බො.

16. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු පරිවසනෙතො අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සහතිකයක් ලෙසට ආපතියෙන් ආපජ්ජිති. එකවරට ආපතියෙන් සරති. එකවරට ආපතියෙන් නසාරති. යා ආපතියෙන් සරති, තා ආපතියෙන් ජාදෙති. යා ආපතියෙන් නසාරති, තා ආපතියෙන් නවජාදෙති. සො විබ්බමිනියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතියෙන් පුණ්ණ සරිනියා ජාදෙසි, තා ආපතියෙන් පව්සා සරිනියා ජාදෙති. යා ආපතියෙන් පුණ්ණ අසරිනියා නවජාදෙසි, තා ආපතියෙන් පව්සා සරිනියා ජාදෙති. සො හික්කු මූලාය පටිකසිතිකමබ්බා. මහාමච්ඡන්තොනසුට්ඨො ආපතියෙන් පුරිමාය ආපතියෙන් සමොධානපරිවාසො දුතමෙසි.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලාශ්‍රපටිකඝ්‍රාහණය කළ යුතු වේ. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නොකරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නොකරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නොසහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නොකොට නොසැඟවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනෙකො අනන්තර සබ්බලා සබ්බාදිසෙකො ආපතන්තො ආපජ්ඣති එකච්චාසු ආපතනිසු නිබ්බමතිකො. එකච්චාසු ආපතනිසු වෙමතිකො. යාසු ආපතනිසු නිබ්බමතිකො, තා ආපතන්තො ඡාදෙති යාසු ආපතනිසු වෙමතිකො, තා ආපතන්තො නච්ඡාදෙති. සො විබ්බමතිකා සුත උපසම්පන්නො යා ආපතන්තො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙසි, තා ආපතන්තො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතන්තො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙසි, තා ආපතන්තො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. සො හිකඩු මූලාය-පටිකසිතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතනිනං පුරිමාය ආපතනියා සමාධානපරිවාසො දතබ්බො.

18. ඉඩ පත හික්මවේ හික්කු පරිවෘතනයා අනතුරු සම්බන්ධතා සම්බන්ධයෙන් ආපතනීයයා ආපතනීය ඵකවනුදා පාතනීය නිබේමනීයයා. ඵකවනුදා පාතනීය වේමනීයයා. යා පාතනීය නිබේමනීයයා, තා පාතනීයයා ඡාදෙති. යා පාතනීය වේමනීයයා, තා පාතනීයයා නවඡාදෙති. සො විබ්බන්තො පුත උපසම්පන්නො යා පාතනීයයා පුබ්බ නිබේමනීයයා ඡාදෙති, තා පාතනීයයා පවඡා නිබේමනීයයා නවඡාදෙති. යා පාතනීයයා පුබ්බ වේමනීයයා නවඡාදෙති, තා පාතනීයයා පවඡා නිබේමනීයයා ඡාදෙති. සො හික්කු මුලායපටිකසිත්තබ්බො. යථා-පටිවත්තනානඤ්ඤා පාතනීයං පුරිමාය පාතනීයං සමොධානපරිවාසො දත්තබ්බො.

19. ඉඩ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනෙතා අනන්තර සම්මතලා සහසාදි-
 සෙසා ආපතනියො ආපජන්ති. එකච්චාසු ආපතන්ති නිබ්බමතිකො. එකච්චාසු
 ආපතන්ති වෙමතිකො. යාසු ආපතන්ති නිබ්බමතිකො, තා ආපතනියො
 ඡාදෙති. යාසු ආපතන්ති වෙමතිකො, තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති.
 සො විකමතිනා පුත උපසම්පනෙතා යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො
 ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනියො
 පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො
 නච්ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලාංගපටිසංසිතබ්බා, ගරාපටිච්ඡන්තාහඤ්ඤා
 ආපතන්ති පුරිමාය ආපතන්තා සමොධානපරිවාසො දතූසංඛා.

20. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනෙතො අනන්‍ය සම්පත්‍රලා සහසාදි-
 සෙසො අපනතිනො අපඡ්ඡති. එකච්චාසු අපනතිසු නිබ්බෙමතිනො.
 එකච්චාසු අපනතිසු වෙමතිනො. යාසු අපනතිසු නිබ්බෙමතිනො, තා
 අපනතිනො ඡාදෙති. යාසු අපනතිසු වෙමතිනො, තා අපනතිනො
 නච්ඡාදෙති. සො විබ්බතො පුන උපසම්පන්නො යා අපනතිනො පුබ්බ
 නිබ්බෙමතිනො ඡාදෙති, තා අපනතිනො පච්ඡා නිබ්බෙමතිනො ඡාදෙති.
 යා අපනතිනො පුබ්බ වෙමතිනො නච්ඡාදෙති, තා අපනතිනො පච්ඡා
 නිබ්බෙමතිනො ඡාදෙති. යො හිකඩු මූලායපටිකසීතසබ්බො. යථා-
 පටිච්ඡන්තානඤ්ඤාය අපනතිනා පුරිමාය අපනතිනා සමොධානපරිවරාසො
 දතසබ්බො.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව නො සභවයි. ඒ මහණතනම් මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිග යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත්තේ සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිග යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවෙසෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාවිදි ව නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමනි තැනි ව ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිග යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවෙසෙන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. විමනි තැනි ඇවැත් සභවයි. විමනි ඇති ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාවිදි ව නැවත උපසාපන් වූයේ පෙර විමනි තැනි ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැනි ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැනි ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිග යුතු.

[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරං සමමුත්‍රා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්දෙත්වා¹ සංමණෙරෙ හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතඛං.] [41-60.] උමමතතකො හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතඛං.] [61-80.] ඛිත්තවිනෙතා හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතඛං.] [81-100.] වෙදනවෙට්ඨා හොති. -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතඛං.] තස්ස හොතඤ්ඤා ආපතතිසො පට්ඨන්දෙත්වා සංමණෙරෙ අපට්ඨන්දෙත්වා -පෙ-. [යථා හෙට්ඨා තථා වින්දාරෙතඛං.] එකච්ඡා ආපතතිසො ජානාති, එකච්ඡා ආපතතිසො න ජානාති -පෙ-. එකච්ඡා ආපතතිසො සරති, එකච්ඡා ආපතතිසො තස්සරති -පෙ-. එකච්ඡාහු ආපතතිහු නිබ්බමතිකො, එකච්ඡාහු ආපතතිහු වෙමතිකො. යාහු ආපතතිහු නිබ්බමතිකො තා ආපතතිසො ජාදෙති. යාහු ආපතතිහු වෙමතිකො, තා ආපතතිසො තච්ඡාදෙති. සො වෙදනවෙට්ඨා හොති. සො පුන අවෙදනවෙට්ඨා හුත්වා යා ආපතතිසො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. යා ආපතතිසො පුබ්බ වෙමතිකො තච්ඡාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතතිසො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. යා ආපතතිසො පුබ්බ වෙමතිකො තච්ඡාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ජාදෙති. -පෙ- යා ආපතතිසො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. යා ආපතතිසො පුබ්බ වෙමතිකො තච්ඡාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතතිසො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ජාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො තච්ඡාදෙති. යා ආපතතිසො පුබ්බ වෙමතිකො තච්ඡාදෙති, තා ආපතතිසො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ජාදෙති. සො භික්ඛු මූලාශ්‍ර-පට්ඨකස්සෙතඛො. යථාපට්ඨන්දෙත්වා සමුච්ඡය ආපතතිතං පුරිමාය ආපතතිසො සමොධානපට්ඨාසො දතඛො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරභො -පෙ- [අනතරං සමමුත්‍රා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්දෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං වරනොතං -පෙ- [අනතරං සමමුත්‍රා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්දෙත්වා විබ්භමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අඛ්ඤාතාරභො අනතරං සමමුත්‍රා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්දෙත්වා විබ්භමති -පෙ- [මානත්තාරභො ව මානත්තවාට්ඨි ව අඛ්ඤාතාරභො ව යථා පට්ඨාසිකො තථා වින්දාරෙතඛං.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අඛ්ඤාතාරභො අනතරං සමමුත්‍රා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතිසො ආපජ්ඣති අපට්ඨන්දෙත්වා සංමණෙරෙ හොති -පෙ-. උමමතතකො හොති -පෙ-. ඛිත්තවිනෙතා හොති -පෙ-. වෙදනවෙට්ඨා හොති. තස්ස හොතඤ්ඤා ආපතතිසො පට්ඨන්දෙත්වා සංමණෙරෙ අපට්ඨන්දෙත්වා -පෙ- එකච්ඡා ආපතතිසො ජානාති, එකච්ඡා ආපතතිසො න ජානාති -පෙ-. එකච්ඡා ආපතතිසො සරති, එකච්ඡා ආපතතිසො තස්සරති. -පෙ- එකච්ඡාහු ආපතතිහු නිබ්බමතිකො, එකච්ඡාහු ආපතතිහු වෙමතිකො. යාහු ආපතතිහු නිබ්බමතිකො තා ආපතතිසො ජාදෙති. -

1. අපට්ඨන්දෙත්වා - මජ්ඣ, සං.

[21 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරුද්දෙන් ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 60.] උමතු වෙත් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතිගෙක් වෙයි ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100] වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [සට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දැකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී නැත්තේ වේ. විමනී නැති ඇවැත් වසයි. විමනී ඇති ඇවැත් නො වසයි. තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත තෙතෙමේ වෙදනාගෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි... පෙර විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි. පෙර විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. පලමු විමනී ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත් සමග ඇවැත් පිළිසන් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානවට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානව පුරුද්දෙන් ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛ්‍යාත කම්මට හුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානවට හුදුසු වූවුන්, මානව පුරුද්දෙන්, අඛ්‍යාතවට හුදුසු වූවුන් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරුද්දෙන් මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අඛ්‍යාතවට හුදුසු වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද නො පිළිසන් කොට හෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනාගෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දැකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දැකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ද ඒ ඇවැත් සැහවයි. -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

යාහු ආපතනිසු වෙමතිකො තා ආපතනියො නව්ජදෙති. සො වෙදනවො
 හොති. සො පුත අවෙදනවො හුතො යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බ-
 මතියො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතිකො නව්ජදෙති. යා
 ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නව්ජදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා
 නිබ්බමතිකො නව්ජදෙති -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතියො
 ඡාදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතියො නව්ජදෙති. යා ආපතනියො
 පුබ්බ වෙමතිකො නව්ජදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතිකො
 ඡාදෙති -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා
 ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ
 වෙමතිකො නව්ජදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතිකො නව්ජදෙති
 -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො
 පව්ජා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො
 නව්ජදෙති, තා ආපතනියො පව්ජා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, සො භික්ඛු
 මූල්‍යපටිකකිකං. යථාපටිච්ඡන්තානක්ඛං ආපතනිකං පුරිමාණ
 ආපතනියා සමොධානපරිමාණො දුතබ්බොති.

මූල්‍යපටිකකිකං නව්ජදෙති. නිවසිතං.

පරිමාණදි වාර්ථකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා පරිමාණො¹ අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා අපරිමාණො² අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා එකතාමා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා තාතාතාමා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා සභායා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා විසභායා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා චිවජ්ජිතා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමුහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො
 ආපජ්ජිතා සමතින්තා අපටිච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-

(යථා හෙව්වා තථා විජ්ජාරෙතබ්බං.)

පරිමාණදි වාර්ථකං නිවසිතං.

1. පරිමාණො - සා.

2. අපරිමාණො - සා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සමු ආවැත්ති විමනි සහිත ද ඒ ආවැත් නො සහවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් මේ. තැවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහවු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහවු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව සැහවු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැහවු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව වැසු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නො වැසු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො වසයි ... පළමු විමනි නැති ව වැසු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නො වැසු ආවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනමේ මුල් ඇවතට ඇද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොඛාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මුලාසවෙකකන සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සහාග වූ (= සමාන) බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසහාග වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ...

(යට කී පරිදි විතර කව යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමිසේ ය.

දොව හිකුචාර එකාදසකං

1. දො හිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති, යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා¹ පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

2. දො හිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ වෙමනිකා හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

3. දො හිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ මිඤ්ඤාදිට්ඨිනො හොනති, එකො ඡාදෙති. එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

4. දො හිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙස-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

5. දො හිකුච මිඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ මිඤ්ඤෙ මිඤ්ඤ-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

6. දො හිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සඛ්‍යාදිසෙස-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දො හිකුච සුඤ්ඤං ආපන්නා හොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සුඤ්ඤ-දිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නව්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දො හිකුච සඛ්‍යාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්‍යාදිසෙසෙ සඛ්‍යාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො හොති ආරුචෙසසාමිනී, එකො හොති ත ආරුචෙසසාමිනී. යො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතීයමපි යාමං ඡාදෙති, තතීයමපි යාමං ඡාදෙති, උඤ්ඤො² අරුණෙ ජන්තා හොති ආපන්නා. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා පරිවාසං දනා උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා - සීල 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තඤ්ඤා මජ්ඣං.

2. උඤ්ඤො - මජ්ඣං උදකඤ්ඤා PTS.

දෙවන කොටස

1. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවත්නු වෙයි. ඔහු සහ-වෙසෙස් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

2. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවත්නු වෙයි. ඔහු සහ-වෙසෙස් පිමති ඇත්තා වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

3. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවත්නු වෙයි. ඔහු සහ-වෙසෙස් මුහුදු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

4. මහණහු දෙදෙනෙක් මුහු ඇවැත් අවත්නු වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

5. දෙවන කොටස කෙතෙක් මුහු ඇවැත් අවත්නු වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් මුහුදු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො වසයි. යමෙක් වසා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

6. දෙවන කොටස කෙතෙක් නුමුහු ඇවැත් අවත්නු වෙයි. ඔහු නුමුහු ඇවැත් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

7. දෙවන කොටස කෙතෙක් නුමුහු ඇවැත් අවත්නු වෙයි. ඔහු නුමුහු ඇවැත් නුමුහු දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

8. මහණහු දෙදෙනෙක් සහවෙසෙස් අවත්නු වෙයි. ඔහු සහවෙසෙස් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණකුට සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සැලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ (රුත්) පලමු යමිතින් සහවයි. දෙවන යමිතින් සහවයි. තෙවන යමිතින් සහවයි. අරුණ නැති කල අවැත සහවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

9. ඥා භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති, තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ ගච්ඡන්ති ආරොවෙස්සාමාති. එකස්ස අනතරමස්සෙ මක්ඛධිමෙමා උපපජ්ජති ත ආරොවෙස්සාමිති. සො පඨමෙපි යාමං ඡාදෙති. දුතීයමෙපි යාමං ඡාදෙති. තතීයමෙපි යාමං ඡාදෙති. උභයස්ස අරුණෙ ඡන්නා හොති ආපනති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙ-
නබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බං.

10. ඥා භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. තෙ උමමතතකා හොනති. තෙ පච්ඡා අනුමමතතකා හුත්වා එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බං.

11. ඥා භික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා හොනති. තෙ පාතිමොකෙති උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙන්නති: “ඉදානෙව බො මයං ජාතාමෙ අගමපි කීර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරිගාපනො අනුභවිමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති”ති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො හොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නච්ඡාදෙති. යො ඡාදෙති, සො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තඤ්ඤාසං පරිවාසං දත්වා උභින්නමපි මානතතං දානබ්බන්ති.

දෙවභික්ඛුමාර එකාදසකං නිවසිතං.

මූලාශ්වරිකස්සන අවිසුද්ධිනවකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්ඤාදිසෙසං ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වච්ඡන්ති සමභින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමො-
ධානපරිවාසං යාචති. තස්ස සබ්බො තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතර සමබහුලා සංඝදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති පරිමාණායො අපට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතර ආපනතීනං මූලාශ්වරිකස්සනං යාචති. තං සබ්බො අනතර ආපනතීනං මූලාශ්වරිකස්සනි ධම්මෙකෙති ඤාමෙති අනුප්පෙති ආනාරභෙති. ධම්මෙති සමොධානපරි-
වාසං දෙති, අධම්මෙති මානතතං දෙති, අධිෂ්ඨෙති අබ්බෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපනතීති.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදුම් උපදී. හෙතෙමේ පළමු යම්කිත් වසයි. දෙවන යම්කිත් වසයි. තෙවන යම්කිත් වසයි. අරුණ නැති කල ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සභවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් හුතුරෙහි ආයේ ල, හුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අඛමසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දුන් ම අපි දනුමහ යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සභවසෙස්සි සභවසෙස් දිට්ඨ ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සභවයි. එක් මහණෙක් නො සභවයි. යමෙක් සභවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවතිකුචාර එකොළොස නිමි.

මූලායපටිකසාහන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් නම් ඇත්තා වූ ද වෙත් මේත් නම් ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වෙත් වෙත් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් අවදිසි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සඛ්ඛයාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සඛ්ඛ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සභවසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සඛ්ඛයාගෙන් අතර ඇවැතුන් සදහා මූලායපටිකසාහන යදී. සඛ්ඛ තෙමේ ඔහුට දහැමි වූ අකොපා වූ නැතට නිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකසාහන කම් කෙරෙයි. දහැමිත් සමොධාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දහැමිත් මානත දෙයි. නො දහැමිත් අඛ්ඛාතය කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපතතිත් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙසා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්‍යං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛෙසා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අබ්‍යෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙසා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛෙසා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අබ්‍යෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙසා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි අපටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්‍යං අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛෙසා අනතරං අපනතීනං මූලායපටිකස්‍යනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙත මානසං දෙති, අධම්මෙත අබ්‍යෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අභිසුද්ධො තාහි අපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි වචජීතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛෙසා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වස්තුව වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. ඔහුට සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත්තට මූලායපටිකාසාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකාසාන කෙරෙයි. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි, නො දහමින් අබ්‍යානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්තට සඛ්‍යායාගෙන් මූලායපටිකාසාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකාසාන කම කෙරෙයි. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි. නො දහමින් අබ්‍යානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සභාග වූ ද විසභාග වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනා වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකාසාන යදි. සඛ්‍යා තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහමි කමිසෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකාසාන කම කෙරේ. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි. නො දහමින් අබ්‍යානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැත්තෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් තමක් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වචස්ත වූ ද සමගින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සඛ්‍යායාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදි. සඛ්‍යා තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනො අනන්‍ර සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්‍යෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාභි අපනතීති.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි ඵකතාමමපි තානාතාමමපි සහාගමපි විසාගමපි වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යා තාසං අපනතීනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්‍ර සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙන මානතතං දෙති, අධම්මෙන අබ්‍යෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාභි අපනතීති.

මූලාශ්‍රපටිකස්‍යන විසුද්ධිනවකං නිවසීතං.

මූලාශ්‍රපටිකස්‍යන විසුද්ධිනවකං

1 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්‍ර සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අප-ටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනී ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්‍යෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාභි අපනතීති.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමභින්නමපි. සො සඛ්‍යං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්‍යා තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනන්‍ර සමබ්‍රලා සඛ්‍යාදිසෙසා අපනතියො අපඡ්ඡති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනං යාවතී. තං සඛ්‍යං අනන්‍ර අපනතීනං මූලාශ්‍රපටිකස්‍යනී. ධම්මිකෙන කළෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති, ධම්මෙන මානතතං දෙති, ධම්මෙන අබ්‍යෙති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාභි අපනතීති.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරේ. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දැනුමින් මාතන දෙයි. නො දැනුමින් අබ්‍යාතන කමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද මවන් වෙත් තම වූ ද සහාය වූ ද විසභාය වූ ද වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ අපතනින්ට සමෝධානපරිවාසය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සබ්‍යාදිසෙසාපතනින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ අපතනින්ට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ අකොපා වූ සාහායී වූ ධාර්මික කමයෙන් ඔහුට ඒ අපතනින් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. නො දැනුමින් මාතන දෙයි. නො දැනුමින් අබ්‍යාතන කමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින් ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය අවිශුද්ධ නිවහනය නිමයේ යි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය විශුද්ධ නිවහනය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමෝධාන පරිවාසය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමෝධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත්තට මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අබ්‍යාතන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතික වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමෝධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්‍යයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය යදියි. සබ්‍ය තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දැනුමකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාකර්මය කෙරෙයි. දැනුමින් සමෝධාන පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතන දෙයි. දැනුමින් අබ්‍යාතන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... කුමක් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සබ්බසංගෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යයි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සබ්බසංගෙහි අතර ඇවැත්තේ මුලට ඇදීම යයි. සබ්බ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට සුදුසු දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදීය. දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දුකැමින් මාතෘ දෙයි. දුකැමින් අධ්‍යාතය කෙරෙහි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැත්තේ පිලිබද වූයේ මෙ හි.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවසූචිතවකය හිමි.

දෙවන මූලාශ්‍රපරික්‍ෂානවසූචිතවකය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... කුමක් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සබ්බසංගෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යයි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙස් සෙසුයේ අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සබ්බසංගෙහි අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදීම යයි. සබ්බතෙමේ කොප්‍ය වූ (=ගාර්හිග්‍ය සුභු) තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඔහු අතර ඇවැත් පිණිස මුලට ඇදීය. නො දුකැමින් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙසෙහි සි භහුතේ ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙම ඒ බිම සිටියේ පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් මේ. “මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... කුමක් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසංගෙහි ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යැදීම ඒ මම සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සබ්බසංගෙහි අතර ඇවැත්තේ මුලට ඇදීම යැදීමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මා කොප්‍ය වූ තැනට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඒ ඇවැත් සදහා මුලට ඇදීය. නො දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සි භහුතේ අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්-තට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දුකැමිකමින් පලමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත්තේ පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත්තේ මුලට ඇදීම ද, දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දුකැමින් මාතෘ ද, දුකැමින් අධ්‍යාතය ද යදනෙමි නම් මාතවැ” හි.

සො සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච, අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච වුලායපටිකස්සනං යාවති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ණාතාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානතතං, ධම්මෙන අබ්‍යාතං. තං සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච වුලායපටිකස්සනං ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ණාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්‍යතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපනතීහි.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකවපි සමතින්නවපි. සො සඛ්‍යං තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්‍යා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං වුලායපටිකස්සනං යාවති. තං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං වුලායපටිකස්සනං ධම්මකෙන කමෙත කුප්පෙන අධොතාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි.

සො තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. තස්ස ඵලං හොති: “අහං ඛො සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකවපි සමතින්නවපි. සොහං සඛ්‍යං තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සඛ්‍යා තාහං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දදාහි. සොහං පරිවසනො අනතරා සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණායො¹ පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං වුලායපටිකස්සනං යාවං. තං මං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං වුලායපටිකස්සනං ධම්මකෙන කමෙත කුප්පෙන අධොතාරහෙන. අධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දදාහි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබහුලා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපර්ඡ්ථි පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං තස්මිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. යනන්තාහං සඛ්‍යං පුරිමා² ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච වුලායපටිකස්සනං යවෙය්‍යං ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ණාතාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානතතං, ධම්මෙන අබ්‍යතං”ති.

සො සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච වුලායපටිකස්සනං යාවති ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ණාතාරහෙන, ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙන මානතතං, ධම්මෙන අබ්‍යතං. තං සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනඤ්ච වුලාය පටිකස්සනං ධම්මකෙන කමෙත අකුප්පෙන ණාතාරහෙන. ධම්මෙන සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්‍යතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපනතීහි.

1. පරිමාණං - මජ්ඣ. 2. පුරිමානං - මජ්ඣ.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දහමිකමින් පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනා ද, දහමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දහමින් මානන ද, දහමින් අබ්බානා ද යදී. සංකයාගේ අකොපා වූ තැනට නිසි දහමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංග පටිකාංගනා කෙරේ. දහමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දහමින් මානන දෙයි. දහමින් අබ්බානා කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ හෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නොමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සංකයාගේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නොවූත් බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවදී. හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනා යදී. සංකයාගේ ඔහුට කොපා වූ තැනට නොනිසි නොදහමිකමින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනා කෙරේ. නොදහමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහි සිටි හතරක් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවදී.

හෙතෙමේ එහිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... කුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදීමි. ඒ මම සංකප්පයෙහි ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේ ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සංකයාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගනා යදීමි. සංකයාගේ ඒ මම කොපා වූ තැනට නොනිසි නොදහමිකමින් මූලාංගපටිකාංගනා කෙරෙමි. නොදහමින් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සිටි හතරක් ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නොවැසුනා වූත් බොහෝ සංකප්පයක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දහමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනා ද, දහමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දහමින් මානන ද, දහමින් අබ්බානා ද යදිනෙමි තම මැනවැ” යි.

හෙතෙමේ සංකයාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දහමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගනා ද, දහමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දහමින් මානන ද, දහමින් අබ්බානා ද යදිනි. සංකයාගේ අකොපා වූ තැනට සුදුසු දහමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලාංගපටිකාංගනා කෙරේ. දහමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දහමින් මානන දෙයි. දහමින් අබ්බානා කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ හෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විශුද්ධ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති අපරිමාණායො අපට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පට්ඨන්තායොපි අපට්ඨන්තායොපි.* සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාස පටිකඝ්ඤානං¹ අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතීහි.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අබ්බතී. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධා තාහි ආපනතීහි.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සො සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවතී, තස්ස සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සො සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං යාවතී. තං සඛ්ඤා අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං අධම්මකෙන කමෙමන කුප්පෙන අට්ඨාතාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤාමානො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො.

සො තසමිං භූමියං ඕපනා පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරතී. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරතී. තස්ස එවං හොති “අහං ඛො සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං පරිමාණමපි -පෙ- වච්ඡිතමපි සමතින්නමපි. සොහං සඛ්ඤං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං අදුඤ්ඤානං පරිවසනො අනතරා සමඛුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පට්ඨන්තායො. සොහං සඛ්ඤං අනතරා ආපනතීනං මූලාසපටිකඝ්ඤානං යාවං. -

* “පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අපට්ඨන්තායො” -
ඉතීපි දිසෙති - මජ්ඣං.

1. පටිකඝ්ඤානං - මජ්ඣං.

4 - 6 මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුත් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ නො පමණ වූ නො පමණ වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුත් නොපා වූ නැතට නො නිසි වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හිමින් ... දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. දැනුම් මානස යදි. දැනුම් අබ්බාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වූ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද නුමුත් වූ ද මුත් වූ ද බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. මුත් සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පමණ වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුත් නොපා වූ නැතට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හිමින් ... දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. දැනුම් මානස යදි. දැනුම් අබ්බාන කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණෙතෙමේ ඒ ඇවැත්වූයේ විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූයේ අපමණ වූයේ ... නුමුත් වූයේ මුත් වූයේ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් මුත් ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසුයේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. හෙතෙමේ සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි. සභවෙසෙස් මුත් නොපා වූ නැතට නිසි නො වූ නො දැනුම්කමින් අතර ඇවැත්වූ පිළිසන් මුලට අදි. නො දැනුම් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙසි හි හිමින් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි.

හෙතෙමේ එකම සිටියේ පළමු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ සිසි කෙරෙයි. පළමු ඇවැත්වූ අතර ඇවැත්වූ සිසි කෙරෙයි. මුත් මෙම සිසි කෙරෙයි වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූයේ පමණ වූයේ ... නුමුත් වූයේ මුත් වූයේ බොහෝ වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. ඒ මම සභවෙසෙස් ඒ ඇවැත්වූ සමොදහන්පිරිවෙස යදි. සභවෙසෙස් ඒ මම ඒ ඇවැත්වූ සභවෙසෙස් සමොදහන්පිරිවෙස යදි. ඒ මම පිරිවෙසෙසුයේ ඒ අතර පමණ වූයේ නො පමණ වූයේ පිළිසන් වූ බොහෝ සභවෙසෙස් ඇවැත්වූ අවදි. ඒ මම සභවෙසෙස් අතර ඇවැත්වූයේ මුලට ඇදීම යදි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සබ්බතෙමේ ඒ මට කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙත්‍රෙය. නො දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි සි හතතෙමි අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සබ්බතාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතක ද, දැනුමින් අබ්බාතය ද යදනෙමි තම ඉතා මානවැ” යි.

හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාසපටිකයාන ද, දැනුමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දැනුමින් මාතක ද, දැනුමින් අබ්බාතය ද යදිසි. සබ්බතෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දැනුමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලාසපටිකයාන සෙරෙයි. දැනුමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දැනුමින් මාතක දෙයි. දැනුමින් අබ්බාත සෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් පිසුද්ධි වූයේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බතෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙන්නාගේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූ ද නො වැසුනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බතාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන යදි. සබ්බතෙමේ කොපා වූ තැනට නො නිසි දැනුමකින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි සි හතතේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නමි ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නමි ඇත්තා වූ ද සහාය වූ ද විසහාය වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. සබ්බතෙමේ ඒ මට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙන්නාගේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන යදිමි. සබ්බතෙමේ ඒ මට කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දැනුමකින් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාසපටිකයාන සෙත්‍රෙ ය: -

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අබ්බෙමන සමොධානපරිවාසං අදුසි. සොහං පරිවසංඝීති මඤ්ඤමිනො අනතරං සමඤ්ඤා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපජ්ජං පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අට්ඨන්තායොපි. සොහං තසමිං භූමියං ඕනො පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරංඝි. අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතියො සරංඝි. යනුනාහං සංඝං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනං යාවෙය්‍යං ධම්මෙකත කමෙත අකුප්පත ණාරහෙන, ධම්මෙත මානතතං, ධම්මෙත අඛොත"නති.

සො සංඝං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනං යාවති ධම්මෙකත කමෙත අකුප්පත ණාරහෙන, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙත මානතතං, ධම්මෙත අඛොතං. තං සංඝං පුරිමා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ අපරා අපනතීනං අනතරං අපනතීනඤ්ඤ මූලාශපටිකය්‍යනි ධම්මෙකත කමෙත අකුප්පත ණාරහෙන. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙත මානතතං දෙති. ධම්මෙත අඛොති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විප්‍රදො: තාහි අපනතීති'ති.

දුතියමුලාශපටිකය්‍යනවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුච්චයකඩකිකං තතියං.

තසුද්දානං:

අපට්ඨන්තා එකාහ දව්ව නිභ චතුහ ව,
පඤ්චාහ පකඛදසානං අපතාහ සුඛිනො: මුති.

විබ්බන්තො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තසු සඤ්ඤිතො,
දො මෙමතිකා මිසසකදිට්ඨිනො මිසසකෙ ගරුකදිට්ඨිනො.

මිසසකෙ මිසසකදිට්ඨිනො සුඛිකෙ ගරුකදිට්ඨිනො,
සුඛිදිට්ඨි ව ජාදෙති අථ පකතමිතෙන ව.

උමමතතකදෙසනඤ්ඤ මූලාශපටිවිසුද්ධිකො,
ආචරියානා විතජ්ජවාදීනං තච්චපණ්ණීදීපප්පසාදකානං,
මහාවිහාරවාසීනං වාචනා සද්ධම්මට්ඨිනිකාති.*

සමුච්චයකඩකිකං නිවසිතං.

* උද්දානපාඨානං සංඝමාර්ගමිතපාඨකෙසු භික්ඛො උපදිසතා දිසසෙන.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තො දූහැමින් සමෝදකන් පිරිවෙස දිති. ඒ මම පිරිවෙසෙමි හි කහනෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද බොහෝ සහපවසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සබ්බසාහෙන් අකොපස වූ තැනට නිසි දූහැමෙකින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලට ඇදීම ද, දූහැමින් සමෝදකන් පිරිවෙස ද, දූහැමින් මානන ද, දූහැමින් අබ්බානස ද, සදනෙමි තම මැනවැ”යි.

තෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අනෙකාපා වූ තැනට නිසි බාර්මිකකමයෙන් පළමු ආපතනීන්ට අතර ආපතනීන්ගෙන් පසු ආපතනීන්ට අතර ආපතනීන්ගෙන් මූලායපටිකඝ්ණනය ද, දූහැමින් සමෝධානපරිවාසය ද, දූහැමින් මානව ද, දූහැමින් අබ්බාසය ද ඉල්ලයි. සබ්බ තෙතෙමේ හිමුට අනෙකාපා වූ ස්ථානාදී වූ බාර්මිකකමයෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගෙන් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගෙන් මූලායපටිකඝ්ණනය කෙරෙයි. දූහැමින් සමෝධානපරිවාසය ලෙසි. දූහැමින් මානව දෙසි. දූහැමින් අබ්බාසකමය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙතෙමේ ඒ ආපතනීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ මේ යි.

පදවන මූලාශ්‍රපිකාශනවිසුභ්‍යවකාශ නිමිශය ය.

සමුදායකයෙකිනිය තෙවැනි සි.

එකී ලේඛනය:

අපටිවත්තන ය, එකාභපටිවත්තන ය, ද්විභපටිවත්තන ය, ත්‍රිභ-
පටිවත්තන ය, චතුර්භපටිවත්තන ය, පඤ්චභපටිවත්තන ය, පක්ඛ- දසාභ-
පටිවත්තන ය යන ඇමැත් ද සුද්ධතභපටිවත්තන ද මුනීන්ද්‍රයන් වහන්සේ
වදාල සේක

စိမ္မိကဘာသာဒိဋ္ဌိဝါရ (သိဉ္ဇိမ္မိက) ද, ဗဒိဇာနာဒိဋ္ဌိဝါရ အဝိ သ, အေဝါနန္တဝါရ
 ဗဒိဇာနာဒိဋ္ဌိဝါရ - အဝိဘာသာဒိဋ္ဌိဝါရ သ, အေဝါနန္တဝါရ သ, အေဝါနန္တဝါရ
 အေဝါနန္တဝါရ အဝိဘာသာဒိဋ္ဌိဝါရ သ, အေဝါနန္တဝါရ သ, အေဝါနန္တဝါရ

මිත්‍යාකතයෙහි මිත්‍යාකඳවිසි ද, ප්‍රභාකරයෙහි ගරුකඳවිසි ද, ප්‍රභාදවිසි ද, ආපනනිජාදනය ද, යළි පකකමෙත (මකබමම විසින් ආරොවතා නො කිරීම) සමග -

උමතකක හා (පාමෝස්) දෙසතා ද, මුලාපවිකසාන- අවිහුණි - විහුණි (තවක තුන) ද යන මොහු තාමුපර්ණද්විප්පසාදක වූ මහාචාරාමාසි විහාරවාදී ආමායාවරක්ශේ ශාතකසවිතිය පිණිස වූ (වුලාපිකසානමුච්චයකකකිකසෙයි) වාචනාමාසියෝ සි.

සමුච්ඡය නාම නිකාය නිමි.

4.

සමථකඛ්ඛානං

1. සමමුඛාචිනයෝ

තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවච්ඡියං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො ජන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමානි කරොතති: තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා සන්තුට්ඨා: උජ්ජනො කුක්කුච්චකා: සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනති ඩියන්ති විපාවෙනති: “කථං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමානි කරොතති තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි”ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො ඵතමිත්ථා ආරොචෙත්සං. අථ ඛො හගවා ඵතස්මිං තිදුතෙ ඵතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඬං. සන්තිපාතාපෙතො භික්ඛු පටිපුට්ඨි*:

හච්චං කිර භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමානි කරොතති: තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපිති. ‘හච්චං හගවා!’. විහරති බුද්ධෝ හගවා: අනනුච්චිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොසපුරිසානං අනනුලොමිකං අපපතීරූපං අස්සාමිණකා අකපටියං අකරණියං. කථං හි නාම තෙ භික්ඛවෙ මොසපුරිසා අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමානි කරොතති: තජ්ජනියමපි නියස්සමපි පබ්බාජනියමපි පටිසාරණියමපි උකෙඛපනියමපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදුගං -පෙ- විහරතිත්වා -පෙ-† බම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතති:

“න භික්ඛවෙ අසමමුඛිභූතානං භික්ඛූනං කමමං කාතඛං තජ්ජනියං වා නියස්සං වා පබ්බාජනියං වා පටිසාරණියං වා උකෙඛපනියං වා, යො කරෙග්ග ආපතති දුක්ඛවස්සා”ති.

අබමමවාදීනවත :¹

අබමමවාදී පුග්ගලො, අබමමවාදී සමඛුලො,² අබමමවාදී සඤ්ඤා, බමමවාදී පුග්ගලො, බමමවාදී සමඛුලො, බමමවාදී සඤ්ඤා.

1. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදිං පුග්ගලො:⁴ සඤ්ඤාපෙති නිජකාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුස්සෙති අනුදුස්සෙති: “අයං බමමො අයං චිතයො, ඉදං සන්තප්පාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වුපසමමති, අබමමත වුපසමමති සමමුඛාචිනයපතීරූපකෙන.

2. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදී සමඛුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජකාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුස්සෙති අනුදුස්සෙති: “අයං බමමො, අයං චිතයො, ඉදං සන්තප්පාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොචෙති”ති. ඵවඤ්ඤා තං අභිකරණං වුපසමමති, අබමමත වුපසමමති සමමුඛාචිනයපතීරූපකෙන.

1. හගවාති - මජ්ඣං, සෘ. 2. කණ්ණපකකවතකති පොඤ්ඤාසු දිස්සන්ත.
3. අබමමවාදීසමඛුලො - සි 1, 2. 4. බමමවාදීපුග්ගලො - සි 1, 2.
- * පාඨොගං සිහලමුද්දිතපොඤ්ඤාසු දිස්සති.
- † පෙසාලෙහි භවිතීත්තවදානාති කමිකෙකඛිතෙ ආගතතයෙත වෙදිතඛාති.

4.

සමාජකය

1. සමූහවාදය

එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත්තුපර සමාජයෙහි අන්තිම සිවුසුරුණේ දෙවර්ගි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සමාජ ගණනු නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය ද නියය ද පබ්බාජනිය ද පටිසාරණිය ද උත්තමපනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජ වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණුන් වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සමාජගණනු නො හවු වූ භික්ෂූන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කෙරෙත් ද”යි අවමේ කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්බිති ඒ භික්ෂූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ ප්‍රකාරණ(ප්‍රකාරණ)යෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සමාජගණනු නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කෙරෙත් දැයි. ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ.’ භාග්‍යවත් වුදුරජාතත් වහන්සේ ගැරුණු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලෝම නො වුවෙකි. පිළිරු නො වුවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වුවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය කම්යත් නියය කම්යත් පබ්බාජනිය කම්යත් පටිසාරණිය කම්යත් උත්තමපනිය කම්යත් කලානු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහත් වුවන්ගේ පැහැදිලි පිණිස නො වේ ... ගරහා ... දහමි කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

“මහණෙනි, නො හවු වූ මහණුන්ට තරුණිය හෝ නියය හෝ පබ්බාජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උත්තමපනිය හෝ කම්ය නො කල යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ”යි.

අධම්මවාදිනවකය:

අධම්මවාදි පුත්තල ය, අධම්මවාදි සමබහුල ය, අධම්මවාදි සංඝ ය, ධම්මවාදි පුත්තල ය, ධම්මවාදි සමබහුල ය, ධම්මවාදි සංඝ ය (සි මානිකා සංඝයෙකි.)

1. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ “මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව”යි ධම්මවාදි පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සත්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැකීමත් සත්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ “මේ ධම්මය, මේ විනය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව”යි ධම්මවාදි බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සත්තිදේ නම් සමූහවාදය පිළිරු වූ නො දැකීමත් සත්තිදෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

3. අබමමවාදී පුත්තලො ධමමවාදිං සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

4. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදිං පුත්තලං¹ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

5. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදී සමබ්බලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

6. අබමමවාදී සමබ්බලා ධමමවාදිං සබ්බං² සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

7. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදිං පුත්තලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

8. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදී සමබ්බලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

9. අබමමවාදී සබ්බං ධමමවාදිං සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයපතීරූපකෙන.

අබමමවාදිනවකං නිට්ඨිතං.

ධමමවාදිනවකං:

1. ධමමවාදී පුත්තලො අබමමවාදිං පුත්තලං සඤ්ඤාපෙති නිජ්ඣාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දයොනි අනුදයොනි: “අයං ධම්මො අයං චිතයො ඉදං සද්දුසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවඤ්ඤාපිතං අභිකරණං වූපසමමති, ධම්මෙන වූපසමමති සමුඛාචිතයෙන.

2. බමමවාදී පුහුණලය අබමමවාදී සම්මතල සඳහාපෙහි නිජබාපෙහි පෙහෙබඩි අනුපෙහෙබඩි දහෙහ් අනුදහෙහ්: “අහං බමමවා, අහං පිහහො, ඉදං සජ්ජසංහනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොමවා”හි. එවසෙබ් හං අධිකරණං වුපසමහි, බමමහ වුපසමහි සමමබාපිහහෙන.

3. බමවොදී පුත්තලො අබවමොදිං සඛිං සඤ්ඤාපෙති නිරුකාපෙති පෙතෙති අනුපෙතෙති දසෙති අනුදසෙති: “අයං බමවො, අයං චිතසො, ඉදං සත්ත්තං, ඉමං ගණනාති, ඉමං ථෙරාවතී”ති. එවෙඤ්ඤා තං අධිකරණං වුපසමති, බමවත වුපසමති සම්මොචිතසෙත.

[illegible]

5. බමමවාදී සමිත්‍යයා අබමමවාදී සමිත්‍යයෙහි සභාපතිවරයාගේ නිර්දේශයකට අනුව ප්‍රකාශයකින් අනුමතයෙන් දෙසැන්බර් 1954 දී පැවැත්වූ සභා සම්මන්ත්‍රණයකදී “අයං ධර්මො, අයං විනයො, ඉදං සංඝස්ස සංඝං, ඉමං ගුණධර, ඉමං රොජමා” යි. එවිෂ්ඨං භං අභිකරණං වුපසමමති, ධර්මොති වුපසමමති සමමුඛාචිතයෙති.

6. බලවැඩි සම්පත්‍රය අබලවැඩි සහිත සඤ්ඤාපෙතකි නිතිඤ්ඤාපෙතකි පෙතෙකිනකි අනුපෙතෙකිනකි දුස්සෙතකි අනුදුස්සෙතකි: “අයං ධම්මො, අයං චිත්තෙයං, ඉදං සජ්ඣාසං, ඉමං භණ්ණාති, ඉමං රොවෙති”ති. එවිඤ්ඤානං අධිකරණං වුපසම්මති, ධූමං වුපසම්මති සම්මුඛාචිතෙයෙන.

7. බමව්වාදී සමූහයා අබමව්වාදීන් ප්‍රකාශයට පත්කරමින් කියන්නේ නිවැරදිව පෙනෙන්නේ අනුප්‍රාප්තියක් ඇති බවයි. “අයං බමව්වා, අයං විනයයා, ඉදං සමුදායං, ඉමං ගුණයා, ඉමං රජාවතී” යි. එවැනිව නොකියන බවයි. බමව්වාදීන්, බමව්වාදීන් සමුදායයෙකි.

8. බමමවාදී සඛෙකා අබමමවාදී සමබහුලෙ සඤ්ඤාපෙති තීර්කිකාපෙති පෙතෙකති අනුපෙතෙකති දුග්ගෙති අනුදුග්ගෙති: “අගං ධම්මො, අගං පිතගො, ඉදං සක්ඛිතාසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොචෙථා”ති. එවඤ්ඤා නං අභිකරණං වුපසමමති, ධූමමත වුපසමමති සමුඛාපිතගෙන

9. බලවතාදී සැකයක් ඇතිවනවාදිං සහයක් සැපයීමටත් නිර්ණයවෙත් පෙනෙන්නේ අනුප්පතෙන්නේ දැනෙන්නේ අනුදැනෙන්නේ “අයං බලවතා, අයං විනයයා, ඉදං සත්ත්වසාසනං, ඉමං භණ්ණාසි, ඉමං රොගෙවිති”ත්. එවෙලෙට් නං අසිකරණං වූපසම්මත්, බලවතා වූපසම්මත් සම්මුඛාවිනයෙන්නාත්.

බුද්ධවාදීන්ගේ විවේචන.

2. බිම්වාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය ය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු සි අබිම්වාදී බෞද්ධ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදිත් මෙතෙක් ඒ අභිකරණය සන්තිදේ තම් සලබාමානා වු දැනුමින් සන්තිදේ

3. බිමවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ චිත්තය මේ ශාස්තෘ-
ශාසනය මෙය ගණුව මෙය රැස්ව”යි අබිමවාදී සබ්‍යතාව හඟවයි. සිතවයි.
පෙන්වයි. පුහුණුව පෙන්වයි. දක්වයි. පුහුණුව දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිපද නම් සම්මුඛවිනය වූ දැනුමින් සන්තිපද.

4. බිම්වාදී කොහෝ මතභ්‍යු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘ-ශාසනය ය මෙය ගණ්‍ය මෙය රුස්ව”යි අබිම්වාදී පුද්ගලයාට කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

5. බමුවාදී බොහෝ මහණනු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-ශාසනය ය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණන්ට කතවත්. සිතවත්. පෙන්වත්. පුතපුතා පෙන්වත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවනස වූ දහැමින් සන්තිදේ.

6. ධම්මාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය. මේ චිත්තය ය මේ ඥාණා-
ඥානනය මෙය ගණ්ඨ මෙය රුක්ච” යි අධම්මාදී සබ්බසාධිකවත්,
සිතවත්, පෙත්වත්, පුතපුතා පෙත්වත්, දක්වත්, පුතපුතා දක්වත්,
ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය වූ දෘෂ්ටිත්
සන්තිදේ.

7. බම්බාදි සහිත තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තා-ශාසනය මෙය ගණුව මෙය රැස්ව”යි අබම්බාදි පුද්ගලයාට හතවයි, සිතවයි, පෙන්වයි, ප්‍රතිප්‍රතා පෙන්වයි, දක්වයි, ප්‍රතිප්‍රතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අභිකරණය සන්ධිදේ නම් සම්මුඛාවිනය වූ දෘෂ්ටික් සන්ධිදේ.

8 බමුවාදී සහස තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාක්‍යාශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රුස්වවු”යි අබමුවාදී බොහෝ මහණුන්ට කතවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ.

9. බමුණාදී සඛ්‍යා තෙමේ “මේ දශකය මේ විනය ය මේ ශාස්තෘශාසනය මෙය ගණ්‍යව මෙය රැස්ව”යි අබමුණාදී සඛ්‍යායට කතවයි. සිතවයි. පෙන්වයි. ප්‍රතප්‍රතා පෙන්වයි. දක්වයි. ප්‍රතප්‍රතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සමුඛාවිනය වූ දහමින් සන්තිදේ යි.

බම්බාදිනවකය කිවි.

2. සතිවිනයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවතෙ කලඤ්ඤානිවාපෙ. තෙන ඛො පභ සමයෙන ආයසමිතා දබ්බමල්ල-පුණ්ණන ජාතියා සත්තවසේන අරහත්තා සච්ඡිකතා ගොති. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පත්තං ගොති. තස්මි වස්ස කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං¹, කතස්ස වා පඨිව්ගො. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රහොනතස්ස පඨිසල්ලීතස්ස² එවං චේතසො පරිචිතකෙනා උද්පාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවසේන අරහත්තා සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිව්ගො. කීනත්ත ඛො අතං සංඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතදුපොසි: “යනත්තනාහං³ සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං⁴, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති.

2. අථ ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායනාසමයං පඨිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසංකම්. උපසංකම්භිභා භගවත්තං අභිවාදදාමා එකමන්තා නිසිදි. එකමන්තා නිසිතො ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තං එතදවොච: “ඉධ මග්ගං භන්තෙ රජභාගතස්ස පඨිසල්ලීතස්ස එවං චේතසො පරිචිතකෙනා උද්පාදි: “මයා ඛො ජාතියා සත්තවසේන අරහත්තං සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙන පත්තබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පත්තං. තස්මි ච මෙ කිඤ්චි උත්තරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිව්ගො. කීනත්ත ඛො අතං සංඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය”නති. තස්ස මග්ගං භන්තෙ එතදුපොසි: “යනත්තනාහං සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙය්‍යං, භත්තානි ච උද්දිසෙය්‍ය”නති. ඉට්ඨිකං භන්තෙ සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපදාං, භත්තානි ච උද්දිසිතුනති. “සාධු සාධු දබ්බං, තෙන හි ත්වා දබ්බං, සංඝස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙති, භත්තානි ච උද්දිසාහි”ති. එවං භන්තෙති ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො භගවත්තා පච්චිකෙස්සි.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණං ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනන්තසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුපද්දසකඤ්ච සම්මන්තාතු. එවිඤ්ච පභ භික්ඛවෙ සම්මන්තිතබ්බො: පථමිං දබ්බො යාචිතබ්බො. යාචිතා ව්‍යතෙතන භික්ඛනා පටිවලෙන සංඝො ඤ්ඤපත්තබ්බො:

“සුඤ්ඤාං මම භන්තෙ සංඝො: යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ආයසමන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ච භගතුපද්දසකඤ්ච සම්මන්තොය්‍ය. එසා ඤ්ඤාති.

1. උත්තරිකරණීයං - මජ්ඣං, සො.

3. ය-නුතාහං, මජ්ඣං.

2. පඨිසල්ලීතස්ස, මජ්ඣං.

4. පඤ්ඤාපෙය්‍යං, මජ්ඣං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ. රජගහනුවර සම්පයෙහි කලඤ්ඤානිවාස නම් වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සථවතු විසින් පෑළිණිය යුතු (ලාභිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උතු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උතුට මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රත්තව මෙබඳු විතතවිතකියෙන් පහළ විය: "උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සථවතු විසින් ලාභිය යුතු යම් කිසිවක් වේ නම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කීම්දෙකි. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රත්තව මෙබඳු සිතකින් විය: මම සභනට සෙනසුන් ද පනවමි නම් බත් ද උදෙසමි නම් මනාමැනු"යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රත්තෙම සවස්කල පිළිසලකින් නැගී සිටිණේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිත. එකත්පස් ව හුන් මලාසුත්‍ර ආයුෂ්මත් දඬ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කළ කෙළේ ය: "වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්තසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සථවතු විසින් යම් කිසිවක් ලාභිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි නැවත වැඩීමක් ද නැත. මම සභනට වතාවතක් කරමි නම් කීම්ද"යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: "මම සභනට සෙනසුන් ද පනවමි නම් බහුදු උදෙසමි නම් මනා මැනු"යි. "වහන්ස, මම සභනට සෙනසුන් පනවන්නට ද බත් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි"යි. "දඬ මැනැවි. මැනැවි. දඬ එසේ නම් සභනවෙ සෙනසුන් ද පනවවු. බහුදු උදෙසමු" යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍රත්තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දී යි.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානගෙහි මේ ප්‍රයාඨගෙහි දහමිකතා කොට හිඤ්ඤාත් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ දඬ මලාසුත්‍ර කෙතෙසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දඬ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

"වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සභනට පෑළිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂ්මත් දඬ මලාසුත්‍ර කෙතෙසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුභෝධු මේ හතෙන් සඳහා: සඳහා: ආයසමනනං. දබං. මලපුත්තං. සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ඤා භතතුද්දසකඤ්ඤා සමමනනී. යසංයසමතො: බමනී ආයසමතො: දබසං මලපුත්තසං සෙතාසනපඤ්ඤාපකසං ච භතතුද්දසකසං ච සමමුති¹. යො. ධුණහසං. යසං නකබමනී සො: හාසෙය්ග්ග.

සම්මතයා සභිකයා දායකයා දූෂකයා මිශ්‍රාප්තයා සෙයනාසන-
පඤ්ඤාපඤ්ඤා ව භාවනාදායකයා ව. බමනි සභිකයා. තසමා භූතනි.
එවමනා ධාරයාමි”යි.

4. සමහරෝ ව්‍යාපාරයට දඩයම් මලලප්‍රජනනා සහායානා සහායානා භික්ෂුහු² එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති³ යෙහෙ භික්ෂු සුත්තනනිකා තෙසං එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති “හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සුත්තනනා සමායාසියානා”⁴ ති යෙහෙ භික්ෂු විතරකරි තෙසං එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති “හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං විතරං විතරිතිසියානා”⁵ ති. යෙහෙ භික්ෂු බමමකපිකා තෙසං එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති “හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං බමමං සාකච්ඡියානා”⁶ ති. යෙහෙ භික්ෂු කාසිනනා තෙසං එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති “හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං නි වායායාසියානා”⁷ ති. යෙහෙ භික්ෂු තීරව්‍යානකපිකා කායදඩ්ඩිබ්‍රහ්ම⁸ විතරනති, තෙසමපි එකරැකි. සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති “ඉමංයපිමෙ⁹ ආයසමනෙතා¹⁰ රතියා අච්ඡියානා”¹¹ ති. යෙහෙ තෙ¹² භික්ෂු විකාලෙ ආගච්ඡනති, තෙසමපි තෙජෝ-
බාහුං සමාපජ්ඣන්තා තෙතනව ආලොකෙන සෙනාසනා පඤ්ඤපෙති.

5. අපි කවු සඳුව ව වඩාන අගවන්නි “මග අගසවනෙ දඩයා මලපුතනෙ ඉඳිපාටිකාරිය පසියාමා”නි. තෙ අගසවනෙ දඩයා මලපුතනෙ උපසඩකම්නි එව. වදෙනනි: “අමාකං අවුසො දඩ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති”නි. තෙ අගසව: දඩයා මලපුතනෙ එව. වදෙනි: කන් අගසවනා ඉවන්නි? කන් පඤ්ඤපෙති? තෙ සඳුව වුරෙ අපදිසනනි: “අමාකං අවුසො දඩ ඔප්කකුළව පඩිතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො වොරපාතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො ඉඳිවිලිපසෙය් කාලසිලායං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො වෙහාරපසෙය් සත්තපණ්ණිගුහායං සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො සිතවතෙ සපසොණ්ඩකපඛාලෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො යොතමකඤ්ජරං⁸ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො භික්ඛකඤ්ජරං⁹ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො තපොදකඤ්ජරං¹⁰ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති අමාකං අවුසො තපොදුරුමෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො ජීවකමවතෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති. අමාකං අවුසො මදුකුට්ඨසම්¹¹ මිගදුසෙ සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති”නි.

1. **සමස්ත - සැක,**

3. විභිච්ඡයාස කඩි - PTS.

5. **ප්‍රශ්න 5 ක් - PTS.**

7. କେ କେ - ଡି 1, 2.

9. வினாக்கள் - இரண்டாம் பகுதி.

2. සහාය: සිතුවම් - ඡේසු.

4. **සායද්‍රව්‍යමිශ්‍රණය - මිනිසා, සත්‍ය, සිමු.**

6. අයව්‍යාය - සි 1, 2 සිම. සභා.

8. ගෞතමීයානන්දය. - මර්ඝ.

0. **සාමාන්‍ය සාහසරිය. - සිටි උපය.**

11. මිදුනුවිමි - මජ්ඣ. සූ. 12.

වහන්ස, සඛ්ඤා තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඛ්ඤා තෙමේ ආයුෂමත් දඬුමලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දඬුමලුපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කිරීම යම් ආයුෂමතකුකට රැස්නේ නම් හෙ තෙමේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණින්නේ ය.

සභ විසින් ආයුෂමත් දඬුමලුපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසාත්තකු කොට ද සමමත කරණ ලදී. සභකට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬය. මෙසේ මෙය දරණි”යි.

4. සමමත කරණ ලද ආයුෂමත් දඬු මලුපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂූන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි: යම් භික්ෂූහු සුත්‍රානුකූලයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානුකූල සභාගතා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විදේශතාහු ය’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධර්මකර්මයෝ (ආර්ථිකර්මයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධර්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු ධර්මානුකූල නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් නොපෙළන්නාහ’ යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු තීරණවිත කථා ඇති ව කය කරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්හු මේ තීරණවිත කථා රහිතෙකු වෙසෙන්නාහ’ යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂූහු නොකල්පි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජෝධාතුවට සමවාද ඒ ආලෝකයෙන්ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂූහු දූත දූත ‘අපි ආයුෂමත් දඬුමලුපුතුගේ ඉදුපෙළකර දක්නෙමු’ යි නොකල්පි නිහර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දඬුමලුපුතු වෙත එළඹ ඇවැත්නී, දඬුයෙහි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කීත්. ආයුෂමත් දඬුමලුපුත් තෙමේ ඔවුනට ‘ආයුෂමත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවමි ද’ යි මෙසේ කීයයි. ඔහු දූත දූත දුර තැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට භිජුකුඵළප්පෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපට්ටිත්තප්පෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිලිප්ප සමභල්ලකයෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙහාරපට්ටප්ප සත්පත්තොගෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතව්වෙහි නාකෙම්මෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නොයුම් කදුරැළියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තිබ්බි කදුරැළියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තප්ප කදුරැළියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තප්ප කදුරැළියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අඛවෙහෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුට්ඨි නම් මුවලැව්හි සෙනසුන් පනවාලව”යි.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො තෙජෝධාතූං සමාපජ්ඣන්තා අභිතුලියා ජලමානාය පුරතො පුරතො භවන්ති. තෙපි තෙතෙව ආලොකෙන ආයස්මො දබ්බස්ස මලුපුතස්ස පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගව්ජනති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ඵලං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙතී: අගං මඤ්ඤො, ඉදං පිඨං, අගං හිසි, ඉදං විජමානතං¹, ඉදං වච්චමානං, ඉදං පස්සාවමානං, ඉදං පානීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අගං කතතරදණ්ඩො, ඉදං සඛිකස්ස කතිකසණ්ඨාතං², ඉමං කාලං පච්ඡිතබ්බං, ඉමං කාලං නිකමිතබ්බනති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ඵලං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙතී පුතදෙව වෙඵචනං පට්ටාගව්ජනී.

7. තෙන ඛො පත සමයෙන මේභනියභුමිජනා³ භික්ඛු නවකා වෙච භොනති අපපුඤ්ඤා ව. යාති සඛිකස්ස ලාමකානි සෙතාසනානි තානි තෙසං පාපුණ්ණති ලාමකානි ව භතතානි. තෙන ඛො පත සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉව්ජනති ථෙරාතං භික්ඛුතං අභිසම්බාරිකං දදාං - සප්පි වපි තෙලවපි උත්තරිතභිගමපි. මෙතනියභුමිජකාතං පත භික්ඛු ෩ පාකඨිකා දෙනති - යථාරථං⁴ කණ්ණජකං⁵ බිලභිගුද්ධියං. තෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකතො ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ජනති: 'භූමනාකං ආවුසො භතතාසන කිං අහොසි, භූමනාකං කිං අහොසි'ති. එකවෙච ථෙර ඵලං වදෙනති: 'අමනාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිතභිගං අහොසි'ති. මෙතනියභුමිජකා³ පත භික්ඛු ඵලං වදෙනති: අමනාකං ආවුසො ත කිඤ්චි අහොසි - පාකඨිකා යථාරථං⁴ කණ්ණජකං - බිලභිගුද්ධියනති.

8. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතිකා ගහපඨී සඛිකස්ස වතුකභතතං දෙනී නිව්චභතතං. ඡායා භතතාසන සපුත්තදුරො උපඨිට්ඨිතො පට්ඨිතො - අඤ්ඤා ඕදනෙන පුච්ජනති, අඤ්ඤා සුපෙත පුච්ජනති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ජනති, අඤ්ඤා උත්තරිතභිගෙන පුච්ජනති. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපඨීනො භතතං ස්වාතනාය මේතනියභුමිජකාතං භික්ඛුතං උද්දිට්ඨං භොති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකා ගහපඨී ආරාමං අගමාසි කෙතවිදෙව ඩරණීයෙන. ඡො සෙතාසනො දබ්බො මලුපුතො තෙත්තපඛිකමි. උපසඛිකමිථො ආයස්මනං දබ්බං මලුපුතං අභිවාදෙථො එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීන්තං ඛො කල්‍යාණභතතිකං ගහපඨී ආයස්මා දබ්බො මලුපුතො ධම්මියා කථාය සන්දසෙසි, සමාදපෙසි, සමුත්තෙජෙසි, සමපහංගෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකො ගහපඨී ආයස්මො දබ්බෙන මලුපුතෙන ධම්මියා කථාය සන්දසන්තො සමාදපිතො සමුත්තෙජ්ඣො සමපහංගිතො ආයස්මනං දබ්බං මලුපුතං එතදෙවොච: කස්ස භනෙන අමනාකං සරෙ ස්වාතනාය භතතං උද්දිට්ඨනති? මෙතනියභුමිජකාතං ඛො ගහපඨී භික්ඛුතං භූමනාකං සරෙ ස්වාතනාය භතතං උද්දිට්ඨනති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතිකො ගහපඨී අතතතමනො අහොසි: කථං හි තාම පාපභික්ඛු අමනාකං සරෙ භුඤ්ජස්සනති. සරං ගතො දුසිං ආණ්ණාපෙසි: "සෙ ජෙ සෙව භතතිකා ආභවන්ති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙථො කණ්ණජකෙන බිලභිගුද්ධියෙන පට්ඨිතා"ති. ඵලං අග්ගාති ඛො සා දුසි කල්‍යාණභතතිකස්ස ගහපඨීනො පච්චසෙසාසි.

1. විජමානතං - මජ්ඣ.

2. කතිකසණ්ඨාතං, සිමු.

3. මෙතනියභුමිජකා - මජ්ඣ.

4. යථාරථං, මජ්ඣ.

5. කණ්ණජකං - සා.

6. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ තෙජොධාතුටට සමවැද ඇතිල්ල දල්වෙන එළියෙන් ඔවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව යෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂමත් දඩ මලලපුතුණේ පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවයි: මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ තිස්ස ය, මේ කොට්ඨ ය, මේ වැඩිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිසෝදනී ජල ය, මේ සැරැටිය, මේ සතුන්ගේ කතිකාවත ය, මේ කල පිටිසිය යුතු, මේ කල තික්මිය යුතු යි. ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ ඔවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවා තැවත වෙළුමකට පෙරලා එයි.

7. එකමයෙහි මෙතනියභූමප්පක මහණු තවකයෝ ද මද පිණැන් තෝ ද වෙති. සබ්බකායේ යම් ලමු තෙනසුන් ද ලමු බන් ද වෙන් තම් ඔහු ඔවුන්ට පැමිණෙති. එකමයෙහි රජගහනුවර ඕනිස්සු තෙර මහණන්ට නොයෙක් දැසින් මැහැටින් සකස් කල බොජුන් - ගිතල් ද තෙල් ද මසවුර ද දෙත්තට කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමප්පක මහණන්ට කාසී-කලකාද දෙවෙහි කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණිසාතනයන් වැලකුණු “ඇවැත්නි, තොපගේ බන්-හලෙහි කීමෙන් මි ද තොපගේ බන්හලෙහි කීමෙන් මි ද?” යි තෙරමහණන් පුළුවුහින්. ඇතැම් තෙරු “ඇවැත්නි, අපට ගිතෙල් විය. තෙල් විය. මසවුරු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමප්පක මහණු “ඇවැත්නි, අපට කාසී දෙවෙහි කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුතාලේ පියව් බත හැර කිසිවක් නො වී ය” යි මෙසේ කියත්.

8. එකමයෙහි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ සහනට නිතිබන් කොට බන් සතරක් දෙයි. හෙතෙමේ අමුදරුවන් සමග බන්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්ත බන් පුළුවුහින්. අත්ත සුපයෙන් පුළුවුහින්. අත්ත තෙලින් පුළුවුහින්. අත්ත මසවුමින් පුළුවුහින්. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාගේ හෙට පිණිස බත (වැර විසින්) මෙතනියභූමප්පක හිසුන් සදහා උදෙසාගේ වෙයි. ඉක්බිතිව කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ කිසියම් කටයුත්තක් සදහා අරමට ගියේ ය. හෙතෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු වැද එකත්පස් ව ගිත. එකත් පස් ව හුන් කල්‍යාණගතනික ගැහැටියු ආයුෂමත් දඩමලලපුත් තෙමේ දූතැම් කපාපෙන් කරුණු දූත්විය සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැත්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ ආයුෂමත් දඩමලලපුතු පිළින් කරුණු දූත්වත ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගත්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂමත් දඩමලලපුත්හට “වහන්ස, අපගේ ගෙහි තෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද” යි මෙය කී ය. ගැහැටි ය, තොපගේ ගෙහි හෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමප්පක හිසුන්ට උදෙසන ලද්ද යි. එකල්හි කල්‍යාණගතනික ගැහැටි තෙමේ “කෙසේ තම් ලාමකහිසුනු අපගේ ගෙහි වළඳන්නානු ද” යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට නොස් “එමබල දූත්ස, හෙට බන්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් තම් දෙරුසකාටුයෙහි අසුන් පණවා කාසි දෙවැනි කොට ඇති නිවුටු බන් වළඳමි” යි දූත්ස ඇණවී ය. ‘එසේ ය ගිහිගති’ යි ඒ දූත්ස කල්‍යාණගතනික ගැහැටියාට පිළිවදන් ඇත්වූ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

10. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශො ඛො ආවුසො අවහාකං කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතීනො හතතං උද්ධං. ඥෙව අමෙහ කල්‍යාණභවතිකො ගහපතී සපුතතදුරො උපතිට්ඨොති පරිච්ඡික්ඛාති: අඤ්ඤා ඕදනෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා සුපෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා උතතරිතමෙහෙන පුච්ඡියානති”ති තෙ තෙනෙව සොමනස්සෙන න විතතරුපං රතතියා හුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බත්තසමයං නිවාසෙති: පතතවිවරමාදය යෙන කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං තෙනුපසඛකමිංසු. අද්දසා ඛො සා දුසි මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු දුරතොව ආගවජ්ජෙන. දිස්වාන කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: නිසීදං හනනති. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣානං භික්ඛුතං එතදහොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාව හතතං සිද්ධං හවිස්සති යථා මයං කොට්ඨකෙ නිසීදපියාමාති¹ අථ ඛො සා දුසි කණ්ණාජකෙන² බිලඛගදුතියෙන උපගඤ්ඤා භුඤ්ඤාට්ඨ හනනති. ‘මයං ඛො හගිති නිවච්ඡතතිකා’ති. ‘ජාතාමි අය්‍යා නිවච්ඡතතිකාති. අපි වාහං භිශොව ගහපතීනා ආණ්ඩතා: ‘යෙ ජෙ ඥෙව හතතිකා ආගවජ්ජනති, තෙ කොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: කණ්ණාජකෙන බිලඛගදුතියෙන පරිච්ඡා’ති. භුඤ්ඤාට්ඨ හනනති’ති.

12. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භිශො ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභවතිකො ගහපතී ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතතිකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතීනො අනතරො³ පරිච්ඡිනා”ති. තෙ තෙනෙව දෙමනස්සෙන න විතතරුපං භුඤ්ඤාට්ඨ. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාහතතං පිණ්ඩපාන-පටිකකනතා ආරාමං ගතවා, පතතවිවරං පටිසාමෙති: ඛතාරුමකොට්ඨකෙ සඛකාට්ඨපල්ලඤ්ඤාය නිසීදිංසු - තුණ්හිභුතා පතතකඛ්ඛා අසවාලුඛා පර්කායනතා අපට්ඨතා.

13. අථ ඛො මෙතනියා භික්ඛුතී යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙනුපසඛකමි. උපසඛකමිති: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. එවං වුතෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො මෙතනියා භික්ඛුතී මෙතනිය-භුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. තතියමපි ඛො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කසාහං අය්‍යානං අපරජ්ඣාමි, කිස්ස මං අය්‍යා තාලපනති’ති? “තථා හි පන තිං හගිති, අමෙහ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසීයමානෙ අජ්ඣුපසඛකමි”ති. ‘කසාහං අය්‍යා කරෙමි’ති. “සචෙ ඛො තිං හගිති, ඉච්ඡෙය්‍යාසි, අපජ්ඣ ව ගහවා ආසය්‍යතනං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා”ති. ‘කසාහං අය්‍යා කරෙමි, කිං මයං සකකා කාතුනති?’

1. නිසීදපෙය්‍යමාති - සි 1, 2. 2. කණ්ණාජකෙන - ඝා. 3. හතතිකෙ - ඝා.

10. එකල්හි මෙතනිය භූමිවජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණ්ඩාගතක ගැහැවිහුන් බත උදෙසන ලදි. යෙට අඹුදරුවන් සහිත කලාණ්ඩාගතක ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය: කෙනෙක් බතින් පුළුවුණාහ. කෙනෙක් සුපයෙන් පුළුවුණාහ. කෙනෙක් තෙලින් පුළුවුණාහ. කෙනෙක් මසවුලින් පුළුවුණාහ”යි ඔහු ඒ සොමිතසින් ම සිතුණේ රු නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිවජක මහණහු පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කලාණ්ඩාගතක ගැහැවිහුන් නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. ඒ දෑස්ස එන්නා වූ මෙතනිය භූමිවජක මහණන් දුරදී ම දුටු. දෑස දෙරකොටුවෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුත මැනවැ”යි මෙතනිය භූමිවජක මහණන්ට මෙය කීහ. එකල්හි මෙතනිය භූමිවජක මහණන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුවෙහි හිඳුවනු ලබමෝ”යි මේ සිත විය. එකල ඒ දෑස්ස “වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි කැඩී දෙවෙති කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බතින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “තැගනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමිහ”යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්තහ’යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් ‘එමිඛා දෑස්ස, හෙට බත් හත්තා යම් කෙනෙක් එද්ද, කොටුවෙහි අසුන් පණවා කැඩී දෙවෙති කොට ඇති නිවුඩු සැලේ බතින් (ඔවුන්) වළඳව’යි අණවන ලද්දි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි.

12. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිවජක මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණ්ඩාගතක ගැහැවි තෙමේ අරමට දඬමලලුපුතු ලගට ගියේ ය. එකැතින්ම දඬමලලුපු විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි විඳුවන ලද්දමෝ”යි. ඔහු ඒ දෙමිතසින් ම සිතු සේ නො වැළඳුහ. එකල්හි මෙතනියභූමිවජක මහණහු බතින් පසු පිණිසානසෙන් වැළකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු තැන්පත් කොට තබා - නිහඬ වුවාහු මකු වුවාහු තැමුහු කදැට ඇත්තාහු සවිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිහිවිලි සිතමින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දෙරකොටුවෙහි සහලසිවුරින් අකවටු අවුලවා ගෙණ හුත්හ.

13. ඉක්බිති මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිවජක මහණන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතනියභූමිවජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’යි මෙය කීහ. එසේ කී කල්හි මෙතනියභූමිවජක මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිවජක මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කීහ. තෙවන වටදු මෙතනියභූමිවජක මහණහු නො බිණුහ. “ආයතීයතව මම කිනම් අපරාධයක් කෙරෙමි ද? ආයතීයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද?” යි. “තැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දඬමලලුපු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ඛා කෙරෙහි”යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුමක් කෙරෙමි ද?’ යි. තැගනියෙනි, ඉදින් තී පිසියවු තම අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දඬමලලුපු නාසලන සේකැ” යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? වෙසින් කීමෙන් භට හැක්කේ ද?’ යි.

14 “එහි නිං හනිති, යෙන හගවා තෙනුපසඛනම්. උපසඛනමිතිං හගවන්තං එවං වදෙති: ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තසාඤ්චරූපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්ගවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සඋපද්ගවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං¹. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතමහි දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”²ති. එවං අයාති ඛො මෙතතිසා භික්ඛුනි මෙතතිසභුමච්ඡකානං භික්ඛුනං පටිසුඤ්ඤා³ යෙන හගවා තෙනුපසඛනම්. උපසඛනමිතිං හගවන්තං අභිවාදෙති: එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතා ඛො සා මෙතතිසා භික්ඛුනි හගවන්තං එතදවොච: “ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තපඤ්චරූපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්ගවා, සායං දිසා සභයා සර්ථිකා සඋපද්ගවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤාදාදිත්තං. අයොසතමහි දඬෙත මල්ලපුත්තෙන දුසිතා”⁴ති.

15. අථ ඛො හගවා එතසමී නිදුතෙ එතසමී පකාරණෙ භික්ඛුසඛසං සන්තිපාතාපඤ්ඤාදායසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං පටිපුච්ඡි: “සරසි නිං දඬං, එච්චරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනි අභා”⁵ති. “උථා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”⁶ති. දුතියමපි ඛො හගවා අයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එච්චරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනි අභා”⁷ති. “උථා මං ගනෙත, හගවා ජාතාති”⁸ති. තතියමපි ඛො හගවා අයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එච්චරූපං ඝාතයා යථායං භික්ඛුනි අභා”⁹ති “උථා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”¹⁰ති. ත ඛො දඬං, දඬො එවං නිදෙඤ්ඤෙතති. සචෙ තයා ඝාතං, තතන්ති වදෙති, සචෙ අඝාතං, අඝාතන්ති වදෙතිති. “යමොගං ගනෙත, ජාතො නාභිජාතාමි සුපිතනෙතනපි¹¹ මෙථුනං ධම්මං පටිසෙඤ්ඤා, පඤ්ඤෙ ජාගරො”¹²ති. අථ ඛො හගවා භික්ඛු අමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, මෙතතිසං භික්ඛුනිං තාසෙථ. ඉමෙ ව භික්ඛු අනුසුඤ්ඤාපාති. ඉදං වතී හගවා උට්ඨායාසතා පිභාරං පාචිසි.

16. අථ ඛො තෙ භික්ඛු මෙතතිසං භික්ඛුනිං තාසෙසුං. අථ ඛො මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු තෙ භික්ඛු එතදවොචු: “මා අවුසො, මෙතතිසං භික්ඛුනිං තාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජකිති. අමොගි සා උසංඝිතා කුපිතෙහි අතතනමනෙහි වාවතාතිසායෙහි”¹³ති. “කිං පත භුමො අවුසො, අයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙථා”¹⁴ති. ‘එවමාවුසො’¹⁵ති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිතා - පෙ - තෙ උට්ඨායනති නිගන්ති විපාචෙතති: “කථං හි නාම මෙතතිසභුමච්ඡකා භික්ඛු අයසමන්තං දඬං මල්ලපුත්තං අමුලිකාය සීලවිපතතිසා අනුඛංසෙසන්ති”¹⁶ති.

1. හවාතං - මජ්ඣං, 2. පටිසුඤ්ඤා - සං. 3. සුපිතනෙතනපි - සී2.

14. “තැගතිනෙති, ඵට්ඨ. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලබ්‍ඵව. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පිඬා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය, උවදුරු සහිත ය, පිඬා සහිත ය. යම් තැනෙක මිද සුළඟෙකුදු න ද්ද එහි මන සුළං නැගිණි. දිග ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයඹ දබ්බමලපුත්‍ර භිමියන් විසින් මම් දුමිතයමු”යි. ‘එසේ ය, ආයඹගෙති’යි මෙතනියාමෙහෙණ මෙතනියා-භූමිප්පක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඵලඹියා ය. ඵලඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙතනිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කාල කළාය: “වහන්ස, මෙය තො නිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත ද පිඬා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිස සහිත ය. පිඬා සහිත ය. උවදුරු සහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟක් තොව් ද එහි සැබ සුළං නැගිණි. දිග ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයඹදබ්බමලපුත්‍රයන් විසින් දුමිතයමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ ප්‍රභාවයෙහි බික්කක රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර පුඵචන් සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි)” දෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර භූමි මෙය වදාල සේක: “දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” තෙවන වටද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර භූමි මෙය වදාල සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙඛන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දත්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)ගේ මෙසේ පරප්‍රභාසෙන් (අනුන් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව යි. “වහන්ස, මම උපන් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් ගෙවුනෙමි නො ම දනිමි. පිහිදියෙමි කියනු ම කව්පේ දු”යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙතනියා මෙහෙණ (සුමණ්ඨිංස නාසනායෙන්) තහවු. මේ (මෙහෙයු) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හුනස්තෙන් නැගී වෙසෙහරට වැසී සේක.

16. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු මෙතනියා මෙහෙණ නැසූහ. (සිවුරු හැරවූහ). එ කල්හි මෙතනියභූමිප්පක මහණු ඒ භික්ෂූන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙතනියා මෙහෙණ තහමින් තහවු. භි තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිපියා වු තො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ අදහස් ඇති අප විසින් භි උත්තානවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කීමෙන් ද? තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර ආමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කරවු දු යි? ‘ඇවැත්නි, එසේ’ යි. යම් ඒ මහණු අපිස් වුවාහු ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, හුඟුණ කියත්, දෙස් පහල කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙතනියභූමිප්පක මහණු ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්‍ර ආමුලික සිලවිතතියෙන් වොදනා කෙරෙත් ද යි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙත්ථං - පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනීත්? ‘සච්චං භගවා’. විහරති බුද්ධො භගවා - පෙ- විහරතිනි - පෙ- භික්ඛුතං තදනුවජ්ඣිකං තදනුලොමිකං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඛෙසා දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සති-වෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඤ්චා: තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙත මලලුප්පතෙනා සඛසං උපසඛසමිනි: එකංසං උත්තරාසඛං කපිනි: බුඩ්ධානං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිනි: උක්ඛුලිකං නිසීදිනි: අඤ්ඤං පග්ගප්පනි: එවමස්ස වචනීයො: “ඉමෙ මං භනන්ත, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනී. සොභං භනෙන් සතිවෙපුලලප්පතෙනා සඛසං සතිවිනයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතඤ්චා - පෙ- තතියමපි යාචිතඤ්චා: “ඉමෙ මං භනෙන් මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනී. සොභං සතිවෙපුලලප්පතෙනා. තතියමපි භනෙන් සඛසං සතිවිනයං යාචාමි”ති.

19. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛෙසං ඤාපෙතඤ්චා:

“සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනී. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. යදි සඛසස්ස පනතකල්ලං, සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලල-ප්පතස්ස සතිවිනයං දදෙශ්. එසා ඤාතරි

සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනී. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තතමති, සො භාසෙශ්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි - පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදු මෙ භනෙන් සඛෙසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනං දබ්බං මලලුප්පතං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනී. ආයසමා දබ්බා මලලුප්පතො සතිවෙපුලලප්පතො සඛසං සතිවිනයං යාචති. සඛෙසා ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො ඤාතස්ස. යස්ස තතමති, සො භාසෙශ්.

දිනෙන් සඛෙසන ආයසමනො දබ්බස්ස මලලුප්පතස්ස සතිවෙපුලලප්පතස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඛසස්ස. තසමා ඤාතරි. එවමෙන ධාරාමි”ති.

17. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකලක... මහණෙනි, සැබෑ ද, මෙතනියභූමිපරික මහණනු දබ්බමලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වෛදනා කෙරෙද්ද දී? 'භාගාවතුන් වහන්ස, සැබෑවි'. භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරභා... භික්ෂුන්ට එයට සුදුසු වූ එයට අනුපලාමි වූ දහැමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ තමි කුඩස තෙමේ සිතියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමලපුතුව විසින් සබ්බසා වෙත එළඹ උතුරුසහ එකස් කොට මහපු මහණුන්ගේ පා වැද උඵල්ලෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කියුතු වන්නේ ය: "වහන්ස, මේ මෙතනියභූමිපරික මහණනු අමුලික සීල-විපතනියෙන් මට වෛදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමාතිවිපුලකයට (සමාතිඅවුප්පාසයට) පැමිණියෙමි සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි. දෙවන වටදු යැද්ද යුතු ...තෙවන වටදු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මෙතනිය භූමිපරික මහණනු අමුලික සීලවිපතනියෙන් මට වෛදනා කෙරෙති. ඒ මම සමාති විපුලකයට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටදු සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි" යි.

19. වියත්පබල මහණකු විසින් සබ්බ තෙමේ දුන්විය යුත්තේ ය:

"වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමිපරික මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව අමුලික සීලවිපතනියෙන් වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත් තෙමේ සිතියිපුල බවට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සහතට පැමිණි කල් ඇත්තේ තම සබ්බ තෙමේ සිතියිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ සදහනිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමිපරික මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමලපුතුව මුල් තැනි සිල්විපතින් වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සමාතිවිනය ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තයට සමාතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට සමාතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුකට පිසියේ තම හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට පිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටදු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටදු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මා වදන අසාවා. මේ මෙතනියභූමිපරික මහණනු මුල් තැනි සිල්විපතින් ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට වෛදනා තහත්. ආයුෂමත් දබ්බමලපුත් තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි. සබ්බ තෙමේ සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට සතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට සතිවිනය දිම යමි ආයුෂමතකුකට පිසියේ තම හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට පිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

සමාතිවිපුලකයට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමලපුත්තට සබ්බසා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සබ්බසාට පිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යි.

පඤ්චානි භික්ඛවෙ ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානි: සුද්ධා හොති භික්ඛු අනාපතතිකො, අනුචදනති ච නා, යාවති ව, තස්ස සංඝො සතිවිනයං දෙති, ධර්මෙත සමයස්සන¹ ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානිති.*

සතිවිනයො නිවසිතො.

3. අමුද්‍රව්‍යය

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගණකො භික්ඛු උම්මත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අරුකාවිණ්ණං තොති භාසිතපරිකතානං.² භික්ඛු ගණා භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපතති: වොදෙනති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. තො ඵවා වදෙති: “අහං ඛො ආවුත්තා, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්ත-විපරියාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතානං. නාහතානං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කත”නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනතව: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨා - පෙ - තෙ උරුකායනති සිග්ගති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගණං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපතති: වොදෙස්සනති: ‘සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා’”ති. තො ඵවා වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුත්තො, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතානං. නාහතානං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කත’නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙනතව: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්මිං ආපරාචෙස්සං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ - සච්චං. භගවා විගරහි බුද්ධො භගවා - පෙ - විගරහිති: - පෙ - ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙත්ති:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සංඝො ගණස්ස භික්ඛුතො අමුද්‍රව්‍යස්ස අමුද්‍රව්‍යයං දෙතු. ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාහඛො: තෙන භික්ඛවෙ, ගණෙන භික්ඛුතා සංඝං උපසංඝාමිති: එකංගං උත්තරාසංඝං කාරිතො බුද්ධානං භික්ඛුතං. පාදෙ චන්දිතො උක්ඛුට්ඨං නිශ්චිදිතො අඤ්ඤං පග්ගතෙති: ඵවමස්ස චන්දිතො: “අහං භගවත, උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්ද්‍රං අස්සාමණ්ණං අරුකාවිණ්ණං භාසිතපරිකතානං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුකාවිණ්ණෙන ආපතති: වොදෙනති: “සරතායස්මා ඵවරුපිං ආපතති ආපජ්ජිතා”ති. තාහං ඵවා වදමි: -

1. සමයො - PTS.

* “ඵඨ සුද්ධස්ස අනාපතතිකස්ස දාහං එකං, අනුචදිතස්ස එකං, යාවතස්ස එකං, සංඝො දාහං එකං, ධර්මෙත සමයස්සනං එකනි ඵවා පඤ්ච. එතානි පන එකෙක අභිච්ඡෙදෙන හ ලාභති. තස්මිං දෙසනාමග්ගප්පෙති” - සමන්තපාසාදකා.

2. භාසිතපරිකතානං - මිජ්ඣ, සං. 3. ‘ආපජ්ජිතා’ නිසි පාදො, - අධිකර්ම.

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සතීර්තය දීම් පසසකි: මහණ තෙමේ ඇවැත් තැන්තේ පිටිසිදු වූයේ ටෙයි. ඔහුට වොදනාත් කෙරෙයි. (තෙතෙමුත්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සතීර්තය දෙයි. දැනුමින් සමග ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සතීර්තය දීම් පසසි *

සතීර්තය නිමිසේ ය.

3. අමුලාභිතය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතිසේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතුවුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂුහු ගහග මහණකට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනගෙන් කියූ කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමන් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙග් පහළ කෙරෙත්: 'සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වුවහ විසින් කල කම් හෙතු කොට ගෙණ භික්ෂුහු කෙරේ නම් ගහග මහණකට 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කලාහු ද - නෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලා වූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබඳු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරහු සේක ... ගරතා... දැනුම් කරා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණකට අමුලාභිතය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිග යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ ටෙත එළඹ උතුරුසහල එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිඳ ඇදීලී බැද මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් කියනලද කසින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුප්කම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුප්කම් හේතු කොට ගෙණ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි භික්ෂුහු මට ඇවතින් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

* සතිර්තය දීම් මේ පස් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වේ යහු මෙහි අවසි.

“අහං බො ආවුසො උමමතතකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි මං. වුවමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භනන්ත අමුළොහා සඛ්ඤං අමුලානුචිතයං යාචාමි”ති. දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො: “අහං භනන්ත උමමතතකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. මං භික්ඛු උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. තාභං එවං වදාමි: අහං බො ආවුසො උමමතතකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කත”න්ති. එවමපි මං. වුවමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොභං භනන්ත අමුළොහා. තතියමපි භනන්ත, සඛ්ඤං අමුලානුචිතයං යාචාමි”ති.

4. වෘතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා සද්දෙවනබ්බො:

“සුණාදු මෙ භනන්ත සඤ්ඤා: අයං භග්ගො භික්ඛු උමමතතකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛුං උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති: ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං බො ආවුසො උමමතතකො අහොසිං චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාභනං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි හං. වුවමානා වොදෙන්නව. ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති සො අමුළොහා සඛ්ඤං අමුලානුචිතයං යාචාමි. යදි සඛ්ඤාය පත්තකල්ලං, සඤ්ඤා ගග්ගස්ස භික්ඛුනො අමුලාය අමුලානුචිතයං දදෙය්‍ය එසා සද්දෙති.

සුණාදු මෙ භනන්ත සඤ්ඤා: අයං ගග්ගො භික්ඛු උමමතතකො අහොසි චිත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛත්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකතං. භික්ඛු ගග්ගං භික්ඛුං උමමතතකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාචිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නව ‘සරතායසමා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

"ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි." මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මිදුනෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර ද යාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, "වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන, "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි මට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: "ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරළීමට පත් උමතුවකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී" යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළායෙන් මිදුනෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්හ විනයය ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු.

4. වාක්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කයින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන ගර්භ මහණහට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලී උමතු වූයෙමි සිත් පෙරළියට පැමිණියෙමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අශ්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ" යි මෙසේ කියයි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණහට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මිදුණු හෙතෙම යාඝ්‍යා වටිනිත් අමුල්හ විනය යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වනම්, සංඝ නොව සිහිමුළා බැවින් මිදුණු ගර්භ මහණහට අමුල්හ විනය දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි (දැනුම් දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුවෙන් විය. සිත් පෙරළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ නොව ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගර්භ මහණහට ඇවැත්න් වෝදනා කෙරෙත් ම ය. (ඵව්ට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි:

අහං බො ආවුසො උච්චිත්තකො අහොසිං චිත්තච්චරියාසකතො. තෙන මෙ උච්චිත්තකෙන චිත්තච්චරියාසකතෙන ඛුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකතං. නාහං තං සරුථී. මුලෙන මෙ එතං කතන්ති. එවමි නං වුච්චිමානා වොදනෙකච 'සරතායසො ඵචරුපි. ආපත්තිං ආපපජිතා'ති. සො අමුලො ඤාං ඤාං අමුලොචිතයං යාවති. සඤ්ඤා ගග්ගසං භික්ඛුතො අමුලො ඤාං අමුලොචිතයං දෙති. යසං යසංතො ඛමති ගග්ගසං භික්ඛුතො අමුලො ඤාං අමුලොචිතයසං දනං, සො භුණ්ණසං. යසං නකඛමති සො භාදෙයා.

දුතියම මතමත්. වදම් - පෙ- තතියම මතමත්. වදම් - පෙ-දිනනා
සමෙතන ගණන සිතමුනො අමුණාසන අමුණාවිනායො. මමති සමාස
තමා තුනකි. එවිමත. ධාරයාමිති.

5. **සිංහලානි හිසබලය අධිමිකානි අමුණාවිනයස දනානි. සිංහ
ධමිකානි.**

කතමානි තිණි අඛණ්ඩානි අමුණවිනයසා දනානි? ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ආපත්ති. ආපනෙකු භොති තමෙනා වොදෙති සංඛ්‍යා වා සමිහුලා වා එකපු භාලො වා: සරතායසමා එවරුපි. ආපත්ති. ආපජ්ජිනාති. සො සරමානො ව එවං ව්‍යදති: න ටො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපි. ආපත්ති. ආපජ්ජිනාති. තසා සංඛ්‍යා අමුණවිනයං දෙති. අඛණ්ඩ. අමුණවිනයසා දනා.

ඉඬ පන හිඟවෙ හිඟු ආපනි. ආපනනා හොති තමෙන. වොදෙති සමොභා වා සමොහුලා වා එකපුග්ගලො වා: සරතායසො එවරුපි. ආපනි. ආපනිතාති. සො සරමානො ව එව. වදෙති: සරාමී ටො අභ. ආවුසො යථා සුපිනතෙතනාති. තඤ්ඤ සමො අමුලොභිතයං දෙති. අධමමිකං අමුලොභිතයසා දනං.

ඉඬ පන හික්කටේ හීන්වූ ආපත්ති. ආපදනො හොඳි. තමෙත. ටොදෙති. සඬො වා සඬවුලා වා එකදුකලො වා: සරත:සඬො එවරුරි. ආපත්ති. ආපදරීතාති. යො අනුමිකතකො උමිකතකාලය. කරොති: අනමි බොඑට. කරොමි, තුමෙමි එට. කරොඑ, මයාමි එත. කපති, තුමාතමොත. කපතිති. නස සඬො අදුලොවිතය. දෙති. අඬමික. අදුලොවිතයස අන. ඉමාති තිනි අඬමිකාති අදුලොවිතයස අනාති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

'ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වෙත් වීම්...' යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුණේ සංඝයා වෙතින් අමුණවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණහට අමුණවිනයය දෙයි. ගම් මහණහට අමුණ විනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා වීසින් සිහිමුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණහට අමුණ විනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සඬ්ඝයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ නුවණින් සලකමි''.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමුණවිනයය දීම තුනෙකි. දහැමි වූ අමුණවිනයය දීම තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමුණවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂූහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි සිහි කෙරේ වා'යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' වෙමියි නො ම සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. සඬ්ඝයා ඔහුට අමුණවිනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුණවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා'යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, දිනියෙකින් මෙන් සිහි කරමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුණ විනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුණවිනයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ 'මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' වෙමි'යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම 'මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙපින් මෙසේ කරනු, මටත් මෙය කැප ය, කොපටත් මෙය කැප වේ' යැ යි උමතු-වක් හු සේ කපා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුණවිනයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුණවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමුණවිනයයා හේ මේ නොදහැමි වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානසංයමාදි? ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමාන චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති. න ඛො අහං ආවුසො සරාමී එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදි. ඛණ්ණං අවුත්ථානසංයමාදි.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමාන චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො අසරමානො ව එවං වදෙති: සරාමී ඛො අහං ආවුසො සරාසුපිතමොනාති. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදි. ඛණ්ණං අවුත්ථානසංයමාදි.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චන්තමානා හොති චිත්තචිතියාසකමො. තෙන උච්චන්තමාන චිත්තචිතියාසකමොන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකන්තං. තමොනං වොදෙති සංඛ්ඤා වා සංඛ්ඤාලා වා එකපුත්තොලා වා; සරතායස්මා එවරුපිං ආපක්ඛිං ආපජ්ජිතාති. සො උච්චන්තමාන උච්චන්තකාලයං කරොති: අහංමි එවං කරොමි, තුමොමි එවං කරොමි. මහංමි එතං කරොමි, තුමොකමෙසං කරොමි. තස්ස සංඛ්ඤා අවුත්ථානසංයමාදි. ඛණ්ණං අවුත්ථානසංයමාදි.

ඉමානි කීඤ්ඤානි අවුත්ථානසංයමාදි.

පටිඤ්ඤාකරණං.

7. තෙන ඛො පන සමායන ජබ්බන්ධියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤා භික්ඛුනං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි නියසංමි පබ්බාජනියමි පටිසාරණියමි උඤ්ඤපනියමි. යෙ තෙ භික්ඛු අපටිඤ්ඤා -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති: කරං භි නාම ජබ්බන්ධියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤා භික්ඛුනං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි පබ්බාජනියමි නියසංමි පටිසාරණියමි උඤ්ඤපනියමි. අප ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමං ආරොචෙසුං -පෙ- සවිටිං කිර භික්ඛාව -පෙ-

6. දහැමි වූ අමුල්භවිතයාගේ දීම් තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ තිත්සුහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නොම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයාගේ ද්‍රව්‍ය දහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරැළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි, තෙපිත් මෙසේ කරවු, ටෙත් මෙය කැප ය, නොපටත් ලෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි යි.

මේ දහැමි වූ අමුල්භවිතයා දීම් තුන ය."

ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ඝඩ්චර්ගික භික්ෂුහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළමහ යි වූදිතයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට තප්ප්නිය කම්ය ද භියස්සකම්ය ද පබ්බාජනිය කම්ය ද පටිසාරණියකර්මය ද උක්ඛෙපනිය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට තප්ප්නියකර්මයත් නියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනියකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනිය කර්මයත් කෙරෙත් ද' යි අවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, තුදණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වද්‍යු සේක.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සච්චං භගවා -පෙ- වීගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතයි: න භික්ඛවෙ අපට්ඨෙඤ්ඤාය භික්ඛුනං කම්මං කාතඛිං තජ්ජනීයං වා නියසං වා පඤ්ඤාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඤ්ඤානීයං වා, යො කරොග්ගා¹ ආරක්ඛි දුක්ඛපට්ඨං.

8. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: එවං ධම්මිකං. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්භුලා වා ඵකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා සංඛාදිසෙසං අජ්ඣාපනෙතාති තං සංඛේතා සංඛාදිසෙසෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්භුලා වා ඵකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා පුපුරුච්චයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං -පෙ- දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා'ති. තං සංඛේතා දුඛාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. භික්ඛු සංඛාදිසෙසං -පෙ-පුපුරුච්චයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං -පෙ- දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්භුලා වා ඵකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතාති තං සංඛේතා පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්භුලා වා ඵකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා සංඛාදිසෙසං අජ්ඣාපනෙතාති -පෙ- පුපුරුච්චයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛපට්ඨං අජ්ඣාපනෙතාති. තං සංඛේතා දුක්ඛපට්ඨෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතා හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්භුලා වා ඵකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආවාපුසො පාරාජිකං අජ්ඣාපනෙතාති. තං සංඛේතා පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

‘සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ’යි මහණු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දහැමි කතා කොට, “මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වූ මහණුන්ට තර්ජනියකරමය හෝ කියස්සකරමය හෝ පබ්බාජනිය කරමය හෝ පටිසාරකියකරමය හෝ උක්ඛෙපනියකරමය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකුළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලකු දක්වෙන පරිදි) නො දහැමි වේ, මෙසේ දහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. උච්චිත හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ නො දහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණු හෝ එක් මහණෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ’ යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව නො පැමිණියෙමි. මම කුලුසි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි... පච්චි ඇවැත්ව ... පාටිදෙසනිය ඇවැත්ව ... දුකුළා ඇවැත්ව ... දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබ්බි ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ද නොදහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණු හෝ එක් පුභුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි මම දුබ්බි ඇවැත්ව නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’ යි ... ‘කුලුසි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’ යි ... ‘පච්චි ඇවැත්ව ... පාටිදෙසනිය ඇවැත්ව... දුකුළා ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකුළා ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණු හෝ එක් පුභුලෙක් හෝ ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියේ වේ යැ’ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම ‘එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව පැමිණියෙමි’ යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්ව විනයකරමය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

භික්ඛු සඛ්ඛාදිසෙසං -පෙ- ථුරුවහනං -පෙ- පාවිතභිං -පෙ- පාවිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අර්ඛාපනෙතා හොති තදමනං වොදෙති සඛ්ඛා වා සම්භුලා වා එකපුග්ගොලා වා: දුක්ඛාසිතං ආයස්මා අර්ඛාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආම වුසො දුක්ඛාසිතං අර්ඛාපනෙතාති. තං සඛ්ඛා දුක්ඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාත- කරණං.

එවං ටො භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤාතකරණන්ති.

යෙභ්බසාසිකා

10. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛු සඛ්ඛමච්ඡන්ති හණ්දනජාතා කලහජාතා වීවාදපනතා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුට්ඨසතතිති විතුදනතා විහරන්තී. න සකෙකාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. හගවතො උතමස්මං ආරොවෙසුං. අනුජානාමී භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං යෙභ්බසාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඛෙග්ගි සමනතාගතො භික්ඛු සලාක- ගාහාපකො සමමනනිතඛෙබ්බා: යො න ඡන්දගතිං ගවෙජ්ජාය, න දෙසාගතිං ගවෙජ්ජාය, න මොහාගතිං ගවෙජ්ජාය, න හයාගතිං ගවෙජ්ජාය, ගහිතා- ගහිතඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනනිතඛෙබ්බා: පඨමං භික්ඛු යාචීතඛෙබ්බා. යාචීත්වා වාතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සඛ්ඛා ඤාපෙතඛෙබ්බා:

“සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛ්ඛා: යදි සඛ්ඛසා පත්තකල්ලං සඛ්ඛා ඉස්සකාම භික්ඛු: සලාකගාහාපකං සමමනෙනායා. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛ්ඛා: සඛ්ඛා ඉස්සකාමං භික්ඛු: සලාක- ගාහාපකං සමමනනති. යසායස්මතො ඛමති ඉස්සකාමසා භික්ඛුතො සලාකගාහාපකසා සමමුති, යො තුණ්හසා. යසා නකම්මති යො භාගෙයායා. සමමතො සඛ්ඛන ඉස්සකාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ඛමති සඛ්ඛසා. තස්මා තුණ්හී. එවමෙතං ධාරයාමී”ති.

මහණෙක් සහනවසෙස් ඇවැතට... දුලැයි ඇවැතට... පටිති ඇවැතට ... පාටිදෙසනිය ඇවැතට... දුකුළා ඇවැතට... දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුභුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබැයි ඇවැතට පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ 'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබැයි ඇවැතට පැමිණියෙමි'යි වෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ දුබැයි ඇවැත්නි විනයකම්ය ඤරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

මහණෙනි, වෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

යෙභ්‍යායසිකාව

10. එ සමයෙහි වතාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපග් කලහ ඇත්තාහු, හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපත්ත වුවාහු ඔවු නාවුන් මුඛ නැමැති අඬ-යැටිවලින් වීදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට (භික්ෂුහු) සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ. "මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙභ්‍යායසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම් දෙනකුගේ මභින් කරන ශමථයෙන්) සන්තිද්වන්තට අනුදනිමි"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදළ සේක.

(නව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද වදළ සේක:)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ඡන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො යන්නේද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද මේ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වතාහි සම්මත කටයුතු: "පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්ටියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට පුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකගත්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය (දනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම් මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු සලාකා ගත්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියේ නම්, හේ හිතබ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙන් නම්, හේ කියා වා. සඬ්ඝයා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගත්වන්නෙක් කොට සම්මත විය. සඬ්ඝයාට එය රිසියයි. එ හෙයින් නිතබ ය. මෙසේ වෙය දරමි (සලකමි)" යනුදනි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුලත් කර ඇත.

12. දස ඉමෙ භික්ඛව අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති. න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී ඛහුතරා'ති. අපෙඨ නාම අධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා භිජ්ජිසසීති අපෙඨ නාම සංඛ්‍යා භිජ්ජයාති. අධම්මන ගණනා. වග්ගා ගණනා, න ච යථාදිට්ඨියා ගණනා, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමඤ්ඤා අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ඤා හොති, සරිතසාරිතඤ්ඤා හොති, ජානාති ධම්මවාදී ඛහුතරාති. අපෙඨ නාම ධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා න භිජ්ජිසසීති අපෙඨ නාම සංඛ්‍යා න භිජ්ජයාති. ධම්මන ගණනා, සමග්ගා ගණනා, යථාදිට්ඨියා ච ගණනා, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

තසසපාපියාසිකා

13. තෙන බො පන සමයෙන උවාළො¹ භික්ඛු සංඛ්‍යාමර්ථෙ ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානාති, පටිජානිතො අවජානාති, අඤ්ඤාන අඤ්ඤා පටිවරිති, සමපජානවුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨා - පෙ - තෙ උත්ථායනාති වියනාති විජාවෙන්: කපං භි නාම උවාළො භික්ඛු සංඛ්‍යාමර්ථෙ ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානිතො, පටිජානිතො අවජානිතො, අඤ්ඤාන අඤ්ඤා පටිවරිතො, සමපජානවුසා භාසිතොති.

1. උවාළො - මර්ග.

12. “මහණෙනි, මේ නො දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක, දහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසයෙක.

නොදහැමි සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාසය දෙක තුනකට නො ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නො කරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් සිහි නො කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධම්මාදීහු වැඩිතරම් යැ යි දනී. අධම්මාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංඝයා දීඳෙනැ යි දනී. සංඝයා බිඳෙනොත් ඉතා යෙහෙකැ යි සිතා සලාකා ගන්වයි. නො දහැමින් (අධම්මාදී අපි වඩා බලවත් වන්නාවු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. ව්‍යග්‍ර වැ (ධම්මාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන් ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නො ගනිත්. මේ නොදහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නො වෙයි, ආවාසයකට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙතියි යි දනී, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ යැ යි, සංඝයා නො බිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැ යි දනී. දහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නො ගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැර ගැන්ම පිණිස නො වැ) තමන් ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දහැමි සලාකා ගැනුම් දසය යැ” යි ද වදළ සේක.

තසසපාපියාසිකාව

13. එ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දන දන බොරු කියන්නේ ද” යි සහන් කොට සිතත්, දෙය් කියත්, අනුණ පතුරුවත්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

14. අර්ධො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමස්සං. අභරාචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' වීගරභික්ඛු ධම්මං කපං කථා භික්ඛු ආමනෙකසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඛ්‍යා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමමං. කරොතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතමං: පඨමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙඤ්ඤා: වොදෙඤ්ඤා සාරෙතමං: සාරෙතො ආපත්තිං ආරොපෙතමං: ආපත්තිං ආරොපෙතො වාසෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා ඤාපෙතමං:

"සුභාතු මෙ භගෙන සංඛ්‍යා අයං උවාළො භික්ඛු සංඛ්‍යාමජ්ඣෙ ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤාමානො අවජානිතො පටිජානාති. පටිජානිතො අවජානාති. අනෙකෙන අනෙකං පටිවරති. සමපජානෙසා භාසති. යදි සංඛ්‍යා පනතකුප්‍රා සංඛ්‍යා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමමං කරොසා. එසා ඤාතති.

සුභාතු මෙ භගෙන සංඛ්‍යා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සමපජාන-මුසා භාසති. සංඛ්‍යා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමමං කරොති. සංඛ්‍යාමජ්ඣෙතො ධම්මං උවාළස්ස භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමමං කරොති, යො තුඤ්ඤාසා. යස නකමති යො භාසෙස. දුතියමි එතමස්සං. වද්ථි -පෙ- තතියමි එතමස්සං. වද්ථි -පෙ-.

තතං සංඛ්‍යා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමමං. ධම්මං සංඛ්‍යා, තසා තුඤ්ඤා. උවමෙතං ධාරයාමි"ති.

පඤ්චමානි භික්ඛවෙ ධම්මානානි තසපාපියාසිකාකමමස්ස කරොති: අසුචි ව භොති අලජ්ඣ ව සානුවාදෙ ව, තස සංඛ්‍යා, තසපාපියාසිකාකමමං කරොති ධම්මෙන සමගෙහො. ඉමානි ධො භික්ඛවෙ පඤ්ච ධම්මානානි තසපාපියාසිකාකමමස්ස කරොති.

14. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පටන් සැල කළානු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'සැබෑව වහන්සැ' යි මහණනු පිළිවදන් දුන්හ ... භාගාවතුන් වහන්සේ ... ගරභා දහම් කරා කොට මහණුන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඤ්ඤා තෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය (පාපෙන්-සන්න පුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ කෙළ වොද්ධිතව්‍ය ය. වොද්ධා කොට ඇවැත සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැවිය යුතු. ඇවැත නැව් වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු වීසින් සඤ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ කෙම සහ මැදදී ඇවැතීන් පිටික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංස තෙමේ උවාළ මහණ හට තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යැ.

වහන්ස, සංස තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ කෙම... දන දන බොරු කියයි. සංස තෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කිරීම යම් මහණකුහට පිටියෙයි ද හේ නිහඬ වේවා. යම් මහණකුට නොපිටියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි. ... තෙවැනි වර ද මේ කරුණ කියමි.....

සංසයා, වීසින් උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කරණ ලදී. එය සංසයාට පිටියෙයි, එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරම් (සලකම්)" යනුවෙනි.

මහණෙනි, දහම් වූ මේ තසසපාපියාසිකාකම් කිරීම පටෙකි. මහණ කෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කම් ඇත්තේ වෙ ද, අලප්ථි වෙ ද (දන දන ඇවැත් අවදනා සුදුවෙ ද), උපවාද සහිත වෙ ද, ඔහුට සංස තෙමේ තසසපාපියාසිකාකම්ය කෙරෙයි ද, එ ද සලග වූ සංස තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දහම් වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය කිරීම පස ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධම්මකමම ආදසකං

15. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුච්ඡසන්නාඤ්ඤා: අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨව්‍යා කතං හොති, අපට්ඨෙඤ්ඤා කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙඤ්ඤා කතං හොති අධම්මෙත කතං හොති වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං අධම්මකමෙඤ්ඤා හොති අවිනයකමෙඤ්ඤා සුච්ඡසන්නාඤ්ඤා. (යථා තජ්ජනියකමං එවං වීඤ්ඤාමෙතං.)

ධම්මකමම ආදසකං

16. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතං තසසපාපියාසිකා කමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනයකමෙඤ්ඤා සුච්ඡසන්නාඤ්ඤා: සම්මුඛා කතං හොති, පට්ඨව්‍යා කතං හොති, පට්ඨෙඤ්ඤා කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතං තසසපාපියාසිකාකමං ධම්මකමෙඤ්ඤා හොති විනය කමෙඤ්ඤා සුච්ඡසන්නාඤ්ඤා (යථා තජ්ජනියකමෙතං සුක්කප්පකං එවං වීඤ්ඤාමෙතං.)

ආකඛ්ඛමාන ජකකං

17. තීභි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා තසසපාපියාසිකාකමං කරෙය්‍යා: භණ්ඩකාරකො හොති කලහකාරකො චිවාදකාරකො භස්සකාරකො සබ්බෙස අධිකරණකාරකො, ඛෙලො හොති අව්‍යාපේයා ආපත්ති ඛෙලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීභෙඤ්ඤා සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බෙසා තසසපාපියාසිකා කමං කරෙය්‍යා.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අධම්ම කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම්මයක් ද අවිනය කම්මයක් ද නොමනායේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නොහවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ඇවැත් නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දැනුමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාග්‍ය වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය අධම්මකම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම්ම කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසාපාපියාසිකා කම්මය ධම්මකම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංසිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්මයක් ද යත්:) හවුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාගෙන් (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්මය යි.

.....ඇවැත් නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛ්ඤා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසාපාපියාසිකා කම්මය ධම්මකම්මයක් ද විනය කම්මයක් ද මොනොවට සංසිදුනු කම්මයක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්මයෙහි ශුක්ල පක්ෂය යමයේ ද එයේ වීජතර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ ඡට්ඨකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසාපාපියාසිකා කම්මය කරන්නේ ය: ධර්ම කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපද්වන්නේ වේ ද, අනුචණ්ඩ වූයේ නොවීයත් වූයේ ඇවැත් උණුල කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලෝම නොවූ ගෘහී සංසර්ගෙන් ගිහියන් හා මිත්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසාපාපියාසිකා කම්මය කරන්නේ ය.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: අධිපිලෙ සිලවිපනෙහා හොති. අර්ඤ්චාචාරෙ ආචාරවිපනෙහා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙහා හොති, ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති; ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති: ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය.4

තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඬෙස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාකො ආපනතිබහුලො අනපදනො. එකො ගිහිසංසවෙයා උහරති අනනුලොමිකෙහි ගිහිසංසනෙහි: ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය.4

අපරෙයමපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකාකමං. කරෙය්‍ය: එකො අධිපිලෙ සිලවිපනෙහා හොති, එකො අර්ඤ්චාචාරෙ ආචාරවිපනෙහා හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙහා හොති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ-5

අපරෙයමපි භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සඬක්ඛස්ස අවණණං භාසති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්මානො සඬෙසා තසාපාපියාසිකා කමං. කරෙය්‍ය.6

ආකඛ්මාන ජක්ඛං නිට්ඨිතං.

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; අධිශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උක්ත ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උක්ත දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩන තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස් නහා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩන තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධර්ම කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වෙයි ද... එක් මහණෙක් දඬුවම් දවැස්සක් වේ ද, ආපතති ධර්ම කොටුවක් ආපතතිපටිච්ඡේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක් පැවිද්දකට අනුලෝම නොවූ ගෘහිසංසථියෙන් රිහියන් හා මිශ්‍ර වූ වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපතන වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි) ආචාරවිපතන වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-විපතන වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. 6

ආකාංක්ෂමාණ ඡටකය නිවීමේ ය.

අවධාරණ වක්ත.

18. තසපාපියාසිකාකමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වත්ති-
තබ්බා. තත්‍රායං සමමා වත්තනා: න උපසමපාදෙනබ්බා, ආ තිසසයො
දත්තබ්බා, න සාමණෙණො උපට්ඨාපෙනබ්බා, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ති
සාදිතබ්බා, සමමතෙන පි භික්ඛුන්යො න ඔද්දිතබ්බා -පෙ- න භික්ඛුහි
සමපයොජෙනබ්බන්තී.

අප් වො සබ්බො උවාළසා භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමං
අකාසි.

නිෂ්පාදක.

19. තෙන වො පන සමයෙන භික්ඛුනා භණ්ඩනජාතානං කලහ-
ජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං
භොති භාසිතපරිකන්තං. අප් වො තෙසං භික්ඛුනා එතදභොසි: අමානං
වො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං
අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි ආපකතිහි
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළක්ඛාය වාළක්ඛාය
භෙදය සංවතෙතයා: කප්පත්ථු වො අමොහි පටිපජ්ජතබ්බන්තී.

20. භගවතො එතමස්සං ආයොවෙසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා
භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමණිකං
අජ්ඣාචිණ්ණං භොති භාසිතපරිකන්තං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනා එවං භොති
අමානං වො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං, විවාදපන්නානං විහරතං
බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි
ආපකතිහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛළක්ඛාය
වාළක්ඛාය භෙදය සංවතෙතයානි අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං
නිෂ්පාදකෙන වුපසලෙඞුං.

අටළොස් වන

18. මහණෙනි, තසසාපියාසිකාකම්භ කරණු ලැබූ මහණු විසින් මැනැවින් පැවැත්යෑ යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (තමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණකු තමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හිතඤ්ඤා භවදාක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... හික්මුන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතු යි.¹

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසසාපියාසිකාකම්භ කළේ ය.

තෘණාවසාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; “උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපන්න ව වසන අප විසින් වාවසික වූ කායික වූ බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට චෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්තෘ බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය යන්න විය හැක්කැ’යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණාවසාරකයෙන් (කණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිඳුවන්නට අනුදැනීම”යි යනු යි.

1. මෙහි සමුදර්ශ සංයය 223 ම 84, 85 වූ බලා දා යුතු.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වුපසමෙතඛො: සංඛෙතෙව ඵකජ්ඣං සන්ති-
පතිතඛො: සන්තිපතිත්වා ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛෙතා
ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ භතේන සංඛෙතා අමනාකං භණ්ඩනථානානං ඛණ්ඩ-
අසාමාන්‍යකං අජායාති ඤ්ඤාං-පෙ- සවෙ මයං ඉමාහි ආපනතිහි අඤ්ඤාමඤ්ඤා-
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුනාය හෙදය
සංවිතේනසා යදි සධ්‍යසා පනතකප්‍රාං සංඛෙතා ඉමං අධිකරණං
නිෂ්චයාරකෙන වුපසමෙය්‍ය ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසං-
යුක්තනති.

21. එකතො පකඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛෙතා පනෙතා ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ ආයස්මිනා. අමනාකං
භණ්ඩනථානානං -පෙ- භාසිංපටිකනං. සවෙ මයං ඉමාහි ආපනතිහි
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකඛ්ඤානාය වාළුනාය
හෙදය සංවිතේනසා. යදයස්මිනානං පනතකප්‍රාං අහං යා වෙව
ආයස්මිනානං ආපනති, යා ව අනතො ආපනති, ආයස්මිනානානෙඤ්ඤව
අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සධ්‍යමජ්ජං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යං
ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තනති.

අථාපරෙසං එකතො පකඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සංඛෙතා පනෙතා ඤ්ඤාපනඛො:

සුඤ්ඤානු මෙ ආයස්මිනා. අමනාකං භණ්ඩනථානානං -පෙ- හෙදය
සංවිතේනසා. යදයස්මිනානං පනතකප්‍රාං අහං යා වෙව ආයස්මිනානං
ආපනති, යා ව අනතො ආපනති ආයස්මිනානානෙඤ්ඤව අත්ථාය අනතො ව
අත්ථාය සධ්‍යමජ්ජං නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං
ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තනති.

22. එකතො පකඛිකානං භික්ඛුනං ව්‍යතේනන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛෙතා ඤ්ඤාපනඛො: සුඤ්ඤානු මෙ භතේන සංඛෙතා අමනාකං භණ්ඩන-
ථානානං -පෙ- හෙදය සංවිතේනසා. යදි සධ්‍යසා පනතකප්‍රාං අහං යා
වෙව ඉමෙසං ආයස්මිනානං ආපනතියා ව අනතො ආපනති ඉමෙසං
වෙව ආයස්මිනානං අත්ථාය අනතො ව අත්ථාය සධ්‍යමජ්ජං නිෂ්චයාර-
කෙන දෙසෙය්‍යං ධරෙත්වා ථුල්ලවජ්ජං, ධරෙත්වා ගිහිපටිසංයුක්තා:
එසං ඤාතති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංඛ්‍යුතිය යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වූ වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණ-විහාරකයෙන් සංඛ්‍යුතවන්නේ යැ’යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂමත්තු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ධර්ම ඇති අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්න-මෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කශ බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂමත්තන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂමත්තන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂමත්තනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළවරද හැරපියා, ගිහියනට නිශා කිරීම ආදි විසින් වූ (ගෘහීථුකීයංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැදදී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය ඥපසිතව්‍ය ය (සිය පසට දැන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂමත්තු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම්..... හේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂමත්තන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, ආයුෂමත්තන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂමත්තනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරහුම් ආදි විසින් වූ (ගෘහීථුකීයංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැදදී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දැන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: වහන්ස, සඤ්ඤා තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සඤ්ඤා යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම්, මේ ආයුෂමත්තන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂමත්තන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැදදී ස්වල්ප වරදක් ගිහියනට ගැරහුම් ඇති විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥප්තිය යි.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං - 32- හෙදා සංවිකල්පයා. අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයුක්තානං ආපත්ති යා ව අනන්තො ආපත්ති, ඉමෙසං ආයුක්තානං අපාය අනන්තො ව අපාය සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙති යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. යසායුක්තො චෙති අමානං ඉමාසං ආපත්ති. සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසනා යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. සො තුණ්හසා යසා නකම්බති සො භාසෙයා.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. චෙති සංඛාරෙකං, තස්මා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමිති.

23. අපාරෙයං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං ව්‍යාප්තො භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛාරා සංවිකල්පයා: සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං - 33- හෙදා සංවිකල්පයා. යදි සංඛාරෙකං පක්ඛිකානං අහං - 34- සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙයා, යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. එසා සුඤ්ඤානං.

සුඤ්ඤානං මෙ හතෙන සංඛාරා. අමානං හතෙන ජාතානං - 35- හෙදා සංවිකල්පයා. අහං - 36- සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසෙති යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. යසායුක්තො චෙති අමානං ඉමාසං ආපත්ති. සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන දෙසනා යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා, සො තුණ්හසා. යසා නකම්බති සො භාසෙයා.

දෙසිතා අමානං ඉමා ආපත්තියො සංඛාරෙකං නිශ්චයාරකෙන යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. චෙති සංඛාරෙකං, තස්මා තුණ්හි. එවමෙන. ධාරයාමිති.

එවකෙ පන භික්ඛූනං මෙ භික්ඛූ තාහි ආපත්තිහි වූට්ඨිතා භොගහි යපෙති, පුලලවජං යපෙති ගිහිපටිසංග්ගා. යපෙති දිට්ඨාපිකමං. යපෙති යෙ න තස්මා භොගහිති.

වහන්ස, සබස තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුලු වරදක් ගාහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගාහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියෙන් ද හේ නිහඩ වෙවා, යමකට නො රිසියෙන් ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගාහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැතුන් අප විසින් සහ ම ද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි'යි යනුවෙනි.

23. අනතුරු ව අන් එක් සෙසක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති,... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගාහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැරපියා මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හෙදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගාහි ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගාහිප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාක්ෂණිකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියෙන් ද හේ නිහඩ වෙවා, යමක්ට නො රිසියෙන් ද හේ කියාවා.

ස්වල්ප වරද ද ගාහිප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැරපියා මේ සෙසු ඇවැතුන් අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණහු ස්වල්ප ඇවැතුන් හැර, ගාහි-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුන්ට මෙය නො රිසියෙන් නම් ඔවුන්ගේ එබව පැවසීම හැර යම් කෙනෙක් එහි නො දෙව් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති උදියනු වෙන්."

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වතනාරි අධිකරණානි

24. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛු'පි භික්ඛුනිහි විවදනති, භික්ඛුනියොපි භික්ඛුහි විවදනති. ඡාන්තො පි භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදති, භික්ඛුනීනං පකං ගාහති, යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨනං -පෙ-තෙ උජ්ඣායනති ටියනති විපාටෙතති: කථං හි නාම ඡාන්තො භික්ඛු භික්ඛුනීනං අනුපට්ඨ භික්ඛුහි සද්ධිං විවදිසන්ති, භික්ඛුනීනං පකං ගාහෙසන්ති. අප ටො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමං ආරොචෙසුං. 'සවං කීර්තිකාවෙ -පෙ-' 'සවං හගවා -පෙ-'.

විග්නානිකා ධම්මි. කථං කතා භික්ඛු ආමනෙසි:

25. වතනාරිමානි භික්ඛවෙ අධිකරණානි විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපක්ඛාධිකරණං කිවාධිකරණං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු විවදනති ධම්මොති වා අධම්මොති වා චීනසොති වා අචීනසොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, දනාචිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකා ආපක්ඛිති වා ගරුකා අපක්ඛිති වා සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා දුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛිති වා අදුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛිති වා, යං තස්ස භණ්ඩනං කලුපහා විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපට්ඨතාය වොහාරො මෙධකං¹ ඉදං වුවන්ති විවාදධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදධිකරණං? ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අනුවදනති සිලවීරතනියා වා ආචාරවීරතනියා වා දිට්ඨිවීරතනියා වා ආර්ථවීරතනියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුප්පෙතො අනුගණනා අනුසම්චරිතනා අබ්භුසානනා අනුබලපදනා, ඉදං වුවන්ති අනුවාදධිකරණං.

1. මෙධමං (මජ්ඣං)

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණුද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණුද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ජන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේව්‍ය වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ජන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැදූ මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද?'යි අවැසු කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ'යි ඒ මහණුහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරහා, දහැමි කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්‍යාධිකරණය, කාත්‍යාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් ආචර්ණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් අනාචර්ණයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ළුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාථාවාදයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරුෂවචනයෙක්) කල බැගැහියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු ශීල-විපක්ඛියෙන් හෝ ආචාරවිපක්ඛියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්ඛියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්ඛියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුවදනායෙක්, පුන පුනා දෙස් නැඟීමෙක් පුන පුනා දෙස් කීමෙක් පුන පුනා අවනත කරන බවෙක්, දිරිගන්වා කීමෙක්, අනුබල දීමක් වෙ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තත් කතමං ආපණ්ණාදිකරණං? පඤ්චපි ආපණ්ණිකප්පයා ආපණ්ණාදිකරණං, යත්තපි ආපණ්ණිකප්පයා ආපණ්ණාදිකරණං: ඉදං වුවවතී ආපණ්ණාදිකරණං.

තත් කතමං කිව්වාදිකරණං? යා සඛ්ඤා කිව්වයතා කරණියතා අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතියකම්මං ඤාතීවතුත්තකම්මං ඉදං වුවවතී කිව්වාදිකරණං.

25. විවාදකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදකරණස්ස මූලං, තිණ්ඨපි අකුසලමූලානි විවාදකරණස්ස මූලං තිණ්ඨපි කුසලමූලානි විවාදකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භීතඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො යො භික්ඛවෙ භීතඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, සඛෙස පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, සිකාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භීතඛු සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපාතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සඛෙස පි -පෙ- සිකාය පි න පරිපූරකාරී, යො සඛෙස විවාදං ජනෙති. යො හොති ඒවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුබාය බහුතො ජනස්ස අනන්ධාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙව-මනුස්සානා. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධා වා සමනුපපෙසය්‍යාථ, තත් තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායාමය්‍යාථ. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධා වා න සමනුපපෙසය්‍යාථ, තත් තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවස්ථාය පටිපජ්ජය්‍යාථ, ඵවමන්තස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙක්ඛස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවස්ථාය හොති.

එහි ආපක්‍ෂාධිකරණ නම් කවර යැ? ඇවැත් කළ පස ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි, ඇවැත්කළ සක ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි. මේ ආපක්‍ෂාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර යැ? අපලොකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතීයකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙන්, කාර්ය භාවයෙන් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුත්‍ර කවර යැ? විවාද මූල සය විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අතුකල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් කුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙන් විවාදාධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බද්ධ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද සංඝයා කෙරෙහි ද ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවූ. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නොදක්නාහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවූ. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපැද්ම වේ.

26. පුන ච පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉංසුති හොති මචජරි -පෙ- සයො හොති මායාචි -පෙ- පාපිවෙජා හොති මිචජා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්චිතිසංඝති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාභී දුප්චිතිසංඝති. සො සසරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිංසො. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිංසො. සබ්බෙ පි අගාරවො විහරති අප්පතිංසො. සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දරි පි අගාරවො විහරති අප්පතිංසො. ධම්මෙ පි -පෙ- සබ්බෙපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරි, සො සබ්බෙ විවාදං ජනෙති. සො හොති විවාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජන අසුඛාය බහුජනා ජනස්ස අනභාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමුලං අජබ්බන්තං වා බහිඤ්ඤා වා සමනුපසෙය්‍යාරාථ තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව ජාපකස්ස විවාදමුලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාරාථ. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමුලං අජබ්බන්තං වා බහිඤ්ඤා වා න සමනුපසෙය්‍යාරාථ, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව ජාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්ඨාය පටිපජ්ජෙය්‍යාරාථ. උචමෙතස්ස ජාපකස්ස විවාදමුලස්ස පහානං හොති. උචමෙතස්ස ජාපකස්ස විවාදමුලස්ස ආයති. අනවස්ඨාවො හොති. ඉමානි ඡ විවාදමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමානි තිණි අකුසලමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු ලුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුඛචික්ඛා විවදන්ති, මුලකචික්ඛා විවදන්ති, ධම්මානි වා අධම්මානි වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙතානි වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙතානි වා, ආචි ඡණ්ණං තථාගතෙතානි වා අනාචි ඡණ්ණං තථාගතෙතානි වා පඤ්ඤානං තථාගතෙතානි වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙතානි වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකාපක්ඛිති වා ගරුකාපක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා, දුච්ඡුප්පා ආපක්ඛිති වා අදුච්ඡුප්පා ආපක්ඛිති වා, ඉමානි තිණි අකුසලමුලානි විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමතු වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මිසිදිවු වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දූර්වලය නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික (දෘඩග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක සේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, භේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සඛ්‍යයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සඛ්‍යයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, භේ සඛ්‍යයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩි පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙවිච්ඡිත්තව අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මෙ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොග්‍රපැද්ම වෙයි. මෙ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු 'දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණලද්දේ ය, පටිසන්ධි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදාරණ ලද්දේ ය. නො පටිසන්ධි ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචරිණය යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචරිණය යැ යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුළල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුළල් ඇවැතැ යි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුළු සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මෙ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මූල් වේ.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අලුඤ්චිකා විවදන්තී, අදුඤ්චිකා විවදන්තී, අමුණාචිකා විවදන්තී: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුච්ඡුඋලා ආපක්කති වා අදුච්ඡුඋලා ආපක්කති වා ඉමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසා මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණසා කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණසා මූලං වාචාපි අනුවාදාධිකරණසා මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො භොති උපනාහී. යො_ යො භික්ඛු කොධනො භොති උපනාහී යො සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සංඛෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී භොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සඤ්චි පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛෙ පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී. යො සංඛෙ අනුවාදං ඡන්තී. යො භොති අනුවාදෙ බහුජන අභිනාය බහුජන අසුබාය බහුතො ජනසා අනාඤ්ඤා අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංගාං. ඵවරුපකෙඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අජකිංකං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙසයාථ, තත්ත තුලො භික්ඛවෙ නසෙව පාපකසා අනුවාදමූලසා පහානාය වායමෙයාථ. ඵවරුපකෙඤ්ඤා තුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අජකිංකං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙසයාථ, තත්ත තුලො භික්ඛවෙ තසෙව පාපකසා අනුවාදමූලසා ආයතීං අනවසඤ්ඤා පටිපජ්ජයාථ. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසා පහානං භොති. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසා ආයතීං අනවසඤ්ඤා භොති.

කථර කුසල්මුල් තුනක් විවෘද්ධකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුර්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුර්ල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, මුඛ නොවූ ඡිතැත්තාහු විවෘද්ධකරණේ ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවෘද්ධකරණයට මුල් වේ.

28. අනුච්ඡේදකරණයට මුල කවර යැ? අනුච්ඡේදයට (වෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ. සය ද අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ, වචනා ද අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ.

කථර නම් අනුච්ඡේදකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බැදගත් වෙර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ත්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව තැත්තේ යටත් පැවැතුම් තැත්තේ වෙසෙයි, ධර්ම කෙරෙහි ද ගෞරව තැත්තේ යටත් පැවැතුම් තැත්තේ වෙසෙයි, සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව තැත්තේ යටත් පැවැතුම් තැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව තැත්තේ යටත් පැවැතුම් තැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සධ්දයා කෙරෙහි ද ගෞරව තැත්තේ යටත් පැවැතුම් තැත්තේ වෙසෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සධ්දයා කෙරෙහි වෝදනා උපදවයි. ඒ වෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුච්ඡේදකරණයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ඒ ලාමක වූ අනුච්ඡේදකරණයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුච්ඡේදකරණයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ අනුච්ඡේදකරණයේ ම මත්තෙහි නොඉපැදීම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුච්ඡේදකරණයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ ලාමක වූ අනුච්ඡේදකරණයේ මත්තෙහි නොඉපැදීම වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

29. පුනර් ජාතියෙහි භික්ෂුව භික්ෂු භික්ෂිණී හෝ භික්ෂිණී පළාසි -පෙ- ඉක්කුකි
 හෝ භික්ෂුකි -පෙ- සමාන හෝ භික්ෂුකි වාසාව -පෙ- පාසිවෙණ හෝ භික්ෂුකි
 දිවිය -පෙ- සන්ධිපරාමාසි හෝ භික්ෂුකි ආධාරයෙන් දුටුවේද යන්න. යො යො
 භික්ෂුව භික්ෂු සන්ධිපරාමාසි හෝ භික්ෂුකි ආධාරයෙන් දුටුවේද යන්න. යො
 සන්ධි පි අගාරවො විහරති අපනිසෙය්, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප-
 නිසෙය්, සමාන පි අගාරවො විහරති අපනිසෙය්, සිකාය පි න පරිපූරකාරී
 හෝ. යො යො භික්ෂුව භික්ෂු සන්ධි පි අගාරවො විහරති අපනිසෙය්,
 ධම්මෙ පි -පෙ- සමාන පි -පෙ- සිකාය න පරිපූරකාරී, යො සමාන
 අනුචාරය ජනනි. යො හෝ¹ අනුචාරය බහුජන අභිනාය බහුජන අනුචාරය
 බහුජන ජනක අනුචාරය අභිනාය දුටුවා දෙව්වනුයාන. උච්චාරය වෙ
 තුමන භික්ෂුව අනුචාරය අභිනාය වා බහිකා වා සමනුපකායයාර, තු
 තුමන භික්ෂුව තසෙව පාපකස අනුචාරය පහානාය වාස-
 මයාර. උච්චාරය වෙ තුමන භික්ෂුව අනුචාරය අභිනාය වා බහිකා වා
 න සමනුපකායයාර, තු තුමන භික්ෂුව තසෙව පාපකස අනුචාර-
 යයාන. අනුචාරය පරිපූරකාරී. උච්චාරය පාපකස අනුචාරය
 අනුචාරය පහානා හෝ. උච්චාරය පාපකස අනුචාරය
 අනුචාරය අනුචාරය හෝ. ඉමානි ජ අනුචාරය අනුචාරය අනුචාරය
 යුග්මය.

30. කතමානි කිං අකුසලමුලානි අනුචාරයකරණය යුග්මය? ඉධ
 භික්ෂුව භික්ෂු භික්ෂුකි, පුරුෂිකා අනුචාරය, පුරුෂිකා අනුචාරය,
 මුලානිකා අනුචාරය, පිලිපකායා වා ආචාරිකායා වා දිවිපකායා වා
 ආචාරිකායා වා, ඉමානි කිං අකුසලමුලානි අනුචාරයකරණය යුග්මය.

කතමානි කිං අකුසලමුලානි අනුචාරයකරණය යුග්මය? ඉධ භික්ෂුව
 භික්ෂු භික්ෂුකි, පුරුෂිකා අනුචාරය, පුරුෂිකා අනුචාරය, අනුචාරය
 භික්ෂුකි අනුචාරය, පිලිපකායා වා ආචාරිකායා වා දිවිපකායා වා
 ආචාරිකායා වා, ඉමානි කිං අකුසලමුලානි අනුචාරයකරණය යුග්මය.

1. යො හෝ- න. 2. දුටුවේද- න. 3.
 * මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊෂ්ඨාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශය වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊෂ්ඨා ඇත්තේ ... මියදිවු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානාගාමී දුපටිනිඤ්ඤ (දුරලිමට දුෂකර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත්පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නොවෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සභිසයා කෙරෙහි අනුවාද (වෝදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් කෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්ෂ හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්න හු නම්, මහණෙනි, කෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපදීම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නොඉපදීම වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, මුඛ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද අමුඛ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් අකුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමො කායො අනුවාදයිකරණස්ස මුලං? ඉධෙකමොසිං
දුබ්බමණ්ණො හොති දුද්දසිකො ඔකොට්ඨකො ධම්මාබාධො කාණො වා
කුණි වා බෙඤ්ජා වා සකඛනො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො
අනුවාදයිකරණස්ස මුලං.

කතමා වාචා අනුවාදයිකරණය මුලං? ඉදෙකවේවා දුබ්බවො හොති මම්මනො ඵළගලවාචො යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදයිකරණය මුලං.

32. ආපනාධිකරණසංකි. මූල. ? ඡ ආපනතිසමුපධානා ආපනාධිකරණසංකි. මූල. අයාපනති කායනො සමුපධානි න වාචානො න චිත්තනො. අයාපනති වාචානො සමුපධානි න කායනො න චිත්තනො. අයාපනති කායනො ච වාචානො ච සමුපධානි න චිත්තනො. අයාපනති කායනො ච චිත්තනො ච සමුපධානි න වාචානො, අයාපනති වාචානො ච චිත්තනො ච සමුපධානි න කායනො. අයාපනති කායනො ච වාචානො ච චිත්තනො ච සමුපධානි. ඉමෙ ඡ ආපනතිසමුපධානා ආපනාධිකරණසංකි. මූල.

33. කිව්වායිකරණය කි. මූල? කිව්වායිකරණය එක. මූල: සබ්බකා.

34. විවිදධීකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විවිදධීකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තත්ත්වං විවිදධීකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලවික්ඛා විවිදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛ්ඛලො ආපක්ඛති වා අදුඛ්ඛලො ආපක්ඛති වා. යං තත්ත්වං භංගනං කලහො විග්ගහො විවාදො නානාවාදො අසංසුඛාවාදො විපච්චකාය වොහාරො මෙධගං ඉදං චුච්චති විවිදධීකරණං කුසලං.

තත් කතමං විවාදධරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසල-
වික්ඛා විවදන්තී ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුමුල්ලා ආපක්තිති වා
අදුමුල්ලා ආපක්තිති වා. යං තත් භණ්ණිතං කලහො වික්ඛහො විවාදෙ
නානාවාදෙ අක්ඛඤ්ජාචාදෙ විපච්චිකාය වොභාරො මෙධගං ඉදං චූචති
විවාදධරණං අකුසලං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

31. කවර කයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දෘෂ්ටි ඇත්තේ, අභුමුඛි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතියෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් පෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුච්චයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුවාදාධිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තාධිකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තියමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් සිතින් නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තියමුදාන සය ආපත්තාධිකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යාධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සංඝ තෙමේ ය.

34. විවාදාධිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විවාදාධිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාචාරයෙක් අනාචාරයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විවාදාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විවාදාධිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයෙක් කලහයෙක් පරුෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විවාදාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවික්ඛා විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපතතිති වා අදුට්ඨලො ආපතතිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොභාතො මෙධගං ඉදං වුවන්ති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා ආචාරවීර්‍යයා වා දිව්‍යවීර්‍යයා වා ආර්ථවීර්‍යයා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුලපනා අනු-භණ්ණා අනුසම්පව්ඤ්ඤා අබ්‍යුසානනා අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනු-වාදාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා -පෙ- ආර්ථවීර්‍යයා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අබ්‍යුසානනා අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනුවා-දාධිකරණං අකුසලං. තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවික්ඛා අනුවදන්ති සීලවීර්‍යයා වා -පෙ- ආර්ථවීර්‍යයා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලප්පනං ඉදං වුවන්ති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපක්ඛාධිකරණං අකුසලං අව්‍යාකතං? ආපක්ඛාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස ආපක්ඛාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං ආපක්ඛාධිකරණං අකුසලං? යං ජාතනෙතො සඤ්ජානනෙතො වෙච්ච අභිචිතරිඤා චිතික්ඛනෙතො, ඉදං වුවන්ති ආපක්ඛාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... මේ දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයක්, කල්‍යාණයක් පරුෂ ව්‍යවහාරයක්, අරගලයක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් ආචාරවීපක්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවීපක්තියෙන් හෝ ආර්ථවීපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවක්, දෙස් නැඟීමක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමක්, පුන පුනා දෙස් ඛේමක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමක්, වෙසෙස්න් උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවක් ... උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවීපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවක් ... අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

36. ආපත්තාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපත්තාධිකරණයක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපත්තාධිකරණයක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හදුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ වාචික්‍රමයක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපත්තාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තත් කතමි. ආපක්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං අජානනකා අසංඝාතනකා අවෙච්ච අනභිච්ඡරිතා වීතීක්කමො, ඉදං වුච්චති ආපක්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං.

37. කිව්‍යාධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං? කිව්‍යාධිකරණං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකතං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං කුසලං? යං සංඛ්‍යා කුසලථිග්ගො කච්චං කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතීචතුක්කම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්‍යාධිකරණං කුසලං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං අකුසලං? යං සංඛ්‍යා අකුසලථිග්ගො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතීචතුක්කම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්‍යාධිකරණං අකුසලං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං සංඛ්‍යා අව්‍යාකතථිග්ගො කම්මං කරොති අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දුතීයකම්මං ඤාතීචතුක්කම්මං, ඉදං වුච්චති කිව්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං.

38. විවාදෙ විවාදධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො විවාදෙ, අධිකරණනිකම්මං විවාදෙ ව. සියා විවාදෙ විවාදධිකරණං, සියා විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා අධිකරණනිකම්මං විවාදෙ ව.

තත් කතමො විවාදෙ විවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා - 38 - දුච්ඡුල්ලා ආපක්‍යති වා අදුච්ඡුල්ලා ආපක්‍යති වා. යං තත් භුක්ඛනං කලහො විග්ගාහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාපිතෙ විචච්ඡායා වොහාරො මමධකං අයං විවාදෙ විවාදධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිකපදයක් පිළිබඳ වානික්‍රමයක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද සඳිස තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිද්විතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඥප්තිකර්ම, ඥප්තිවිතීයකර්ම, ඥප්ති චතුර්ථකර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයක් වූ විවාදධිකරණයෙකි, විවාදයක් වූ අධිකරණ නො වුවෙකි, අධිකරණයක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වුවෙකි. ඇතැම් විවාදයක් විවාදධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයක් විවාදධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරලෙයක්, කලහයක්, උනුනට විරුද්ධ භූතමක්, විරුද්ධ වාදයක්, නානාවාදයක්, අන් භේදදෙකින් වූ වාදයක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයක්, රථ බස් දෙවූමක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදධිකරණ වෙයි.

තඤ්ඤානං විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තො විවාදති, පුත්තො පි මාතරා විවාදති, පිතා පි පුත්තො විවාදති, පුත්තො පි පිතරා විවාදති, භාතා පි භාතරා විවාදති, භාතා පි භගිනියා විවාදති, භගිනි පි භාතරා විවාදති, සහායො පි සහායන විවාදති. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදධිකරණං ආපක්ඛාධිකරණං කිව්වාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තඤ්ඤානං අධිකරණං කෙච්චි විවාදෙ ව? විවාදධිකරණං අධිකරණං කෙච්චි විවාදෙ ව.

39. අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ව, සියා අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ව.

තඤ්ඤානං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු භික්ඛු අනුචදන්ති සීලවිපක්ඛියා වා ආචාරවිපක්ඛියා වා දිට්ඨිවිපක්ඛියා වා ආර්ථවිපක්ඛියා වා. යො තඤ්ඤානං අනුවාදෙ අනුචදනා අනුඥානා අනුභවනා අනුසමිවධනා අබ්බසාසනා අනුබලාදනා, අයං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං.

තඤ්ඤානං අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුචදති, පුත්තො පි මාතරං අනුචදති, පිතා පි පුත්තං අනුචදති, පුත්තො පි පිතරං අනුචදති, භාතා පි භාතරං අනුචදති, භාතා පි භගිනිං අනුචදති, භගිනි පි භාතරං අනුචදති, සහායො පි සහායං අනුචදති, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපක්ඛාධිකරණං කිව්වාධිකරණං විවාදධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තඤ්ඤානං අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ව? අනුවාදධිකරණං අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ව.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෙයක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාද්‍යධිකරණය ද ආපක්‍ෂාධිකරණය ද යන කාන්තාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් විවාදයක් වේ ද යත්: විවාද්‍යධිකරණය අධිකරණයක් විවාදයක් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාද්‍යධිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාද්‍යධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාද්‍යධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙහි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තිමයන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවක්) දෙප් නැඟිටෙක්, පුන පුනා දෙප් මතු කොට කීමෙන්, පුන පුනා දෙප් ඩිඞ්ගෙත්, පුන පුනා කිදෙවින් නැඟිටෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙන්, අනුබල දීමෙන් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාද්‍යධිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මවට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙන් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපක්‍ෂාධිකරණය, කාන්තාධිකරණය, විවාද්‍යධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් අනුවාදයක් වේ ද යත්: අනුවාද්‍යධිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

40. ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, ආපත්ති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපත්ති, අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව, සියා ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං, සියා ආපත්ති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපත්ති, සියා අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව.

තඤ්ඤා කතමං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං? යෙකු පි ආපත්තිකමානා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තිකමානා ආපත්තාධිකරණං, අයං ආපත්ති ආපත්තාධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං ආපත්ති නො අධිකරණං? යොතාපත්ති සමාපත්ති, අයං ආපත්ති නො අධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණං නො ආපත්ති? කිව්වාධිකරණං වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපත්ති.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව? ආපත්තාධිකරණං අධිකරණයෙකුට ආපත්ති ව.

41. කිව්වං කිව්වාධිකරණං, කිව්වං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිව්වං, අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු සියා කිව්වං කිව්වාධිකරණං, සියා කිව්වං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිව්වං, සියා අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු.

තඤ්ඤා කතමං කිව්වං කිව්වාධිකරණං? යා සමසස්ස කිව්වයතා කරණියතා අපලොකනකමමං ඤාතිකමමං ඤාතිකියකමමං ඤාතිවතුඤ්ඤාකමමං, ඉදං කිව්වං කිව්වාධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං කිව්වං නො අධිකරණං? ආවරීයකිව්වං උපජ්ඣායකිව්වං සමානුපජ්ඣායකිව්වං සමානාවරීයකිව්වං ඉදං කිව්වං නො අධිකරණං.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණං නො කිව්වං? වීවාදිකරණං අනුවාදිකරණං ආපත්තාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිව්වං.

තඤ්ඤා කතමං අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු? කිව්වාධිකරණං අධිකරණයෙකුට කිව්වෙකු.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකක, ඇතැම් ආපත්තියෙන් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ යන ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ ද ය යි.

එහි කවර දයෙන් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නොවේ ද යත්: ශ්‍රේෂ්ඨ ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරෙක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් කෘත්‍ය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිනිසකර්ම, ඥාතිවතුරිකර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙන් කටයුතු කරන බවෙන් වේ ද, මේ කෘත්‍යය ද කෘත්‍යාධිකරණය ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇදුරන් පිළිබඳ කීස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කීස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරෙක් කෘත්‍ය නොවූ අධිකරණයෙන් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍ය නො වේ.

එහි කවර එකක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

දධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදධිකරණං කතං සමථෙහි සමුච්ඡිද්ධං? විවාදධිකරණං ද්විතීයසමථෙහි සමුච්ඡිද්ධං වීතයෙන ව යෙතුයායිකාය ව.

සියා විවාදධිකරණං එකං සමථං අනාගතෙ යෙතුයායිකං එකෙන සමථෙන සමුච්ඡිද්ධං වීතයෙනා? කි. සියාති' සංවච්ඡිද්ධං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා. වීතයොති වා අවීතයොති වා, භාසිතං ලපිතං තරාගතෙනාති වා, අභාසිතං අලපිතං තරාගතෙනාති වා, ආච්ඡන්දනං තරාගතෙනාති වා, අනාච්ඡන්දනං තරාගතෙනාති වා, පඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා, අපඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා, ආපකස්සිති වා, අනාපකස්සිති වා, ලභ්‍යකාපකස්සිති වා, ගරුකාපකස්සිති වා, සාවපෙසාපකස්සිති වා, අනවපෙසාපකස්සිති වා, දුට්ඨලාපකස්සිති වා, අදුට්ඨලාපකස්සිති වා, තෙ වෙ භික්ඛව භික්ඛු සකෙකානතී තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමුච්ඡිද්ධං වීතයෙන.

43. කිංඤ්ඤා තත්ථ සමුච්ඡිද්ධං වීතයෙනා? සංඛ්‍යාසමුච්ඡිද්ධං ධම්මසමුච්ඡිද්ධං වීතයසමුච්ඡිද්ධං පුග්ගලසමුච්ඡිද්ධං.

කා ව තත්ථ සංඛ්‍යාසමුච්ඡිද්ධං? යාදතිකා භික්ඛු කම්මරුක්ඛා ඥා ආගතා භොතතී ජන්දරහානං ජන්ද ආහරො භොති, සමුච්ඡිද්ධං න පටිකෙකාසනති, අයං තත්ථ සංඛ්‍යාසමුච්ඡිද්ධං.

කා ව තත්ථ ධම්මසමුච්ඡිද්ධං වීතයසමුච්ඡිද්ධං? යෙන ධම්මෙන යෙන වීතයෙන යෙන සත්ථසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති අයං තත්ථ ධම්මසමුච්ඡිද්ධං වීතයසමුච්ඡිද්ධං.

කා ව තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිද්ධං? යො ව විවදති, යෙන ව විවදති, උභො අක්ඛපච්ඡිද්ධං සමුච්ඡිද්ධං භොතති, අයං තත්ථ පුග්ගලසමුච්ඡිද්ධං.

අධිකරණ සන්තිද්විටි

42. විවාදාධිකරණය ශමථ කියෙකින් සන්තිදේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ශමථ දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ශමථයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ශමථයෙන් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැක්කැයි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්ද යි දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්ද යි නො දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්ද යි කියා හෝ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්ද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිද්විටින්ට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිද්විටන ලද්ද යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්විටන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් සංසිද්ධවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කීමෙන් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ භික්ෂු කෙනෙක් විනය කම්යට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ හෝ කෙරෙත් ද මෙය එහි සඬ්ඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යි.

එවිට වූපසමනෙහි භික්ෂුව අධිකරණ කාරකයා උකෙකාටෙහි උකෙකාටනක පාවිත්තිය. ඡන්දයකො වියති වියනක පාවිත්තිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු න සකෙකානති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි යස්මිං ආවාසෙ බ්‍රහ්මරා¹ භික්ෂු සො ආවාසො ගණනෙබ්බො. තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා අනතරාමග්ගෙ සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං ඉදං පුලුඤ්ඤි භික්ෂුවෙ අධිකරණං වූපසමනං. කෙන වූපසමනං? සමමුඛාවිනයෙන. කිංඤ්ඤි තත් සමමුඛාවිනයස්මිං? සඛ්‍යාසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

44. කා ව තත් සඛ්‍යාසමමුඛතා? යාවතිකා භික්ෂු කම්මසහතා තෙ ආගතා භොගතී, ඡන්දරහනා ඡන්දෙ ආගතො භොගී, සමමුඛිතා න භට්ඨකෙකාසනතී, අයං තත් සඛ්‍යාසමමුඛතා.

කා ව තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ද්‍රසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව වීථිදතී, යෙන ව වීථිදතී, උභො අත්තපච්චස්සිකා සමමුඛිතා භොගතී, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. එවිට වූපසමනං වෙ භික්ෂුවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙහි, උකෙකාටනක පාවිත්තිය, ඡන්දයකො වියති, වියනක පාවිත්තිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගච්ඡන්තා² අනතරාමග්ගෙ න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි තං ආවාසං ගණනා ආවාසිකා භික්ෂු එවමස්ස වට්ඨිතා: ඉදං ටො ආවුත්සා අධිකරණං. එවිට ජාතං එවිට සමුප්පන්නා, සාධායස්මනො ඉදං³ අධිකරණං වූපසමෙනං ධම්මෙන විනයෙන සන්ද්‍රසාසනෙන, යථාදිදං අධිකරණං පූවූපසමනං අසකාති.

1. සමබ්‍රහ්ම - මජ්ඣ.

2. ආගච්ඡන්තා - මජ්ඣ.

3. ඉමං - මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේද, (යළි විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේ ද), ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දී කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමක් ද? සංසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතාවිනය-සම්මුඛතා පුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංසම්මුඛතා නම් කවර ය? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට පුද්ගල නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට පුද්ගල මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හවු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සංසම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු ය? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර ය? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෙත් හවු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ තෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, “ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලී මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාවඤා කරමහ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන් වා”යි ඒ මහණහු කියයුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සථෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඩ්ඨතරා භොනති, ආගනතුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගනතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: ඉඛං තුමෙහ ආයඤ්ඤානං මුහුත්තං එකමන්තං තොථ යාව මයං මනෙතමාති. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගනතුකා භික්ඛු වුඩ්ඨතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගනතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයඤ්ඤානං මුහුත්තං ඉධෙව තාව තොථ යාව මයං මනෙතමාති.

45. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගනතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාථ, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාම. නො වෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤානං අමනාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසාථ, යථා ව මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන - තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමථිච්ඡිසාමාති. ඵවං සුපරිභ්විතං ටො භික්ඛවෙ කතවා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි නං අධිකරණං සමථිච්ඡිතං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගනතුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: “යථාඡාතං යථා සමුප්පන්නාඤ්ඤා මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං ආරොචෙසාම. සථෙ ආයඤ්ඤානං සකෙකානති එත්තකෙන වා එත්තකෙන වා අත්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසාති. ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියාදෙසාම. නො වෙ ආයඤ්ඤානං සකෙකානති එත්තකෙන වා එත්තකෙන වා අත්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථුසාසනෙන. තථා න සුචුපසන්නං භවිසාති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤානං නියාදෙසාම. මයමෙව ඉමසං අධිකරණසං සාමිනො භවිසාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණු වඩා මහඳුන් ආගන්තුක මහණු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්කාක් මන්ත්‍රණය කරන්නා වූ ද ඒ තාක් තෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවු” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණ කරන්නා වූ ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රව්‍යන්තව) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් තෙපි අපූර්ව මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්සේ අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නා වූ ආයුෂ්මතෙකු, ඉදින් තෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්සේත් අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම් එසේ කලා අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නෙමු” යි ඒ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් වීසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් වීසින් ආවාසික මහණු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු (ආවාසික මහණුන්ට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතව දන්වන්නෙමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අනුරෝධින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්ධවන්නට හැකි වන්නහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලෙසේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතව මේ අධිකරණය පවරන්නෙමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නහු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම්, අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තව නො ම පවරන්නෙමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීනු වන්නෙමු” යනු යි.

එවි. සුපරිණත. මො හිකුවෙ කනා ආගනතුකෙහි හිකුහි ත. අධිකරණ. ආවාසිකාන. හිකුන. නියතදෙතබ. තෙ වෙ හිකුවෙ හිකු සකකානති ප. අධිකරණ. වුපසමතු. ඉද. වුචති හිකුවෙ අධිකරණ. සුපුපසන. 1.

කෙන වුපසන. සමවුබාවිතයෙන. කිකු තත සමුබා- විතය. සමසමුබතා ධර්මසමුබතා විතය සමවුබතා පුණල- සමවුබතා -පෙ- එ. වුපසන. වෙ හිකුවෙ අධිකරණ. කාරකො උකකාවෙති උකකාවනක. පාවිත්ය. ජනදයකො වියති වියනක. පාවිත්ය.

උබාහිකාය වුපසමන.

47. තෙහි වෙ හිකුවෙ හිකුහි තසි. අධිකරණ විනිෂ්ඨයමානෙ අනානාති 1 වෙ හකානි රායන 2 න වෙතසා 3 හාසිතසා අපො විකු- යති. අනුජානාම් හිකුවෙ උවරුප. අධිකරණ. උබාහිකාය වුපසමතු.

දසහබෙහි සමනාගතො හිකු උබාහිකාය සම නිතබො: සිලවා හොති පාතිමොකසාවරා. වුප. විහරති ආචාරගොවර සමපනො අනුමනෙසු වෙසසු හසදසාචි සමාදය සිකුති සිකු පදසු. බහුසුතො හොති සුතධරො සුතසනිවයො, යෙ තෙ ධර්ම ආදිකලාණා මෙජ්ඣ- කලාණා පරිපාසානකලාණා සාස. සමාසන. කෙවලපරිපුණණ. පරිසුදධ. බුහෙවරිය. අභිවදන. තරාරුපාස ධර්ම බහුසුතා හොනති ධනා 3 වරසා පරිවිතා මනසානුපෙකති දිට්ඨියා සුපාවිච්ඡා. උපයාහි මො පනස පාතිමොකානි විජාරෙන සොගතාති හොනති සුචිතතානි සුපවතති සුචිතතානි සුතතොසා අනුචාඤානොසා. විතයෙ මො පන ධිනා 4 හොති අසංහිතො පටිබලො හොති උපො අත්තපට්ඨිත අනු- පෙතු. සකුපෙතු. නිකුපෙතු. පෙකෙතු. පසිදිතු. 5 පසාදෙතු. අධි- කරණ සමුපාද වුපසමකසලො හොති අධිකරණ. ජානාති. අධිකරණසමුදය. ජානාති. අධිකරණනිජරාධ. ජානාති. අධිකරණනිරොධොමිතිවිද. ජානාති. අනුජානාම් හිකුවෙ ඉමෙහි දසහබෙහි සමනාගත. හිකු. උබාහිකාය සම නිතබ.

1. අනානාති - මජ්.

2. හාසිතසා - මජ්.

3. ධනා - මජ්.

4. පනසා - මජ්.

5. පසිදිතු - මජ්.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂූන් වීසින් ඒ අධිකරණය ආවාසිත භික්ෂූනට පැවැරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවිට සන්තිද්වන්ත ලද්දී කියනු ලැබේ.

කීමෙකින් සන්තිද්වන්තලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර ය? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන්ත ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාරිභික්ෂිතය ඇවැත් වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නගන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාරිභික්ෂිතය ඇවැත් වේ.

උබබාහිකායෙන් සන්තිද්විම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබය (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මේබදු වූ අධිකරණය උබබාහිකායෙන් සන්තිද්වන්තට අනුදැනීමි.

මහණෙනි, උබබාහිකාව පිණිස අඩග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාඨමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුණේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැරූ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන භික්ෂ්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුරු තැන් ඇත්තේ වේ ද, ඇසුරු දැ සිකිත් දරන්නේ, ඇසුරු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පයථිවසානායෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසිදු වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවිට පවසත් නම්, ඊ බදු වූ ධර්මයෝ ඔහු වීසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිකිතු) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් දුරු කරණ ලද්දහු සිකිත් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවිට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු වීසින් උභය පාඨමොක්ඛයෝ වීස්තර වශයෙන් මොනොවිට ප්‍රඥා කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවිට බෙදන ලද්දහු, මොනොවිට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවිට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි තර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුණේ වේ ද, තම පසෙහි වූවනටත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූවනටත් (කරුණු) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙපස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි ඡේතුට සංසිදුවීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතු ව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබබාහිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදැනීමි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිකංඛා: පයමං භික්ඛු යාචිතංඛා.
යාචිත්වා ව්‍යාකූලා භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා ඤාපෙතංඛා:

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛ්‍යා. අමාකං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡය-
මානෙ අනාගාතී වෙවි භසානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අපො-
විඤ්ඤායති. යදි සංඛ්‍යාසං පාතකාලං සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා
භික්ඛු. සමමනෙය්‍ය උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛ්‍යා අමාකං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡය-
මානෙ අනාගාතී වෙවි භසානි ජායන්තී න වෙතස්ස භාසිතස්ස අපො-
විඤ්ඤායති. සංඛ්‍යා ඉත්තනාමඤ්ඤා ඉත්තනාමඤ්ඤා භික්ඛු. සම මනනි උබ්බා-
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යසංයමනො ධම්මි ඉත්තනාමසං ව
ඉත්තනාමසං ව භික්ඛුනො සමමුති උබ්බාහිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-
තුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නසබ්බති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංඛ්‍යන ඉත්තනාමො ව ඉත්තනාමො ව භික්ඛු උබ්බා-
හිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ධම්මි සංඛ්‍යාසං තස්මා තුණ්හි.
එවමෙන ධාරයාමිති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සංකොත්තී තං අධිකරණං උබ්බාහිකාය
වූපසමෙතුං. ඉදං වුවිති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං?
සම්මුඛාවිතයෙන. කිඤ්ඤා තත් සම්මුඛා විතයස්මිං? සංඛ්‍යාසම්මුඛතා¹ ධම්ම-
සම්මුඛතා විතයසම්මුඛතා සුඤ්ඤාසම්මුඛතා -පෙ- එව. වූපසන්නං වෙ
භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උපකොටෙති-උපකොටනකං පාචිකතියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුති තස්මිං අධිකරණං විනිච්ඡයමානෙ තත්‍රාස්ස
භික්ඛු ධම්මකථිකො, තස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං භොති නො සුඤ්ඤාවිභවෙය්‍යා.
සො අත්ථ අසප්පරිකොපෙනා ව්‍යාඤ්ඤා විතයාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යාකූලා
භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතංඛා:

1. සංඛ්‍යාසම්මුඛතා - උ.න. ම. නං.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සමමන කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කරා ප්‍රතිකරා-වේ) උපද්‍රවනු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයා ගේ අදහස ද නො හැඟෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස සමමන කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ආ විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපද්‍රවනු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැඟෙයි. (එ බැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට උඛ්ඛානිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සමමන කිරීම රිසියෙයි ද, හේ නිගඩ වේවා. යමකුට නො රිසියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නට මෙනම් මහණ ද උඛ්ඛානිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සමමන විය. සංඝයාට එය රිසි යෙයි. එහෙයින් කිහිප ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකම. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උඛ්ඛානිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රවන්නේ යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන්නේ ද යත්: සම්මුඛාචාරයෙන් ය. එහි සම්මුඛාචාරය කීමෙන් ද? ධර්මසම්මුඛතාව වනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාව මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රවනු නඩුව කාරකයෙන් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙන්) යළිදී විසඳනු පිණිස උත්තෝපාය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝපායක උචිත ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිශ්චය ලබන කල්හි එහි ධර්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පානිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ වී නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු වී නොම ආයේ ද හේ අරිය නොසලකන්නේ ව්‍යංජනව්‍යායායෙන් දරිය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දන්විය යුත්තාහු ය:

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සන්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං හොති, නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤාචාර්යාය අත්ථං පටිබාහති. යදයස්සන්තානං පක්කකල්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙය්‍යා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා සමකතාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යං-ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයස්සං? ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාචිත්ඤියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ වීතිඤ්ඤාමානෙ තත්තාසය භික්ඛු ධම්මකථිකො. තස්ස සුඤ්ඤා හි මො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤාචාර්යාය අත්ථං පටිබාහති, ව්‍යඤ්ඤාන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛො:¹

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සන්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුඤ්ඤා හි මො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසලලකෙඛන්තො ව්‍යඤ්ඤාචාර්යාය අත්ථං පටිබාහති. යදයස්සන්තානං පක්කකල්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙය්‍යා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං වුට්ඨාපෙඤ්ඤා සමකතාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යං-ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයස්සං? ධම්මසමමුඛතා වීතය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාචිත්ඤියං.

1. ඤාපෙතඛො - වී.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

“ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මකර්මය, මොහුට සුත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රඥා වැනො ආයේ ය. සුත්‍ර විභවය ප්‍රඥා ව නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (උපේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුත් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධම්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රඥා ව ආයේ වේ නම්, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා වැනො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණු මෙසේ දන්විය යුක්තාහ:

“ආයුෂ්මත්තු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මකර්මයෙක් ය. මොහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කල් ප්‍රඥා වැනො ආයේ වෙයි, සුත්‍රවිභවය ප්‍රඥා ව නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ මහණු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන්නට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධම්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිද්‍රවු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙභ්‍රයාසිකා විනය.

48. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සකෙකානඤ්ඤා නං අධිකරණං උඛා-
භිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි නං අධිකරණං සඛ්‍යාය නියා-
දෙතඛං. න මයං භතෙන සකෙකාම ඉමං අධිකරණං උඛාභිකාය වූප-
සමෙතුං. සඛ්‍යා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුනි අනුජානාමි භික්ඛවෙ
ඵවරූපං අධිකරණං යෙභ්‍රයාසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්චවෙය්‍යෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො¹ සමුත්තරි-
තඛෙය්‍ය. යො න ඡන්දගතීං ගවෙජ්ජයා, න දෙජාගතීං ගවෙජ්ජයා,
න මොභාගතීං ගවෙජ්ජයා, න භයා ගතීං ගවෙජ්ජයා, ගතීනාගතීනඤ්ඤා
ජානෙය්‍ය -පෙ- උචං ච පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිතඛෙය්‍ය - පඨමං
භික්ඛු යාචිතඛෙය්‍ය. යාචිතා බ්‍යකෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඛ්‍යා
ඤ්ජෙතඛෙය්‍ය.

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො. යදි සංඝස්ස පඤ්ඤාලො, සංඝො
ඉත්තකාමං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සමුත්තෙතය්‍ය. ඵසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සංඝො. සංඝො ඉත්තකාමං. භික්ඛුං සලාකගාභා-
පකං සමුත්තෙතී. යස්සා යස්මිනො ඛමති ඉත්තකාමස්ස භික්ඛුනො සලා-
කගාභාපකං සමුත්තී. යො තුණ්හස්ස යස්ස නක්ඛමති. යො භාසෙය්‍ය.
සමුත්තො සඛ්‍යාත ඉත්තකාමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. ඛමති
සඛ්‍යස්ස තස්මා තුණ්හී. ඵවමෙකං ධාරයාමි”ති.

තෙන සලාකගාභාපකන භික්ඛුනා සලාකා ගාතෙතඛං. යථා බ්‍රහ්මකරා
භික්ඛු ධර්මවාදිනො වදෙන්නී නථා නං අධිකරණං වූපසමෙතඛං. ඉදං
වුචති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසකං. කෙන වූපසකං? සමුච්චාරිතය-
න ච යෙභ්‍රයාසිකාය ච. කිඤ්ඤා තස්ස සමුච්චාරිතයෙ? සඛ්‍යාසමුච්චාරිතා
ධර්මසමුච්චාරිතා විනයසමුච්චාරිතා සුග්‍රහලසමුච්චාරිතා. කා ච තස්ස සඛ්‍යා-
සමුච්චාරිතා? යාචිතකා භික්ඛු කම්මසංඝා තෙ ආගතා හොන්ති. ඡන්දරහානං
ඡන්ද ආගතො හොති, සමුච්චාරිතා න පටිකෙකාසනති. අයං තස්ස
සධ්‍යසමුච්චාරිතා.

1. සලාකගාභාපකො- න. 8.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සෙභ්‍යාසිකා විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කාණ්‍ය නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට නො හැක්කවු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මේ බදු අධිකරණය සෙභ්‍යාසිකායෙන් සන්තිද්‍රව්‍යනට අනුදනිමි.

අංග පයෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගත්වන්තෙක්) කොට සමුඤ්ඤා කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සමුඤ්ඤා කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සමුඤ්ඤා කළ යුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ යැදියැ යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකා ගත්වන්තකු කොට සමුඤ්ඤා කරන්නේ ය. මේ දන්වීම යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමුඤ්ඤා කෙරෙයි. යම් ආදාය්මයක් හට මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමුඤ්ඤා කිරීම රිසියෙන් නම්, හේ කිහිප වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන් හේ හෝ කියාටා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සමුඤ්ඤා විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය: මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණු විසින් සලාකා ගැන්වියැ යුතු ය. බහුතර වූ ධම්මාදී මහණු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යෙන් යැ යි කියැ යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යෙන් ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් ද සෙභ්‍යාසිකායෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාවිනය කීමෙක් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධම්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරයැ? යම් පමණ මහණ තෙතෙක් කම්පාජන නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ජන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ජන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හවු වූ මහණු ආක්‍රෝශ පරිහරි නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

කා ව තත් ධර්මසමමුඛතා? විනයසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සන්ත්තසාසනෙන තං අධිකරණං වුපසමමති, අයං තත් ධර්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුත්තලසමමුඛතා? යො ව විවදති යෙන වි විවදති උභො අත්තපච්ඡේදා සමමුඛිභූතා භොගතී, අයං තත් පුත්තලසමමුඛතා.

කා ව තත් ඥානාසංකා? යා ඥානාසංකා තමෙසං කිරියා කරණං උපගමනං අප්පුපගමනං අධිවාසනා අපච්ඡේදකාසනා-අයං තත් ඥානාසංකා.

එවං වුපසන්නංකො භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාචෙති උකෙකාචනකං පාවිතනියං. ඡන්දයයකො වියති, වියනකං පාවිතනියන්ති.

තිවිධ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං භොති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු අයනතුට්ඨා සාවතීයා සංඛ්ඛස්ස අධිකරණං වුපසමනෙන, අසෙසාසුං ඛො අමුකස්මිං කීර ආවාසෙ සම්බහුලා ථෙරා විහරන්ති බහුසුත්තා ආග්ගාගමා ධර්මධරා විනයධරා මානිකාධරා පණ්ණාසා ව්‍යාහරා මෙධාවිනො ලජ්ජිනො කුක්ඛච්චකා සිංඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධර්මෙන විනයෙන සන්ත්තසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසසාති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තෙ ථෙරෙ එතදවොදුං: ඉදං භනෙන අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භනෙන ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙනතු ධර්මෙන විනයෙන සන්ත්තසාසනෙන යථමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසසාති.

50. අථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවතීයා සංඛ්ඛන අධිකරණං වුපසමිත්වා, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙසුං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ තම පෞසති වූ පුඤ්ඤාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුඤ්ඤාත් යන දෙදෙන හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙහුයාසිකාව කවර යැ? යම් යෙහුයාසිකාවෙන් වේ ද, කම්ය පිළිබඳ ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන් වෙතට එළඹීමෙන්, ඉවසීමෙන් ප්‍රජනනය නො කිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි යෙහුයාසිකාව යැ,

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සමබන්ධ වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදහන් ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාච්ඡන්ද්‍ය ඇති වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්ද්‍ය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙප් කියන්නේ නම් බියනක පාච්ඡන්ද්‍ය ඇති වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුදිගු ලෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උපන් අධිකරණයක් වෙයි. එ කල්හි එ මහණහු සැවැත් නුදිගු සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිදුට්‍රීමෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුණු වූ වාචෝද්දග වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මය වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ත වූ පුද්ගල ඇති, ලජ්ජී වූ, කුකුළු කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බෞද්ධ තෙරුහු වසන් ල, ඉදින් ඒ තෙරුහු මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිදුට්‍රින්නාහු නම් ලෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුනෙක් වින්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉන්බිති ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය, මෙසේ උපන්නේ ය, වහන්ස, යාඤ්ඤා කරමහ. තෙරුහු ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිදුන්න වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිදුට්‍රික් වා'යි මේ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෙරුහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්තිදුට්‍රින ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්තිදුගේ වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදුට්‍රිහ.

අප් ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඝස්ස අධිකරණ වුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සම්භුලානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ඛො උසුඤ්ඤං කීර් ආවාසෙ තයො ථෙරා චිහරනී -පෙ- ජෙථ ථෙරා චිහරනී -පෙ- ථකො ථෙරො චිහරනී බහුසස්සනො ආගතා- ගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මානිකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යාකො චෙධාචී උජ්ඣි කුසලාලකො සික්ඛාකාමො. සො ථෙ ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, ථවම්ඤ අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

51. අප් ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්තවා තං ථෙරං ථනදවොද්ධිං ඉදං භනෙත අධිකරණං ථවං ජාතං ථවං සමුපසන්නං, සාධු භනෙත ථෙරො ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, යථාධිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

අප් ඛො සො ථෙරො යථා සාවඤ්ඤා සංඝස්ස අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සම්භුලෙහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා තීහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා ද්විහි ථෙරෙහි අධිකරණං වුපසමිතං, යථා උචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙයි.

52. අප් ඛො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංඝස්ස අධිකරණං වුපසමනෙන අසනතුට්ඨා සම්භුලානං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා- ද්විතං ථෙරානං අධිකරණවුපසමනෙන, අසනතුට්ඨා ථකස්ස ථෙරස්ස අධිකරණවුපසමනෙන, යෙන භගවා තනුපසංඝම්ඤ්ඤං උපසංඝ- මිතා භගවතො ථනමත්ථං ආරොචෙසුං. භගවා ථනදවොද්ධිං:

නිභතමෙන භික්ඛුවෙ අධිකරණං සන්නං වුපසන්නං සුචුපසන්නං. අනුජානාමී භික්ඛුවෙ තෙසං භික්ඛුනං සංඝඤ්ඤානිසා තයො සලාකගාභො ගුණස්ස සකංගස්ස සකංගස්ස වීථිකානි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ඉක්බිති ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ ව්‍යපශන-
යෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු ය. ඔහු ‘අයෝ නම් ආවාසයෙහි ...
තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැබී.... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැබී,
බහුශ්‍රැය වූ වාචෝදගත වූ ආ ආශමධම්ම ඇති ධම්මර වූ චිත්තධර වූ
මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද
කුකුළු කරන, ශික්ෂාකාමී වූ උක් තෙර නැමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර
නම් ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන් මේ අධිකරණය
සන්තිද්‍රව්‍යෙන් නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යෙන්
වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණනු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා,
“වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය,
යාවිඤ්ඤා කරමිනි, සුඵල තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට
සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධම්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාක්‍යශාසනයෙන්
මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාවා’යි මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සුඵල තෙමේ සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ
අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙනමක් තෙරුන් විසින්
(ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, උසේ ම මොනොවට සංසිද්ධතක්
වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයා ගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, බොහෝ තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, තුන් නමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, දෙනමක් තෙරුන් ගේ අධිකරණ
ව්‍යපශනයෙන් නො සතුටු වූවාහු, එක් තෙර නමක් ගේ අධිකරණ-
ව්‍යපශනයක් නො සතුටු වූවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹීයාහ.
එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙසින්
සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණන් හඳුන්වනු
පිණිස ගුල්හකය, සකණ්ණප්පකය, විවටකය යන සලාකාග්‍රාහීම් තුන
අනුකම්භි.

කථංඤා භික්ඛවෙගුලානතො සලාකගානො හොති? තෙන සලාක-
ගානාපමකන භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණංවණ්ණංයො කථා ඵකමෙකො
භික්ඛු උපසංඝමිඤා උච්චස්ස වචනීයො: අයං ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, අයං
ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං ගණ්ඤාමිති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ව
කස්සථි දුසෙමිති. සථෙ ජානාති අධම්මොවාදී බහුතරාති, දුග්ගහොති පච්ඤක්ක-
ධර්මිකබ්බං. සථෙ ජානාති ධම්මොවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාථෙතබ්බං.
ඵට්ඨං මො භික්ඛවෙගුලානතො සලාකගානො හොති.

කථංඤා භික්ඛවෙ සකණ්ණජන්තො සලාකගානො හොති? තෙන
සලාකගානපමකන භික්ඛුනා ඵකමෙකස්ස භික්ඛුනො උපකණ්ණජක
ආරොථෙතබ්බං. අයං ඵට්ඨංවාදිස්ස සලාකා, යං ඉච්ඡයි තං
ගණ්ඤාමිති. ගහිතෙ වත්තබ්බො: මා ව කස්සථි ආරොථෙමිති.
සථෙ ජානාති අධම්මොවාදී බහුතරාති දුග්ගහොති පච්ඤක්කධර්මිකබ්බං.
සථෙ ජානාති ධම්මොවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාථෙතබ්බං.
ඵට්ඨං මො භික්ඛවෙ සකණ්ණජන්තො සලාකගානො හොති.

කථංඤා භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගානො හොති? සථෙ ජානාති
ධම්මොවාදී බහුතරාති විස්සවෙස්ස නෙව විච්චෙන ගාහෙතබ්බො. ඵට්ඨං මො
භික්ඛවෙ විච්චකො සලාකගානො හොති.

ඉමෙ මො භික්ඛවෙ තයො සලාකගානාති.

සතිවිනයො

53. අනුචාදධිකරණං නතීති සමථෙහි සම්මති? අනුචාදධිකරණං චතුරි
සමථෙහි සම්මති සමමුඛාවිනයෙන ව සතිවිනයෙන ව අමුලාචිනයෙන ව
තස්සපාදියාසිකාය ව.

සියා අනුචාදධිකරණං දො සමථෙ අනාගමි අමුලාචිනයඤා
තස්සපාදියාසිකාඤා දව්හි සමථෙහි සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ව
සතිවිනයෙන වාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු
භික්ඛු. අමුලිකාය සිලවිපක්ඛයා අනුඛංසෙනී, තස්ස මො තං භික්ඛවෙ
භික්ඛුනො සතිවෙදුප්ප්‍රපක්කස්ස සතිවිනයො දුතබ්බො.

භෙණෙනි, ගුළුභක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙතස් වන සේ නිල් ආදී විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මේ මෙසේ වූ වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මෙසේ වූ වාද ඇතියහු ගේ සලාකාව ය, යමක් පිසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියූ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියූ යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවැත එකතු කොට යළිද ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාව කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්විය යුතු. භෙණෙනි, මෙසේ ගුළුභක සලාකා ගැන්වීම වේ.

භෙණෙනි, සකණ්ණස්සක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු ගේ කණට ළං වූ 'මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, මේ මේ බදු වාද ඇත්තවු ගේ සලාකාව ය, යමක් කැළැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කියූ යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කියූ යුතු ය. අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාදින්) එකතු කොට ඉතා යළිද සලාකා ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වූ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණස්සක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විවටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විසිරුවා විවෘත ලෙසින් (පැතෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුවාදිකරණය ගමර කියෙකින් සන්තිදෙයි ද? අනුවාදිකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්භවිතයෙන් ද තසාපාසියාසිකායෙන් ද යන ගමර සතවින් සන්තිදෙයි.

අනුවාදිකරණය අමුල්භවිනය ය ද තසාපාසියාසිකාව ද යන ගමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයයෙන් ද සතිවිනයයෙන් ද යන ගමර දෙකින් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? විය හැකි යයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ ද යක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුල්භවිතයෙන් වෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිහිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණාට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවි.වි පන භික්ඛවෙ දානබෝ: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඝං උපසංවත්තීනා එකංසං උත්තරාසංඝං කවිතා උඤ්ඤාපිකං භිසිද්ධිං අඤ්ඤාපි. පඤ්ඤාතො උචමස්ස වචනියො: මං භතෙන භික්ඛු අමුලිකාය සිල-විපක්ඝයා අනුඛංසෙතී. සොභං භතෙන සතිවෙසුරුරුසංඝො සංඝං සතිවිතයං යාවාමීති. දුතියමෙ යාවනබෝ, තතියමෙ යාවනබෝ.

ව්‍යාකෘත භීෂණයා පවිටලෙන සඬො ඤාපෙනබො: පුණාතු මෙ
භතෙන සඬො. භීෂණ ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සිලවිපක්ඛා
අනුඤ්ඤෙනා. සො සතිවෙසුප්පුසකෙනා සඬසං සතිවිතයං යාවති. යදි
සඬසං පක්ඛාප්පං සඬසං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පුස-
කසං සතිවිතයං දදෙයා උසා ඤාති.

සුභ්‍යාලය මෙම ගණන සමබසා. භික්ෂු ඉක්කනාමං භික්ෂුං අනුලිකාය පිලිවිපත්තියා අනුඤ්ඤාසෙනති. යො සතිවෙදුලලලකොසො සබ්බං සතිචිත්තං යාවති. සබ්බො ඉක්කනාමසං භික්ෂුනො සතිවෙදුලලලකොසො සතිචිත්තං දෙති. සසායසමනො ධම්මං ඉක්කනාමසං භික්ෂුනො සතිවෙදුලලලකොසො සතිචිත්තං යාවති. සබ්බං සතිචිත්තං යාවති. යො භුක්තං. යසං න කම්මති යො භාසෙය්‍යං. දුතියමි ඵලමත්ථං වදාමි - පෙ - තතියමි ඵලමත්ථං වදාමි - පෙ - දිනොනා සමෙසන ඉක්කනාමසං භික්ෂුනො සතිවෙදුලලලකොසො සතිචිත්තං යො. ධම්මං සබ්බං න සො භුක්තං, ඵලමත්ථං. ධාරයාමිති..

ඉදං චූචති හික්කවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන ව සතිවිනයෙන ව. කිංඤ්ඤ තත් සමමුඛාවිනයසී? සධ්‍යසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව අනුට්ඨති, යඤ්ඤ අනුට්ඨති, උභො අත්තපච්චන්දිකා සමමුඛිතා ගොන්තී. අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ඤ තත් සතිවිනයසී? යා සතිවිනයසා කම්මසා කිරියා කරණං උපගමනං අජක්ඛුපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා ඉදං තත් සතිවිනයසී. එවං වූපසන්නංඤ්ඤ හික්කවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාපෙති, උකෙකාපන- කං පාවිත්තිකං. ඡන්දයමො වියති, වියනකං පාවිත්තියං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණු විසින් සධ්‍යා කරා එළඹ තනිපට සිවුර එක් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුද්‍රන් තබා “වහන්ස, භික්ෂු මට අමුලක වූ ශීලවිපක්‍ෂ්‍යෝදනාභයන් වෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සධ්‍යා ගෙන් සතිවිනය යැයි” යි මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

වහන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සධ්‍යා තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. භික්ෂු මෙනම් මහණට අමුලක ශීලවිපක්‍ෂ්‍යෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥාපකය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණු මෙනම් මහණට අමුලක ශීලවිපක්‍ෂ්‍යෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙ තෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යැයි. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මකත්වට රිසියෙන්තේ නම්, හේ භික්‍ෂු වේවා. යමකුට නො රිසියෙන්තේ නම් හේ කියාවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් භික්‍ෂු ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි, සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු. .

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙකුත් සතිවිනයයෙකුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙන් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව. ධම්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් වෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් වෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් විරුද්ධ පක්ෂයෙහින් වූවාට හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කම්‍යාගේ යම් ක්‍රියාවෙන්, කිට්‍රීමෙන්, එළඹීමෙන්, වඩාත් එළඹීමෙන්, ඉවැසීමෙන්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනක පාරික්කිය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ භික්‍ෂු කෙරෙයි ද, වියනක පාරික්කිය ඇවැත වේ.

අමුණවිනයෝ

54. සිය අනුචාරීන්ගේ දෙම සමට අනාගම සතිවිනයක් කෙරෙහි සියලුම අමුණවිනයන් ව අමුණවිනයන් වා? සියලුම වර්තමාන. යම් කවර විය? ඉබ් හික්කු උමුණකො හොති වික්ඛම්බිතියාසකො. තෙන උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති ඔහු අසාමසකං අරුණිකං හොති භාසිතපරික්කන්තං. තං හික්කු උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති අරුණිකංති ආපත්තියා වොදෙත්ති: සරත්තයො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපර්ජිතාති. යො ඵව. වදෙති: 'අහං ඔබ් ආදිසො උමුණකො අහොසි. වික්ඛම්බිතියාසකො. තෙන මෙ උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති ඔහු අසාමසකං අරුණිකං හාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුණොති මෙ එතං කතන්ති.' එවමිනං වුම්බමානා වොදෙත්තංව 'සරත්තයො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපර්ජිතාති' තයා ඔබ් හික්කුටි හික්කුතො අමුණවිනයෝ දුතංබො.

එවකට පත හික්කුටි දුතංබො: තෙන හික්කුටි හික්කුතා සංසං උපසංකම්භා එතංසං උත්තරාසංගං කරිතා වුම්බමානං හික්කුතං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්කුටිකං නිසිදිතා අරුණිකං පහගෙත්තං ඵවමසං වර්තමානා: 'අහං හතෙන උමුණකො අහොසි. වික්ඛම්බිතියාසකො. තෙන මෙ උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති ඔහු අසාමසකං අරුණිකං හොසිතපරික්කන්තං. මං හික්කු උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති අරුණිකංති ආපත්තියා වොදෙත්ති. සරත්තයො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපර්ජිතාති. තාහං ඵව. වදමි: අහං ඔබ් ආදිසො උමුණකො අහොසි. වික්ඛම්බිතියාසකො. තෙන මෙ උමුණකොති වික්ඛම්බිතියාසකොති ඔහු අසාමසකං අරුණිකං හාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරාමි. මුණොති මෙ එතං කතන්ති. එවමි මං වුම්බමානා වොදෙත්තංව: සරත්තයො ඵවරුපි. ආපත්ති. ආපර්ජිතාති. යොහං හතෙන අමුණො සංසං අමුණවිනයං යාමාමිති. දුම්බමෙ යාමිතංබො -පෙ- තතිසංසං යාමිතංබො -පෙ-

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

අමුල්භවිතය

54. අනුවාදයකරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාපිකාව ද යන ශමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාදිනයයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන ශමර දෙකින් සන්තිදෙතුන්ගේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැවුණු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ බොහෝ කිසිම කැරැම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතින් වෝදනා කෙරෙත්. “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූපය නොවූ දෑ කරණ ලදී. එය මම සිහි නොකරමි. සිහි වූවා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ”යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමුල්භවිතය දිය යුතු ය.

හෙතෙකැති, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුයහ එකස් කොට දැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද උත්තුටුක වූ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණහට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත්. ‘ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදී. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිවූවා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද්දේ වූවාට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිවූවා නැත්තෙමි සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලමි”යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

වැනෙන හිතබුනා පටිබලෙන සමෙසා සැපෙතටබො: සුණාතු මෙ හනෙහ සමෙසා, අයං ඉස්සන්තොමො හිතබු උමිත්තකො අහොසි විත්ත විපරියාසකතො. තෙන උමිත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමනකං අරුඛාපිණ්ණං භාසිතපරිකකන්තං. තං හිතබු උමිත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුඛාපිණ්ණෙන ආපර්කියා වොදෙත්ථි: සර්තායසමා උවරුපිං ආපර්කිං ආපර්කිනි. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමිත්තකො අහොසිං -පෙ-’ සො අමුලො සධස්සං අමුලහවිනයං යාවති. යදි සධස්සං පත්තකල්පං සමෙසා ඉස්සන්තාමස්ස හිතබුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයං දෙය්‍යා. ඵසා සැතති.

සුණාතු මෙ හනෙහ සමෙසා: අයං ඉස්සන්තොමො හිතබු උමිත්තකො අහොසි විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො උමිත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුලො සධස්සං අමුලහවිනයං යාවති. සමෙසා ඉස්සන්තාමස්ස හිතබුනො අමුලහස්ස අමුලහ- විනයං දෙති. යස්සායඤ්ඤා ඛමති ඉස්සන්තාමස්ස හිතබුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයස්ස දුතං. සො තුණ්ණස්ස. යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍යා දුතිංසෙ ඵතමස්සං වද්දමි -පෙ-තතිංසෙ ඵතමස්සං වද්දමි -පෙ-.

දිනෙතො සමෙසන ඉස්සන්තාමස්ස හිතබුනො අමුලහස්ස අමුලහවිනයෝ. ඛමති සධස්සං තස්මා තුණ්හි ඵවමෙනං ධාරයාමිති.

ඉදං වුට්ඨති හිතබුවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන ව අමුලහවිනයෙන ව. කිඤ්ඤි තස්ස සමමුඛාවිනයස්මි? සධස්සමමුඛතො ඛමමසමමුඛතො විනයසමමුඛතො පුග්ගලසමමුඛතො. කිඤ්ඤි තස්ස අමුලහවිනයස්මි? යා අමුලහවිනයස්ස කමමස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අරුඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තස්ස අමුලහ- විනයස්මි, ඵවං වූපසන්තකෙඤ්ඤි හිතබුවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකා- වෙති, උකෙකාටනකං පාවිත්තියං. ඡන්ද්‍රයකො ඛියති, ඛියනකං පාවිත්තියං.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචයික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත්ත ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි චෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්නි,... උමතු වීම’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිවුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙකිම් වීමි... සිහිවුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. වුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආදුෂ්මකත්වයට පිසියෙන්තේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො පිසියෙන්තේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිවුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට පිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය, මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුනේ යැයි කියනු ලැබේ. කිවෙකින් සන්තිදුනේ ද යත්: සම්මුඛාවිතයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිතයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමක්, එළැඹීමක්, අභ්‍යුපගමනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතික්‍රාන්තයක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක හෙණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ජනදායක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුපගමයයට) නින්දා කරන්නේ ද, ඔහුට වියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

තසසපාටියාසකා

55. සිය අනුවාදධිකරණං ඉදං සමරො අනාගමි සතිවිනයඤ්ඤා අමුලහවිනයඤ්ඤා දව්ඨි සමරෙභි සමමයා සමමුබාවිනයෙන ව තසස පාටියාසකාය වාති? සියානිසා වවතියං.

යථා කථං ඒය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සධ්දසමරෙකං ගරුකාය ආපකතියා වොදෙති, සරතායඤ්ඤා ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

නමෙනං යො නිබ්බෙදෙන්නං අතිවෙදෙති. 'ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමී ව ඔවා අහං ආවුසො ඵවරුපිං අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා.

නමෙනං යො නිබ්බෙදෙන්නං අතිවෙදෙති: 'ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵවං වදෙති: 'ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමි. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමි'ති.

යො ඵවං වදෙති: ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අපමන්තිකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා අපුට්ඨා පටිජානිසාමි. කිම්පනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා පුට්ඨො න පටිජානිසාමි? ඉඛ්ඤායඤ්ඤා සාධුකලෙව ජානාති. යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපකතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

තස්සපාසියාසිකා

55. අනුචාරකයෙකු සතීර්ණය ද අනුමතය ද යන ගමර දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාචාරයෙන් ද තසාපියාසිකායෙන් ද යන ගමර දෙකින් සංසිද්දෙන් ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමුද්දී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇඳුමකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇඳුමකට පැමිණියා සිහි කෙරෙවා”යි ගරු ඇඳුමකින් වෙරදනා කරයි.

ඒ (ධුලිසි) මහණ තෙමේ ‘ඇඳුමකින්, පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇඳුමකට හෝ මෙබඳු ඇඳුමකට පැමිණියා මම සිහි නොකරමි’යි කියයි.

ඒ (වෙරදනා) මහණ තෙමේ ‘එසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමන (දුකුළා හෝ ධුලිසි) ඇඳුමකට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම එය දනගන්නැ’යි යථෝක්ත ධුලිසි මහණහු වඩාත් වොදනායෙන් වෙළෙයි.

ඒ ධුලිසි මහණතෙමේ ‘ඇඳුමකින්, පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි මම නොම සිහි කරමි. ඇඳුමකින්, එතෙකුදු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙමි’යි මෙසේ කියයි.

එසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පාරාජික-සාමන ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් එය මනාකොට ම දනගන්නැ’යි වොදන මහණ තෙමේ යථෝක්ත වොදනා වෙරමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දඩි කොට වෙළෙයි.

‘ඇඳුමකින්, මම මේ නම් අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණ නො වීචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කීමක් ද? පරිච්ඡාද ඇඳුමකට හෝ පරිච්ඡාද සාමන වූ ඇඳුමකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණ වීචාරණ ලද්දේම ප්‍රතිඥා නොකරන්නෙමි ද?’යි ඒ ධුලිසි මහණ මෙසේ කියයි.

එවිට ඒ වොදන මහණ තෙමේ ‘ඇඳුමකින්, ඔබ මෙනම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇඳුමකට පැමිණ, නොවීචාරණ ලද්දේ එය ප්‍රතිඥා කරන්නහු ය, (එසේ කල්හි) පරිච්ඡාද හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇඳුමකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇඳුමකට පැමිණ කීමක් ද? වීචාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නොකරන්නහු ද? එබැවින් ඉදින් පරිච්ඡාදකට හෝ පරිච්ඡාද සාමන ඇඳුමකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇඳුමකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, එය මොනොවට ම දනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

සො එවං චිදෙති සරාම් මො අහං ආවුසො එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං අපජජිතං පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වං දවා මෙ එතං වුක්කං, රවා මෙ එතං වුක්කං. නාහන්තං සරාම් එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං අපජජිතං පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමන්තං වානි.

56. තසස මො තං භික්ඛාච භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කම්මං කාතම්මං. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතම්මං. වාසෙත්ත භික්ඛුනො පටිබ්බෙදන සමෙත්තා ඤාපෙතම්මො:

සුඤ්ඤා මෙ භණ්ණික සමෙත්තා අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමසමුප්පෙති ගරුකාය ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤායාමො අවජාතිනා පටිජානාති, පටිජානිනා අවජානාති, අපෙක්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති, යදි සමසස පසාකල්පං, සමෙත්තා ඉත්තනාමස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකා කම්මං කෙරෙත්ත. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භණ්ණික සමෙත්තා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමසමුප්පෙති ගරුකාය ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤායාමො අවජාතිනා පටිජානාති, පටිජානිනා අවජානාති, අපෙක්ඤානඤ්ඤං පටිවරති, සමපජානමුසා භාසති. සමෙත්තා ඉත්තනාමස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකම්මං කෙරෙති. යසංයායාමො මමති ඉත්තනාමස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකම්මසා කරණං, සො තුණ්ණසං. යසං නක්ඛමති සො භාසෙත්ත. දුතියමිදි එතච්ඡං වද්දමි -පෙ- තතිසමිදි එතච්ඡං වද්දමි -පෙ- කතං සමෙත්තා ඉත්තනාමස භික්ඛුනො තසසපාපියාසිකාකම්මං. මමති සමසස තසො තුණ්ණි. එවමනං ධාරයාමි"ති.

ඉදං වුවමති භික්ඛවෙ අධිකරණං වුපසන්තං. මන්ත වුපසන්තං? සමමුච්චා වීනායන ව තසසපාපියාසිකාය ව. කිඤ්ඤා තත් සමමුච්චා වීනායසම්මං? සමසමමුච්චා ධර්මසමමුච්චා වීනායසමමුච්චා පුග්ගලසමමුච්චා -පෙ- කා ව තත් තසසපාපියාසිකාය? යා තසසපාපියාසිකා කම්මසා කිරියා කරණං උපගමනං අපඤ්ඤාමනං අධිවාසනා අපටිකෙත්තාසනා, අයං තත් තසසපාපියාසිකාය. එවං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරෙත්ත උපෙත්තාමති. උපෙත්තාමතකං පාවිත්තියං. ජන්දයමො වියති, වියනකං පාවිත්තියං.

(ඵවිට) ඒ වුදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු වූ ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි යි මා කීවා යිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිය කියන ලදි, එය මා විසින් විභිථ පිණිය කියන ලදි. පරිථි ඇවැත්තට හෝ පරිථියට සාමන්ත ඇවැත්තට හෝ මෙබදු ඇවැත්තට මම පැමිණියෙමි” යි කියා නම් නො ම යිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

58. මහණෙනි, එසේ කියන ඒ මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්

“වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැත්තේ ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඥ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඥ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කීයෙමි යි යන අදි බස්ක් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සඟ මැදදී ගරු ඇවැත්තෙකින් අනුශෝග කරණු ලබන්නේ, අවඥා කොට ප්‍රතිඥා කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඥා කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන වූ සවා වෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ භිහඩ වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියා වා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තසසපාපියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි” යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්ධිදුන් යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුන්ද? යන්: සම්මුඛාචිනයෙන්ද තසසපාපියාසිකායෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිනය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, චිත්තසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තසසපාපියාසිකාව කවර යැ? තසසපාපියාසිකා කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යාපනයක්, දැවැසීමෙක්, අප්‍රතිෂේධන යෙක් වේ ද, මෙය එහි තස්සපාපියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිදුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාට නක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ. ඡන්දයක මහණෙක් නිත්‍ය කෙරෙයිද, ඔහුට ථියතක පාචිත්තිය වෙයි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

පටිඤ්ඤානකරණං

57. ආපත්තාධිකරණං කතීහි සමපෙති සමීති? ආපත්තාධිකරණං කීහි සමපෙති සමීති සම්මුඛාචිනායන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව තිණවජාරකෙන ව.

සියා ආපත්තාධිකරණං උකං සමපං අනාගමිකං තිණවජාරකං ද්විති සමපෙති සමීතියා සම්මුඛා චිනායෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන වාතී? සියා'තිසා වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුකං ආපත්තං ආපත්තානං හොති. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා උකං භික්ඛුං උපසංඝමාපිතා උතංසං උත්තරාසංඝං කරිතා වුඩ්ඛානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංඝං නිසිදිතා අඤ්ඤාපිටකානා ඵවමසා වචනියා: අහං ආවුසො ඉත්තනාමං ආපත්තීං ආපත්තාං තං පටිදෙසෙමි'ති. තෙන වත්තමධා: 'පත්තසි?ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයතිං සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුට්ඨිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං සම්මුඛා චිනායෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානං සම්මුඛාචිනායෙන? ධම්මසම්මුඛතා චිනායසම්මුඛතා පුත්තලසම්මුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුත්තලසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උභො සම්මුඛිභූතා හොන්ති, අයං තත් පුත්තලසම්මුඛතා කිංඤ්ඤානං පටිඤ්ඤානකරණෙන? යා පටිඤ්ඤානකරණෙන කල්පිතා කිරියා කරණං උපගමනං අප්පසංගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණෙන. ඵව. වූපසන්නං 'වෙ භික්ඛුවෙ අධිකරණං පටිඤ්ඤානකරණෙන උත්තමාදිති උත්තමාදිතං පාචිනියං.

58. ඵවං වෙ තං ලහෙට්ඨං ඉච්චිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙට්ඨං තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සම්මුඛෙ භික්ඛු උපසංඝමාපිතා උතංසං උත්තරාසංඝං කරිතා වුඩ්ඛානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංඝං නිසිදිතා අඤ්ඤාපිටකානා ඵවමසා වචනියා: 'අහං පත්තෙ ඉත්තනාමං ආපත්තීං ආපත්තාං තං පටිදෙසෙමි'ති. ව්‍යත්තෙන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතධා: 'සුඤ්ඤානං මෙ ආයස්සිතං. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපත්තීං සරති. විවරති. උත්තරාසංඝොති දෙසෙති. භද්දසම්මතානං පත්තකල්පං අහං ඉත්තනාමසං භික්ඛුනා ආපත්තීං පතිගෙණියානති.'"

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආපක්‍ෂාධිකරණය සමර කියෙකින් සන්සිදෙයි ද? යත්: ආපක්‍ෂාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද තිණුවැරකයෙන් ද යන සමර තුනින් සන්සිදේ.

ආපක්‍ෂාධිකරණය තිණුවැරක නම් වූ එක් සමරයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමර දෙකින් සන්සිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියුමු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් උසු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණු වසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන්හි කොට, “ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ, ඔහු වසින් (අතින් මහණු වසින්) ‘ඇවැත දක්හිද?’යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි’යි පළමු මහණු වසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණු වසින් කියැ යුතු,

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිදුනේ ය යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්සිදුනේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාතකරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවෙන් කිරීමෙන්, ඵලාභීමෙන්, අධ්‍යායනයෙන්, ඉවැසීමෙන්, අප්‍රතික්ෂේපනයෙන් වෙ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්සිදුනු අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිදුවනු පිණිස උත්තොපනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්තොපනක පාචිකය ඇවැත වෙ.

58. මහණෙනි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමරය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනැවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, ඒ මහණු වසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් මුදුන් නො “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් “ආදුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැගේ නම්, මම මෙනම් මහණුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණු දන්විය යුත්තාහ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං. වූපසනං. කෙන වූපසනං? සමුට්ඨාචිතයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සමුට්ඨාචිතයස්මි? ධම්මසම්මුට්ඨා චිතයසම්මුට්ඨා සුඤ්ඤාසම්මුට්ඨා, -පෙ- කා ව තත් සුඤ්ඤාසම්මුට්ඨා? යො ව දෙසෙති, යසං ව දෙසෙති, උභො සම්මුට්ඨිතො භොතති, අයං තත් සුඤ්ඤාසම්මුට්ඨා. කිඤ්ඤි තත් පටිඤ්ඤානකරණස්මි? යා පටිඤ්ඤානකරණස්මි කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං. අප්පට්ඨපඤ්ඤානං අධිවාසනා අපට්ඨෙක්ඛාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණස්මි. එවං වූපසනං ආදි භික්ඛවෙ අධිකරණං. පටිඤ්ඤානකරණං උපෙක්ඛාපෙති, උපෙක්ඛාපනකං පාචිත්තියං.

59. එවං ආදි තං උභෙථ ඉවෙති. කුසලං නො වෙ උභෙථ, තෙන භික්ඛව භික්ඛුනා සධස්ස උපසංඝාමිනා එකංසං උක්ඛාරාසංඝං කට්ඨො වුට්ඨොනං. භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣිකා උක්ඛාරිකං. නිසීදිකා අඤ්ඤි. පඤ්ඤානො එවම්ඤ්ඤා වචනියො: "අහං භගෙන ඉත්තංඝං. ආපනති. ආපනෙන, තං පටිදෙසෙමි"ති. වාඤ්ඤානං භික්ඛුනා පටිබලෙන සධෙසා ඤාපෙතෙධ්වා "සුඤ්ඤානං මෙ භගෙන සධෙසා. අයං ඉත්තංඝං මො භික්ඛු ආපනති. සරති වීට්ඨි උක්ඛාරිකා කරොති දෙසෙති. යදි සධස්ස උක්ඛාරාපනං. අහං ඉත්තංඝං භික්ඛුනා ආපනති. පතිග්ගෙහංඝං. තෙන වක්ඛෙධ්වා 'පසසි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං. වූපසනං. කෙන වූපසනං? සමුට්ඨාචිතයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සමුට්ඨාචිතයස්මි? සධස්සසම්මුට්ඨා ධම්මසම්මුට්ඨා චිතයසම්මුට්ඨා සුඤ්ඤාසම්මුට්ඨා, -පෙ- එවං වූපසනං ආදි භික්ඛවෙ අධිකරණං. පටිඤ්ඤානකරණං උපෙක්ඛාපෙති, උපෙක්ඛාපනකං පාචිත්තියං. ජන්දයකො වියති වියනකං පාචිත්තියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් ඇවැත දන්නෙහි ද? යි ඉතර මහණට කියුතු. 'එසේ යැ, දකිමි' යි දෙශක මහණු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව' යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතෝ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතෝ ද? යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යනමක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙසක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, නිරිමෙක්, ඵලාභිමෙක්, අනාභිමෙක්, ඉවසීමෙක්, අප්‍රතිපක්ෂයක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්ධිදුතවු පිණිස ඉදිරියට අදහෝ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, "ව්‍යන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි. එය දෙසමි" යි මෙසේ කියැ යුතු උත්තරය ය. ව්‍යන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "ව්‍යන්ස, සංඝ කෙම මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙතම මහණ ඇවැත සිහි කරයි. තෙළි කරයි, පපොහළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැඟේ නම්, මම මෙතම මහණුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි" යි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් 'ඇවැත දකිමි ද?' යි කියැ යුතු 'එසේ ය, දකිමි' යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුතෝ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුතෝ ද යත්: සම්මුඛාචිතයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුත අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක කෙම උත්තෝචනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ භික්ෂු කරන්නේ නම් ඔහුට වියනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

නිෂ්චයාරකං.

60. සියා ආපක්ඛාසිකරණං එකං සමථං අනාගතච පටිඤ්ඤාතකරණං ආර්ථිකං සමථෙති සමමයා සමමුඛාවිතයෙන ව නිෂ්චයාරකෙන වානි? සියාතිස්ස වචනියං. යථාකථං විය? ඉධ භික්ඛූනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං ගොති භාසිතපරිකක්ඛණං. තත්ථ වෙ භික්ඛූනං එවං ගොති. 'අමනාකං ටො භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවිරූපං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතඛං: සථෙතඛව එකජ්ඣං සනඨිතතිතඛං. සනඨිතතිජා වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සබ්බසා ඤාපෙතඛො: "සුඤ්ඤා වෙ භනෙත සබ්බසා. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම. සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා. යදි සඛ්ඛාසක පක්ඛාකල්පං සංඛ්ඛා ඉමං අධිකරණං නිෂ්චයාරකෙන වූපසමෙයා යථෙතො පුලුවනජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතභති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතඛො: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනො අමනාකං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපරිකක්ඛණං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාළක්ඛාය ගෙදය සංවනෙයයා, යදි යස්මිනො පක්ඛාකල්පං අහං යා ටෙව ආයස්මිනො ආපක්ඛි, යා ව අතතො ආපක්ඛි ආයස්මිනොතඤ්ඤාට අජාය අතතො ව අජාය සබ්බමඤ්ඤා නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො පුලුවනජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතභති. අපාරෙසං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛූනං වානෙත භික්ඛූනා පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතඛො: "සුඤ්ඤා වෙ ආයස්මිනො. අමනාකං භණ්ඩනජාතානං-පො-සබ්බමඤ්ඤා නිෂ්චයාරකෙන දෙසෙයා. යථෙතො පුලුවනජං, යථෙතො ගිහිපට්ඨසංග්ගතං"ති.

නිකායාදිකම

60. ප්‍රතිඥාකරණ නම් වූ එක් සමරයකට නො පැමිණ සම්මුඛ විනයයෙන් ද නිකායාදිකමෙන් ද යන සම්ම දෙකින් ආපතාදිකරණය සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන ආ වීසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනව පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, බිදීම පිණිස පවතිනු විය හැකියැයි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිකායාදිකමෙන් සන්සිද්ධවන්නට අනුදැනීම:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිද්ධ විය යුතු; සියලු මහණුන්ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වූ වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති ව, උපන් කලහ ඇති ව, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූපා නොවූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදය පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුසුඛ කලා යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡි සහවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, හිඟින් ගැරඟුම් ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිකායාදිකමෙන් සන්සිද්ධවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති වූ උපන් කලහ ඇති වූ විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමිකක වූ බොහෝ දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැඩබව පිණිස හෙදය පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුසුඛ කල් යැයි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් ඔවුරු වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්තට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිකායාදිකම යෙන් දෙසන්නෙමි”යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා. උපන් අරගල ඇති... ඔවුරු වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිකායාදිකමෙන් දෙසන්නෙමි” යැයි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

එකතො පකඨිකානං භික්ඛූනං ව්‍යාකොනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛිංසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- ඔහු අසාමණිකං අජ්ඣාපිණිණිං -පෙ- සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛි අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාමි. සියාපි තං අධිකරණං කකඛලකාය වාළකාය භොදය සංවිකොසාය. යදි සංඛිංසා පක්ඛාලො අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසනිකානං ආපතති යා ව අත්තොනා ආපතති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසනිකානං අසාය අත්තොනා ව අසාය සංඛිංසාමරොක්ඛි නිව්වාරණෙන දෙසෙය්‍යාං. යපෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යපෙතො ගිහිපට්ඨං. එසා ඤාතභි.

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා. අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසනිකානං ආපතති, යා ව අත්තොනා ආපතති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසනිකානං අසාය අත්තොනා ව අසාය සංඛිංසාමරොක්ඛි නිව්වාරණෙන දෙසෙය්‍යාං. යපෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යපෙතො ගිහිපට්ඨං. යසංයසනිකො ඔමති අමනාකං ඉමෙසං ආපක්ඛිනං සංඛිංසාමරොක්ඛි නිව්වාරණෙන දෙසනා යපෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යපෙතො ගිහිපට්ඨං. එසා ඤාතභි. තුණ්හිංසා යසං නසංඛිංසා සො භාසෙය්‍යාං.

දෙසිතා අමනාකං ඉමා ආපතනියො සංඛිංසාමරොක්ඛි නිව්වාරණෙන යපෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යපෙතො ගිහිපට්ඨං. ඔමති සංඛිංසා තසො තුණ්හි. එවමනං ධාරයාමිති.

අරාපරෙසං එකතො පකඨිකානං භික්ඛූනං ව්‍යාකොනන භික්ඛූනා පටිබලෙන සංඛිංසා ඤාපෙතබ්බො:

සුඤ්ඤා මම භගෙන සංඛිංසා. අමනාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- සංඛිංසාමරොක්ඛි නිව්වාරණෙන දෙසෙය්‍යාං. යපෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යපෙතො ගිහිපට්ඨං. එසා ඤාතභි.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරණ ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුන්නාවුනට මේ ඇවැත්වලින් පිළියම් කරවන්නමත් නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මම ඤාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥර්ඤා යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි.... මම ඤාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, තමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසෙමි. ඤාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙන්ම නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො රිසියෙන්මේ වී නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඤාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඤාල වරද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිෂ්චාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥර්ඤා යැ.

සුභාතු මෙ හතෙක සඬෙකා අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහ, යා වෙව ඉමෙසා ආයාසිතානං ආපතති, යා ච අක්තනො ආපතති, ඉමෙසං වෙව ආයාසිතානං අජාය අක්තනො ච අජාය සඬාමරෙඤ්ච නිෂ්චාරකෙන දෙසෙමි. යංපෙකා වුල්ෆ්වජ්. යංපෙකා ගිහිපටිසංයුක්තං -පෙ- යසායසමනො බමති යො තුණ්ඤ්ඤ යසා නසබෙති යො භාසෙය්. දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපතතියො සඬාමරෙඤ්ච නිෂ්චාරකෙන යංපෙකා වුල්ෆ්වජ්. යංපෙකා ගිහිපටිසංයුක්තං. බමති සඬාසා තස්මා තුණ්ඤි. එවමෙකං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුට්ඨිති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනං. තෙන වූපසනං? සමුච්චාරකයෙන ච නිෂ්චාරකෙන ච. කිංඤ්ඤ තස්මා සමුච්චාරකයෙ?

සඬාසමුච්චාරකං ධම්මසමුච්චාරකං වීනයසමුච්චාරකං පුග්ගලසමුච්චාරකං. කා ච තස්මා සඬාසමුච්චාරකං? යාචතිකා භික්ඛුකම්මාසනා තෙ ආගතා භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දොආගතො භොති. සමුච්චාරකා න පටිකෙකාසනති. අයං තස්මා සඬාසමුච්චාරකං.

කා ච තස්මා ධම්මසමුච්චාරකං වීනයසමුච්චාරකං? යෙන ධම්මෙන යෙන වීනයෙන යෙන සන්ද්ඤාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තස්මා ධම්මසමුච්චාරකං වීනයසමුච්චාරකං.

කා ච තස්මා පුග්ගලසමුච්චාරකං? යො ච දෙසෙති, යසා ච දෙසෙති, උභො සමුච්චාරකා භොතති, අයං තස්මා පුග්ගලසමුච්චාරකං.

කිංඤ්ඤ තස්මා නිෂ්චාරකයෙ? යා නිෂ්චාරකයා කම්මෙකා කිරියා කරණං උපගමනං අජන්ඤාපගමනං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං ඉදං තස්මා නිෂ්චාරකයෙ.

එවං වූපසනං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාපෙති උකෙකාපනකං පාචිත්තියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාචිත්තියං.

කීර්තාධිකරණං කතීති සමපෙති සමෙති? කීර්තාධිකරණං එකෙන සමපෙන සමෙති සමුච්චාරකයෙනාති.

සමර්කන්ද්-නිෂ්චාරක විනයෝ වතුපො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ඥාල වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැදදී තිණවිසාරකයෙන් දෙසමී.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිසියෙහි ද හෝ නිහඬ වේදා, යමකුට නොපිසියෙයි ද හෝ කියාවා.

අප විසින් ඥාල වරද ද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැදදී තිණවිසාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් නිහඬය, මෙසේ මෙය සලකමී" යැයි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාචාරයෙන් ද තිණවිසාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාචාරය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කම්ප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආචාරවේත් ද, ඡන්දය දෙනුවට සුදුස්සන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතිෂේධනය නොකෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා විනය සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයකින් යම් විනයයෙකින් යම් ගැහැනා-සාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමෙකුත් ඇවැත් දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමුවුවහොත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිණවිසාරකය කවර යැ? තිණවිසාරකකම්යා ගේ යම් ක්‍රියායක්, කිරීමක්, උද්‍රැභීමක්, අධ්‍යායනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතිෂේධනයක් වේ ද, මේ එහි තිණවිසාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදහන් ද. ඔහුට උත්තොටනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ. මේ කම්යට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිත්‍ය කෙරේ ද ඔහුට වියනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ.

කෘත්‍යාධිකරණය ගමට කියෙකින් සන්තිදේ ද කෘත්‍යාධිකරණය සම්මුඛාචාරය සංඛ්‍යාත එක් ගමටයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමාජවාදීන්ගේ නිව්යේය.

විලවගහපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකය	අ	පිට්ඨකය
අකුරිකායපි	40	අනුභනනා	376
අකුරිකායපි	40	අනුරාධිකාධර්මා	130
අගරුකරියමානො	100	අපට්ඨකකාසනා	416
අගසසමොධාන පරිවාසො	250, 252	අපට්ඨකකාසනා	23
අඛාරකාසුපමා	130	අපට්ඨකකාසනා	28
අඛාරකාසුපමා	342	අපලොකනකමම	378
අපේති	6, 24	අපකිලිමම	44
අප්පාචාරෙ ආචාරවිපකේනා	16, 36	අපට්ඨකා	344
අප්පාචිකා	350, 356	අපපුඤ්ඤා	342
අප්පාචිකා	40	අපසාදා කාමා	130
අප්පාචිකා	130	අබලබලො විය	42
අනිද්විසා දිට්ඨිවිපකේනා	16, 96	අබ්බකානා	130
අනිවේශනා	422	අබ්බකානා	42
අනුපට්ඨක	402	අබ්බකානා	376, 888, 392
අනුපට්ඨක	8, 10	අබ්බකානා	388
අබ්බකමම	8	අබ්බකානා	342
අබ්බකමම	362	අබ්බකානා	350, 354, 418
අබ්බකමම	16, 96	අබ්බකානා	2
අනපදනා	14, 24, 96	අබ්බකානා	8
අනපට්ඨක	66	අබ්බකානා	24
අනපට්ඨක	378	අබ්බකානා	100
අනාචාරා	38, 56	අබ්බකානා	28
අනාපකායා කතා	8	අබ්බකානා	268
අනාපරාධනා	166	අබ්බකානා	402
අනිතිකා	314	අබ්බකානා	8
අනුදුතන	80	අබ්බකානා	132
අනුබලපදනා	376, 388	අබ්බකානා	66
අනුබලපදනා	376, 388	අබ්බකානා	402
අනුබලපදනා	18	අබ්බකානා	376
අනුසම්පට්ඨක	376	අබ්බකානා	376

විසේෂපදනුකක්මණිකා

අ	පිට්ඨකයා	ඔ	පිට්ඨකයා
ආධානගාභී	380	ඔකොට්මකො	386
ආපජජිතා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපක්කාධිකරණං	376, 388	ඔස.රියති	290
ආපනතිං ආරොපෙත්වා	14		
ආවාස පරමසරං	110	ක	
ආසන පරියනෙතා	160	කකඛ්ඤනාය	370
ආරඤ්ඤිකඛං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආයගාභිභාරො	98	කහාරදුණ්ඩා	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකට්ඨයං	68
ඉඬස	400	කායදඩ්ඨිබ්බලා	340
ඉද්ධිපාටිභාරියං	340	කිව්ඨාධිකරණං	376, 390
ඉසුසුති	380	කුකකුට්ටකො	34
		කුකකුට්ටසං	68
උ		කුලසුණ්ඨානං	40
උකෙකාවනකං	402	කොට්ඨක	342
උකෙකාවෙති	398	කොට්ඨො	378
උකෙකපජියකමමං	88, 100		
උත්තරිහඛං	342	ක	
උත්තනමුඛා	42	කලිකායපි	40
උභතොවණ්ඨිකමාලං	38	කිත්තවිකෙතා	286, 290, 310
උපකණ්ණකෙක	412	කියනනං	402
උපසාරිකෙන	56	කුංසෙසසුති	70
උපනාභී	378		
උබ්බාහිකාය	402	ග	
උමුකකතො	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්ඤ්	38	ගිහිධජො	98
උපසාලෙතභී	40	ගිහිපට්ඨසංයුක්තං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකව්ඤකො	98	ගුලකකො	414
එකජකං	340		
එකතොවණ්ඨිකමාලං	38	ස	
එභිසවාගතවිදිනො	42	සට්ඨකායපි	40
එළගලට්ඨාවා	386		

විසේෂප්‍රකාශනමණිකා

	ව		ද
	පිට්ටිකා		පිට්ටිකා
වතුකකභතං	342	දකඛ්ඤපථකා	68
ව්‍යවනාධිප්‍රායෙහි	346	දසපදෙපි	40
විඛුලකෙනපි	40	දිව්‍යාචිකමං	374
විතරුපං	342	දිට්ඨිවිපකතියා	376
විතතවිපරියාසකතො	350	දුට්ඨවිතතා	380
විනතමානනෙතා	196, 226, 228	දුප්ඵලිනිසංගි	390
	ඡ	දෙසනාගාමිනියා	12
ඡන්දනාමිතා	58	දෙසගාමිතා	58
ඡන්දයකො	410		ධ
ඡබ්බගගියා	321	ධනුකෙනපි	40
ඡාරතං	196	ධම්මකථිකා	340
	ඤ	ධම්මකමං	10
ඤාධිකමං	378	ධම්මසමුට්ඨා	896, 404
ඤ්ඤවතුසාකමං	378	ධුට්ඨකතකො	64
ඤ්ඤතිද්විතියකමං	378		න
	ත	නවකමමිකො	64
තජ්ජනියකමං	4, 6, 14, 22	නද්‍රාවිකං	40
තධම්මො	166, 186	නිබ්බේදකමං	422
තසාපාදියාසිකා	362, 370, 422, 424	නිබ්බේදිකො	262, 200
තීණව සාරකං	370, 430	නිබ්බුද්ධිනි	40
තීණකතපමා කාමා	137	නියසාකමං	24, 26
තීණියධරො	98	නිසංයො	18
තිරව්‍යානකථිකා	340	නෙසාරං	18, 20, 22
තිලසඛුලිකා	66		ප
තුවලොනති	40	පකතකතසං	18
	ථ	පකතා	24
ථරුඤ්ඤි	40	පකරණං	163
ථුලලාපං	372	පඤ්චරොපි	40
		පඤ්චාසංගන	170, 176, 182
		පඤ්චාසංගනා	344
		පටිඤ්ඤකකරණං	356, 358, 360
		පටිඤ්ඤය කතං	12

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත.

විසෙසපදනුකතමනිකා

ස	පිටුවක	හ	පිටුවක
පටිසාරණියකමම.	64	තිකඛුනොවාද සමමති	170
පතිවයො	328	ගිසි	342
පහතකමතො	344		
පහතාලකනෙතපි	40	ම	
පඤ්චජනියකමම.	38	මකති	380
පරිවසනකා	190	මෙකුහුනො	80
පරිවුත්තරිවයො	204	මධුරි	380
පරිසකකති	76	මෙකුරික.	38
පරිහාරපටෙපි	40	මනෙසිකායපි	40
පසාච්චිකානා	342	මකුමෙකු විය	42
පළාපි	380	මමමනො	386
පාදකටලික.	98	ම.සෙපසුපමා	130
පාදපිය.	98	මානකාචාරිකා	180
පාදෙක.	98	මානකාරහා	176, 178
පාරිවාසිකා	158	මායාවි	380
පාරිවාසික වතුකො	166	මිසකදිට්ඨිනො	314
පිට්ඨිපරිකමම.	98, 170	මිතිතප්පමධාමා	42
පිණ්ඩපාතිකමය.	182	මුට්ඨකතිති වතුකො	360
පුග්ගලකමමුට්ඨක	396, 404	මුලායපටික සකතාරහා	168, 212, -
පුට්ඨිහාසිනො	42		214, 216
පුරෙසමමෙක	170, 176, 182	මුලකවිකා	380
ම		මෙකක.	376
මවහාමාමො	386	මෙකග.	388
මහාරාමනොට්ඨක	314	මොකවිකායපි	44
මිමෙක:හන.	342	මොසපුරිසො	28
මිලකගුතිය.	342	මොහගාමිකා	50
හ		ය	
හණ්ඩනකාරකො	96	යථා වුට්ඨ.	170
හතතුරුසක.	338, 340	යථාඋඤ.	342
හයගාමිකා	58	යථා වෙකුනපි	40
හසකාරකො	2, 96	යාවතකුපමා	130
හාතුට්ඨිකහාතුට්ඨිකො	42	යෙකුයාමිකා	360, 408
හාසිතපරිකනක.	350, 418, 420		

විසෙසපදනුකකමණිකා

ර	පිටුවක,	ස	පිටුවක,
රඬයමංකෙහි	40	සඬයා විපලලාභිකාය	344
රක්කවෙරදෙ	166	සඬයා අධිකරණකාරකො	96
රාකෙනහි	40	සවවනියං	20
රුක්කාදුලා	132	සලෙකුතනිකං	196
		සලො	380
		සලා	42
ලෙස්සමංකො	256, 258, 260, 262	සනිවිතයො	348
ලාසෙනහි	40	සනිවෙසුලලසකො	348
ලුඤ්චිකා	380	සකුසුලුපමා	132
		සකුසුලුපමා	40
		සකුසුලුපමා	380
ව		සපුකාදුරො	342
වඩකකෙනහි	40	සපුකාදුරො	130
වට්ටොනං	342	සබ්බවිපවිච්ඡන්තයා	254
වටංසකං	38	සමාදුරිතො	342
වණණංවණණයො	414	සමාන. සංවාසකා	164, 172
වමෙහසකි	70	සමුතෙහිතො	342
වට්ඨිකමි	318	සමොධානපට්ටාසො	234, 290, 292
වාළකාය	370	සමානංගිතො	342
විදුනිකං	38	සමිනිනමි	318
විනයධරා	340	සමුට්ඨා විනයො	332, 396
විනය සමුට්ඨා	396, 404	සරිතසාදිතං	380
විපට්ඨිකාය වොහාරො	386	සලාකහානපකො	360, 408
විසාධාසො	166	සලාකහපෙතහි	40
විනානකකක	288	සහවාසො	166
විවටකො	414	සකුසුලුපමා	342
විවාදකාරකො	96	සිලවිපකායා	376
විවාදධිකරණං	376, 388	සුකංගිසකිං	196
විසයොනව	414	සුඛසමිතායා	42
විහාරපරිසරකො	160	සුතධරො	402
වෙතුවෙකා	286, 310, 312	සුතසනිවිතො	402
වෙමනික පටිච්ඡන්තා	266	සුතනිකා	340
වෙමනිකො	262, 300	සුතවිහලො	406
		සුඤ්චිකපට්ටාසො	282
		සුඤ්චිකපමා	130
ස		සෙනාසන පඤ්ඤපකං	338, 340
සකණ්ණප්පකො	414	සෙය්‍යාපරිසරකො	160
සබ්බො	42	සෙය්‍යානිහාරො	98
සඬයානිකාය	4		
සඬයපසට්ඨිකා	396, 404		

පිළිවෙලවගහපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකා		පිට්ඨකා
අනාඨපිණ්ඩික	2	තිත්ඤ්ඤකඤ්ඤා	340
අනුරුඳ්ව	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බාටකවන	68	පණ්ඩුකලොහිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128 130, 132	මඤ්ඤිකාසංඝ්ඤා	64, 82
අසුපිපුනබ්බසුකා	38, 42, 46	මද්දකුච්ඡි (මිගදය)	340
ආනඤ්ඤ	64	මහා කවචාන	64
ඉසිරිලි	340	මහා කපචින	64
උද්ධි	196, 202	මහාකොට්ඨින	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාද්විජ්ඣ	64
උචාල	362, 370	මහා මොග්ගලලාන	64
කල්යාණ භණ්ඩික (ගහපති)	342	මෙත්ඤ්ඤභූමිමජ්ඣා	342, 344
කාසි	44	මෙත්ඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 103	රාහුල	64
ගහන	350, 352	රෙවන	64
ගද්ධබාධිපුත්ත	128, 130, 132	දේහාර (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	දේවචන	338
ගොතම කඤ්ඤා	340	සත්තපණ්ණාසිකා	340
සොසිතාරාම	86, 108	සත්තසොණ්ඩික පබ්බත	340
වික්ක (ගහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාත	340	සාරිපුත්තමොග්ගලලාන	46
ජනන	86, 109, 103, 376	සාව්ඨී	2, 44, 168, 196
ජීවකබ්බන	349	සීඤ්ඤා	340
ජෙනින	2, 44, 128, 158, 196	සුඛච්ඡ	64, 82, 86
තපොතකඤ්ඤා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදරාම	310		